

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (จิตวิทยาชุมชน)

ปริญญา

จิตวิทยาชุมชน

จิตวิทยา

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง ต้นทุนชีวิต ทักษะทางสังคม การมองโลกในแง่ดี และความเข้มแข็งในการมองโลก
ของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร

Developmental Assets, Social Skill, Optimism and Sense of Coherence
of Male Youth Probationers of Probation Offices in Bangkok

นามผู้วิจัย นางอ้อมฤดี วีระกะลัส

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(อาจารย์ธีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน, กศ.ด.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาอากาศโทหญิง งามลย์ ผิวเหลือง, ประ.ด.)

หัวหน้าภาควิชา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทิพย์วัลย์ สุรินยา, Ph.D.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญญา ธีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

สิงสิงห์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ต้นทุนชีวิต ทักษะทางสังคม การมองโลกในแง่ดี และความเข้มแข็งในการมองโลก
ของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร

Developmental Assets, Social Skill, Optimism and Sense of Coherence
of Male Youth Probationers of Probation Offices in Bangkok

โดย

นางอ้อมฤดี วีระกะลัส

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาชุมชน)
พ.ศ. 2555

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อ้อมฤดี วีระกะลัส 2555: ต้นทุนชีวิต ทักษะทางสังคม การมองโลกในแง่ดี และความเข้มแข็ง
ในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัด
กรุงเทพมหานคร ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาชุมชน) สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน
ภาควิชาจิตวิทยา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์ธีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน, กศ.ด.
235 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับต้นทุนชีวิต ทักษะทางสังคม การมองโลกในแง่ดี
และความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ 2) เปรียบเทียบความเข้มแข็งใน
การมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน
3) ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนชีวิตกับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความ
ประพฤติ 4) ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางสังคมกับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูก
คุมความประพฤติ 5) ความสัมพันธ์ระหว่างการมองโลกในแง่ดีกับความเข้มแข็งในการมองโลกของ
เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาเป็นเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของ
สำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 308 คน การรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม
และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน ค่า t-test ค่า F-test และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทาง
สถิติที่ .05 และ .01

ผลการวิจัยพบว่า 1) ต้นทุนชีวิตของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติอยู่ในระดับปานกลาง
ทักษะทางสังคมของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติอยู่ในระดับสูง การมองโลกในแง่ดีของเยาวชนชาย
ที่ถูกคุมความประพฤติอยู่ในระดับสูง และความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความ
ประพฤติอยู่ในระดับสูง 2) เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน ได้แก่
ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา ลำดับการเกิด สถานภาพการครองคู่ของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดา
ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของครอบครัว มีความเข้มแข็งใน
การมองโลกไม่แตกต่างกัน 3) ต้นทุนชีวิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเข้มแข็งในการมองโลกของ
เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ทักษะทางสังคมมี
ความสัมพันธ์ทางบวกกับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 5) การมองโลกในแง่ดีมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเข้มแข็งในการมอง
โลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Ormruedee Veerakalus 2012: Developmental Assets, Social Skill, Optimism and Sense of Coherence of Male Youth Probationers of Probation Offices in Bangkok. Master of Science (Community Psychology), Major Field: Community Psychology, Department of Psychology. Thesis Advisor: Mr. Theerapat Wongkumsin, Ed.D. 235 pages.

The objectives of this research were to study: 1) levels of developmental assets, social skill, optimism and sense of coherence of male youth probationers, 2) to compare sense of coherence of male youth probationers by different personal factors, 3) to study relationship between developmental assets and sense of coherence of male youth probationers, 4) to study relationship between social skill and sense of coherence of male youth probationers and, 5) to study relationship between optimism and sense of coherence of male youth probationers. The samples used in this research were 308 of male youth probationers of probation offices in Bangkok. The data were collected by questionnaires and analyzed by a statistical package program. The statistical methods used for analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient. The statistical significance were set at .05 and .01 level of confidence.

The results were as follows: 1) developmental assets of male youth probationers were at the moderate level, social skill of male youth probationers were at the high level, optimism of male youth probationers were at the high level and sense of coherence of male youth probationers were at the high level, 2) the male youth probationers who had different personal factors such as education level, place of birth, birth order, couple life status of parent, education level of the father, education level of the mother, occupation of the father, occupation of the mother and family income do not have difference in sense of coherence, 3) developmental assets had positively related to sense of coherence of male youth probationers statistical significance at .01 level, 4) social skill had positively related to sense of coherence of male youth probationers statistical significance at .01 level and, 5) optimism had positively related to sense of coherence of male youth probationers statistical significance at .01 level.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก อาจารย์ ดร. ชีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน
ประธานกรรมการที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาอากาศโทหญิง ดร. งามลมัย ผิวเหลือง
รองกรรมการที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประเวศ อินทองปาน ประธานกรรมการสอบ
รองศาสตราจารย์ ดร. สุรินทร์ นิยมามูร ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้ให้ความรู้และแนะนำเพื่อการแก้ไข
ปรับปรุง จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์และสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ
เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณะอาจารย์ในสาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยา
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทุกท่านเป็นอย่างสูง ที่ประสิทธิประสาทความรู้ และ
ให้คำปรึกษาอันมีคุณค่ายิ่งแก่ผู้วิจัยจนสามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ การ
ดำเนินชีวิต ตลอดจนใช้ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ และเป็นแนวทางในการ
ทำวิจัยต่อไป และขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ของภาควิชาจิตวิทยาทุกท่านที่อำนวยความสะดวกใน
การทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย ขอขอบคุณ
กลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม รวมทั้งเจ้าหน้าที่สำนักงานคุณ
ประพุดิในสังกัดกรุงเทพมหานครทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และ
ขอขอบคุณ คุณฝนทิพ ชลชัยไพศาลที่ได้ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชนภาคปกติรุ่นที่9 ทุกคนที่ให้ความ
ช่วยเหลือ ความห่วงใย และให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ ที่สำคัญที่สุดคือการให้ความเป็น
เพื่อนเป็นพี่น้อง และเป็นกำลังใจที่ดีตลอดมา

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดาและสมาชิกในครอบครัวทุกคนที่คอยให้
การสนับสนุนและเป็นกำลังใจที่สำคัญยิ่งของผู้วิจัยที่มีส่วนทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จได้

อ้อมฤดี วีระกะลัส

พฤษภาคม 2555

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง

(3)

บทที่ 1 บทนำ

1

ความสำคัญของปัญหา

1

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

4

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5

ขอบเขตของการวิจัย

6

นิยามศัพท์

8

บทที่ 2 การตรวจเอกสาร

13

แนวคิดเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนกระทำผิด

13

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับต้นทุนชีวิต

21

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทักษะทางสังคม

28

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการมองโลกในแง่ดี

36

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความเข้มแข็งในการมองโลก

47

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

55

กรอบแนวคิดการวิจัย

65

สมมติฐานการวิจัย

66

บทที่ 3 วิธีการวิจัย

68

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

68

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

70

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

76

การเก็บรวบรวมข้อมูล

78

การวิเคราะห์ข้อมูล

79

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	80
ผลการวิจัย	80
ข้อวิจารณ์	140
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	157
สรุปผลการวิจัย	157
ข้อเสนอแนะ	166
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	171
ภาคผนวก	181
ภาคผนวก ก งานคุ้มครองสิทธิในประเทศไทย	182
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลและตรวจสอบเครื่องมือ	188
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ	198
ภาคผนวก ค แบบสอบถามการวิจัย	200
ภาคผนวก จ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือ	216
ภาคผนวก ฉ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	222
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	235

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสำนักงานคุมประพฤติที่สังกัดสำนักงานคุมประพฤติกรุงเทพมหานคร	70
2	จำนวนและร้อยละของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	81
3	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับต้นทุนชีวิตรายด้านและรายข้อของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	85
4	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับต้นทุนชีวิตโดยรวมและรายด้านของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	92
5	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับทักษะทางสังคมรายด้านและรายข้อของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	93
6	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับทักษะทางสังคมโดยรวมและรายด้านของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	101
7	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการมองโลกในแง่ดีรายด้านและรายข้อของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	102

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
8	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการมองโลกในแง่ดีโดยรวมและรายด้านของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	108
9	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความเข้มแข็งในการมองโลกรายด้านและรายข้อของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	108
10	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความเข้มแข็งในการมองโลกและรายด้านของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	113
11	จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติจำแนกตามระดับการศึกษา	114
12	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามระดับการศึกษา	115
13	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติจำแนกตามภูมิภาค	116
14	จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติจำแนกตามลำดับการเกิด	117

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
15	การวิเคราะห์ความแปรปรวนความเข้มแข็งในการมองโลกของ เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามลำดับการเกิด	119
16	จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความ เข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามสถานภาพการครองคู่ของบิดามารดา	120
17	การวิเคราะห์ความแปรปรวนความเข้มแข็งในการมองโลกของ เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามสถานภาพการครองคู่ ของบิดามารดา	121
18	จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความ เข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา	123
19	การวิเคราะห์ความแปรปรวนความเข้มแข็งในการมองโลกของ เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามระดับการศึกษาของ บิดา	124
20	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ ถูกคุมความประพฤติด้านความสามารถเข้าใจได้ จำแนกตามระดับ การศึกษาของบิดา จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD	125

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
22	การวิเคราะห์ความแปรปรวนความเข้มแข็งในการมองโลกของ เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามระดับการศึกษาของ มารดา	128
23	จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความ เข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามอาชีพของบิดา	129
24	การวิเคราะห์ความแปรปรวนความเข้มแข็งในการมองโลกของ เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามอาชีพของบิดา	130
25	จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความ เข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามอาชีพของมารดา	132
26	การวิเคราะห์ความแปรปรวนความเข้มแข็งในการมองโลกของ เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามอาชีพของมารดา	134
27	จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความ เข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามรายได้ของครอบครัว	135
28	การวิเคราะห์ความแปรปรวนความเข้มแข็งในการมองโลกของ เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามรายได้ของครอบครัว	136

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
29	การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนชีวิตของเยาวชนชายที่ถูก คุมความประพฤติกับความเข้มแข็งในการมองโลก	137
30	การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางสังคมของเยาวชนชายที่ ถูกคุมความประพฤติกับความเข้มแข็งในการมองโลก	138
31	การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมองโลกในแง่ดีของเยาวชน ชายที่ถูกคุมความประพฤติกับความเข้มแข็งในการมองโลก	139
32	สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1	165
33	สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 สมมติฐานที่ 3 และสมมติฐานที่ 4	166
ตารางผนวกที่		
1	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือทักษะทางสังคม	217
2	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือการมองโลกในแง่ดี	219
3	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือความเข้มแข็ง ในการมองโลก	221
4	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทักษะทางสังคม	223

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางผนวกที่		หน้า
6	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการมองโลกในแง่ดี	228
7	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการมองโลกในแง่ดีรายด้าน	230
8	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความเข้มแข็งในการมองโลก	232
9	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความเข้มแข็งในการมองโลก รายด้าน	233

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ทิศทางการพัฒนาประเทศในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) ได้เน้นการให้คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา ดังนั้น ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาคน และสังคมไทยจึงให้ความสำคัญลำดับสูงกับการพัฒนาคุณภาพคน ทั้งจิตใจ ร่างกาย ความรู้ และทักษะความสามารถ เพื่อให้เพียบพร้อมทั้งด้าน“คุณธรรม” และ“ความรู้”ซึ่งจะนำไปสู่การคิดวิเคราะห์อย่าง “มีเหตุผล”รอบคอบและระมัดระวังด้วยจิตสำนึกในศีลธรรมและ“คุณธรรม”ทำให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และสามารถตัดสินใจโดยใช้หลัก“ความพอประมาณ”ในการดำเนินชีวิตอย่างมีจริยธรรม ซื่อสัตย์สุจริต อดทน ขยันหมั่นเพียร อันจะเป็น“ภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี”ให้คนพร้อมเผชิญต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรีและมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่นและสังคมที่สงบสันติสุข ขณะเดียวกันเป็นพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจให้มีคุณภาพ มีเสถียรภาพและเป็นธรรม รวมทั้งการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นฐานการดำรงชีวิตและการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน นำไปสู่สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ม.ป.ป.)

การพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีในอันที่จะเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงของประเทศที่ได้เข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์นั้นยังไม่สามารถเป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ทำให้ความเจริญทางด้านวัตถุหลายด้านเข้ามาสู่วิถีชีวิตของคนในสังคมไทย ทำให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงจากสังคมที่มีความเรียบง่ายเป็นสังคมที่มีความซับซ้อน เกิดการแข่งขันและมีความนิยมในวัตถุสูงขึ้น ซึ่งส่งผลให้คนในสังคมขาดความเอื้ออาทรต่อกัน ส่วนคนในชนบทก็อพยพเข้ามาในเมืองใหญ่เพื่อหางานทำ ซึ่งการอพยพเข้ามาในเมืองใหญ่ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนที่อยู่อาศัย เกิดที่อยู่อาศัยไม่ถูกสุขลักษณะ กลายเป็นแหล่งเสื่อมโทรม (slum) อยู่กันอย่างแออัดและเกิดปัญหาอาชญากรรมขึ้น เนื่องจากคนกลุ่มนี้เป็นผู้ขาดการศึกษา หรือมีการศึกษาค่ำ จึงขาดความรู้ความชำนาญในการประกอบอาชีพ และเพื่อความอยู่รอดของชีวิต จึงได้ทำการแสวงหาโดยทางทุจริต เช่น ชิงทรัพย์ หรือการพนัน เป็นต้น นอกจากนี้ ยังส่งผลให้ครอบครัวเกิดความห่างเหิน สามีภรรยาขาด

ปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เนื่องจากต้องทำงานเลี้ยงครอบครัว และเมื่อมีบุตรก็ไม่มีเวลาดูแลบุตร จึงต้องจ้างหรือฝากคนอื่นเลี้ยงดูบุตร ทำให้บุตรขาดความอบอุ่น ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์ที่เปราะบางอันนำไปสู่ความล้มเหลวของครอบครัว เกิดปัญหาการหย่าร้างเพิ่มสูงขึ้น ทำให้เด็กถูกทอดทิ้ง และเกิดเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชนอย่างมากมาย โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนหรือกลุ่มวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกด้านทั้งทางร่างกายและจิตใจ เมื่อต้องเผชิญกับแรงกดดันหลายอย่างจากสังคมภายนอกและสังคมภายในบ้าน เยาวชนบางคนสามารถปรับตัวได้ดีก็จะผ่านช่วงวัยรุ่นไปได้อย่างราบรื่น แต่บางคนปรับตัวไม่ได้ก็จะแสดงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่างๆขึ้นมา เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร หรือติดยาเสพติด เป็นต้น

ในแต่ละปีจะมีเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายและถูกจับกุมดำเนินคดีเป็นจำนวนมาก โดยข้อมูลสถิติคดีย้อนหลังระหว่างปีพ.ศ. 2544-2553 ของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ปรากฏว่าในปี พ.ศ. 2551 มีเยาวชนเข้าสู่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำนวน 39,798 คดี ในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 39,530 คดี และในปี พ.ศ. 2553 จำนวน 38,003 คดี โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2553 มีเด็กและเยาวชนกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ จำนวน 14,695 ราย และคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน จำนวน 9,742 ราย (กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, 2554) ซึ่งสอดคล้องกับสุชา จันทน์เอม (2544) ได้กล่าวไว้ว่าปัจจุบันสังคมไทยมีเด็กวัยรุ่นจำนวนไม่น้อยที่ประพฤติตนเป็นนักเลงส่อไป ในทางเป็นอันธพาล มีกิริยาทำทางแข็งกระด้าง ก้าวร้าวหรือจับกลุ่มกันพกอาวุธหรือของมีคม มีการประพฤติผิดกฎหมาย มีการปล้นจี้ ลักขโมยหรือทำร้ายร่างกาย เป็นต้น เด็กในวัยนี้เป็นระยะที่เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อแห่งการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กเข้าสู่ผู้ใหญ่ เด็กอาจจะประสบกับปัญหาด้านจิตใจ และต้องการความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ให้ปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม

เยาวชนที่กระทำผิดเมื่อได้รับการปล่อยตัว ศาลจะกำหนดเงื่อนไขในการคุมความประพฤติไว้ โดยเปิดโอกาสให้กลับไปใช้ชีวิตอยู่ในครอบครัวหรือสังคม ถ้าหากเยาวชนเหล่านั้นสามารถจัดการกับปัญหาต่างๆได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตและไม่หวนกลับมากระทำผิดอีก ทั้งนี้ คุณลักษณะหนึ่งที่น่าจะทำให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จในชีวิตได้ ก็คือความเข้มแข็งในการมองโลก (The sense of coherence) ซึ่งบุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกจะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะเป็นลักษณะที่ประกอบด้วย ความเข้าใจโลกตามสภาพความเป็นจริง ความอดทนต่อปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง ความสามารถในการปรับตัวต่อปัญหาที่เกิดขึ้น การกล้าเผชิญหน้ากับสิ่งต่างๆหรือปัญหาที่เข้ามาในชีวิต

ความสามารถในการจัดการกับปัญหา และการรับรู้ว่าคุณค่า และมีความหมาย (Antonovsky, 1991) ทำให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพจนสามารถเสริมสร้างให้มีต้นทุนชีวิตที่ดี

ต้นทุนชีวิต (Developmental Assets: DA) เป็นคุณลักษณะขั้นพื้นฐานที่มีผลต่อการพัฒนาทางด้านจิตใจ สังคม สติปัญญาให้คนๆ หนึ่งสามารถดำรงชีพอยู่ในสังคมได้อย่างเข้มแข็ง ต้นทุนชีวิตจึงเป็นปัจจัยสร้างหรือคุณลักษณะที่ดีที่ประกอบด้วยด้านจิตใจ ด้านสังคม และด้านวัฒนธรรม ที่ส่งผลต่อกระบวนการคิด การตัดสินใจ และแสดงออกในรูปแบบพฤติกรรมต่างๆ ที่จะทำให้สามารถดำรงชีพอยู่ในสังคมได้อย่างเข้มแข็ง ต้นทุนชีวิตมีทั้งต้นทุนภายในและภายนอก โดยจะเพิ่มขึ้นตามการเลี้ยงดูของพ่อแม่ สิ่งแวดล้อมที่ดี และความใกล้ชิดกับธรรมชาติ แต่ปัจจุบันสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป สิ่งแวดล้อมไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเยาวชน จึงทำให้ต้นทุนชีวิตอ่อนแอลง จนเป็นเหตุให้เกิดปัญหาต่างๆ ขึ้น เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ที่ส่วนหนึ่งเกิดจากการขาดความรักจากพ่อแม่ จึงได้ไปหาความรักจากนอกบ้านและเกิดเป็นพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสมขึ้น เป็นต้น (สุริยเดว ทรีปาตี และคณะ, 2552) ดังนั้น ถ้ามีการเสริมสร้างให้ต้นทุนชีวิตมีความแข็งแรงขึ้น ก็น่าจะทำให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีการแสดงออกของพฤติกรรมต่างๆ ที่เหมาะสม สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข รวมทั้งสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม จนเกิดเป็นทักษะทางสังคมขึ้นกับตนเอง

ทักษะทางสังคม (Social Skill) เป็นความสามารถที่เราสามารถรู้จักเข้าใจความรู้สึก ความต้องการทางจิตใจหรือความต้องการต่างๆ ของคนที่เราเกี่ยวข้องกับ รวมทั้งรู้จักที่จะสร้างสายสัมพันธ์ให้มั่นคงด้วยความรัก ความเอาใจใส่ เอื้ออาทรอย่างต่อเนื่อง รู้จักที่จะแสดงออกที่เหมาะสมต่อสถานการณ์ต่างๆ และเป็นทักษะสำคัญที่ทำให้คนประสบความสำเร็จในอนาคตได้ (อุษณีย์ อนุรุทธวงศ์ (โพธิสุข), 2545: 120) เพราะการมีทักษะทางสังคมจะทำให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนได้ (อุมาพร ตรังคสมบัติ, 2544: 78) ซึ่งเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติเมื่อกลับคืนสู่สังคมมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้จักการที่จะแสดงออกต่อสถานการณ์ต่างๆ ให้เหมาะสม ซึ่งถ้าเขาขาดทักษะทางสังคม ก็อาจจะประสบกับปัญหาในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น และรู้สึกว่าตนเองไม่มีคุณค่า ไม่เป็นที่ยอมรับของใคร ในทางตรงกันข้าม หากเยาวชนเหล่านั้นมีการปรับปรุงตัวมีความประพฤติที่ดี จนเป็นที่ยอมรับจากคนในสังคม ก็จะเกิดความรู้สึกว่าสังคมยังให้โอกาส เกิดกำลังใจในการที่จะต่อสู้ชีวิต และมองโลกในแง่ดีขึ้น

การมองโลกในแง่ดี (Optimism) เป็นความหวังและความเชื่อมั่นในความสำเร็จที่เกิดขึ้นในอนาคต จะมีสิ่งดีๆ เกิดขึ้นกับบางสิ่งบางอย่าง เป็นแนวโน้มที่บุคคลจะมีทัศนคติที่มองโลกหรือสรรพสิ่งไปในทางที่ดี หรือเป็นการทำให้เกิดมีความหวัง และมีความมั่นใจในอนาคตเกี่ยวกับผลของความสำเร็จในบางสิ่งบางอย่างที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต (Wikipedia the free encyclopedia, 2011) และคนที่มองโลกในแง่ดีจะมีความยืดหยุ่น สามารถฟื้นตัวจากเหตุการณ์ที่เลวร้าย และเริ่มต้นชีวิตได้อีก ทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิต ในการทำงาน ในการเรียนและการแข่งขัน ตลอดจนมีสุขภาพและจิตที่ดี (Seligman, 1998 อ้างใน อรพินทร์ ชูชม, 2544: 43) ดังนั้น การที่จะทำให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติสามารถฟื้นตัวจากเหตุการณ์ที่เลวร้ายและเริ่มต้นชีวิตใหม่ได้อีก จึงจำเป็นที่จะต้องทำให้เขาเกิดความหวังหรือความเชื่อมั่นว่าเขาจะมีสิ่งที่ดีๆเกิดขึ้นหรือประสบความสำเร็จในอนาคต ซึ่งถ้าหากเขามีมุมมองในการมองโลกในแง่ดี เขาก็จะเกิดการสร้างสรรค์และมีนิสัยที่จะฟื้นฟูอุปสรรคได้ (อรพินทร์ ชูชม, 2544: 52)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับการคุมประพฤติเยาวชนจึงมีความมุ่งมั่นที่จะช่วยในการแก้ไขฟื้นฟูเยาวชนดังกล่าวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุข โดยไม่หวนกลับมากระทำผิดซ้ำอีก จึงสนใจที่จะศึกษาในเรื่องต้นทุนชีวิต ทักษะทางสังคม การมองโลกในแง่ดี และความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งหากเยาวชนกลุ่มนี้ได้รับการเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็งในการมองโลก ก็ย่อมจะทำให้เขาสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสมและเติบโตเป็นอนาคตที่ดีของประเทศต่อไป โดยผู้วิจัยคาดหวังว่าผลของการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์แก่อนุชนรุ่นที่เกี่ยวข้องในการที่จะนำไปกำหนดแผน หรือพัฒนาแนวทางในการแก้ไขฟื้นฟูเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติให้สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข และไม่หวนกลับมากระทำผิดซ้ำ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับต้นทุนชีวิต ระดับทักษะทางสังคม ระดับการมองโลกในแง่ดี และระดับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนชีวิตกับความเข้มแข็งในการมองโลกของ
เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ

4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางสังคมกับความเข้มแข็งในการมองโลกของ
เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ

5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมองโลกในแง่ดีกับความเข้มแข็งในการมองโลกของ
เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงระดับต้นทุนชีวิต ระดับทักษะทางสังคม ระดับการมองโลกในแง่ดี และ
ระดับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุม
ประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร

2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อต้นทุนชีวิต ทักษะทางสังคม การมองโลกในแง่ดี และ
ความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติ
ในสังกัดกรุงเทพมหานคร

3. ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนชีวิตกับความเข้มแข็งในการมองโลก
ทักษะทางสังคมกับความเข้มแข็งในการมองโลก และการมองโลกในแง่ดีกับความเข้มแข็งในการ
มองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัด
กรุงเทพมหานคร

4. ผลของการวิจัยที่ได้สามารถนำเสนอต่อกรมคุมประพฤติและหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง
เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการแก้ไขฟื้นฟูเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุม
ประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานครให้มีต้นทุนชีวิต มีทักษะทางสังคม มีการมองโลกในแง่ดี และ
มีความเข้มแข็งในการมองโลกต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษากลุ่มเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร ได้แก่ สำนักงานคุมประพฤติประจำศาลอาญา สำนักงานคุมประพฤติประจำศาลอาญากรุงเทพใต้ สำนักงานคุมประพฤติประจำศาลแขวงพระนครเหนือ สำนักงานคุมประพฤติประจำศาลแขวงพระนครใต้ สำนักงานคุมประพฤติประจำศาลแขวงดุสิต สำนักงานคุมประพฤติประจำศาลจังหวัดพระโขนง และสำนักงานคุมประพฤติประจำศาลจังหวัดมีนบุรี สํารวจเดือนกันยายน 2554 จำนวน 1,334 คน (กรมคุมประพฤติ, 2554)

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

- 1.1 ระดับการศึกษา
- 1.2 ภูมิลำเนา
- 1.3 ลำดับการเกิด
- 1.4 สถานภาพการครองคู่ของบิดามารดา
- 1.5 ระดับการศึกษาของบิดา
- 1.6 ระดับการศึกษาของมารดา
- 1.7 อาชีพของบิดา
- 1.8 อาชีพของมารดา
- 1.9 รายได้ของครอบครัว

2. ต้นทุนชีวิต ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่

2.1 ด้านพลังตัวตน

- 2.2 ด้านพลังครอบครัว
- 2.3 ด้านพลังสร้างปัญญา
- 2.4 ด้านพลังเพื่อนและกิจกรรม
- 2.5 ด้านพลังชุมชน

3. ทักษะทางสังคม ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่

- 3.1 ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
- 3.2 ด้านการแก้ปัญหา
- 3.3 ด้านการเตรียมการหรือการปรับตัว
- 3.4 ด้านการสื่อสาร
- 3.5 ด้านการสอนตนเอง
- 3.6 ด้านการหาแหล่งสนับสนุนช่วยเหลือ

4. การมองโลกในแง่ดี ประกอบด้วย 3 มิติ ได้แก่

- 4.1 ด้านความกตัญญู
- 4.2 ด้านความครอบคลุม
- 4.3 ด้านความเป็นตนเอง

ตัวแปรตาม ได้แก่

ความเข้มแข็งในการมองโลก ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่

- 1. ด้านความสามารถเข้าใจได้
- 2. ด้านความสามารถจัดการได้
- 3. ด้านการเห็นคุณค่าความหมาย

นิยามศัพท์

เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ หมายถึง ผู้กระทำความผิดที่มีอายุระหว่าง 15-18 ปีที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้คุมความประพฤติ และยังอยู่ในระหว่างการคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร

ระดับการศึกษา หมายถึง วุฒิการศึกษาของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ประถมศึกษา มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า และอนุปริญญาหรือเทียบเท่าเป็นต้นไป

ภูมิลำเนา หมายถึง ตำแหน่งที่พักอาศัยตามทะเบียนบ้านของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล และต่างจังหวัด

ลำดับการเกิด หมายถึง ลำดับของการเป็นบุตรในครอบครัวของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ ลูกคนเดียว ลูกคนโต ลูกคนกลาง และลูกคนสุดท้อง

สถานภาพการครองคู่ของบิดามารดา หมายถึง ลักษณะการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน บิดามารดาอาจจดทะเบียนสมรสตามกฎหมายหรือไม่จดทะเบียนตามกฎหมายก็ได้ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ สมรส/อยู่ร่วมกัน หย่าร้าง/แยกทาง และหม้าย/เสียชีวิต

ระดับการศึกษาของบิดา หมายถึง วุฒิการศึกษาขั้นสูงสุดของบิดาของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า และอนุปริญญาหรือเทียบเท่าเป็นต้นไป

ระดับการศึกษาของมารดา หมายถึง วุฒิการศึกษาขั้นสูงสุดของมารดาของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า และอนุปริญญาหรือเทียบเท่าเป็นต้นไป

อาชีพของบิดา หมายถึง งานที่บิดาของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติทำเพื่อเป็นรายได้ในการเลี้ยงชีพ แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานเอกชน เกษตรกรรม/ค้าขาย รับจ้างทั่วไป และไม่ได้ประกอบอาชีพ/เสียชีวิต

อาชีพของมารดา หมายถึง งานที่มารดาของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติทำเพื่อเป็นรายได้ในการเลี้ยงชีพ แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานเอกชน เกษตรกรรม/ค้าขาย รับจ้างทั่วไป และไม่ได้ประกอบอาชีพ/เสียชีวิต

รายได้ของครอบครัว หมายถึง รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนที่เกิดจากการประกอบอาชีพของบิดา มารดา และสมาชิกคนอื่นในครอบครัวของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นรายได้รวมกัน

ต้นทุนชีวิต หมายถึง คุณลักษณะที่ดีของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่ช่วยในการเสริมสร้างให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่อย่างมีคุณภาพ และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ตามแนวคิดของสุริยเดว ทรีปาตี และคณะ (2552) แบ่งองค์ประกอบออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านพลังตัวตน หมายถึง การที่เยาวชนที่ถูกคุมความประพฤติมีความเชื่อมั่นและเห็นคุณค่าของตนเอง มีทักษะในการดำรงชีวิต ได้แก่ การรู้จักช่วยเหลือผู้อื่น มีความรับผิดชอบ มีความซื่อสัตย์ มีวินัยในตนเอง รักความยุติธรรม และการใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข
2. ด้านพลังครอบครัว หมายถึง การที่เยาวชนที่ถูกคุมความประพฤติมีครอบครัวที่อบอุ่น เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตที่ดี รวมทั้งได้รับความรักความเอาใจใส่ ช่วยเหลือดูแลจากครอบครัวอย่างเหมาะสม
3. ด้านพลังสร้างปัญญา หมายถึง การที่เยาวชนที่ถูกคุมความประพฤติได้รับการสนับสนุน และส่งเสริมให้ได้รับการเรียนรู้ทั้งในและนอกระบบการศึกษา รวมทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้
4. ด้านพลังเพื่อนและกิจกรรม หมายถึง การที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติร่วมกับเพื่อนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนหรือสังคม
5. ด้านพลังชุมชน หมายถึง การที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติอาศัยอยู่ร่วมกับชุมชนที่มีความอบอุ่นและปลอดภัย คนในชุมชนมีความเอื้ออาทร เป็นมิตรไมตรีต่อกัน มีจิตอาสา และมีการทำกิจกรรมร่วมกัน

ทักษะทางสังคม หมายถึง การที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความสามารถในการที่จะจัดการกับปัญหา หรือหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติสุข ตามแนวคิดของ Schinke and Gilchrist (1984 cited in Bloom, 1996: 69 -70) ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความสามารถในการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร และความรู้ต่างๆ จากสื่อ หรือแหล่งข้อมูลต่างๆ
2. ด้านการแก้ปัญหา หมายถึง การที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความสามารถในการรับรู้ และเข้าใจปัญหา สามารถเลือกวิธีการที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา และลงมือปฏิบัติได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
3. ด้านการเตรียมการหรือการปรับตัว หมายถึง การที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติสามารถเผชิญกับสถานการณ์ความเครียดด้วยการแสดงออก หรือจัดการกับสถานการณ์ความเครียดนั้นอย่างมีเหตุผล
4. ด้านการสื่อสาร หมายถึง การที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความสามารถที่จะใช้คำพูด หรือกิริยา ท่าทางในการสื่อความหมาย และทำความเข้าใจกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. ด้านการสอนตนเอง หมายถึง การที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติสามารถบอกหรือเตือนตนเองให้รู้ว่าสิ่งใดควรกระทำ หรือไม่ควรกระทำเพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่เหมาะสม
6. ด้านการหาแหล่งสนับสนุนช่วยเหลือ หมายถึง การที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติสามารถขอความช่วยเหลือ สนับสนุน และกำลังใจจากคนในครอบครัวและสังคม เพื่อให้สามารถเผชิญเหตุการณ์ที่ยุ่งยากในชีวิตตลอดจนการปฏิบัติตนให้ได้รับการยอมรับ

การมองโลกในแง่ดี หมายถึง การที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความเชื่อทางบวกต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างมีเหตุผลตามความเป็นจริงโดยมองว่าเหตุการณ์ที่ดีมีโอกาสดังกล่าวได้เสมอ แต่เหตุการณ์ที่ไม่ดีจะเกิดขึ้นเพียงชั่วคราวหรือเฉพาะบางเหตุการณ์ และส่งผลกระทบเฉพาะบาง

เรื่องเท่านั้น โดยเหตุการณ์ที่ดีมีคุณค่าจะเกิดจากตนเอง และมีส่วนช่วยเสริมในเรื่องอื่นๆ ให้ดีขึ้น และสามารถเกิดขึ้นกับบุคคลทั่วไป ตามแนวคิดของ Seligman (1990) โดยแบ่งเป็น 3 มิติ ดังนี้

1. ด้านความคงทนถาวร หมายถึง การที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความเชื่อว่า เหตุการณ์หรือสิ่งไม่ดีต่างๆ จะเกิดขึ้นเพียงชั่วคราวเท่านั้น แต่เหตุการณ์หรือสิ่งดีๆ มีโอกาสเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและตลอดเวลา

2. ด้านความครอบคลุม หมายถึง การที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความเชื่อว่า สิ่งดีๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองมีส่วนช่วยเสริมในเรื่องอื่นๆ ให้ดีขึ้น และสามารถเกิดขึ้นได้กับบุคคลอื่น โดยทั่วไป ส่วนสิ่งที่ไม่ดีที่เกิดขึ้นกับตนเองเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเฉพาะบางเหตุการณ์ และส่งผลกระทบเฉพาะบางเรื่องเท่านั้น

3. ด้านความเป็นตนเอง หมายถึง การที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความเชื่อว่า สถานการณ์ หรือสิ่งที่ดีๆ มีคุณค่าจะเกิดจากตนเองมีส่วนช่วยทำให้เกิดขึ้น หรือเป็นผู้กระทำ

ความเข้มแข็งในการมองโลก หมายถึง การที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติสามารถ เข้าใจ และอธิบายสาเหตุของปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นได้ โดยเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถที่จะ จัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเองหรือมีแหล่งให้ความช่วยเหลือ โดยรับรู้ว่าเป็น ปัญหาที่เกิดขึ้นเป็น สิ่งที่ทำหาย และมีคุณค่า และรู้สึกพร้อมที่จะเข้าไปจัดการให้ดีขึ้น ตามแนวคิดของ Antonovsky (1987) ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่

1. ด้านความสามารถเข้าใจได้ หมายถึง การที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติสามารถ เข้าใจได้กับเหตุการณ์หรือสิ่งที่มากระทบ โดยอธิบายถึงสาเหตุที่เกิดขึ้น และสามารถเข้าไปจัดการ ได้

2. ด้านความสามารถจัดการได้ หมายถึง การที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความ เชื่อมั่นว่าตนเองมีความสามารถควบคุม หรือจัดการกับเหตุการณ์หรือสิ่งต่างๆ ที่มากระทบด้วย ตนเองหรือมีแหล่งให้ความช่วยเหลือ

3. ด้านการเห็นคุณค่าความหมาย หมายถึง การที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติรับรู้ว่ามีปัญหาที่เกิดขึ้นกับชีวิตตนเองเป็นสิ่งที่ทำทนายและมีคุณค่า โดยไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นภาระ และรู้สึกพร้อมที่จะเข้าไปจัดการให้ดีขึ้น

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูล เอกสารแนวคิดทฤษฎี และ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย โดยแบ่งเป็นหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนกระทำผิด
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับต้นทุนชีวิต
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทักษะทางสังคม
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการมองโลกในแง่ดี
5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความเข้มแข็งในการมองโลก
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนกระทำผิด

ความหมายของเด็กและเยาวชนกระทำผิด

การที่ปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำผิดมีเพิ่มมากขึ้น และนับวันจะทวีความรุนแรงขึ้นนั้น เนื่องมาจากพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือฝืนระเบียบ (Divant Behavior) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคม (Dynamic Process) หรืออีกนัยหนึ่งคือองค์ประกอบทางสังคม และภาวะความเป็นอยู่ของสมาชิกในสังคมเปลี่ยนแปลงไป การพัฒนาบุคลิกภาพ อุปนิสัย ความเชื่อ เหตุใจต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิต และความเจริญเติบโตทั้งทางร่างกายและจิตใจ เป็นเหตุที่ทำให้เด็ก และเยาวชนกระทำผิด ซึ่งการที่บางครั้งเด็กซึ่งหมายถึงบุคคลอายุยังไม่เกินสิบห้าปีบริบูรณ์ และ เยาวชนหมายถึงบุคคลอายุเกินสิบห้าปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ได้กระทำผิดไปโดย

ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เกะกะเกร สะกิดคนอง หรืออาจปรับปรุงตนเองให้เข้ากับระบบของสังคม ด้วยเหตุนี้จึงไม่นิยมเรียกการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนว่าเป็น “อาชญากรรม” (Crime) แต่เรียกว่า “การกระทำผิดของเด็ก” หรือ Delinquency (สุชา จันทน์เอม, 2544: 4) นอกจากนี้ ได้มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนกระทำผิดไว้ต่างกัน ดังนี้

เสริน ปุณณะหิตานนท์ (2527) ได้กล่าวเกี่ยวกับการกระทำผิดของเยาวชนไว้ว่า หมายถึง พฤติกรรมบางรูปแบบที่ขัดแย้งหรือต่อต้านสังคม ทำให้เกิดการเสียระเบียบทั้งในทางสังคมและตัวบุคคล และมีนัยความหมายครอบคลุมไปถึงผลการใช้ค่านิยมวินัยจรรยาบรรณว่าเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาหรือไม่พึงปรารถนาภายในกรอบของบรรทัดฐานและกฎหมายของสังคม

สุชา จันทน์เอม (2544) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับเด็กกระทำผิดก็คือ เด็กเกร เร่รอน ขอดาน หนีโรงเรียน แต่ที่รุนแรงที่สุดคือการกระทำผิดกฎหมายที่จัดอยู่ในประเภทความผิดบางลักษณะในศาลคดีเด็กและเยาวชน คือ การทำร้ายร่างกาย ลักทรัพย์ กระทำอนาจาร ข่มขืนกระทำชำเรา การกระทำผิดด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิด

เมธพร กาญจนะเดชะ (2553) ได้กล่าวเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กไว้ว่าเด็กที่กระทำความผิดอาญาในทางวิชาการยังไม่ถือว่าเป็นอาชญากร ความผิดที่เด็กกระทำนั้นแตกต่างกับที่ผู้ใหญ่กระทำทั้งในแง่เจตนาและการกระทำ เพราะเด็กย่อมมีความยังคิณน้อยกว่าผู้ใหญ่ และควรแก้ไขเสียแต่ในวัยเด็ก การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนนั้นตรงกับคำว่า “Juvenile Delinquency” ซึ่งในทางวิชาอาญาวิทยาและทัณฑวิทยา ไม่ถือว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นอาชญากรรม แต่จะเรียกการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนว่า “การกระทำผิด” และไม่เรียกเด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิดว่าเป็นอาชญากร

Sheldon and Glueck (1964 อ้างใน สุชา จันทน์เอม, 2544: 2) ได้กล่าวว่า เด็กคนใดก็ตามถึงแม้จะกระทำผิดเล็กๆ น้อยๆ เพียงครั้งเดียวก็เข้าลักษณะเด็กที่กระทำผิด แต่นักวิจัยไม่ถือว่าเป็นเด็กเกร โดยให้ความหมายว่าเด็กเกรจะต้องเป็นเด็กที่กระทำผิดอย่างเดิหลายๆ คน เพราะการที่เด็กกระทำผิดเพียงครั้งเดียวหรือสองครั้งอาจเนื่องมาจากสิ่งแวดล้อมชั่วใจ เมื่อเติบโตขึ้นอาจจะเลิกไปทั้งๆ ที่การกระทำผิดนั้นเป็นการล่วงละเมิดกฎหมายก็ตาม

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่าเด็กและเยาวชนกระทำผิด หมายถึง เด็กและเยาวชนที่มีความประพฤติเป็นการต่อต้านหรือขัดแย้งต่อสังคมและได้กระทำความผิดกฎหมายหรือกฎระเบียบของสังคมซึ่งเป็นภัยต่อตนเองและผู้อื่น

สาเหตุของการกระทำผิดของเยาวชน

สุชา จันทน์เอม (2544) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการกระทำผิดของเยาวชนว่ามีทั้งที่เกิดจากสาเหตุในสาเหตุหนึ่งโดยเฉพาะหรือหลายสาเหตุ ดังนั้น การที่จะเข้าใจสาเหตุจึงต้องศึกษาถึงองค์ประกอบทางสังคม พัฒนาการของบุคลิกภาพ อุนิสัย ความเชื่อ แรงจูงใจ และอื่นๆ ควบคู่ไปด้วย อย่างไรก็ตาม อาจกล่าวถึงสาเหตุของการกระทำผิดได้ ดังนี้

1. สาเหตุจากตัวผู้กระทำความผิดเอง จากการศึกษาของประภาศน์ อวยชัย (2516 อ้างใน สุชา จันทน์เอม, 2544) ได้ทำการวิจัยเรื่องบทบาทศาลคดีเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ พบว่าสาเหตุจากตัวผู้กระทำความผิดเองนั้น ได้แก่

1.1 พันธกรรมหรือสิ่งที่รับการถ่ายทอดจากบิดามารดา ทำให้เยาวชนเกิดมาเป็นโรคปัญญาอ่อนจิตบกพร่อง ซึ่งเป็นผลร้ายต่อเยาวชน เพราะจะทำให้เยาวชนไม่สามารถใช้สติปัญญาไตร่ตรองยับยั้ง หรือหักห้ามใจต่อต้านกับสิ่งชั่วร้ายต่างๆ ได้ สิ่งต่างๆ เหล่านี้อาจมีสาเหตุเนื่องมาจากโรคภัยไข้เจ็บของบิดามารดาที่ต่อเนื่องมาถึงบุตร เช่น วัณโรค หรือ โรคบุรุษ เป็นต้น ที่ทำให้เยาวชนมีจิตใจที่ผิดปกติไปได้

1.2 ความพิการหรือโรคภัยไข้เจ็บ เยาวชนที่มีร่างกายพิการหรือไม่สมประกอบ ซึ่งอาจเป็นมาแต่กำเนิดหรือประสบเคราะห์กรรมขึ้นในภายหลังหรือโรคภัยเบียดเบียน เช่น โรคระบบประสาทพิการ หรือเป็นไข้ไทฟอยด์ เป็นต้น อาการของโรคเหล่านี้ย่อมทำลายสุขภาพและจิตใจของเยาวชนได้ บางรายเกิดโรคประสาทหรือเกิดปมด้อยขึ้น ในทางจิตวิทยาเยาวชนพวกนี้จะเกิดความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ มักมองโลกในแง่ร้าย หรือเห็นผู้อื่นเป็นศัตรู เป็นต้น

1.3 ภาวะแห่งจิตใจ เด็กวัยรุ่นที่อยู่ในสภาพเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกายหรือจิตใจมักมีอารมณ์แปรปรวน ฉุนเฉียว โกรธง่าย ชอบทำเรื่องเล็กให้เป็นเรื่องใหญ่ และชอบแสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่เป็นภัยต่อผู้อื่นได้ในบางโอกาส แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของร่างกายและจิตใจ

โรคภัยไข้เจ็บ ตลอดจนสิ่งแวดล้อมทางบ้าน ทางโรงเรียนที่จะมาเสริมสร้างบุคลิกภาพของแต่ละคนด้วย

1.4 สติปัญญาและการศึกษา มนุษย์เราก่อเกิดมามีสติปัญญาและความเฉลียวฉลาดไม่เท่าเทียมกัน บางคนมีสติปัญญาสูง แต่บางคนก็มีสติปัญญาโง่เขลามานแต่กำเนิด เรียนอะไรก็ไม่รู้เรื่อง ความจำไม่ดี เรียนไม่ทันเพื่อน ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ผลสุดท้าย ก็หนีโรงเรียนไปเที่ยวสำล่อน และกลายเป็นเหยื่อแห่งความชั่วร้าย และกลายเป็นผู้กระทำความผิดกฎหมาย

1.5 สัญชาตญาณ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในตัวเองโดยไม่มีใครสั่งสอนหรืออบรมให้ เช่น สัญชาตญาณความอยากรู้อยากเห็น ความอยากรู้อยากเห็น หรือสัญชาตญาณทางกามารมณ์ เป็นต้น เหล่านี้อาจเป็นสาเหตุให้เกิดการกระทำผิดได้

2. สาเหตุจากครอบครัว เป็นที่ยอมรับกันว่าครอบครัวเป็นหน่วยที่สำคัญที่สุดของสังคม เนื่องจากครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมอันดับแรกที่จะสร้างลักษณะนิสัย และบุคลิกภาพของเยาวชน ถ้าครอบครัวใดมีความสุข บิดามารดามีความรักและเอาใจใส่บุตร ย่อมทำให้บุตรเจริญเติบโตเป็นคนดีของสังคม แต่ถ้าครอบครัวใดบิดามารดาไม่รักใคร่กลมเกลียวกัน มีการทะเลาะวิวาทกันบ่อยๆ เยาวชนคนนั้นก็จะเป็นคนที่มีบุคลิกภาพที่ก้าวร้าว พุดจาหยาบคาย ชอบทะเลาะวิวาท ซึ่งสมคิด ศรีสังคม (2504: 27 อ้างใน สุชา จันทน์เอม, 2544) ได้กล่าวว่าวัยเด็กเป็นวัยที่อ่อนไหว ต้องการความอบอุ่น ความรัก การปกป้องดูแลจากบ้าน และบุคคลภายในครอบครัว หากสถานะภายในบ้านและความสัมพันธ์ภายในครอบครัวไม่ดีถึงขนาดที่เรียกว่า “บ้านแตก” (Broken Home) ก็อาจทำให้เด็กประพฤติเป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมหรือกลายเป็นผู้กระทำความผิดได้

3. สาเหตุทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ภาวะเศรษฐกิจของชุมชนหรือสังคม และของผู้กระทำผิด โดยบุคคลใดที่อยู่ในชุมชนหรือสังคมที่ประชาชนอยู่ดีกินดี ไม่มีความเดือดร้อนในค่าครองชีพ ประชาชนก็ย่อมมีความสุข แต่ถ้าชุมชนหรือสังคมมีปัญหาเศรษฐกิจเสื่อมโทรมเกิดความยากจน ขาดทุน ประชาชนก็จะขาดความสุข ครอบครัวที่ยากจนก็ต้องต่อสู้กับการดำรงชีวิตประจำวัน จึงเลิ่ยงบุตรไปตามยถากรรม เยาวชนบางคนขาดการศึกษา มีแต่ความหิวโหยตลอดเวลาจึงช่วยตัวเองด้วยการไปลักขโมยเขากิน และคิดเป็นนิสัยที่ชั่วร้าย ดังที่ Dentler (1961: 733-743 อ้างใน

สุชา จันทน์เอม, 2544) ได้พบว่าความยากจนมีความสัมพันธ์กับการลักขโมย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเด็กและวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวที่ยากจนมีโอกาสที่จะกระทำความผิด เช่น ลักขโมย และอื่นๆ ได้มากกว่าเด็กและวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะดี

4. สาเหตุจากปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อม คนเราเกิดมาต้องพบกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวหลายประการ ซึ่งอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมสามารถทำให้นักคนนั้นๆ โน้มเอียงไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งก็ได้ เช่น เยาวชนย่อมลอกเลียนแบบ และได้นิสัยมาจากบิดามารดาหรือครูอาจารย์ไม่มากนักน้อย ธรรมชาติ ภูมิประเทศ สถานที่ ดินฟ้าอากาศ การศึกษาและสภาพการณ์ทั่วไปก็อาจทำให้นักคนแตกต่างกันไป ดังที่กุลชลี สุกัญหะเกตุ (2520 อ้างใน สุชา จันทน์เอม, 2544) ได้กล่าวถึง สาเหตุของการกระทำความผิดของเด็กและวัยรุ่นอันเนื่องมาจากสิ่งแวดล้อม เช่น โรงเรียน เด็กอาจมีปัญหาจากการศึกษาเล่าเรียน จากการคบเพื่อนทำตามค่านิยมของหมู่ที่ไม่ถูกต้อง (การแต่งกาย ความประพฤติแปลกๆ นอกแนวปกติ ทำนองโน้มน้าวไปสู่การกระทำความผิด) เด็กขาดตัวอย่างและสิ่งแวดล้อมที่ชักจูงไปในทางดี ตลอดจนความขัดแย้งระหว่างวัฒนธรรมเดิม และวัฒนธรรมต่างชาติที่หลั่งไหลเข้ามา ทำให้เด็กสับสนหาทิศทางหรือจุดยืนที่เหมาะสมไม่ได้ ทำให้มีพฤติกรรมที่ก่อคดีขึ้นได้ โดยเฉพาะพฤติกรรมที่เกี่ยวกับทางเพศ จากผลสำรวจพบว่าเด็กที่มาอยู่ศาล เด็กส่วนใหญ่มักมาจากแหล่งเสื่อมโทรมราวๆ ร้อยละ 80

เมธาพร กาญจนเดชะ (2553) กล่าวถึง สาเหตุของการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนว่าเป็นสาเหตุเฉพาะบุคคล โดยบางคนอาจมีเพียงสาเหตุเดียว ในขณะที่บางคนก็มีหลายสาเหตุประกอบกัน โดยสาเหตุของการกระทำความผิดมีอยู่หลายประการและอาจแยกศึกษาเป็น 3 ด้านดังนี้

1. ด้านกฎหมาย อธิบายถึงสาเหตุแห่งการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนว่าเกิดจากความไม่รู้เท่าไม่ถึงการณ์หรือการถูกหลอกล่อจากผู้ใหญ่ ดังนั้น จึงไม่ถือว่าเป็นการกระทำความผิดในทางอาญา แต่เป็นเพียงพฤติกรรมเบี่ยงเบน จึงไม่ลงโทษในทางอาญา แต่จะใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนแทนเพื่อแก้ไขความประพฤติ

2. ด้านสังคมวิทยา อธิบายถึงสาเหตุแห่งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนว่ามาจากการที่เด็กและเยาวชนนั้นได้รับแบบอย่างที่ไม่ดีจากบุคคลที่อยู่รอบข้าง เด็กและเยาวชนยังขาดความหนักแน่นทางจิตใจ จึงอาจถูกชักจูงได้ง่าย ทำให้พฤติกรรมเด็กและเยาวชนประพฤติดีไปจากบรรทัดฐานของสังคมและกลายเป็นการกระทำผิดต่อกฎหมายในที่สุด

3. ด้านจิตวิทยา อธิบายสาเหตุของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนไว้หลายทฤษฎี บางทฤษฎีเห็นว่าการกระทำผิดนั้นอาจเกิดจากความผิดปกติของร่างกายหรือทางจิต ซึ่งอาจมีมาตั้งแต่กำเนิด หรือเกิดขึ้นภายหลังความเจ็บป่วยหรืออุบัติเหตุ ซึ่งสาเหตุดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะผลักดันให้อารมณ์ของบุคคลแปรปรวน ยิ่งเป็นเด็กหรือเยาวชน ก็อาจจะทำให้เกิดการขาดความยับยั้งชั่งใจ ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ และมีพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมและคนรอบข้าง และเกิดการกระทำผิดได้ง่าย

อย่างไรก็ตาม อาจกล่าวได้ว่าสาเหตุของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนแบ่งเป็น 2 สาเหตุใหญ่ ๆ ได้แก่

1. สาเหตุจากสิ่งแวดลอมรอบตัวเด็กและเยาวชน เช่น ครอบครัว ที่อยู่อาศัย บุคคลรอบข้าง สถานเริงรมย์ สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ การขาดแคลนเครื่องอุปโภคบริโภคที่จำเป็น หรือการเกิดความวุ่นวายในสังคม เป็นต้น
2. สาเหตุที่เกิดจากตัวของเด็กและเยาวชนเอง เช่น ความผิดปกติทางร่างกายหรือจิตใจหรือเกิดจากพันธุกรรมของเด็กและเยาวชน

แนวทางในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด

ในสมัยโบราณการลงโทษต่อผู้กระทำผิดจะยึดถือหลักปฏิบัติตอบแทนผู้กระทำผิด โดยการแก้แค้น จึงได้มีการทำทารุณกรรมแก่ผู้กระทำผิดหลายอย่าง เช่น การเข็ญ การเนรเทศ หรือการประหารชีวิต เป็นต้น และต่อมาการลงโทษก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะของการปกครองและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ประเสริฐ เมฆมนั (2523: 341-344 อ้างใน กรมคุมประพฤติ, 2550) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์และแนวทางในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดดังนี้

ได้แก่

1. เพื่อตอบแทนแก่แก่นผู้กระทำผิด (Retribution) มีพื้นฐานมาจากความเห็นที่ว่า อาชญากรรมเป็นการประทุษร้ายต่อผู้อื่น ควรจะต้องได้รับการตอบแทนแก่แก่นให้สาสม ซึ่งปัจจุบัน ยังคงถือปฏิบัติอยู่ในกระบวนการยุติธรรม ดังจะเห็นได้ว่าความผิดร้ายแรงลักษณะต่างๆ มักได้รับการลงโทษถึงขั้นประหารชีวิต

2. เพื่อชดเชยความผิดที่ก่อขึ้น (Expiation) พัฒนามาจากหลักความเชื่อที่ว่าโทษปรับเป็นสิ่งที่จำเป็นในความรู้สึกผิดชอบและเป็นการตอบแทนความยุติธรรมที่ถูกประทุษร้าย ผู้กระทำผิด จำเป็นต้องชดเชยค่าเสียหายในความผิดที่ได้ก่อขึ้นจึงจะชอบธรรม อาจเทียบได้กับโทษปรับ การชดเชยค่าเสียหายในปัจจุบัน

3. เพื่อยับยั้งหรือป้องกันปราบปรามการกระทำผิด (Deterrence) การลงโทษจำเป็นต้องกำหนดบทลงโทษให้เป็นที่เกรงกลัวต่อผู้กระทำผิด และมีให้เป็นเยี่ยงอย่างแก่ผู้อื่น ปัจจุบันเปรียบเทียบได้กับการลงโทษจำคุกที่มีกำหนดโทษสูงหรือประหารชีวิต เป็นต้น

4. เพื่อป้องกันสังคม (Protection of Society) มาจากความเชื่อที่ว่าอาชญากรรมเป็นโรคภัย และเป็นการประทุษร้ายต่อสังคม เพราะฉะนั้นการที่จะให้สังคมปลอดภัยจึงจำเป็นต้องมีการจำคุกผู้กระทำผิดตามตัวบทกฎหมาย และแยกตัวออกจากสังคมเพื่อมิให้มีโอกาสกลับไปกระทำความผิดใดๆ ขึ้นอีกในระหว่างที่ถูกควบคุมตัว

5. เพื่อแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด (Reformation or Rehabilitation) นักจิตวิทยาและนักอาชญาวิทยาเชื่อว่าบุคลิกภาพเป็นคุณสมบัติเฉพาะบุคคล การประกอบอาชญากรรมขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพ และสิ่งแวดล้อมทางสังคมของบุคคลนั้นๆ เป็นพื้นฐาน การลงโทษเป็นเพียงการยับยั้งมิให้ก่ออาชญากรรมเพียงชั่วระยะเวลาที่ผู้กระทำผิดถูกลงโทษหรือควบคุมตัวเท่านั้น ฉะนั้น การกำหนดวิธีการลงโทษผู้กระทำผิดต้องให้สอดคล้องกับบุคลิกภาพและการแก้ไขผู้กระทำผิดเป็นรายบุคคล เช่น การใช้ระบบการคุมความประพฤติ หรือการพักการลงโทษ เป็นต้น

นอกจากนี้ เมธาพร กาญจนตะชะ(2553) ได้กล่าวถึงแนวคิดหรือปรัชญาในเชิงอาชญาวิทยา และทัณฑวิทยาเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด เป็น 2 แนวทางหลักๆ ได้แก่

1. ปรัชญาที่มุ่งต่อการลงโทษ เพื่อเป็นการแก้แค้นต่อผู้กระทำความผิด ป้องกันและปราบปราม ไม่ให้มีการกระทำความผิด โดยแนวคิดเช่นนี้จะกำหนดโทษและลงโทษผู้กระทำความผิดโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างในเรื่องอายุของผู้กระทำความผิด ซึ่งจะอยู่ในสังคมอนุรักษนิยม

2. ปรัชญาที่มุ่งต่อการแก้ไขฟื้นฟู เพื่อช่วยเหลือผู้กระทำความผิดที่พิจารณาแล้วเห็นว่ายังพอที่จะเยียวยา โดยการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไขความประพฤติได้ แทนที่จะลงโทษ โดยแนวคิดเช่นนี้จะพบในสังคมเสรีนิยม

สำหรับนานอารยประเทศรวมทั้งประเทศไทย ได้ดำเนินการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดตามแนวปรัชญาที่มุ่งแก้ไข ฟื้นฟู และช่วยเหลือเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดให้สามารถกลับตัวเป็นพลเมืองดีได้ เนื่องจากหลักสากลต่างยึดถือร่วมกันว่าเด็กและเยาวชนเป็นผู้อ่อนต่อโลกสมควรได้รับการปฏิบัติแตกต่างจากผู้ใหญ่ และเด็กและเยาวชนยังสามารถที่จะเยียวยาแก้ไขเปลี่ยนแปลงความประพฤติได้ และการให้รัฐเข้ามาเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดแทนพ่อ แม่ผู้ปกครองจึงเป็นวิธีการที่ยอมรับโดยทั่วไป โดยรัฐต้องหามาตรการต่าง ๆ ที่จะมุ่งฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดให้สามารถกลับตัวเป็นพลเมืองดี มากกว่าที่จะใช้อำนาจลงโทษอย่างรุนแรง

กล่าวโดยสรุปว่า แนวคิดในการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็กและเยาวชนจะใช้หลักการแก้ไขฟื้นฟูและช่วยเหลือเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดมากกว่าการใช้อำนาจลงโทษ ซึ่งเป็นหลักการที่สำคัญของระบบการคุมประพฤติ เนื่องจากการคุมประพฤติดังอยู่บนความเชื่อที่ว่าผู้กระทำความผิดสามารถถูกแก้ไขฟื้นฟูได้ โดยใช้กระบวนการต่างๆ ในการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดให้กลับตนเป็นพลเมืองดี และไม่หวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับต้นทุนชีวิต

ความหมายของต้นทุนชีวิต

ต้นทุนชีวิต (Developmental Assets: DA) เป็นแนวคิดเชิงบวกเปรียบเสมือนขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณีที่ดีงามที่มีอยู่ในสังคมที่ทำให้เยาวชนเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความเข้มแข็ง ทั้งทางด้านจิตใจ สังคม และสติปัญญา รวมทั้งสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข (สุริยเดว ทรีปาตี และคณะ, 2552)

สุริยเดว ทรีปาตี และคณะ (2552) ได้ให้ความหมายคำว่าต้นทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทย หมายถึง ปัจจัยสร้างหรือคุณลักษณะที่ดีที่ประกอบด้วยด้านจิตใจ สังคม และวัฒนธรรม ที่ส่งผลต่อ กระบวนการคิด การตัดสินใจ และแสดงออกในรูปแบบพฤติกรรมต่างๆ ซึ่งเป็นผลมาจากการได้รับการเสริมสร้างให้เกิดขึ้นตั้งแต่แรกเกิดจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งการเสริมสร้างต้นทุนชีวิตเด็กและเยาวชนนี้ย่อมมาจากการได้รับอิทธิพลจากปัจจัยในตัวเด็กเอง และจากปัจจัยภายนอก อันได้แก่ ครอบครัว โรงเรียน เพื่อนและชุมชน ซึ่งหากสามารถควบคุมปัจจัยและเสริมสร้างปัจจัยต่างๆ ให้เหมาะสม จะส่งผลต่อการพัฒนาต้นทุนชีวิตที่ดีให้กับเด็กและเยาวชนเติบโตอย่างมีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างสันติสุขและมีสุขภาวะที่ยั่งยืน

Search Institute (2011) ได้กล่าวถึงต้นทุนชีวิตว่าเป็นเสมือนทุนทรัพย์ที่มี 40 ตัวชี้วัดที่เป็น ประสิทธิภาพในเชิงบวกและมีคุณภาพที่มีอิทธิพลในการทำให้เยาวชนเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ ประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาเยาวชน และผลการวิจัยเพื่อ การป้องกันเยาวชนก็เป็นเครื่องพิสูจน์ถึงประสิทธิผลของทุนทรัพย์เหล่านี้

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าต้นทุนชีวิตหมายถึงคุณลักษณะที่ดีที่เป็นพื้นฐาน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพและสามารถดำรงชีวิตอยู่ใน สังคมได้อย่างปกติสุข

ความเป็นมาของการสร้างต้นทุนชีวิตของเยาวชนไทย

ต้นทุนชีวิตเป็นวิธีการที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในประเทศสหรัฐอเมริกาในการพัฒนาเยาวชนในเชิงบวก โดยเริ่มขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ. 1989 โดยสถาบันวิจัยในสหรัฐอเมริกาได้สำรวจเยาวชน 3-4 แสนคนและพัฒนามาเป็นตัวชี้วัด จำนวน 40 ข้อที่แสดงถึงภูมิปัญญาในชีวิตประจำวันเกี่ยวกับประสบการณ์ในเชิงบวกและลักษณะสำหรับกลุ่มเยาวชน ซึ่งจากการศึกษาวิจัยในประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่าเยาวชนยังมีต้นทุนชีวิตน้อยมากเท่าใดจะมีโอกาสมีพฤติกรรมเสี่ยงมากกว่า เมื่อเปรียบเทียบเยาวชนที่มีต้นทุนชีวิตน้อยกว่า 10 กับเยาวชนที่มีต้นทุนชีวิตมากกว่า 20 (จากทั้งหมด 40 ตัวชี้วัด) พบว่า เยาวชนที่มีต้นทุนชีวิตน้อยกว่า 10 จะมีพฤติกรรมเสี่ยง โดยที่ 6 เท่าจะมีพฤติกรรมติดยาเสพติด ในขณะที่หากต้นทุนชีวิตเยาวชนยังมีมากก็จะยิ่งทำให้คุ้มกันเยาวชนจากพฤติกรรมเสี่ยงในการใช้ยาเสพติดมากยิ่งขึ้น และจากรายงานการศึกษาของสหรัฐอเมริกายังพบว่าเยาวชนที่ผ่านเกณฑ์เกิน 20 ตัวชี้วัดมีพฤติกรรมเสี่ยงน้อยลง และถ้าผ่านเกณฑ์เกิน 30 ตัวชี้วัดแสดงว่าเยาวชนมีความเข้มแข็งที่จะสามารถหลีกเลี่ยงและป้องกันตนเองจากปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ได้เป็นอย่างดี ซึ่งส่งผลให้เยาวชนเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต (สุริยเดว ทรีปาตี และคณะ, 2552) ทั้งนี้ ผลการศึกษาดังกล่าวทำให้เห็นว่าต้นทุนชีวิตมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของเยาวชน รวมทั้งช่วยป้องกันเยาวชนจากพฤติกรรมที่มีความเสี่ยงต่างๆ และช่วยปรับทัศนคติของเยาวชนให้มีการกระทำไปในทางที่ดี ทั้งนี้ คุณลักษณะ 5 ประการในการสร้างต้นทุนชีวิต 40 ตัวชี้วัด ได้แก่

1. ต้นทุนชีวิตยิ่งมากตัวชี้วัดเท่าใดก็ยิ่งลดความเสี่ยงต่อพฤติกรรมเสี่ยงมาก (The More Assets Youth Experience the Less Likely They are to Engage in Risk Behavior)
2. ต้นทุนชีวิตยิ่งมีมากก็จะยิ่งทำให้คุ้มกันวัยรุ่นจากพฤติกรรมเสี่ยงนานขึ้น (Having More Development Assets Delay Onset of Risk Behaviors)
3. ต้นทุนชีวิตมีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงมากกว่าสถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (Development Assets Make More Difference in Risk Behavior than Demographic Factors)
4. ต้นทุนชีวิตยังมีความเชื่อมโยงแบบบูรณาการกับพฤติกรรมที่ดีอีกหลายอย่างของวัยรุ่น (Development Assets also Play a Role in Other Positive Youth Outcomes)

5. ต้นทุนชีวิตบางกลุ่มมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการก่อให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ
(Some Categories of Assets Play a Particularly Important Role in Risk Behavior Prevention)

จากรายงานการวิจัยของ Search-Institute ในสหรัฐอเมริกาเมื่อปี ค.ศ. 2000 พบว่า ความสัมพันธ์ของต้นทุนชีวิตในหมวดปัจจัยเสริมจากภายนอก (External Asset) จำนวน 2 ข้อมีผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของเยาวชน ดังนี้

1. การได้รับการสนับสนุน (Support) เป็นการที่ครอบครัวให้การสนับสนุนด้วยความรัก และผูกพัน (Family Support) มีการให้กำลังใจและปรึกษาได้ทุกเรื่อง รวมทั้งติดตาม ประเมินผลและให้คำแนะนำในเรื่องสื่อการเรียนการสอน นอกจากนี้ ยังได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนบ้านหรือผู้ใหญ่คนอื่นๆ รวมทั้งบรรยากาศที่ดีจากโรงเรียน

2. ขอบเขตและความคาดหวัง (Boundaries and Expectations) เป็นการที่ครอบครัว โรงเรียน ชุมชนมีวินัย มีกรอบกติกาที่เหมาะสม มีการติดตามดูแลเยาวชน นอกจากนี้ ผู้ใหญ่และกลุ่มเพื่อนบ้านเป็นแบบอย่างที่ดี เยาวชนได้รับกำลังใจ รวมทั้งการกระตุ้นในการเรียนหรือกิจกรรมที่ดีจากผู้ปกครองและครู

สำหรับต้นทุนชีวิตของเยาวชนไทย แผนงานสุขภาวะเด็กและเยาวชน โดยการสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสร้างเสริมสุขภาพและสถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินีได้เล็งเห็นว่าในปัจจุบันปัญหาเกี่ยวกับเยาวชนกำลังมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น แม้ว่าจะมีหลายหน่วยงานที่ได้สร้างกิจกรรมเพื่อให้เยาวชนเป็นทางเลือกเพิ่มขึ้น แต่ก็ไม่สามารถหยุดพฤติกรรมเสี่ยงของเยาวชนได้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะกิจกรรมที่มีปริมาณไม่มากพอกับจำนวนเยาวชน และชุมชนขาดการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมดังกล่าว ดังนั้น กระบวนการสร้างเสริมต้นทุนชีวิตของเยาวชนไทย จึงมีความจำเป็นอย่างมาก เพราะเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้เยาวชน ครอบครัวและสังคมเกิดภูมิคุ้มกันที่แข็งแรง โดยกระบวนการดังกล่าวได้นำรูปแบบของการทำงานที่มองต้นทุนชีวิตเป็นที่ตั้ง (Positive Model ; DA Developmental Assets) ที่เน้นการป้องกันและสร้างภูมิคุ้มกันให้เยาวชนปลอดภัยจากปัญหาต่างๆ โดยมองเด็กและเยาวชนเป็นวัยที่มีพลังความคิดสร้างสรรค์และมีศักยภาพมาก จึงให้ความสำคัญกับการมีกิจกรรมส่วนร่วมโดยเฉพาะกับชุมชนอย่างชัดเจน มองการแก้ปัญหาแบบบูรณาการโดยเฉพาะชุมชนท้องถิ่น สร้างทางออกที่หลากหลายแก่เยาวชนในการแก้ปัญหา และสื่อให้เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมระหว่างเด็ก เยาวชน ชุมชน และครอบครัว แทนที่จะเป็นการ

ทำงานในรูปแบบของการมองปัญหาเป็นที่ตั้ง (Problem-Based) ซึ่งให้ความสำคัญกับปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วหาวิธีการแก้ไขมากกว่าป้องกันไม่ให้เกิดปัญหา ซึ่งการทำงานแบบนี้จะไม่สามารถแก้ปัญหาได้ยั่งยืนและตรงจุด และถึงแม้ว่าจะมีการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม แต่การป้องกันปัญหาก็ไม่สามารถดำเนินการได้เต็มที่ ซึ่งมีผลเนื่องมาจากการมีภูมิคุ้มกันที่ไม่ดีหรือต้นทุนชีวิตที่ต่ำนั่นเอง ดังนั้น จากความสำคัญของการทำงานที่มองต้นทุนชีวิตเป็นที่ตั้ง จึงได้มีการพัฒนาเครื่องมือสำรวจต้นทุนชีวิตของเด็กและเยาวชนไทยทั่วไป และสร้างกระบวนการสร้างเสริมต้นทุนชีวิต เพื่อเป็นยุทธศาสตร์การจัดการระบบของชุมชนในการพัฒนางานด้านเด็กและเยาวชน (Community Strategies) เพื่อส่งเสริมให้เกิดรูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ในบริบทต่างๆ ทั้งเชิงพื้นที่ และเชิงประเด็น

องค์ประกอบของต้นทุนชีวิตของเยาวชนไทย

ต้นทุนชีวิตของเยาวชนไทย แผนงานสุขภาวะเด็กและเยาวชน โดยการสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสร้างเสริมสุขภาพและสถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินีได้ดำเนินการพัฒนาเครื่องมือสำรวจต้นทุนชีวิตของเยาวชนไทยให้เหมาะสมกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของประเทศ โดยนำคุณสมบัติ 5 ประการมาใช้ในการสร้างต้นทุนชีวิตที่ดีของเยาวชนไทย (ศุริยเดว ทรีปาตี และคณะ, 2552) ซึ่งได้แก่

1. ต้นทุนชีวิตยิ่งมากเท่าใดก็จะยิ่งลดพฤติกรรมเสี่ยงได้มากขึ้น
2. ต้นทุนชีวิตยิ่งมากจะทำให้ประวัติระยะเวลาการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงได้นานขึ้น
3. ต้นทุนชีวิตมีผลเกี่ยวข้องกับการเกิดและยับยั้งพฤติกรรมเสี่ยงมากกว่าสถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และสภาพครอบครัวในบริบทต่างๆ
4. ต้นทุนชีวิตมีความเชื่อมโยงแบบบูรณาการกับพฤติกรรมที่ดีอีกหลายประการของเยาวชน
5. ต้นทุนชีวิตบางข้อ/บางกลุ่มมีความสำคัญต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยง

โดยดัชนีชี้วัดต้นทุนชีวิต 40 ตัวชี้วัดได้แบ่งออกเป็น 2 หมวดใหญ่คือ หมวดต้นทุนชีวิตภายนอก (External Assets) และหมวดต้นทุนชีวิตภายในตัวบุคคล (Internal Assets) 5 ด้าน (สุริยเดว ทรีปาตี และคณะ, 2552) ดังนี้

1. ด้านพลังตัวตน เป็นการรวมพลังคุณค่าในตนเอง พลังสร้างศรัทธาและความเชื่อมั่นในตนเอง และพลังการสร้างทักษะชีวิตอันได้แก่ การอยู่ในสังคมอย่างสันติสุข การช่วยเหลือผู้อื่น การมีจุดยืนที่ชัดเจน รักความยุติธรรม ไม่แบ่งแยกชนชั้น ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ การมีวินัยในตนเองที่จะไม่ข้องเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยง
2. ด้านพลังครอบครัว เป็นพลังความรัก ความเอาใจใส่ วินัยและการมีชีวิตที่เป็นแบบอย่าง มีการติดตามและช่วยเหลือที่เหมาะสมเชิงบวก มีปัญหาภายในบ้าน มีความอบอุ่นและปลอดภัย
3. ด้านพลังสร้างปัญญา เป็นพลังความมุ่งมั่นในการเพิ่มพลังปัญญา ได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ทั้งในและนอกระบบการศึกษา รวมทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่น
4. ด้านพลังเพื่อนและกิจกรรม เป็นพลังการทำกิจกรรมในหมู่เพื่อนๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน เกิดวินัยในหมู่เพื่อน เช่น กิจกรรมออกกำลังกาย การเล่นกีฬา สันทนาการนอกหลักสูตร
5. ด้านพลังชุมชน เป็นพลังของกลุ่มคนที่อาศัยอยู่ร่วมกันด้วยความเอื้ออาทร มีความเข้าใจ เป็นมิตรไมตรี มีวินัยและเป็นแบบอย่างที่ดี มีปัญหา มีจิตอาสา มีความอบอุ่นความปลอดภัยภายในชุมชน และมีกิจกรรมร่วมกัน

องค์ประกอบของต้นทุนชีวิตทั้ง 5 ด้านนี้รวมกันเป็นพลังสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเด็กและเยาวชนไทย ครอบคลุมตั้งแต่เด็กปฐมวัย (แรกเกิดจนถึง 6 ปี) เด็กวัยเรียน (อายุ 6-12 ปี) และวัยรุ่น (อายุ 12-25 ปี) ซึ่งเป็นจุดเปลี่ยนในวงจรชีวิตของเด็กและเยาวชน กล่าวคือ

1. แรกเกิด - 6 ปี วัยเด็กปฐมวัยสถาบันครอบครัว เป็นหัวใจหลักในการสร้างเสริมต้นทุนชีวิต

2. อายุ 6 ปี - 12 ปี วัยเรียนมีสถาบันการศึกษาและครอบครัว เป็นหัวใจในการสร้างเสริมต้นทุนชีวิต

3. อายุ 12 ปี - 25 ปี วัยรุ่นมีกลุ่มเพื่อนและชุมชน เป็นหัวใจในการสร้างเสริมต้นทุนชีวิต

กระบวนการสร้างเสริมต้นทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทย

สุริยเดว ทรีปาตี และคณะ (2552) ได้กล่าวถึงกระบวนการสร้างเสริมต้นทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทยซึ่งเป็นกลยุทธ์ระดับชุมชน ประกอบด้วย 3 ส่วนใหญ่ๆ ดังนี้

1. การสำรวจปัจจัยเสี่ยง/สร้าง (Risk-Protection Model) ด้านเด็กและเยาวชนของชุมชน ด้วยการอาศัยเครื่องมือสำรวจต้นทุนชีวิตเป็นฐานในการพัฒนากระบวนการสร้างเสริมต้นทุนชีวิตให้กับเด็ก เยาวชน ครอบครัว และชุมชนในบริบทต่างๆที่มีความแตกต่างกัน ทั้งในเชิงพื้นที่ (Area Base) และเชิงประเด็น (Issue Base) รวมทั้งการสำรวจต้นทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทยตาม จุดเปลี่ยนในวงจรชีวิตของเด็กและเยาวชน 3 ช่วงที่สำคัญ คือ แรกเกิด - 6 ปี (เด็กปฐมวัย) อายุ 6-12 ปี (เด็กวัยเรียน) อายุ 12-25 ปี (เยาวชน) เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์วางแผนยุทธศาสตร์ด้านเด็กและเยาวชนของชุมชนด้วยตัวเอง

2. การดำเนินงานของคณะทำงานด้านเด็กและเยาวชนของชุมชนในแต่ละพื้นที่ร่วมกับองค์กรท้องถิ่นโดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบล และสภาเด็กและเยาวชนประจำชุมชน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนผ่านการสร้างกิจกรรมสร้างสรรค์เพื่อสร้างเสริมต้นทุนชีวิต ซึ่งเป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดรูปแบบการทำงานและการบริหารจัดการ โดยมีระบบที่เกี่ยวข้อง คือ

2.1 ระบบของการเฝ้าระวัง (การสำรวจชุมชน สภาพการณ์ปัจจัยเสี่ยง/สร้าง เป็นต้น)

2.2 ระบบที่ปรึกษา/ระบบพี่เลี้ยง (เพื่อพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชน เป็นต้น)

2.3 ระบบพัฒนากิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กตามวัย (พัฒนากิจกรรมเพื่อให้เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กในแต่ละวัย เป็นต้น)

2.4 ระบบส่งต่อ (การให้ความช่วยเหลือที่เหมาะสม เป็นต้น)

2.5 ระบบบริหารจัดการ

3. การพัฒนารูปแบบกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมต้นทุนชีวิตเด็กและเยาวชนในบริบทต่างๆ ซึ่งจะทำให้มีรูปแบบกิจกรรมที่สร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชนที่หลากหลายด้วยการจัดการของชุมชน โดยได้มีการศึกษาในบริบทต่างๆที่มีอยู่เดิม ดังนี้

3.1 กิจกรรมครอบครัว

3.2 กิจกรรมสถานศึกษา

3.3 กิจกรรมชุมชน

3.4 อื่นๆ เช่น กิจกรรมสร้างเสริมต้นทุนชีวิตที่ขาดหายไปในกลุ่มเสี่ยงต่างๆ เช่น ยาเสพติด หรือความรุนแรง เป็นต้น

ดังนั้น อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าต้นทุนชีวิตเป็นคุณลักษณะที่ดีที่จะช่วยให้เด็กและเยาวชนสามารถเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ มีความเข้มแข็งด้านจิตใจ สังคม สติปัญญา และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข โดยพลังทั้ง 5 ด้านเป็นเครื่องมือที่เป็นตัวชี้วัดในการสำรวจถึงจุดอ่อนต้นทุนชีวิตของเด็กและเยาวชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและเสริมสร้างต้นทุนชีวิตให้สามารถลดพฤติกรรมเสี่ยงหรือปัญหาต่างๆได้ ซึ่งการเสริมสร้างต้นทุนชีวิตเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากครอบครัว โรงเรียนและชุมชนเพื่อให้เด็กและเยาวชนมีความพร้อมที่จะเผชิญหน้ากับปัญหาและเจริญเติบโตอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทักษะทางสังคม

ความหมายของทักษะทางสังคม

ทักษะทางสังคมเป็นทักษะสำคัญอย่างหนึ่งที่เป็นรากฐานสำคัญที่ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในชีวิต การมีทักษะทางสังคมจะช่วยให้บุคคลสามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นในสังคม และสามารถเผชิญกับสถานการณ์ที่แตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ซึ่งได้นำนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายของทักษะทางสังคมไว้ ดังนี้

ประนอม เดชชัย (2521: 81) กล่าวถึงทักษะทางสังคมว่าเป็นทักษะที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยสามารถปฏิบัติอยู่ในสังคมได้อย่างถูกต้องและสะดวกสบาย

นาตยา ภัทรแสงไทย (2525: 44) ได้ให้ความหมายของทักษะทางสังคมไว้ว่าเป็นความสามารถในการร่วมมือกับผู้อื่นในการทำงานทั้งในกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อย โดยช่วยเหลือการทำงานและการอภิปรายในกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเป็นผู้ทำได้เมื่อจำเป็นและอย่างเหมาะสม

พินุลศรี วาสนสมสิทธิ์ (2526: 56) ได้อธิบายทักษะทางสังคมว่าเป็นกระบวนการกลุ่ม (Group Process Skills) เช่น ความสามารถในการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม สามารถแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ในการอภิปรายอันเป็นวิถีทางแห่งประชาธิปไตย เป็นต้น หรือเป็นทักษะในการดำรงชีวิตสังคม (Social Living Skills) เป็นความสามารถในการสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดี การปฏิบัติตนอย่างมีความรับผิดชอบ มีมารยาทเป็นที่ยอมรับของสังคม และการเคารพกฎระเบียบของชุมชนอย่างสม่ำเสมอ สามารถพัฒนาความคิดเห็นด้วยการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น ตลอดจนสามารถวางแผนร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น

วารี ธีระจิตร (2534: 18) ได้ให้ความหมายทักษะทางสังคมว่าเป็นการอยู่ร่วมกันและทำงานร่วมกัน รู้จักการให้และการรับ รู้จักความรับผิดชอบ รู้จักการผลัดเปลี่ยนเวร รู้จักการเคารพสิทธิของผู้อื่น และมีความสำนึกต่อสังคม อันได้แก่ การอยู่ร่วมกันและมีความรู้สึที่ดีต่อสังคม เป็นต้น นอกจากนี้ ยังหมายถึงทักษะที่ทำให้มนุษย์แต่ละคนซึ่งเป็นหน่วยหนึ่งของสังคม สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุขและเป็นประโยชน์แก่สังคมนั้นๆ

สุขุมล เกษมสุข (2535: 10) ได้ให้ความหมายทักษะทางสังคมว่าเป็นความสามารถของบุคคลในสังคมที่จะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยการรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ของตน รู้จักปฏิบัติต่อผู้อื่น มีสำนึกต่อสังคมและสร้างประโยชน์ให้แก่สังคม

ประเสริฐ ดันสกุล และคณะ (2538: 25) ได้กล่าวไว้ว่าทักษะทางสังคมหมายถึงความสามารถและความชำนาญในการประเมินและวิเคราะห์สถานการณ์เพื่อตัดสินใจเลือกทางแก้ปัญหาทางพฤติกรรมและสังคมที่เกิดขึ้นในชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พิมพ์ใจ บุญยัง (2540: 24 อ้างใน วรพจน์ สมานมิตร, 2546) ให้ความหมายของทักษะทางสังคมว่าเป็นความสามารถของบุคคลในการจัดการกับสิ่งกดดันต่างๆ รอบตัวในชีวิตประจำวันได้สำเร็จ เป็นความสามารถที่บุคคลสร้างขึ้นได้จากการเรียนรู้ประสบการณ์และการฝึกฝนสามารถปรับตัวและมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ นำไปสู่การมีพฤติกรรมที่ดีทั้งร่างกาย จิตใจ และมีชีวิตในสังคมอย่างเป็นสุข

อุษณีย์ อนุรุทธวงศ์ (โพธิสุข) (2545: 120) กล่าวว่าทักษะทางสังคมเป็นความสามารถที่เราสามารถรู้จักเข้าใจความรู้สึก ความต้องการทางจิตใจหรือความต้องการต่างๆ ของคนที่เราเกี่ยวข้องกับตัว รวมทั้งรู้จักที่จะสร้างสายสัมพันธ์ให้มั่นคงด้วยความรัก ความเอาใจใส่ เอื้ออาทรอย่างต่อเนื่อง รู้จักที่จะแสดงออกที่เหมาะสมต่อสถานการณ์ต่างๆ และเป็นทักษะสำคัญที่ทำให้คนประสบความสำเร็จในอนาคตได้

จุมพิต ศรีวัฒนพงศ์ (2547 อ้างใน ณัฐณิชา ปลอดภัย, 2551) ได้ให้ความหมายของทักษะทางสังคมว่าเป็นทักษะที่ใช้ในการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปในการติดต่อสื่อสารหรือร่วมมือกันปฏิบัติกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ซึ่งทักษะทางสังคมสามารถเริ่มต้นได้จากกลุ่มเล็กๆ ที่มีสมาชิกไม่กี่คนไปจนถึงกลุ่มใหญ่ โดยที่แต่ละคนรู้บทบาทและหน้าที่ในสังคมของตนเอง เพื่อช่วยให้บุคคลเหล่านั้นสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2549) กล่าวถึง ทักษะสังคมว่าเป็นกลุ่มของทักษะต่าง ๆ ที่ใช้ในการปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารระหว่างกันในสังคม อันได้แก่ ทักษะการสื่อสาร การพูด การฟัง การทำงานร่วมกันเป็นทีม เป็นต้น รวมทั้งความสามารถในการเข้าใจถึงสถานการณ์ต่างๆ

ที่หลากหลาย กฎกติกาต่าง ๆ ในสังคม ความสามารถในการรู้จักผู้อื่น และการคิดคำนึงถึงคนรอบข้าง อย่างเข้าอกเข้าใจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสัมพันธ์ในทางบวกให้เกิดขึ้น

Jarolimek (1977: 208) ได้กล่าวถึงทักษะทางสังคมไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. การอยู่ร่วมกันและการทำงานร่วมกับผู้อื่น การยอมรับ การนับถือในสิ่งที่ถูกต้องของผู้อื่นและการอยู่ร่วมในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอได้
2. การรู้จักควบคุมตนเองและรู้จักตัดสินใจด้วยตนเอง
3. การแลกเปลี่ยนความคิดและประสบการณ์กับผู้อื่น

Schinke and Gilchrist (1984 cited in Bloom, 1996: 69-70) กล่าวถึงทักษะทางสังคมว่าเป็นความสามารถของบุคคลในการที่จะหลีกเลี่ยงความขัดแย้งและสามารถดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุข

McIntyre (2003) ได้กล่าวถึงทักษะทางสังคมว่าเป็นความสามารถในการสื่อสาร การแก้ปัญหา การตัดสินใจ การจัดการตนเองและความสามารถในการสร้างหรือรักษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลให้เป็นไปในทางบวก

Sheridan (2005: 173-174) กล่าวว่า ทักษะทางสังคมเป็นพฤติกรรมการแสดงออกของบุคคลที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยพฤติกรรมที่แสดงออกนั้นจะต้องเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น และเหมาะสมกับความต้องการของสังคม โดยบุคคลจะต้องสามารถเลือกที่จะแสดงออกพฤติกรรมให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของพวกเขา ทั้งนี้ บุคคลที่มีทักษะทางสังคมสามารถที่จะเข้าใจมุมมองของผู้อื่นและตอบสนองอย่างเหมาะสม

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าทักษะทางสังคม หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการปรับตัวและแสดงพฤติกรรมอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาความขัดแย้งซึ่งส่งผลให้บุคคลนั้นสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในอนาคตได้

ความสำคัญของทักษะทางสังคม

ทักษะทางสังคมเป็นทักษะที่ทำให้ดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุขและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีผู้ให้ความสำคัญไว้ดังนี้

จรรยา คุณมี (2520: 110-112) ได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะทางสังคมว่ามีผลต่อการส่งเสริมความร่วมมือของผู้เรียน (Student Participation) ด้วยการให้ผู้เรียนเป็นฝ่ายปฏิบัติ และลงมือกระทำอย่างเป็นผู้เรียนที่แท้จริงในชั้นเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนได้เรียนด้วยตนเองอย่างแท้จริง อันเป็นการพัฒนาทักษะและเจตคติที่เป็นพื้นฐานของการเป็นพลเมืองที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังมีผลต่อการพัฒนาบรรยากาศแบบประชาธิปไตยในชั้นเรียน (Developing a Democratic Classroom Climate) โดยการที่ครูและนักเรียนร่วมกันทำงานที่มีความรับผิดชอบร่วมกัน และมีผลต่อการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล (Developing Interpersonal Relations) ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้มีสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มด้วยการทำงานร่วมกันและยอมรับนับถือความเป็นคนของแต่ละคน

ประนอม เดชชัย (2521) ได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะทางสังคมว่าเป็นทักษะที่จะไปใช้ชีวิตประจำวันและสามารถปฏิบัติอยู่ในสังคมได้อย่างถูกต้องและสะดวกสบาย โดยทักษะนี้ครอบคลุมไปถึงการดำเนินชีวิตในสังคม

วิณา วโรตมะวิชัย (2530: 165) ได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะทางสังคมว่าการเรียนรู้ทักษะทางสังคมจะทำให้มนุษย์มีความสุขความมั่นคง เพราะถ้าชีวิตอยู่ในสังคมอย่างไม่มีความสุขแล้ว ชีวิตก็จะเต็มไปด้วยความขมขื่น โศกเศร้า อ้างว้างและความไม่ไว้วางใจ

เสรี โอภาส (2532: 18) กล่าวว่าทักษะทางสังคมมีส่วนช่วยพัฒนาบุคคลและสังคม ได้แก่ การที่ทำให้บุคคลอยู่ร่วมกันและทำงานร่วมกันอย่างราบรื่น ตลอดจนการนำไปใช้แสวงหาความรู้ใหม่ ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในกลุ่มต่อสังคม ได้แก่ การทำให้สังคมดำรงอยู่ได้และพัฒนาให้เจริญงอกงามยิ่งขึ้น

รังสี บุญลย์อรรณกร (2534: 17) กล่าวถึงทักษะทางสังคมว่าจะทำให้บุคคลสามารถอยู่ร่วมกันและทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ รู้จักแสวงหาความรู้ใหม่ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์กับ

ผู้อื่น ทำให้บุคคลแสดงบทบาทและหน้าที่ของตนเองได้อย่างเหมาะสมซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ

สุขุมล เกษมสุข (2535: 10-11) กล่าวถึงความสำคัญของทักษะทางสังคมว่าเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญต่อมนุษย์ เพราะมนุษย์ไม่สามารถอยู่ได้ตามลำพัง ต้องมีเพื่อนหรือกลุ่มสังคม ตั้งแต่สังคมเล็กๆ ในครอบครัว ไปจนถึงสังคมชุมชน ประเทศ และ โลก ทุกกลุ่มสังคมต้องอาศัยทักษะทางสังคมในการติดต่อสัมพันธ์กัน ดังนั้น ทักษะทางสังคมจึงมีความสำคัญทั้งทางด้านส่วนบุคคลและทางด้านสังคม โดยทางด้านส่วนบุคคลจะช่วยให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ยิ่งสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปมากเท่าใด ทักษะทางสังคมก็ยิ่งจำเป็นมากยิ่งขึ้น เพราะบุคคลต้องมีความสามารถในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น สามารถสื่อความหมาย สามารถทำงานร่วมกัน สามารถแก้ปัญหาโดยสันติวิธี เมื่อเกิดความขัดแย้ง หรือสามารถปรับตัวได้ในทุกสภาพแวดล้อม ส่วนความสำคัญทางสังคม ถ้าสังคมใดมีสมาชิกเป็นผู้ที่มีทักษะทางสังคมคือรู้จักเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้โดยสันติวิธี มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความคิดสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาสังคมที่ตนอยู่ สังคมนั้นย่อมมีความสุข ความเจริญและมั่นคง แต่ในทางตรงกันข้ามสังคมใดที่สมาชิกขาดทักษะทางสังคม สังคมนั้นย่อมมีปัญหาไม่สงบสุขและมีแต่ความเสื่อม

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าทักษะทางสังคมเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับทุกเพศทุกวัย ทั้งในวัยเด็กที่ต้องการการพึ่งพา การเรียนรู้สิ่งใหม่ในชีวิต วัยรุ่นที่ต้องการการยอมรับจากเพื่อนฝูง วัยผู้ใหญ่ที่ต้องการความสำเร็จในหน้าที่การงาน ทั้งนี้ เนื่องจากบุคคลไม่สามารถที่จะอยู่ได้ตามลำพัง ต้องมีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ต้องมีกลุ่มเพื่อนหรือกลุ่มสังคม ดังนั้น จึงต้องมีความสามารถในการสื่อสารให้เข้าใจ รู้จักปรับตัวและสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้ รวมทั้งสามารถแก้ไขปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นได้ บุคคลจึงต้องมีการฝึกฝนทักษะทางสังคมอย่างเป็นระบบเช่นเดียวกับทักษะอื่นๆ โดยเฉพาะในวัยเด็กที่ต้องได้รับการฝึกให้สามารถเข้าสังคมและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ เพราะถ้าเด็กมีปัญหาทางสังคมตั้งแต่เล็ก เมื่อโตขึ้นเขาจะมีพฤติกรรมที่ต่อต้านสังคม กลายเป็นเด็กก้าวร้าว เพราะเขาจะรู้สึกว่าเขาไม่เป็นที่รักและยอมรับของใคร ดังนั้น ทักษะทางสังคมจึงเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง และจำเป็นอย่างมากกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน

องค์ประกอบของทักษะทางสังคม

ประนอม เดชชัย (2521: 81-82) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะทางสังคมที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันว่าประกอบด้วยทักษะในการปฏิบัติตนในสังคม มารยาทในสังคม การแต่งกาย การรู้จักคำนิยมในสังคม ตลอดจนมีความรู้เรื่องกฎระเบียบข้อบังคับ และความต้องการของสังคมจะได้ประพฤติปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง ไม่เกิดการขัดแย้งขึ้น รวมถึงการดำรงชีวิตในสังคม กล่าวคือ การมีทักษะในการใช้เหตุผล (Reasoning Skills) และรู้จักเลือกสิ่งที่ดีเป็นประโยชน์มาดัดแปลงและปรับปรุงใช้ให้เหมาะกับสังคมของตน

นาตยา ภัทรแสงไทย (2525: 199) กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะทางสังคมไว้ดังนี้

1. การวางแผนร่วมกับผู้อื่น เช่น จะมีการแบ่งการทำงานในกลุ่มกันอย่างไร เป็นต้น
2. การมีส่วนร่วมในโครงการต่าง ๆ เช่น การที่สมาชิกในกลุ่ม 2-3 คนพยายามที่จะสำรวจปัญหาใดปัญหาหนึ่ง เป็นต้น
3. การมีส่วนร่วมในการอภิปรายกลุ่ม ด้วยการพัฒนาความเชื่อมั่นในความสามารถของบุคคลที่จะเสนอข้อมูลและความคิดเห็นให้ผู้อื่นทราบ
4. การสนองตอบอย่างมีมารยาทต่อคำถามของผู้อื่น ด้วยการเรียนรู้ที่จะฟังคำถามจากผู้อื่นว่าคำถามนั้นเป็นอย่างไร และตอบคำถามนั้นได้อย่างเหมาะสม
5. การเป็นผู้นำการอภิปราย ด้วยการเรียนรู้ว่าจะถามคำถามให้เหมาะสมได้อย่างไร เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มมีปฏิกิริยาต่อคำถามนั้น จะสนับสนุนให้สมาชิกพูดอย่างไร และจะเน้นความสำคัญของคำตอบหรือทำให้คำตอบของผู้อื่นมีความชัดเจนได้อย่างไร
6. การแสดงความรับผิดชอบ ด้วยการคาดการณ์ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น และจะรับผิดชอบต่อการกระทำนั้นได้อย่างไร

7. การช่วยเหลือผู้อื่น ด้วยการจัดเตรียมให้ความช่วยเหลือเพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะทำให้ผู้อื่นได้รับความสะดวกขึ้นในการที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จไปได้ง่ายขึ้น

พิบูลศรี วาสนสมสิทธิ์ (2526) กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะทางสังคม ดังนี้

1. ความสามารถที่จะเข้าใจผู้อื่น ได้แก่ การยอมรับและแสดงท่าทีที่เป็นมิตรกับผู้อื่นหรือรู้ถึงความต้องการ ปัญหา และความมุ่งหวังของผู้อื่น และมองเห็นสิ่งต่างๆ เหมือนอย่างผู้อื่นมองเห็น และเข้าใจ เต็มใจให้ความช่วยเหลือตามสมควร เป็นต้น

2. ความสามารถในการสำรวจความรู้สึก ค่านิยมตนเองอย่างจริงจัง ได้แก่ การยอมรับความสามารถของตนเอง เมื่อตนเองมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นก็ไม่โยนความผิดให้ผู้อื่น ยอมรับฟังการวิจารณ์จากผู้อื่น โดยดี เป็นต้น

3. ความสามารถที่จะเข้าใจคนในฐานะเอกตบุคคลไม่ใช่ในฐานะพวกพ้องของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ได้แก่ การแสดงความเป็นมิตรกับทุกคน โดยไม่มีอคติกับลักษณะภายนอก เช่น กริยาท่าทางการแต่งกาย สีผิวและความเชื่อของบุคคลนั้น รวมทั้งยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น เป็นต้น

4. ความสามารถที่จะชั่งน้ำหนักระหว่างข้อเท็จจริงกับความรู้สึกและระหว่างสติปัญญากับอารมณ์

5. ความสามารถในการทำงานร่วมกับกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การยอมรับและใช้ประโยชน์จากการร่วมมือกับผู้อื่น การแสดงความเชื่อมั่นและความเป็นเอกภาพของคนที่พร้อมจะร่วมมือกับผู้อื่น ทั้งในฐานะผู้ตามและผู้หน้าที่เคารพต่อกฎเกณฑ์และข้อตกลงของกลุ่ม

วราพร จำรัสประเสริฐ (2531: 67) ได้กล่าวถึงทักษะทางสังคมของเยาวชนไทยในทศวรรษหน้าว่าประกอบด้วย การเข้าใจบทบาทและหน้าที่ตนเอง ใช้สิทธิเสรีภาพอย่างมีคุณธรรม ปฏิบัติตนตามบทบาทและหน้าที่ต่างๆ ในสังคมอย่างถูกต้องทั้งทางโลกและทางธรรม ควรสนใจข่าวสารและรับรู้การเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ทำหน้าที่พลเมืองดีในสังคมประชาธิปไตย ทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ รู้จักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รู้จักการเป็นผู้นำและผู้

ตามที่ดีในระบอบประชาธิปไตย มีทักษะการแก้ปัญหาาร่วมกันเป็นกลุ่มด้วยวิธีแห่งปัญญา มีทักษะการจัดการแบบประชาธิปไตย และมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแบบประชาธิปไตย

Schinke and Gilchrist (1984 cited in Bloom, 1996: 69 -70) กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะทางสังคมไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันของแต่ละบุคคลได้อย่างเหมาะสม โดยมีวิธีการสื่อสารหลายรูปแบบที่จะทำให้เข้าใจในข้อมูลที่เขาได้รับ (Information)
2. ความสามารถในการแก้ปัญหาของบุคคลเป็นทักษะพื้นฐานที่สามารถช่วยให้บุคคลใช้แก้ไขปัญหา เมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้นในสังคม โดยพิจารณาสาเหตุของปัญหา ผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้น และพิจารณาทางเลือกได้อย่างเหมาะสม (Problem-Solving)
3. ความสามารถในการเตรียมการหรือการปรับตัวของบุคคลเมื่อเผชิญกับสถานการณ์ความเครียด โดยการแสดงออกที่ใช้เหตุผล ทั้งนี้ เป็นไปตามศักยภาพและประสบการณ์ทางสังคมของแต่ละบุคคลที่ได้รับ (Coping)
4. ความสามารถในการสื่อสารโดยใช้คำพูดหรือกริยา ท่าทางของบุคคล เพื่อให้เกิดการรับรู้และความเข้าใจระหว่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Communication)
5. ความสามารถในการสอนตนเอง เพื่อกำกับหรือควบคุมพฤติกรรมตนเองให้กระทำพฤติกรรมที่เหมาะสม (Self-Instruction)
6. ความสามารถในการหาแหล่งสนับสนุนช่วยเหลือ เช่น ครอบครัว เพื่อนและสถาบันทางสังคม อาจเป็นการให้กำลังใจ คำชมเชย คำปลอบโยน เป็นต้น เมื่อบุคคลเผชิญกับเหตุการณ์ที่มีความยุ่งยากในชีวิต (Support Systems)

Jarolimek (1997) กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะทางสังคมไว้ว่าเป็นการใช้ชีวิตและทำงานร่วมกับผู้อื่น การรู้จักเป็นผู้ให้และผู้รับ การเคารพต่อข้อตกลง การรู้จักใช้โอกาสให้เหมาะสม การเคารพในสิทธิของผู้อื่นและการตระหนักถึงการสร้างสังคม

ทั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่าองค์ประกอบของทักษะทางสังคมส่วนใหญ่จะเป็นในเรื่องการสร้าง ความสัมพันธ์กับผู้อื่นในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคม โดยมีการปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องตาม ความต้องการของสังคม ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกองค์ประกอบทักษะทางสังคมของ Schinke and Gilchrist (1984 cited in Bloom, 1996: 69-70) ซึ่งมีความเหมาะสมกับเยาวชนชายที่ถูก คุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากองค์ประกอบของทักษะทางสังคมนี้จะช่วยให้เยาวชน ชายที่ถูกคุมความประพฤติสามารถที่จะแสดงออกต่อสถานการณ์ต่างๆ ให้เหมาะสม รวมทั้งสามารถ หาแหล่งสนับสนุนช่วยเหลือต่างๆ ได้เมื่อต้องเผชิญกับปัญหา หรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นในชีวิต ทำให้ เกิดการยอมรับจากคนในสังคม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติสุข

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการมองโลกในแง่ดี

ความหมายของการมองโลกในแง่ดี

การมองโลกในแง่ดีเป็นความคิดเชิงบวกที่ทำให้บุคคลที่มองโลกในแง่ดีสามารถที่จะ ปรับตัวและเผชิญกับปัญหาหรืออุปสรรคได้อย่างไม่ย่อท้อ และส่งผลให้บุคคลนั้นมีสุขภาพร่างกาย และสุขภาพจิตที่ดี ซึ่งบุคคลที่มองโลกในแง่ดีจะมีความสุขมากกว่าบุคคลที่มองโลกในแง่ร้ายที่จะ คิดอยู่เสมอว่าตนเองไม่ดี และไม่กล้าที่จะลงมือกระทำสิ่งใดด้วยตนเอง ทั้งนี้ ได้มีผู้ให้ความหมาย เกี่ยวกับการมองโลกในแง่ดีไว้หลายท่าน ดังนี้

พระราชวรมุณี (ประยูร ฐัม ม จิตโต, 2540: 34-37 อ้างใน ปิยะฉะดี ลิพะะบำรุง, 2547) การมองโลกในแง่ดีเป็นสัทสนะนิยมหรือที่เรียกว่า Realistic Optimism เป็นการมองโลกดี อย่างมีเหตุผลมีความหวัง เชื่อว่าเราสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยความพยายาม ไม่ยอมจำนนต่อ โชคชะตา

อุมาพร ตรังคสมบัติ (2546) กล่าวว่า การมองโลกในแง่ดี หมายถึง การมีนิสัยคิดในเชิงบวก มองในด้านดีของปัญหาที่เกิดขึ้น มีความเชื่อและความคาดหวังว่าจะมีสิ่งดีๆ เกิดขึ้น แม้ว่าจะมีปัจจัย ที่จะทำให้สิ่งดีๆ เกิดขึ้นยาก

วิทยากร เชิงกุล (2548) กล่าวถึงคนมองโลกในแง่ดีคือคนที่มีความเชื่อมั่นว่าตัวเอง สามารถทำอะไรได้แทบทุกอย่าง และถ้าทำอะไรใหม่ๆ ก็คาดว่าจะสำเร็จ จะเป็นคนที่มีความสุข

มากกว่าคนที่มองโลกในแง่ร้าย คนมองโลกในแง่ดีจะมองอุปสรรคเป็นสิ่งท้าทายให้เขาต้องปรับปรุงตัวเองจะมองว่าทุกสิ่งทุกอย่างมีทางเป็นไปได้ ดังนั้น เขาจึงพอใจมากกว่า และกล้าตัดสินใจ กล้าเสี่ยงและประสบความสำเร็จมากกว่า

วิทยา นาควัชร (2551: 99) ได้กล่าวว่าการมองโลกทางด้านดี เป็นการเปิดประตูหัวใจให้รับมิตรภาพและความรักจากตนเองและเพื่อนมนุษย์ได้ง่ายขึ้น จะมองตนเองและคนอื่นดีขึ้น มีความหวังอยู่เสมอ สารเคมีชนิดดี เช่น เอ็นโดฟินก็จะหลั่งในสมองเสมอ ทำให้เกิดความสุข

ชวศา แข่งสมุทร, สุธสบาย จุลกัทัพพะ และ เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (2552) กล่าวถึง การมองในแง่ดีว่าเป็นความคิดหรือความเชื่อทางบวกต่อเหตุการณ์อย่างมีเหตุผลตามความเป็นจริง และรู้ว่าแต่ละปัญหาล้วนเกิดได้จากหลายสาเหตุ และมองปัญหาต่างๆ ว่าสามารถแก้ไขได้ โดยการมองในแง่ดีจะส่งผลให้บุคคลมีสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิตดี มีความพึงพอใจในชีวิต สามารถสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้ดี และเมื่อพบกับอุปสรรคก็สามารถแก้ปัญหาหรือปรับตัวได้

ประกอบ บุปรัตน์ (2553) ได้ให้ความหมายของการมองโลกในแง่ดีว่าเป็นการตระหนักในสภาพธรรมชาติที่เป็นไป แต่ก็มองมันในแง่ที่ดี แต่ไม่ใช้อย่างหลับลับตา แต่มองอย่างเห็นว่าแม้มีปัญหา แต่ปัญหาเหล่านั้นก็แก้ไขได้ โดยที่เราหรือมนุษย์จะต้องใช้ความคิด สติปัญญา และลงแรงเพื่อทำให้เกิดการปรับเปลี่ยน คนมองโลกในแง่ดี คือคนที่ต้องเข้าใจในความเป็นจริงในสภาวะแวดล้อม แล้วมีจุดมุ่งหมาย มีความหวังว่าจะมีช่องทางในการทำให้เกิดสิ่งดีๆ แต่ทั้งนี้ ส่วนหนึ่งก็ด้วยตัวเอง และมนุษย์ทั้งหลายมีส่วนร่วมทำให้สิ่งดีๆ เกิดขึ้น

Scheier and Carver (1988 cited in Chang, 2001: 53) กล่าวถึงคำจำกัดความของการมองโลกในแง่ดีว่าเป็นการรวมแนวความคิดไว้ 2 ประการคือเป็นความหวังหรือความเชื่อมั่นของบุคคลที่ต้องการจะจัดการกับบางสิ่งบางอย่างให้ประสบผลที่ดีในท้ายที่สุด กับเป็นจุดเริ่มต้นของความมั่นใจหรือความเชื่อว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับเขาจะเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในโลก

English (1992: 75 อ้างใน ปิยะวดี ลิ้มพะบำรุง, 2547) กล่าวว่า การมองโลกในแง่ดี หมายถึง เจตคติในทางส่วนบุคคลที่จะเลือกโต้ตอบตามสถานการณ์ต่างๆ ในแต่ละวัน โดยปรับเปลี่ยนเจตคติในทางที่ควบคุมตนเองได้และมีความพึงพอใจในสิ่งที่เกิดขึ้น

Goleman (1995 อ้างใน วราภรณ์ ผาทอง, 2549) กล่าวว่า การมีความคาดหวังอย่างแรงกล้าในสิ่งต่างๆ ว่าจะกลายเป็นสิ่งที่ดี แม้จะมีความล้มเหลวและไม่สมหวังขัดขวางอยู่ก็ตาม จากแง่คิดของความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Intelligence) อธิบายถึงการมองในแง่ดีว่าเป็นทัศนคติที่ด้านไม่ให้บุคคลเข้าสู่ภาวะของความเฉื่อยชา ความหมดหวัง หรือเกิดความกดดันทางความคิด

Bloom (1996: 58) กล่าวถึงการมองโลกในแง่ดีว่าเป็นรูปแบบของการมีส่วนร่วมหรือการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เกิดจากความเชื่อที่ว่าไม่มีสิ่งใดที่มีผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายที่ต้องการหรือเป็นการทำให้โอกาสในการบรรลุเป้าหมายมีมากขึ้น

Chang (2001: 5) กล่าวว่า การมองโลกในแง่ดีโดยทั่วไปเป็นสิ่งที่ดี เป็นกระบวนการคิดว่าสิ่งที่ดีๆ จะเกิดขึ้นกับเราเสมอ และเกิดผลที่ดีต่อตนเองและสังคม อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมีสิ่งที่ไม่ดีเกิดขึ้นกับเราก็ไม่จำเป็นจะต้องไปเชื่อมโยงเกี่ยวกับการถูกละเลยหรือความล้มเหลว

Seligman (2006: 4-5) ได้ให้คำจำกัดความของการมองโลกในแง่ดีไว้ว่าเป็นการที่บุคคลเชื่อว่าความพ่ายแพ้เป็นเพียงความล้มเหลวชั่วคราว และความพ่ายแพ้ไม่ได้เป็นความผิดพลาดของตนเอง แต่เป็นเพราะสถานการณ์ ความโชคร้ายหรือบุคคลอื่นเป็นผู้กระทำ แต่เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่เลวร้ายเขาจะรับรู้ได้ว่าเป็นความท้าทายและต้องพยายามอย่างหนักในการเอาชนะปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น

Wikipedia the free encyclopedia (2011) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการมองโลกในแง่ดีใน Oxford English Dictionary ว่าเป็นความหวังและความเชื่อมั่นในความสำเร็จที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจะมีสิ่งดีๆ เกิดขึ้นกับบางสิ่งบางอย่าง เป็นแนวโน้มที่บุคคลจะมีมุมมองหรือความคาดหวังในการมองโลกไปในทางที่ดี

กล่าวโดยสรุปว่าการมองโลกในแง่ดี หมายถึงการที่บุคคลมีความเชื่อว่าการทำสิ่งที่ผิดพลาดไปเป็นเพียงความล้มเหลวชั่วคราวเท่านั้น และสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจะเป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเขา ทำให้เขามีความพยายามที่จะเผชิญกับปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตต่อไป

รูปแบบและองค์ประกอบของการมองโลกในแง่ดี

เมื่อเกิดความล้มเหลวในชีวิต บุคคลจะทำอะไรไม่ถูก และเกิดความรู้สึกเศร้าหมอง ไม่เห็นอนาคตแล้วจะกลายเป็นโรคซึมเศร้า โดยเฉพาะคนที่มองโลกในแง่ร้าย เมื่อเขาล้มเหลวเขาจะหมดกำลังใจทันที ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะมองว่าความล้มเหลวเป็นความผิดของเขา โดยจะเป็นเช่นนี้เสมอไป และจะทำลายชีวิตในทุกๆ ด้านของเขาทั้งในปัจจุบันและอนาคต นอกจากนี้ การที่บุคคลเชื่อว่าเขาเป็นสาเหตุของความล้มเหลว บุคคลนั้นก็จะสูญเสียความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่ง Seligman (2006: 77) ได้กล่าวว่าบุคคลที่มองโลกในแง่ร้ายและประสบเหตุการณ์ที่ไม่ดี เขาอาจจะกลายเป็นคนซึมเศร้า ในทางตรงกันข้ามบุคคลที่มองโลกในแง่ดีและประสบเหตุการณ์ที่ไม่ดี เขจะมีแนวโน้มที่จะไม่มีอาการซึมเศร้า

นอกจากนี้ Seligman (2006) ยังเชื่อว่าทุกคนต้องการให้บุคคลที่ประสบความล้มเหลวในชีวิตหรือเป็นคนมองโลกในแง่ร้ายได้มีการเปลี่ยนแปลงตนเอง แต่ทั้งนี้ การที่เขาจะเปลี่ยนแปลงตนเองได้ บุคคลนั้นก็ต้องมีการเปลี่ยนแปลงความเชื่อของตนเองก่อน เพราะความเชื่อเป็นสาเหตุที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกและกระทำสิ่งต่างๆ ตามความรู้สึกของเขา ซึ่งสอดคล้องกับ อรพินทร์ หุชม (2544: 52) กล่าวถึงแนวคิดที่สำคัญในการเปลี่ยนแปลงมุมมองของคนที่มีโลกในแง่ร้ายให้เป็นคนที่มองโลกในแง่ดี เพื่อให้บุคคลนั้นสามารถเผชิญปัญหาอุปสรรคได้ คือการเปลี่ยนแปลงความเชื่อในการอธิบายถึงเหตุการณ์ทางลบที่เป็นอุปสรรคในแง่ร้าย ให้เป็นไปในรูปแบบเดียวกับลักษณะที่คนมองโลกในแง่ดีใช้ ทั้งนี้ เนื่องจากผลที่ตามมาของความเชื่อในทางที่ดีจะก่อให้เกิดการสร้างสรรค์และนิสัยที่จะฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ

Seligman (1990) ได้เสนอรูปแบบในการอธิบาย (Explanatory Style) ถึงกระบวนการและการตัดสินใจในการใช้ชีวิตของบุคคลคนนั้นว่าเป็นคนที่มีลักษณะในการมองโลกในแง่ดีหรือการมองโลกในแง่ร้าย โดยได้เสนอรูปแบบเป็น 3 มิติ ดังนี้

1. ความคงทนถาวร (Permanence) เป็นการมองเหตุการณ์ต่างๆว่าจะเกิดขึ้นแบบถาวรหรือเป็นครั้งคราว โดยบุคคลที่มองโลกในแง่ดีจะมองว่าเหตุการณ์หรือสิ่งที่ไม่ดีจะเกิดขึ้นเพียงชั่วคราว ส่วนเหตุการณ์หรือสิ่งที่ดีจะเกิดขึ้นถาวร ส่วนบุคคลที่มองโลกในแง่ร้ายจะมองว่าเหตุการณ์หรือสิ่งเลวร้ายที่เกิดขึ้นกับเขาเป็นสิ่งที่คงทนถาวร ส่วนเหตุการณ์หรือสิ่งที่ดีที่เกิดขึ้นกับเขา เขาเห็นว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นชั่วคราว

2. ความครอบคลุม (Pervasiveness) บุคคลที่มองโลกในแง่ดีจะเชื่อว่าเหตุการณ์ที่ดีจะช่วยส่งเสริมในทุกเรื่องที่เขาทำ ส่วนเหตุการณ์ที่ไม่ดีจะมีสาเหตุมาจากสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ และเกิดผลกระทบเฉพาะบางเรื่องเท่านั้น ส่วนบุคคลที่มองโลกในแง่ร้ายจะเห็นว่าเหตุการณ์ที่ไม่ดีจะมีผลกระทบต่อเหตุการณ์อื่นๆ ในทุกเรื่อง ส่วนเหตุการณ์ดีๆ จะเกิดขึ้นเฉพาะบางเรื่องเท่านั้น

3. ความเป็นตนเอง (Personalization) บุคคลที่มองโลกในแง่ดีจะมองว่าเหตุการณ์หรือสิ่งที่เกิดขึ้นเพราะตนเอง ส่วนเหตุการณ์หรือสิ่งที่ไม่ดีจะมีสาเหตุมาจากบุคคลอื่นหรือสิ่งอื่นเป็นผู้กระทำ จึงทำให้เขาไม่รู้สึกสูญเสียความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง ส่วนบุคคลที่มองโลกในแง่ร้ายจะมองว่าเหตุการณ์หรือสิ่งไม่ดีเกิดจากตนเอง แต่เมื่อมีสิ่งที่เกิดขึ้น บุคคลเหล่านี้ก็จะเชื่อว่าสิ่งนั้นเกิดขึ้นจากบุคคลอื่นหรือสิ่งอื่น ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ

ทั้งนี้ การที่บุคคลจะมีลักษณะการใช้ชีวิตในรูปแบบใดนั้น อรพินทร์ ชูชม (2544: 50-51) ได้กล่าวไว้ว่าเด็กจะมีการมองโลกในแง่ใด ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับ การถ่ายทอดทางสังคมที่ได้จากพ่อแม่ และประสบการณ์ที่ได้รับจากการศึกษา จากการศึกษาวิจัยพบว่าโดยแท้จริงแล้วเด็กเรียนรู้การมองโลกในแง่ร้ายจากบิดามารดา นอกจากนี้ เด็กยังได้เรียนรู้การมองโลกในแง่ร้ายจากการที่ผู้ใหญ่ดำเนินวิจารณ์ต่อเด็ก ดังนั้น การช่วยให้เด็กมองโลกในแง่ดีขึ้นได้ ขึ้นอยู่กับตัวแบบที่อยู่ใกล้ชิดเด็ก ได้แก่ พ่อแม่ ครู อาจารย์ จะมีวิธีการคิดในลักษณะที่เป็นการมองโลกในแง่ดี ซึ่งสิ่งนี้จะถ่ายทอดให้เด็กมีแนวคิดเดียวกับผู้ใหญ่ นอกจากนี้ การสอนให้เด็กมองโลกในแง่ดีก็เป็นสิ่งสำคัญ เช่นเดียวกับการสอนให้เด็กมีความรู้ คุณธรรมและจริยธรรม ทั้งนี้ เนื่องจากการมองโลกเช่นไรนั้น จะสามารถมีผลกระทบต่อชีวิตในภายหลัง

นอกจากนี้ ยังมีนักวิชาการหรือนักจิตวิทยาหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการมองโลกในแง่ดีไว้ ดังนี้

ทิมสทวิชชีพิตเวช (2550 อ้างใน วาสนา กันคำ, 2550) ได้กล่าวถึงแนวทางในการมองโลกในแง่ดีมี 3 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 เห็นบวกเป็นบวก เช่น ได้ยินเสียงเพลงเพราะก็บอกว่าเพลงเพราะ หรือเห็นคนแต่งตัวสวยก็บอกว่าแต่งตัวสวย เป็นต้น โดยคนที่เห็นบวกเป็นบวกจะเป็นคนที่มองหาสิ่งที่สวยงามในโลกนี้และชื่นชมด้วยความจริงใจ ดังนั้น เขาจึงมีความสุขจากการเลือกเก็บแต่สิ่งดีๆ ที่เขาได้พบเห็น ไม่ว่าจะเป็นความงดงามจากธรรมชาติหรือผู้คนที่ผ่านเข้ามาในชีวิต เป็นต้น

ระดับที่ 2 เห็นบวกในสิ่งที่เป็นลบ เช่น รถติดก็เห็นว่าดีเหมือนกันจะได้แต่งหน้า เป็นต้น โดยคนที่เห็นบวกในสิ่งที่เป็นลบจะเหมือนกระซอนที่รู้จักกรองแต่สิ่งที่ดีไว้ ส่วนสิ่งที่ไม่ดีให้มันผ่านกระซอนไป และแม้มันจะตกค้างอยู่ ก็มองให้เห็นเป็นโอกาส มองให้เป็นสิ่งที่ช่วยให้ตนเองเกิดการเติบโตองงาม และพัฒนาจิตใจให้สูงขึ้น การมองปัญหาที่เกิดขึ้นว่า “ฉันน่าจะทำอะไรบางอย่างได้” หรือ “มันเกิดขึ้นเพียงชั่วคราวแล้วมันก็ผ่านไป” จะช่วยแก้ปัญหาได้มากกว่า “ไม่ใช่ฉัน” หรือ “ทำไมต้องเกิดขึ้นกับฉัน”

ระดับที่ 3 เห็นความเป็นธรรมดาของทุกสิ่ง เช่น ถูกตำหนิก็มีสาเหตุ (ที่ใช้แก้เป็นประโยชน์) การเห็นความธรรมดาของทุกสิ่งเป็นการเข้าใจโลก เข้าใจชีวิตที่ทำให้เราทุกข์ เมื่อพบกับสิ่งที่ไม่พอใจ และไม่ลุ่มหลงกับสิ่งที่พอใจเกินไป เป็นการปล่อยวางไปกับทุกสิ่งที่เกิดขึ้นว่าเป็นธรรมดาของโลกมีเกิดก็ต้องมีดับ มองโลกอย่างไม่เข้าข้างตนเองและพร้อมที่จะพัฒนาในสิ่งที่เป็นจุดอ่อนของตนเอง ของระบบงานและอย่าลืมมองว่าไม่มีใครที่จะแย่ไปหมด

วารงคณา รัชตะวรรณ (2554: 61-63) ได้ให้สังเคราะห์องค์ประกอบของการมองโลกในแง่ดีที่มีผู้ศึกษาวิจัยและได้รับการยอมรับในเชิงจิตวิทยาที่มีความสอดคล้องกันมี 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความคาดหวังเชิงบวก (Positive Expectation) เป็นการคิดของบุคคลที่คาดหวังว่าจะมีเหตุการณ์ที่ดีเกิดขึ้นกับตนเองทั้งในปัจจุบันและอนาคต ความคาดหวังนับว่าเป็นหัวใจสำคัญในทฤษฎีการมองโลกในแง่ดี โดยมีหลักฐานสำคัญที่สามารถวัดอุปนิสัยการมองโลกในแง่ดีว่าแบ่งเป็น 2 องค์ประกอบคือความคาดหวังเชิงบวก และความคาดหวังเชิงลบ โดยความคาดหวังเชิงบวกเป็นสาเหตุให้บุคคลมีการกระทำอย่างต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมาย

2. องค์ประกอบด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Perceived Self-efficacy) เป็นการรับรู้ถึงความสามารถของตนเองของบุคคล และเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถบรรลุเป้าหมายที่คาดหวังไว้ได้

3. องค์ประกอบด้านการกำกับตนเอง (Self-regulation) เป็นการรับรู้ของบุคคลในการควบคุมตนเองหรือยับยั้งพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชีวิตประจำวัน

4. องค์ประกอบด้านการเผชิญปัญหา (Coping) การเผชิญปัญหาเป็นพฤติกรรมของบุคคลในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นโดยการปฏิบัติตนด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อลดความไม่สบายใจ

5. องค์ประกอบด้านรูปแบบการอธิบาย (Explanatory Style) เป็นการอธิบายถึงเหตุการณ์ทั้งเหตุการณ์ที่ดี และเหตุการณ์ที่ไม่ดี ที่เกิดขึ้นกับตนเองของบุคคล จากการบรรยายตนเองสามารถบ่งบอกได้ว่าบุคคลนั้นมีมุมมองในชีวิตในลักษณะใด มีการมองโลกในแง่ดี หรือมองโลกในแง่ร้าย ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมของบุคคล รูปแบบการอธิบายตนเองประกอบด้วยมิติที่สำคัญ 3 มิติ คือ ความคงทนถาวร ความครอบคลุม และความเป็นตนเอง

Dunavold (1997) กล่าวถึงองค์ประกอบของการมองโลกในแง่ดี ดังนี้

1. ด้านชีวภาพ (Biological Component) ได้กล่าวถึงธรรมชาติของมนุษย์ที่พบกับการบาดเจ็บหรือตาย ก็จะเกิดการเรียนรู้ที่จะหลีกเลี่ยงจากสิ่งที่ทำให้เกิดการสูญเสีย ซึ่งเป็นการปรับตัวทางชีววิทยาของมนุษย์ที่จะพัฒนาความรู้สึกในด้านการมองโลกในแง่ดี เพราะเมื่อมนุษย์ได้รับบาดเจ็บ ร่างกายก็จะหลั่งสารเอนโดฟิน เพื่อบรรเทาความเจ็บปวด และสร้างความรู้สึกละมุน ซึ่งทำให้เกิดอารมณ์ทางบวกมากกว่าทางลบ ดังนั้น การมองโลกในแง่ดีจึงเป็นสภาวะที่ถูกเร่งปฏิกิริยาทางชีวภาพ

2. ด้านการเรียนรู้ (Learned Component) จากการศึกษาวิจัยพบว่า การมองโลกในแง่ดีเป็นรูปแบบความคิดที่สามารถเรียนรู้ได้ การมีการรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นความเชื่อของบุคคลว่าสามารถควบคุมสิ่งที่ทำร้ายที่เกิดขึ้นในชีวิตได้ ซึ่งนำไปสู่ความหวังและการมองโลกในแง่ดี

3. ด้านการรู้คิด (Cognitive Component) ได้มีนักวิจัยจำนวนหนึ่งได้ให้ความเห็นว่าการมองโลกในแง่ดีต่างจากความหวัง เนื่องจากการมองโลกในแง่ดีมีองค์ประกอบด้านการวางแผน และมีเหตุผลตามความเป็นจริง ซึ่งสามารถบอกถึงกิจกรรมด้านการรู้คิด

Fournier *et al.* (1999) ได้สรุปองค์ประกอบการมองโลกในแง่ดีไว้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การมีนิสัยมองโลกในแง่ดี (Dispositional Optimism) คือ การคิดที่มีแนวโน้มที่จะมองสิ่งต่างๆ เป็นไปในทางบวก และมีความหวังในชีวิต
2. การรับรู้ความสามารถของตนเองโดยทั่วไป (Generalized Self-efficacy) คือ ความมั่นใจในการตัดสินใจความสามารถของตนเองจากการแสดงพฤติกรรมในชีวิตประจำวัน
3. รูปแบบการอธิบาย (Explanatory Style) คือ รูปแบบการอธิบายในสิ่งที่เกิดขึ้นกับตนเอง และสภาพแวดล้อมต่างๆ ในทางที่ดี
4. มองสิ่งที่ไม่เป็นความจริงในแง่ดี (Unrealistic Optimism) คือ รูปแบบการอธิบายของบุคคลที่มองสิ่งที่ดีเพียงด้านเดียว โดยไม่คำนึงถึงสิ่งที่ไม่ดีที่จะเกิดขึ้น

MacDonald (2004) กล่าวถึงองค์ประกอบการมองโลกในแง่ดี ดังนี้

1. ความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Intelligence) คือ ความสามารถทางอารมณ์ของบุคคลในการรับรู้และเข้าใจอารมณ์ของตนเองและของผู้อื่น และสามารถดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขและสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบด้วย การตระหนักรู้ตนเอง (Self-awareness) แรงจูงใจในตนเอง (Self-motivation) การกำกับตนเอง (Self-regulation) และความเห็นอกเห็นใจ (Empathy)
2. การเห็นคุณค่าตนเอง (Self-esteem) คือ การประเมินตนเองว่าตนเองมีคุณค่า มีความสามารถ มีความสำคัญ มีความสำเร็จ มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีความภาคภูมิใจในตนเอง
3. ความยืดหยุ่นตัว (Resilience) คือ ความสามารถในการปรับตัวภายหลังเผชิญกับเหตุการณ์วิกฤติหรือความทุกข์ยาก
4. ความสุข (Happiness) คือ การประเมินตนเองว่ามีความพึงพอใจในชีวิตโดยรวมของตนเอง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบการมองโลกในแง่ดี

Peterson and Seligman (1987: 237-265 อ้างใน จัตราภรณ์ กงสิน, 2553: 55) ได้ศึกษาวิจัย และพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบการมองโลกในแง่ดี มีดังนี้

1. การถ่ายทอดจากผู้ปกครอง (Intergenerational Transmission) เนื่องจากตั้งแต่วัยเด็กนั้น เด็กมีเวลาอยู่กับผู้ปกครองเป็นส่วนใหญ่ และได้รับรู้รูปแบบและแนวคิดในการอธิบายตนเองต่อ เหตุการณ์ที่ดีและร้าย และเด็กก็จะซึมซับรูปแบบการอธิบายตนเองนั้นไว้ ซึ่งยืนยันโดยงานวิจัยของ Seligman *et al.* (1988 อ้างใน จัตราภรณ์ กงสิน, 2550) ที่ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง รูปแบบการอธิบายตนเองและความซึมเศร้าของเด็กและผู้ปกครอง พบว่า รูปแบบการอธิบาย เหตุการณ์เลวร้ายของมารดาและเด็กมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่พบความสัมพันธ์ของรูปแบบการอธิบายตนเองระหว่างเด็กกับบิดา

2. การให้ข้อมูลป้อนกลับของผู้ใหญ่ (The Role of Adult Feedback) ในสังคมมนุษย์จะพบ เหตุผลมากมายที่ผู้หญิงได้รับประสบการณ์ที่ทำให้ผู้หญิงช่วยเหลือตนเองได้น้อยจากที่ที่เธออาศัยอยู่ โดยเด็กผู้ชายจะถูกผู้ใหญ่หรือผู้ปกครองคอยจับตามองทุกพฤติกรรมไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมที่ถูก หรือผิด ในขณะที่เด็กผู้หญิงมักจะถูกเพิกเฉย เด็กผู้ชายจะถูกฝึกฝนให้พึ่งพาตนเองขณะที่เด็กผู้หญิง จะถูกสั่งสอนให้พึ่งพาผู้อื่น และเมื่อเขาเหล่านั้นเติบโตขึ้น ผู้หญิงจะค้นพบตนเองว่าในสังคมและ วัฒนธรรมทำให้เธอถูกทำให้ด้อยค่าในกฎการเป็นภรรยาและการเป็นมารดา เมื่อผู้หญิงออก สู่โลกการทำงาน เธอก็พบว่าประสิทธิภาพของความสำเร็จในการทำงานของเธอต่ำกว่า ผู้ชาย เมื่อเธอแสดงความคิดเห็นจะได้รับการยอมรับน้อยกว่าผู้ชาย แม้ว่าเธอจะบริหารงานได้ดีกว่า ผู้ชายก็ตาม ซึ่งภาวะนี้ทำให้ผู้หญิงเกิดความเครียดมากกว่าผู้ชาย

3. การได้รับความบอบช้ำทางจิตใจครั้งแรก (First Major Trauma) เวลาและสภาพความ เป็นจริงของบุคคลที่ได้รับความบอบช้ำทางจิตใจและเกิดการสูญเสีย Brown and Harris (1978: 789 อ้างใน จัตราภรณ์ กงสิน, 2553) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความซึมเศร้าในหญิงใช้แรงงานและหญิงที่มี สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่อยู่ในระดับกลางในกรุงลอนดอน พบว่าความซึมเศร้าใน ปัจจุบันของหญิงเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับการสูญเสียมารดาในอดีตก่อนอายุ 11 ปี ที่เป็นเช่นนั้น เพราะการสูญเสียมารดาเป็นเหตุการณ์เลวร้ายที่สำคัญที่เกิดขึ้นจริงและไม่สามารถแก้ไขได้

4. ความล้มเหลวในการแก้ปัญหา (When Solutions do not Work) หมายถึง การทำงานที่เด็กต้องใช้ความคิดและความเข้าใจ แต่เด็กกลับล้มเหลวในการแก้ปัญหานั้น ซึ่งจากการศึกษาของ Nolen-hoeksema (1986 cited in Seligman 1990: 91-114) พบว่า ส่วนใหญ่ในเด็กที่มีอายุ 4-5 ปี จะมีการตอบคำถามโดยไม่มีการอธิบาย แต่จะพูดถึงการแก้ปัญหา ขณะที่เด็กอายุ 6 ปี ส่วนใหญ่จะตอบคำถามในลักษณะการอธิบายสาเหตุ จากการศึกษาสรุปได้ว่า การแก้ปัญหาจะเกิดขึ้นก่อนการอธิบายสาเหตุ ดังนั้น เมื่อเด็กล้มเหลวในการแก้ปัญหา เด็กจะต้องพัฒนาทฤษฎีนามธรรมชั้นสูง (Abstract theory) เพื่อนำไปสู่คำตอบใหม่ ซึ่งในขั้นนี้เด็กจะใช้อธิบายสาเหตุ ซึ่งเป็นเป้าหมายให้เกิดรูปแบบของการอธิบายขึ้นนั่นเอง

เทอดศักดิ์ เดชคง (2547: 36-39) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการมองโลกในแง่ดี ดังนี้

1. ปัจจัยพื้นฐานของร่างกาย โดยเฉพาะด้านความผ่อนคลาย การมีความสุขได้ง่าย ซึ่งระบบร่างกายที่ผ่อนคลายจะทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะมองโลกในด้านบวกได้ดีขึ้น ซึ่งตรงกันข้ามกับบุคคลที่อารมณ์ร้าย ใจร้อนจะมองโลกในด้านบวกได้ยาก

2. การเลี้ยงดูจากพ่อแม่ เป็นปัจจัยสำคัญในการปรับสมดุลให้เด็กมีการผ่อนคลายสามารถมองในด้านบวก มองอนาคตในแง่ดี ซึ่งจะทำให้มีกำลังใจในการเอาชนะปัญหาและอุปสรรค ซึ่งตรงกันข้ามกับเด็กที่ถูกเลี้ยงมาในสภาพของการตำหนิ ว่ากล่าวโดยไม่มีโอกาสแก้ไขตนเอง หรือนำเรื่องที่ไม่ดีมาพูดบ่อยๆ ก็จะเป็นการสร้างความรู้สึกว่าตนเองด้อยค่า ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งการเลี้ยงดูจากพ่อแม่เกิดได้ 2 แบบคือการอบรมสั่งสอนอย่างตรงไปตรงมา และการสอนโดยทางอ้อม

3. ประสบการณ์และการเรียนรู้ในสังคม สิ่งแวดล้อมหรือสังคม เช่น โรงเรียน วัด ชุมชน เป็นต้น ล้วนส่งผลต่อการมีโลกทัศน์ของเด็ก เช่น สื่อหนังสือพิมพ์นำเสนอแต่ข่าวเลวร้ายก็จะทำให้ผู้อ่านซึมซับว่าการกระทำผิดเป็นเรื่องธรรมดา หรือการ์ตูนที่สอนคุณธรรม การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การยอมรับและแก้ไขข้อผิดพลาดของตน ก็จะช่วยเสริมการเป็นคนที่ดีรู้จักปรับปรุงตนเอง มองตนเองด้านบวกว่าจะดีขึ้น เก่งขึ้น มองอนาคตว่ามีความหวัง มีกำลังใจ นอกจากนี้แล้ว กลุ่มเพื่อนหรือโรงเรียนก็เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อเด็ก ไม่ว่าเด็กจะมีพื้นฐานดีเพียงใด หากมาอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีการยกพวกตีกัน ทำร้ายร่างกายด้วยอาวุธ ทำร้ายเพื่อนต่างโรงเรียน ก็มีแนวโน้มว่าเด็กจะใช้เวลา

แนวทางการพัฒนาในการมองโลกในแง่ดี

โดยปกติแล้วบุคคลที่มองโลกในแง่ร้ายจะคิดว่าเหตุการณ์ที่ไม่เกิดขึ้นกับตนเอง เพราะตนเองเป็นคนทำให้เกิดขึ้นและจะอยู่อย่างถาวรตลอดไป ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะเกิดความท้อแท้และสิ้นหวัง ดังนั้น การที่จะช่วยบุคคลเหล่านี้ให้เปลี่ยนแปลงความคิดเป็นการมองโลกในแง่ดี ก็จะต้องมีการทำให้บุคคลนั้นมองเห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความโชคร้าย (Adversity) ความเชื่อ (Belief) และผลลัพธ์ (Consequence) หรือรูปแบบ ABC ซึ่งเป็นการฝึกทักษะการมองโลกในแง่ดีที่ Seligman ได้อาศัยแนวคิดของ Albert Ellis ที่ใช้วิธีการบันทึกเหตุการณ์ที่เป็นอุปสรรคที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของตนเอง โดยใช้แบบ ABC แล้วอ่านสิ่งที่บันทึกไว้ ซึ่งจะทำให้เห็นความเชื่อมโยงระหว่างความเชื่อและผลที่ตามมา โดยสิ่งที่เป็นความเชื่อที่แปลความหมายในแง่ร้ายจะทำให้เสียใจ ส่วนสิ่งที่เป็นความเชื่อที่เป็นการแปลความหมายในแง่ดีจะก่อให้เกิดพลัง (อรพินทร์ ชูชม, 2544)

เทอดศักดิ์ เดชคง (2549) ได้กล่าวว่าปัญหาอุปสรรคเป็นสิ่งที่ไม่มีใครอยากเจอ แต่ธรรมชาติของคนเราย่อมต้องเจออุปสรรคในการทำงานและในชีวิต การ “ตั้งสติ” คือทำให้ใจให้สงบไม่ว่าจะจนเกินไปเป็นสิ่งจำเป็น เพราะทำให้คนเราสามารถใช้สติปัญญา แก้ไขปัญหาของตนเองได้ วิธีการ “ตั้งสติ” ที่ว่านี้มีหลายวิธีไม่ว่าจะเป็นการทำให้ใจยอมรับ การทำสมาธิวิปัสสนา รวมทั้งการมองหรือคิดในแง่ดี ก็เป็นวิธีหนึ่งที่ได้ผล โดยเริ่มจากการมองว่าปัญหาและอุปสรรคเป็นเรื่องธรรมดา มองดูในแง่บวกด้านบวกของปัญหาและอุปสรรค อาจเห็นข้อดีที่ซ่อนอยู่ เช่น ฝนตกก็มองว่าทำให้อากาศเย็นสบาย (แม้ว่าทำให้รถติด) จากนั้นก็ทำอะไรบางอย่างที่สร้างสรรค์และเกิดประโยชน์ ดังนั้น บุคคลพบสถานการณ์ด้านลบ จึงจำเป็นต้องมองโลกในแง่บวกที่เป็นด้านบวกที่จะทำให้จิตใจดีขึ้น พร้อมทั้งมีการกระทำด้านบวกตามมาด้วย ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม การมองโลกด้านบวกเป็นสิ่งที่ฝึกฝนกันได้ แต่ก็ต้องทำอย่างค่อยเป็นค่อยไป ยิ่งทำยิ่งคิดก็ทำให้จิตใจผ่อนคลาย เกิดสติปัญญาในการแก้ไขปัญหาลดลงของตนเองได้ และแม้ยังไม่มีปัญหาอะไรก็จะเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่อารมณ์ในการรับมือกับอุปสรรคในอนาคต

นอกจากนี้ Seligman (2006) ได้กล่าวถึงการมองโลกในแง่ดีว่าเด็กจะมีการมองโลกเป็นอย่างไรนั้น ก็ขึ้นอยู่กับ การถ่ายทอดทางสังคมที่ได้จากพ่อแม่และประสบการณ์ที่ได้จากการศึกษา ทั้งนี้ การมองโลกในแง่ดีควรได้รับการฝึกฝนมาตั้งแต่ยังเด็ก เนื่องจากการมองโลกในแง่ดีหรือแง่ร้ายขึ้นอยู่กับกรอบการเรียนรู้หรือการเป็นตัวแทน (Modeling) ที่จะทำให้เด็กเกิดกระบวนการเรียนรู้

จดจำ และนำไปใช้ ซึ่งรูปแบบการพัฒนาในการมองโลกในแง่ดีสามารถทำได้ทั้งในวัยเด็ก วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ โดยใช้เทคนิคที่ทำให้ผู้รับการฝึกเกิดกระบวนการคิดและเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และเน้นการฝึกบ่อยๆ เพื่อให้เกิดความชำนาญจนสามารถนำไปใช้ได้ตามความต้องการ ซึ่งการที่เด็กมองโลกในแง่ร้ายก็เกิดจากการเรียนรู้จากพ่อแม่ แต่เด็กจะได้เรียนรู้การมองโลกในแง่ดีจากการถูกผู้ใหญ่ตำหนิตะเยียน ดังนั้น การช่วยให้เด็กมองโลกในแง่ดีขึ้นได้จึงขึ้นอยู่กับตัวแบบที่อยู่ใกล้ชิดเด็ก เช่น พ่อแม่ หรือครู เป็นต้น ที่จะถ่ายทอดให้เด็กมีแนวคิดในลักษณะการมองโลกในแง่ดี เช่นเดียวกับผู้ใหญ่

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความเข้มแข็งในการมองโลก

ความหมายของความเข้มแข็งในการมองโลก

ความเข้มแข็งในการมองโลก (Sense of Coherence) เป็นแนวคิดที่ได้มาจากการศึกษาค้นคว้าวิจัยของ Antonovsky (1982: 64-65 อ้างใน พิมพ์ภรณ์ นกแก้ว, 2552) ที่ได้ทำการสัมภาษณ์บุคคลซึ่งได้รับความยากลำบาก และเป็นสิ่งที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงในชีวิต เช่น บุคคลในค่ายกักกัน และผู้อพยพ เป็นต้น ผลจากการศึกษาพบว่ามิคุณลักษณะบางประการที่ช่วยให้บุคคลสามารถปรับตัวต่อความเปลี่ยนแปลงและเผชิญกับความยากลำบากในชีวิตได้ดี โดยสามารถ มีสุขภาพดีและมีความสุขในชีวิตได้ ซึ่ง Antonovsky เรียกคุณลักษณะดังกล่าวว่าความเข้มแข็งในการมองโลก ทั้งนี้ ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของความเข้มแข็งในการมองโลกไว้ต่างๆ ดังนี้

สมจิต หนูเจริญกุล และคณะ (2532: 171) ได้ให้ความหมายความเข้มแข็งในการมองโลกว่าเป็นความรู้สึกของบุคคลที่เชื่อมั่นว่า ไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์ใดๆ เกิดขึ้นทั้งภายในตนเอง และสิ่งแวดล้อมภายนอกก็สามารถทำนายได้และทุกสิ่งทุกอย่างก็จะสามารถคลี่คลายลงตามที่ได้คาดหวังไว้

รัชณี นามจันทร์ (2543: 29) กล่าวว่า ความเข้มแข็งในการมองโลกหมายถึงการรับรู้โดยทั่วไปของบุคคลที่มองโลก และชีวิตของตนสามารถเข้าใจได้และมีความหมาย

สุดาภรณ์ วงศ์ใหญ่ (2545: 28) ได้นิยามความหมายว่าเป็นพื้นฐานความคิดหรือมุมมองที่บุคคลมีต่อเหตุการณ์หรือสิ่งเร้าและต่อตนเองว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ นั้นสามารถเข้าใจได้ มีระเบียบสามารถอธิบายได้โดยใช้เหตุผล เหตุการณ์หรือสิ่งเร้าที่เข้ามากระทบนั้นเป็นสิ่งที่ท้าทาย มีความหมาย มีค่า และคิดว่าตนเองนั้นมีแหล่งประโยชน์ เช่น ความรู้ เพื่อน ศาสนาในการสนับสนุนให้ตนจัดการกับปัญหาได้

สุนันทา เทพหนู (2550: 13) ได้ให้ความหมายของความเข้มแข็งในการมองโลกว่าหมายถึงความสามารถของบุคคลในการเผชิญต่อสิ่งเร้าที่เข้ามากระทบทั้งภายในและภายนอก โดยที่บุคคลนั้นจะสามารถอธิบายถึงความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมได้อย่างมีเหตุผล สามารถทำนายหรือคาดการณ์ได้ ตลอดจนสามารถควบคุมหรือจัดการสิ่งที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม และสามารถให้ความหมายและความสำคัญแก่สิ่งต่างๆ ว่ามีค่าในการจัดการรวมถึงเห็นคุณค่าในการกระทำของตน

Antonovsky (1991: 123) ได้ให้ความหมายของความเข้มแข็งในการมองโลกว่าเป็นแนวทางในการมองโลกที่แสดงถึงความรู้สึกของบุคคลที่เชื่อมั่นว่าสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตเป็นสิ่งที่สามารถคาดการณ์ได้ไม่ว่าจะเกิดจากสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก และบุคคลก็มีแหล่งประโยชน์เพียงพอในการจัดการกับสิ่งเหล่านั้นที่ผ่านเข้ามาในชีวิต โดยเห็นว่าเป็นสิ่งที่ท้าทายและมีคุณค่าที่จะเข้าไปจัดการให้สำเร็จไปตามที่คาดหวังไว้

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าความเข้มแข็งในการมองโลกหมายถึงการที่บุคคลสามารถรับรู้และเข้าใจได้ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับเขา เป็นสิ่งที่สามารถอธิบายได้อย่างมีเหตุผล และสามารถจัดการกับสิ่งเหล่านั้นได้อย่างเหมาะสมและสำเร็จไปตามที่คาดหวังไว้ โดยเห็นว่าสิ่งที่ตนกระทำเป็นสิ่งที่มีความค่า

ความสำคัญของความเข้มแข็งในการมองโลก

บุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกสูงจะรับรู้และประเมินสิ่งเร้าที่ได้รับ โดยก่อให้เกิดอารมณ์และความเครียดแตกต่างจากบุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกต่ำ นั่นคือการที่บุคคลต้องประสบกับสิ่งเร้าต่างๆ ความเข้มแข็งในการมองโลกจะเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้และประเมินสิ่งเร้าที่เกิดขึ้น (Antonovsky, 1987) ดังนี้

1. ด้านการประเมินสิ่งเร้า บุคคลสามารถที่จะรับรู้และประเมินสิ่งเร้าที่เกิดขึ้นได้ทั้งในทางบวกและทางลบ ในสถานการณ์เช่นเดียวกัน บุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกสูงจะรับรู้และประเมินสถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยความสบายใจ ไม่มีความขัดแย้งและรู้สึกว่าคุณค่าตนถูกคุกคามน้อยกว่า ในทางตรงกันข้าม บุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกต่ำจะรับรู้และประเมินสถานการณ์ที่เกิดขึ้นว่าเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเครียดและคุกคามการดำรงอยู่ของตน ทั้งนี้ เนื่องจากบุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกสูงจะมีความสามารถในการเข้าใจและความสามารถจัดการมากกว่า จึงมองความเครียดที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ท้าทายและคุ้มค่าที่จะเข้าไปจัดการมากกว่ามองว่าเป็นภาระหนัก โดยบุคคลเหล่านี้จะประเมินสิ่งเร้าว่ามีสิ่งที่คุณค่า แต่เป็นสิ่งที่ท้าทายได้ดีกว่าบุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกต่ำ และถ้าบุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกสูงประเมินสิ่งเร้าว่าเป็นสิ่งที่คุกคาม บุคคลนั้นก็ประเมินสิ่งเร้าในลักษณะที่เป็นจริงหรือน่าจะส่งผลที่ดีต่อตนเอง เพราะเชื่อว่าปัญหาต่างๆ จะแก้ไขได้

2. ด้านการรับรู้อารมณ์ เมื่อมีสิ่งเร้าที่ก่อให้เกิดความเครียดมากกระทบ บุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกสูงจะรู้สึกมีความหวังและตื่นเต้น ซึ่งตรงกันข้ามกับบุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกต่ำจะรู้สึกสิ้นหวังและเฉื่อยชา รวมทั้งเกิดความรู้สึกสับสน และไม่มีความคิดที่จะเข้าไปแก้ปัญหา โดยมีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงปัญหาตั้งแต่แรกเริ่ม นอกจากนี้ การที่บุคคลรับรู้ความเครียดด้วยความสบายใจและไม่รู้สึกว่าถูกกดดันมากจะมีความรู้สึกที่จะหาวิธีในการเผชิญกับปัญหา ส่วนบุคคลที่มีความสับสนทางอารมณ์จะแก้ไขปัญหาด้วยการใช้กลไกป้องกันตนเองและหลีกเลี่ยงปัญหา

3. ด้านการมองแนวทางแก้ไขปัญหา บุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกสูงจะมองแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างชัดเจน เฉพาะเจาะจง พิจารณาปัญหาได้อย่างถูกต้องตามความเป็นจริง และก่อนที่จะทำสิ่งใดๆ บุคคลเหล่านี้จะหาวิธีการที่เหมาะสมในการเผชิญความเครียดหรือปัญหาต่างๆ ในทางตรงกันข้ามบุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกต่ำจะรู้สึกสับสน และพยายามมองหาความช่วยเหลือจากแหล่งต่างๆ ไปเรื่อยๆ

4. ด้านการจัดการกับปัญหา บุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกสูง เมื่อเผชิญกับปัญหาจะสามารถเลือกวิธีที่เหมาะสม และวิธีการต่างๆ ที่จะนำมาใช้ในการจัดการกับปัญหาได้มากกว่า บุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกต่ำ โดยพบว่าบุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกสูงจะมีการเตรียมความพร้อมที่จะเผชิญกับปัญหา ส่วนบุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกต่ำจะมี

แนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยง และเลือกวิธีที่จะไม่เผชิญกับปัญหา โดยมีความรู้สึกว่าคุณกดดันมากทำให้เกิดความรู้สึกหมดหวัง เหนื่อยหน่ายและมีแรงจูงใจเพียงเล็กน้อยที่จะเปลี่ยนแปลงสถานการณ์

สรุปได้ว่าความเข้มแข็งในการมองโลกเป็นสิ่งสำคัญในการช่วยให้บุคคลสามารถที่จะจัดการกับปัญหาต่างๆ ที่เข้ามากระทบได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยทำให้บุคคลนั้นรับรู้และประเมินสถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยความสบายใจ มีความหวัง และรู้สึกอยากจะหาวิธีการต่างๆ ในการเผชิญปัญหาโดยไม่หลีกเลี่ยงปัญหา ดังที่สมจิต หนูเจริญกุล และคณะ(2532: 173) ได้กล่าวว่าความเข้มแข็งในการมองโลกเป็นวิธีการมองโลกและชีวิตที่ช่วยให้บุคคลประสบความสำเร็จในการเผชิญกับเหตุการณ์ที่ยุ่งยากในชีวิต

องค์ประกอบของความเข้มแข็งในการมองโลก

Antonovsky (1987) ได้ศึกษาค้นคว้าและพบว่าบุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกสูงจะมีองค์ประกอบ 3 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถเข้าใจได้ (Comprehensibility) เป็นการที่บุคคลมองสิ่งต่างๆ ที่เข้ามากระทบว่าเป็นสิ่งที่สามารถเข้าใจได้ และรับรู้ด้วยสติปัญญาว่าสิ่งที่มากระทบนั้นเป็นสิ่งที่มีความเป็นระบบ และมีความชัดเจน โดยบุคคลสามารถที่จะเข้าไปจัดการและสามารถอธิบายถึงเหตุผลของสิ่งที่เกิดขึ้นได้ แม้ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นจะไม่ได้คาดคิดมาก่อน แต่ก็ยังสามารถทำความเข้าใจกับสิ่งนั้นๆ ได้

Antonovsky (1982: 128 อ้างใน พิมพาภรณ์ นกแก้ว, 2552:34) กล่าวว่า บุคคลที่อาศัยอยู่ในชุมชนที่คงที่ อาศัยอยู่ในหลักฐานที่แน่นอน และการที่บุคคลได้รับการดูแลอย่างสม่ำเสมอ จะนำไปสู่การรับรู้ถึงสิ่งแวดล้อมของบุคคลไม่ว่าจะเป็นภายในหรือภายนอก ว่าสิ่งแวดล้อมรอบตัวเป็นสิ่งที่คาดการณ์และเข้าใจได้ในทางตรงข้าม ถ้าบุคคลอยู่ในสภาพแวดล้อมไม่มั่นคง ไม่มีความแน่นอน เช่น ภาวะสงคราม ก็จะทำให้บุคคลมีความสามารถในการเข้าใจลดลง

2. ความสามารถจัดการได้ (Manageability) เป็นการที่บุคคลมองสิ่งต่างๆ ที่เข้ามากระทบว่าเป็นสิ่งที่สามารถจัดการได้ โดยรับรู้ว่ามีแหล่งประโยชน์ที่จะใช้อย่างเพียงพอในการจัดการกับสิ่งที่มากระทบ โดยบุคคลมีความรู้สึกเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถควบคุมหรือจัดการกับสิ่งที่มากระทบ

ได้ และเมื่อต้องเผชิญกับเหตุการณ์ใดก็ตาม บุคคลจะเข้าเผชิญหน้าด้วยความมั่นใจ และไม่เสียเวลาอยู่กับความรู้สึกเศร้าเสียใจอยู่กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนานจนเกินไป

3. การเห็นคุณค่าความหมาย (Meaningfulness) เป็นการที่บุคคลรับรู้ว่ามีปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตเป็นสิ่งที่ท้าทายและคุ้มค่าที่จะเข้าไปจัดการ โดยไม่รู้สึกว่าสิ่งนั้นเป็นภาระ และรู้สึกพร้อมที่จะทำสิ่งที่ดีที่สุดเพื่อให้พ้นจากปัญหานั้นไปด้วยดี

จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบของความเข้มแข็งในการมองโลกจะทำให้บุคคลรับรู้ว่ามีสิ่งที่เกิดขึ้นสามารถเข้าใจได้ สามารถจัดการได้และรับรู้ถึงคุณค่าความหมายของสิ่งที่เกิดขึ้นกับตนและการกระทำของตน ซึ่งบุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกสูงจะสามารถยอมรับความเป็นจริงที่เกิดขึ้นและกล้าที่จะเผชิญกับสิ่งนั้นๆ โดยไม่ย่อท้อและมีกำลังใจที่จะสู้ชีวิตต่อไป

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเข้มแข็งในการมองโลก

บุคคลแต่ละคนจะมีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกันก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยดังต่อไปนี้ (Antonovsky, 1991: 136-152)

1. ปัจจัยทางด้านจิตใจ (Psychological Source) เป็นผลมาจากประสบการณ์ที่ผ่านมาในชีวิตและพัฒนาการตั้งแต่วัยเด็ก โดยเด็กที่ได้รับการรักความอบอุ่นในวัยเด็กก็จะมี ความเข้มแข็งในการมองโลกมากกว่าเด็กที่ถูกทอดทิ้งหรือไม่ได้รับการรักความอบอุ่น

2. ปัจจัยทางด้านโครงสร้างทางสังคม (Social-Structural Source) ได้แก่ ระดับชั้นทางสังคม ค่านิยม สถานะทางสังคม หน้าที่การงาน แหล่งสนับสนุนทางสังคม ความเป็นปึกแผ่น การมีข้อผูกพันต่อกันในสังคม และการรวมตัวของบุคคลในสังคม สิ่งเหล่านี้ช่วยให้บุคคลมีความเข้มแข็งในการมองโลกสูงขึ้น

3. ปัจจัยทางด้านวัฒนธรรมและเหตุการณ์ในอดีต (Cultural-Historical Sources) ได้แก่ ความมั่นคงทางวัฒนธรรม ศาสนา ปรัชญา ศิลปะ ความเชื่อ การเปลี่ยนแปลงที่คาดไม่ถึงในชีวิต สิ่งเหล่านี้มีผลต่อโครงสร้างบุคลิกภาพพื้นฐานของแต่ละบุคคล นั่นก็คือความเข้มแข็งในการมองโลก

นอกจากนี้ ยังมีแหล่งด้านทานความเครียดทั่วไป (General Resistance Resources: GGRs) ที่ช่วยให้บุคคลสามารถจัดการกับความเครียดหรือการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตได้อย่างเหมาะสม โดยดึงมาใช้ผ่านทางความเข้มแข็งในการมองโลก โดยแหล่งด้านทานความเครียดทั่วไปมี 6 ประเภท (Antonovsky, 1991: 117-119) ดังนี้

1. ด้านกายภาพและชีวเคมี (Physical and Biochemical GGRs) ได้แก่ สภาพร่างกาย และระบบภูมิคุ้มกันของร่างกาย
2. ด้านวัตถุ (Artifactual-Material GGRs) ได้แก่ รายได้ เครื่องนุ่งห่ม อาหาร และที่อยู่อาศัย เป็นต้น
3. ด้านสติปัญญาและอารมณ์ (Cognitive and Emotional GGRs) ได้แก่ ความฉลาดรอบรู้ ทักษะในการค้นหาความรู้ ความรู้และสติปัญญาที่ได้จากการศึกษาหาความรู้ รวมถึงการรู้จักตนเอง การรู้จักผ่อนปรน
4. ด้านค่านิยมและทัศนคติ (Valuative-Attitudinal GGRs) เป็นรูปแบบในการเผชิญความเครียดของบุคคล เช่น การต่อสู้ การหลีกเลี่ยงปัญหา การปฏิเสธ หรือการขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น เป็นต้น
5. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal-Relational GGRs) เป็นการให้การสนับสนุนจากสังคม ได้แก่ คนใกล้ชิด กลุ่มสมรส แพทย์ พยาบาล หรือการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของสังคม รวมทั้งการให้บริการด้านต่างๆ ที่จะช่วยให้บุคคลสามารถเผชิญและจัดการกับปัญหาได้อย่างเหมาะสม
6. ด้านสังคมวัฒนธรรมระดับใหญ่ (Macrosociocultural GGRs) ได้แก่ ศาสนา พิธีกรรมทางศาสนา วัฒนธรรมประเพณีต่างๆ รวมไปถึงความเชื่อในอำนาจลึกลับ และความศรัทธาของบุคคล เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่าปัจจัยด้านจิตใจเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความเข้มแข็งในการมองโลก เนื่องจากเป็นปัจจัยที่เป็นผลมาจากประสบการณ์ที่ผ่านมาในชีวิต ดังนั้น ถ้าในวัยเด็กบุคคลได้รับ

ความรักความอบอุ่นจากครอบครัวก็จะทำให้เขามีความเข้มแข็งในการมองโลกมากกว่าบุคคลที่ถูกทอดทิ้งหรือไม่ได้รับความรักจากครอบครัว และเมื่อบุคคลเจริญเติบโตขึ้น เขาก็จะได้รับปัจจัยทางด้านโครงสร้างทางสังคมและปัจจัยทางด้านวัฒนธรรมและเหตุการณ์ในอดีตเป็นปัจจัยเสริมให้บุคคลมีความเข้มแข็งในการมองโลกสูงขึ้น

การพัฒนาความเข้มแข็งในการมองโลก

Antonovsky (1982 อ้างใน พัชรีย์ โชติกพงศ์, 2547: 48) กล่าวถึงความเข้มแข็งในการมองโลกว่าพัฒนาขึ้นจากประสบการณ์ชีวิตในบริบทของสังคมและวัฒนธรรมของแต่ละบุคคล โดยเริ่มพัฒนาตั้งแต่วัยเด็กและเพิ่มชัดเจนในวัยรุ่นและคงที่ตอนวัยผู้ใหญ่ตอนต้นช่วงอายุประมาณ 30 ปี หลังจากนั้นจะมีการเปลี่ยนแปลงได้บ้างตลอดชีวิต แต่ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงของประสบการณ์ชีวิตที่เกิดขึ้นทันทีทันใดจนบุคคลไม่มีเวลาเตรียมตัวเพื่อเผชิญกับความเครียดที่เกิดขึ้น เช่น การตายของบุคคลอันเป็นที่รัก หรือการสูญเสียงาน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะทำให้ความเข้มแข็งในการมองโลกลดลงได้

Antonovsky (1979 อ้างใน พัชรีย์ โชติกพงศ์, 2547: 49) กล่าวถึงประสบการณ์ชีวิตที่ช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งในการมองโลกของบุคคลมีลักษณะ ดังนี้

1. เป็นประสบการณ์ชีวิตที่ได้จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในลักษณะที่คงที่สม่ำเสมอ (Consistent Experience) มีความสอดคล้องกับความคาดหวังของบุคคล ทำให้บุคคลสามารถทำนายเหตุการณ์ สามารถเข้าใจ และจัดการสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ และประสบการณ์ชีวิตด้านนี้จะช่วยพัฒนาองค์ประกอบด้านความสามารถเข้าใจได้
2. เป็นประสบการณ์ที่บุคคลมีส่วนร่วมในการแก้ไข ตัดสินใจและกำหนดผลที่จะเกิดขึ้น (Participation in Shaping Outcome) ซึ่งจะพัฒนาองค์ประกอบด้านการเห็นคุณค่าความหมายช่วยให้บุคคลรู้สึกว่สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิต มีคุณค่า มีความหมายและคุ้มค่าพอที่จะเข้าไปจัดการแก้ไข
3. เป็นประสบการณ์ชีวิตที่บุคคลเผชิญกับสิ่งเร้าหรือปัญหาที่อยู่ในระดับพอดี ไม่เกินความสามารถของบุคคลที่จะจัดการได้ (Good Load Balance) ประสบการณ์เช่นนี้จะทำให้บุคคล

สามารถรับรู้ และจัดการได้ตามความสามารถที่ตนมีอยู่ และมีแหล่งประโยชน์เพียงพอที่จะจัดการกับปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตได้ ทำให้เกิดการพัฒนางองค์ประกอบด้านความสามารถจัดการได้

ประสบการณ์ชีวิตเหล่านี้มีมาตั้งแต่เกิดตั้งแต่วัยทารกและวัยเด็กคือการได้รับการตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐาน เช่น การได้รับความอบอุ่น เป็นต้น ซึ่งจะช่วยพัฒนาให้เกิดความเข้มแข็งในการมองโลกต่อไป แต่ความเข้มแข็งในการมองโลกในวัยนี้จะไม่คงที่และมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงไปได้ต่อไป เนื่องจากในวัยนี้ยังมีประสบการณ์ชีวิตไม่มาก แต่เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น ความเข้มแข็งในการมองโลกจะถูกเปลี่ยนไปอย่างชัดเจนมากขึ้น เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่สำคัญในการสร้างเอกลักษณ์ของตนเอง เป็นวัยต้องการเรียนรู้สังคม อยากรู้อยากทดลอง และเริ่มมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อมต่างๆ มากขึ้น จึงทำให้ประสบการณ์ชีวิตมีเพิ่มขึ้นไปด้วย และในวัยนี้ก็ยังมีประสบการณ์ชีวิตที่จะต้องเลือกหรือเผชิญหน้าในลักษณะที่จะทำให้ความเข้มแข็งในการมองโลกสูงขึ้นหรือต่ำลงได้มาก (Antonovsky, 1982 อ้างใน พัชร โขติกพงศ์, 2547)

บุคคลที่อยู่ในวัยนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกาย จิตใจ สังคมและสติปัญญา ตามระยะพัฒนาการ ประกอบกับสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม หรือวัฒนธรรม ซึ่งอาจทำให้ความเข้มแข็งในการมองโลกเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ แต่ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเข้มแข็งในการมองโลก 3 ด้านคือปัจจัยทางด้านจิตใจ ปัจจัยทางด้านโครงสร้างทาง และปัจจัยทางด้านวัฒนธรรมและเหตุการณ์ในอดีต (Antonovsky, 1982) สำหรับวัยรุ่นที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกต่ำจะไม่สามารถจัดการกับปัญหาหรือไม่แสวงหาแหล่งประโยชน์ในการรับมือกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้ จึงทำให้มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ส่วนวัยรุ่นที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกสูงจะมีแนวโน้มที่จะรับรู้ว่ามีสิ่งเร้าที่มากระทบเป็นสิ่งท้าทาย สามารถคาดและทำนายเหตุการณ์ได้ล่วงหน้า และสามารถจัดการให้สำเร็จลุล่วงไปได้อย่างเหมาะสม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้รวบรวมงานวิจัยด้านต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่องต้นทุนชีวิต ทักษะทางสังคม การมองโลกในแง่ดี และความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

1. งานวิจัยเกี่ยวกับต้นทุนชีวิต

สุริยเดว ทรีปาตี และคณะ (2552) ได้ดำเนินการสำรวจนําร่องเกี่ยวกับพลังสร้างภูมิคุ้มกันเด็กและเยาวชนไทยทั้ง 5 ด้านในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชนอายุ 12-15 ปี จำนวน 371 คนของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในระหว่างปีภาคเรียนเดือนเมษายน พ.ศ. 2551 โดยสำรวจต้นทุนชีวิตตามแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมา พบว่าพลังชุมชนมีความอ่อนแอมากที่สุดพอๆ กับพลังเพื่อนและกิจกรรม ในขณะที่พลังตัวตนและพลังครอบครัวมีความเข้มแข็งที่ดีอยู่ และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศชาย หญิง และเพศทางเลือก พบว่าเพศทางเลือกมีความมั่นใจต่อตนเองสูง แต่ต้นทุนชีวิตในภาพรวมกลับอ่อนแอกว่าเพศชายและเพศหญิง และต้นทุนชีวิตในแต่ละด้านยังมีค่าต่ำกว่าทั้งชายและหญิง ยกเว้นความมุ่งมั่นและมั่นใจในตนเองที่มีค่าสูงกว่า

สุริยเดว ทรีปาตี และคณะ (2552) ได้ดำเนินการศึกษาเพื่อพัฒนาเครื่องมือสำรวจต้นทุนชีวิตเยาวชน เพื่อกำหนดแนวทางการสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด โดยดำเนินการเก็บข้อมูล 2 กลุ่มจำนวน 2,249 คน แบ่งเป็นกลุ่มเยาวชนทั่วไป (กลุ่มที่ปลอดจากยาเสพติด) เป็นเยาวชนที่อยู่ในสถานศึกษา จำนวน 1,147 คน และกลุ่มเยาวชนกลุ่มเสี่ยงเป็นเยาวชนที่อยู่ในหน่วยงานรองรับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด (สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในหน่วยแรกรับ) จำนวน 1,102 คน มีอายุระหว่าง 14-18 ปี โดยสุ่มตัวอย่างจากทั้ง 4 ภาคทั่วประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มเยาวชนตัวอย่างทั่วไปมีคะแนนการเลือกตอบรายชื่อของต้นทุนชีวิตมากกว่า 80 เปอร์เซนต์และมีจำนวนข้อที่ผ่านเกณฑ์มากกว่ากลุ่มเยาวชนกลุ่มเสี่ยงอยู่เกือบสองเท่า และเมื่อพิจารณาด้านเปอร์เซนต์ความแตกต่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีคะแนนความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-Value} = 0.05$) จำนวน 38 ข้อ ซึ่งพบว่า 10 ลำดับแรกที่มีเปอร์เซนต์ความแตกต่างมากที่สุดอยู่ในหมวดพลังสร้างปัญญาและพลังตัวตน ด้านทักษะชีวิตเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ ยังพบว่าต้นทุนชีวิตที่อ่อนแอของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มอยู่ในหมวดของพลังชุมชน โดยเห็นได้ชัดว่าชุมชนและเยาวชนยังขาดการมีส่วนร่วมซึ่งกันและกันในการมีบทบาททำให้เยาวชนมีกิจกรรมสร้างสรรค์ใน

พื้นที่ เยาวชนยังขาดการทำกิจกรรมต่างๆ รวมถึงกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในชุมชน เนื่องจากกิจกรรมที่มีอยู่ไม่มากพอ หรือไม่ตรงตามความต้องการของเยาวชนในชุมชนหรือชุมชนยังขาดผู้ที่ทำงานให้เกิดพื้นที่กิจกรรมสร้างสรรค์ในชุมชนได้อย่างแท้จริง โดยต้นทุนชีวิตที่ต่ำทั้ง 2 กลุ่ม คือ กิจกรรมในชุมชน ไม่ว่าจะเป็นการบำเพ็ญประโยชน์หรือการร่วมกิจกรรมชุมชนรวมทั้งศาสนา จึงสรุปได้ในกลุ่มต้นทุนชีวิตเหล่านี้ ระหว่างกลุ่มโรงเรียนและสถานพินิจมีความแตกต่างกันน้อย เพราะขาดแคลนทั้งสองกลุ่ม จึงมีความจำเป็นที่จะต้องรณรงค์ให้มีพื้นที่จัดกิจกรรมให้เยาวชนมากขึ้น

สุริยเดว ทรีปาตี และคณะ (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องคุณภาพเยาวชน : กรณีศึกษา นักเรียนสายสามัญ-สายอาชีพในเขตกรุงเทพมหานครและจังหวัดชลบุรี เชียงใหม่ นครราชสีมา และ สงขลา โดยอาศัยเครื่องมือ ตัวชี้วัดต้นทุนชีวิตของเยาวชน โดยดำเนินการเก็บข้อมูลตัวอย่างใน สถานศึกษากลุ่มนักเรียนสายสามัญ-สายอาชีพ โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเชิงชั้นภูมิหลายชั้นจาก กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น-ตอนปลาย และประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 3,318 คน แบ่งเป็นกรุงเทพมหานคร 1,221 คน ชลบุรี 371 คน เชียงใหม่ 369 คน นครราชสีมา 837 คน และ สงขลา 512 คน และนำมาวิเคราะห์ผลข้อมูลโดยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์การตอบรายชื่อ ซึ่งผลการวิจัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจครั้งนี้มีอายุ 12-15 ปี ร้อยละ 56.6 อายุ 16-20 ปี ร้อยละ 43.4 ทั้งนี้ ถ้าจำแนกตามระดับการศึกษากลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 17.9 มัธยมศึกษา ตอนปลายร้อยละ 31.2 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ร้อยละ 20.9 และเมื่อจำแนกตามระดับผลการ เรียนสะสมพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับผลการเรียนสูง (มากกว่า 3.00) ถึงร้อยละ 47.3 ในส่วนของ ข้อมูลเรื่องต้นทุนชีวิตสรุปได้ว่าคุณค่าของเยาวชนไทยขาดจิตสาธารณะ ชุมชนอ่อนแอไม่สนใจและ ขาดกิจกรรมส่วนร่วม ห่วงเหินศาสนา และขาดความซื่อสัตย์

นอกจากนี้ สุริยเดว ทรีปาตี และคณะ (2552) ได้ศึกษาต้นทุนชีวิตของเยาวชนด้วย โอกาส โดยเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กและเยาวชนด้วยโอกาสในกลุ่มต่างๆ 7 กลุ่มคือ กลุ่ม เยาวชนที่ถูกปล่อยปละละเลย กลุ่มเยาวชนที่ถูกละเมิดสิทธิ กลุ่มเยาวชนที่มีปัญหาทางกฎหมาย กลุ่ม เยาวชนพิการ กลุ่มเยาวชนยากจน กลุ่มเยาวชนที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์ และกลุ่มเยาวชนใน สถานการณ์วิกฤติ ซึ่งเป็นเยาวชนอายุ 12-15 ปี พบว่าเยาวชนด้วยโอกาสส่วนใหญ่มีต้นทุนชีวิตที่ เข้มแข็งในหมวดของพลังตัวตน ขณะที่ต้นทุนชีวิตที่อ่อนแอที่สุดส่วนใหญ่จะอยู่หมวดพลังเพื่อน และกิจกรรม และพลังชุมชน แสดงให้เห็นว่ากลุ่มเยาวชนด้วยโอกาสยังมีความรู้สึกดี และเห็นคุณค่า ในตนเอง ขณะที่การมีส่วนร่วมกับชุมชน และการมีกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อนยังมีน้อย

Murphey *et al.* (2004) ศึกษาเกี่ยวกับตัวชี้วัดที่สำคัญในการเสริมสร้างต้นทุนชีวิตของเยาวชนเกี่ยวกับการจัดการกับผลการเรียนของนักเรียนในโรงเรียน การสื่อสารกับผู้ปกครองเกี่ยวกับโรงเรียนของพวกเขา ความรู้สึกเกี่ยวกับบทบาทของตนเองในโรงเรียนและการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมหลังเลิกเรียนและการเป็นอาสาสมัครบำเพ็ญประโยชน์ และการยอมรับของคนในชุมชน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 8-12 จำนวน 30,916 คน แบ่งเป็นเพศชายและหญิงเท่ากัน ส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนผิวขาวจำนวน 92% ผลการศึกษาพบ 7 ตัวชี้วัดที่สำคัญในการสร้างเสริมต้นทุนชีวิตของเยาวชนที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพของเยาวชน ครอบครัว โรงเรียนและชุมชน ได้แก่ ความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ครอบครัวให้กำลังใจและเป็นที่พักพิงแก่เยาวชน ผู้ปกครองมีการติดตามเรื่องการเรียนเป็นอย่างดี มีการติดตาม สั่งสอน พร้อมทั้งให้คำแนะนำเรื่องสื่อการเรียนนอกจากนี้ เยาวชนยังมีกิจกรรมสันทนาการนอกหลักสูตร และมีการบำเพ็ญประโยชน์ให้กับชุมชน ส่วนผู้ใหญ่ในชุมชนก็เห็นคุณค่าและให้ความสำคัญและมอบหมายกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม รวมทั้งมีการสร้างทักษะในการตัดสินใจโดยคำนึงถึงผลดีและผลเสียจากการตัดสินใจนั้น

2. งานวิจัยเกี่ยวกับทักษะทางสังคม

วรพร จำรัสประเสริฐ (2531) ได้ศึกษาเรื่องทักษะของเยาวชนไทยในทศวรรษหน้าตามทัศนะของนักสังคมศาสตร์ โดยทำการศึกษาต่อกับกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทางสังคมศาสตร์ จำนวน 21 คน โดยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่าทักษะการคิดวิพากษ์วิจารณ์ที่มีความจำเป็นมากที่สุดคือ ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะมนุษยสัมพันธ์ที่จำเป็นมากที่สุดคือการเป็นผู้รู้จักเหตุผล และทักษะทางสังคมที่มีความจำเป็นมากที่สุด คือความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม การเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของตนเอง การใช้สิทธิเสรีภาพอย่างมีคุณธรรม การปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ต่างๆ ในสังคมอย่างถูกต้องทั้งทางโลกและทางธรรม

เสรี โอภาส (2532) ได้ศึกษาเปรียบเทียบทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ในจังหวัดสุโขทัย ประจำปีการศึกษา 2531 จำนวน 573 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะทางสังคมแบบเลือกตอบ ซึ่งผลการวิจัยพบว่าทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีทักษะทางสังคมด้านการตอบสนองอย่างมีมารยาทต่อผู้อื่นอยู่ในระดับสูง ส่วนทักษะทาง

สังคมของนักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยโรงเรียนขนาดกลางมีแนวโน้มว่าจะมีทักษะทางสังคมสูงสุด รองลงมาคือโรงเรียนขนาดใหญ่และโรงเรียนขนาดเล็กตามลำดับ และทักษะทางสังคมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักเรียนหญิงมีแนวโน้มที่จะมีทักษะทางสังคมสูงกว่านักเรียนชาย

รังสี วิบูลย์อรชร (2534) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางสังคมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 160 คน ผลการวิจัยพบว่าทักษะทางสังคมโดยรวมมีผลสัมพัทธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉพาะด้านการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม การแสดงความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย การมีลักษณะความเป็นผู้นำกลุ่มและการช่วยเหลือผู้อื่น และทักษะทางสังคมโดยส่วนรวมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน และทักษะทางสังคมโดยส่วนรวมของนักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและนักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉพาะด้านการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม การเคารพต่อระเบียบวินัยของตนเองและหมู่คณะ การมีลักษณะความเป็นผู้นำกลุ่ม และการช่วยเหลือผู้อื่น

สุรศักดิ์ สุมารัตน์ (2540) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางสังคมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนในโรงเรียนเอกชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2539 จำนวน 650 คน ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่มีทักษะทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเฉลี่ยตามลำดับคือกลุ่มสร้างเสริมลักษณะวินัย กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ กลุ่มทักษะภาษาไทย กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ โดยทักษะทางสังคมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่มีทักษะทางสังคมในระดับสูง ปานกลางและต่ำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำแนกตามกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ และโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศันสนีย์ นาคะสนธิ์ (2545) ได้ศึกษาและพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม กรุงเทพมหานคร โดยคัดเลือกนักเรียนที่มีคะแนนทักษะทางสังคมตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 12 คน เข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาทักษะ

ทางสังคมผลการศึกษาปรากฏว่า ทักษะทางสังคมของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนเพศชายและเพศหญิงมีทักษะทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีทักษะทางสังคมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ภายหลังการเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคม

วรพจน์ สมานมิตร (2546) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องทักษะทางสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 376 คน โดยมีระดับชั้นการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สภาพครอบครัว และลักษณะการพักอาศัย เป็นตัวแปรต้น และศึกษาถึงทักษะทางสังคม 6 ด้าน ได้แก่ ทักษะการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร ทักษะการจัดการกับปัญหา ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการสื่อสาร ทักษะการสอนตนเอง และทักษะเพื่อการได้มาซึ่งแรงสนับสนุนทางสังคม ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชายที่มีระดับชั้นเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และนักเรียนชายที่มีสภาพครอบครัว และลักษณะการพักอาศัยแตกต่างกันมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดไม่แตกต่างกัน ส่วนทักษะทางสังคม 2 ด้าน ได้แก่ ทักษะการสอนตนเอง และทักษะเพื่อการได้มาซึ่งแรงสนับสนุนทางสังคม สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการป้องกันตนเองจาก ยาเสพติดของนักเรียนชายได้ร้อยละ 32.8

Snyder and White (1979 อ้างใน สิริินทร์ ศรีประสิทธิ์, 2545: 77) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการนำเทคนิคการสอนตนเองเพื่อลดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ซึ่งได้แก่ พฤติกรรมไม่เข้าเรียน ไม่ทำกิจกรรมที่กำหนด เสพยาเสพติด ก้าวร้าว ขโมย และทำลายสิ่งของ โดยใช้เทคนิคการสอนตนเองควบคู่ไปกับการวางเงื่อนไข พฤติกรรมที่พึงประสงค์ ทดลองกับกลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุ 17 ปี จำนวน 15 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มสอนตนเอง กลุ่มฝึกให้ความตระหนักถึงความเชื่อมโยงของพฤติกรรมผลรวม และกลุ่มควบคุม ทำการฝึก 6 ครั้งๆละ 45 นาที ส่วนกลุ่มควบคุมไม่มีการเข้ากลุ่มฝึกใดๆ ทั้งสิ้น ผลการทดลองพบว่า กลุ่มสอนตนเองลดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาทุกด้านลงมากกว่ากลุ่มฝึกความตระหนักถึงความเชื่อมโยงพฤติกรรมผลรวมและกลุ่มควบคุม ทั้งในระยะทดลองและติดตามผล 6 สัปดาห์

3. งานวิจัยเกี่ยวกับการมองโลกในแง่ดี

กรกวรรณ สุพรรณวรธา (2544 อ้างใน ญาญ่า ล่อใจ, 2549) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการมองโลกในแง่ดี และกลวิธีการเผชิญปัญหาของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัย โดยกลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตนักศึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 743 คน ผลงานวิจัยพบว่า นิสิตนักศึกษาที่มองโลกในแง่ดีใช้การเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหามากกว่าใช้การเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมและแบบหลีกเลี่ยง

สุมาลี พัวชู (2547) ได้ศึกษาพัฒนาการความสามารถในการคิดวิเคราะห์และการมองโลกในแง่ดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครเขต 3 จำนวน 767 คน ด้วยวิธีการวิจัยเชิงพัฒนาในลักษณะภาพตัดขวาง ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีระดับการมองโลกในแง่ดีไม่แตกต่างกัน นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีระดับการมองโลกในแง่ดีแตกต่างกัน โดยนักเรียนหญิงมีระดับการมองโลกในแง่ดีสูงกว่านักเรียนชาย นอกจากนี้ การศึกษาผลปฏิสัมพันธ์ของการมองโลกในแง่ดีแบบ 2 ทาง ไม่ปรากฏผลปฏิสัมพันธ์จากตัวแปรเพศกับระดับชั้นต่อการมองโลกในแง่ดี

สุริย์พร ไชยฤกษ์ (2550) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระระดับนักเรียนได้แก่ การเห็นคุณค่าในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคต และการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล และตัวแปรอิสระระดับห้องเรียน ได้แก่ บรรยากาศในชั้นเรียน และการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญกับการมองโลกในแง่ดี และค้นหาตัวแปรอิสระระดับนักเรียนและตัวแปรอิสระระดับห้องเรียนที่ส่งผลต่อการมองโลกในแง่ดี และค้นหาตัวแปรอิสระระดับนักเรียน และตัวแปรอิสระระดับห้องเรียนที่ส่งผลต่อการมองโลกในแง่ดี ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร จำนวน 1,390 คน ห้องเรียน จำนวน 90 ห้อง พบว่าการเห็นคุณค่าในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคต และการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการมองโลกในแง่ดีของนักเรียนได้ร้อยละ 43.8 โดยลักษณะมุ่งอนาคตกับการมองโลกในแง่ดีมีความสัมพันธ์กันสูงสุด รองลงมาคือการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลและการเห็นคุณค่าตนเอง บรรยากาศในชั้นเรียนและการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการมองโลกในแง่ดีของนักเรียนได้ร้อยละ 25.1 โดยการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีความสัมพันธ์กับค่าเฉลี่ยการมองโลกในแง่ดีรายห้องเรียนมากกว่าบรรยากาศในชั้นเรียน ตัวแปรอิสระระดับนักเรียน

ส่งผลต่อการมองโลกในแง่ดี ตัวแปรอิสระระดับห้องเรียนไม่ส่งผลต่อการมองโลกในแง่ดี แต่ส่งผลต่อค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของการเห็นคุณค่าในตนเองที่ส่งผลต่อการมองโลกในแง่ดี

นัตราภรณ์ กงสิน (2553) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของการทำหน้าที่ของครอบครัว และการมองโลกในแง่ดีที่มีต่อความโกรธของวัยรุ่น: กรณีศึกษานักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานครที่กำลังศึกษาในภาคปลายปีการศึกษา 2552 จำนวน 1,118 คน โดยในแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งผลการศึกษาพบว่าวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอยู่ในครอบครัวที่มีการทำหน้าที่ของครอบครัวอยู่ในระดับสูง การมองโลกในแง่ดีของวัยรุ่นอยู่ในระดับปานกลาง และวัยรุ่นมีความโกรธระดับปานกลาง และจากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) พบว่า การมองโลกในแง่ดีสามารถมีอิทธิพลต่อความโกรธอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. งานวิจัยเกี่ยวกับความเข้มแข็งในการมองโลก

สมจิต หนูเจริญกุล และคณะ (2532) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของสิ่งรบกวนในชีวิตประจำวัน ความเข้มแข็งในการมองโลก และการรับรู้ความผาสุกในชีวิตของอาจารย์พยาบาลในมหาวิทยาลัย โดยศึกษากับอาจารย์พยาบาลของภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล และอาจารย์พยาบาลของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 161 คน ผลการศึกษาพบว่า สิ่งรบกวนในชีวิตประจำวันมีความสัมพันธ์ทางลบต่อการรับรู้ถึงความสามารถในชีวิตประจำวัน ความเข้มแข็งในการมองโลกมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการรับรู้ถึงความผาสุกในชีวิต และพบว่าอายุไม่สามารถอธิบายความแปรปรวนของความเข้มแข็งในการมองโลก

พัชรี โชติภพพงศ์ (2547) ศึกษาความเข้มแข็งในการมองโลก การปรับตัวด้านจิตสังคม และความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มแข็งในการมองโลกกับการปรับตัวด้านจิตสังคมของวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4-6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 450 คน และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ผลการศึกษาพบว่าวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่มีคะแนนเฉลี่ยของความเข้มแข็งในการมองโลกอยู่ในระดับปานกลาง โดยร้อยละ 0.7 มีระดับความเข้มแข็งในการมองโลกต่ำ ร้อยละ 69.3 มีระดับความเข้มแข็งในการมองโลกปานกลาง และร้อยละ 30 มีระดับความเข้มแข็งในการมองโลกสูง ส่วนคะแนนเฉลี่ยของ

การปรับตัวด้านจิตสังคมอยู่ในระดับต่ำ และร้อยละ 48.7 มีคะแนนการปรับตัวด้านจิตสังคมเท่ากับหรือสูงกว่าค่าเฉลี่ย โดยมีข้อสังเกตว่าค่าคะแนนเฉลี่ยการปรับตัวด้านจิตสังคมของวัยรุ่นอยู่ในระดับสูงเมื่อเปรียบเทียบกับค่าคะแนนที่เป็นไปได้ ทั้งนี้ ความเข้มแข็งในการมองโลกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านจิตสังคมในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .675, p < .01$)

นุจิ ไชยมงคล และคณะ (2554: 1) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความเข้มแข็งในการมองโลกของวัยรุ่นใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่าวัยรุ่นมีคะแนนความเข้มแข็งในการมองโลกก่อนไปทางสูง และพบว่าวัยรุ่นที่มีอายุ < 15 ปี มีความเข้มแข็งในการมองโลกต่ำกว่าวัยรุ่นที่มีอายุ > 15 ปี วัยรุ่นที่มีรายได้ของครอบครัว $< 10,000$ บาท/เดือน มีความเข้มแข็งในการมองโลกต่ำกว่าวัยรุ่นที่มีรายได้ครอบครัว $> 10,000$ บาท/เดือน วัยรุ่นที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเหตุการณ์ความไม่สงบจากสื่อและผู้เกี่ยวข้อง มีความเข้มแข็งในการมองโลกสูงกว่าวัยรุ่นที่ประสบเหตุการณ์ความไม่สงบด้วยตนเอง/ญาติพี่น้อง และวัยรุ่นที่ไม่ได้รับการสนับสนุนทางสังคม มีความเข้มแข็งในการมองโลกสูงกว่าวัยรุ่นที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า พยาบาลควรส่งเสริมความเข้มแข็งในการมองโลกของวัยรุ่นที่มีอายุน้อยกว่า 15 ปี ครอบครัวมีรายได้น้อย และตนเอง/ญาติพี่น้องประสบเหตุการณ์ความไม่สงบโดยตรง และควรศึกษาปัจจัยด้านจิตใจที่เกี่ยวข้องกับความเข้มแข็งในการมองโลก โดยขยายกลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นในเขตอำเภออื่นๆ ด้วย

Antonovsky and Sagy (1986) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความเข้มแข็งในการมองโลก และผลกระทบของความเข้มแข็งในการมองโลกที่มีต่อการตอบสนองต่อสถานการณ์ที่เครียด กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กวัยรุ่น 418 คน ซึ่งมาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาของชุมชนในอิสราเอล โดยที่กลุ่มตัวอย่าง 78 คน เป็นนักเรียนที่อพยพมาจากนิคมไซไน และนักเรียนที่เหลือเป็นนักเรียนในชั้นเรียนเดียวกัน 340 คน ซึ่งอาศัยอยู่ในชุมชนอื่นๆ โดยในการวัดการตอบสนองทางอารมณ์ต่อสถานการณ์ที่เครียด (สภาวะเครียด) ถูกวัดก่อนอพยพ 1 สัปดาห์ และ 6 สัปดาห์หลังการอพยพ โดยการศึกษาครั้งนี้ต้องการดูถึงผลกระทบของความเข้มแข็งในการมองโลกที่มีต่อการตอบสนองทางอารมณ์ต่อความเครียด และต้องการศึกษาถึงองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งในการมองโลกที่ก่อให้เกิดการพัฒนาขึ้นหรืออ่อนแอลง องค์ประกอบหลัก ๆ คือ ความคงที่ของ ชุมชน อายุ และเพศ ผลการศึกษาพบว่า ความเข้มแข็งในการมองโลกมีความสัมพันธ์ทางลบต่อสภาวะการตอบสนอง

ความเครียดในสถานการณ์ที่คุกคามตัวเอง แต่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการตอบสนองทางอารมณ์ ต่อสถานการณ์ความเครียดในชุมชน และในการอพยพ ส่วนองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการพัฒนา ความเข้มแข็งในการมองโลก พบว่าคือ อายุ ความสัมพันธ์ใกล้ชิดบิดา มารดา เพศ และชุมชน

McSherry and Holm (1994: 477-485 อ้างใน พิมพ์ภรณ์ นกแก้ว, 2552) ได้ ทำการศึกษาเกี่ยวกับความแตกต่างของระดับความเข้มแข็งในการมองโลกของบุคคลที่มีผลต่อภาวะ ทางจิตใจและร่างกาย พบว่า เมื่อกระตุ้นให้กลุ่มทดลองเกิดความเครียด ทั้ง 3 กลุ่มเกิดการ เปลี่ยนแปลงภาวะทางจิตใจโดยรู้สึกอึดอัดไม่สบายใจ และพบว่ากลุ่มที่มีระดับความเข้มแข็งในการ มองโลกต่ำ จะมีความอึดอัดไม่สบายใจมากที่สุดนอกจากนี้ ผลการศึกษายังพบอีกว่ากลุ่มนี้มี แนวโน้มที่จะเลือกวิธีปรับตัวโดยการเผชิญกับปัญหาน้อยกว่ากลุ่มที่เข้มแข็งในการมองโลกใน ระดับกลางและสูง ผลการศึกษานี้สนับสนุนแนวความคิดของ Antonovsky (1987) ที่กล่าวว่าบุคคลที่ มีความเข้มแข็งในการมองโลกสูงจะมีความยินดี มองสิ่งต่างๆไปในทางที่ดี ซึ่งการที่บุคคลมองสิ่ง ต่างๆในทางที่ดีนี้ จะทำให้เขารู้สึกว่าชีวิตมีโอกาสประสบความสำเร็จทั้งนี้ เพราะคุณลักษณะในการ มองโลกนั้นเกี่ยวข้องกับการที่บุคคลนั้นเชื่อว่า พวกเขามีความสามารถที่จะจัดการกับความเครียดได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้สามารถสรุปได้ว่าปัจจัย ที่จะช่วยให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความเข้มแข็งในการมองโลกตามแนวคิดของ Antonovsky (1987) ที่สามารถประเมินได้จากความสามารถเข้าใจได้ ความสามารถจัดการได้ และ การเห็นคุณค่าความหมาย คือ ปัจจัยส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องต่างๆ เช่น ระดับการศึกษา ภูมิฐานะ รายได้ของครอบครัว เป็นต้น ต้นทุนชีวิตเป็นคุณลักษณะที่ดีที่เกิดขึ้นจากการเสริมสร้างตั้งแต่แรก เกิดจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งส่งผลต่อกระบวนการคิด การตัดสินใจ และการแสดงออกของ พฤติกรรมในรูปแบบต่างๆตามแนวคิดของสุริยเดว ทรีปาตี และคณะ (2552) ทักษะทางสังคมที่เป็น ความสามารถในการแก้ปัญหาหรือการปรับตัวเมื่อต้องเผชิญกับปัญหาตามแนวคิดของ Schinke and Gilchrist (1984 cited in Bloom, 1996: 69-70) และการมองโลกในแง่ดีที่เป็นความหวังและความ เชื่อมั่นในความสำเร็จที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทำให้ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคต่างๆ ตามแนวคิดของ Seligman (1990) ซึ่งปัจจัยดังกล่าวน่าจะมีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งในการมองโลก ดังนั้น หาก เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีต้นทุนชีวิต ทักษะทางสังคม และการมองโลกในแง่ดีย่อมจะทำ ให้เกิดความเข้มแข็งในการมองโลก ซึ่งจะช่วยให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติสามารถจัดการ

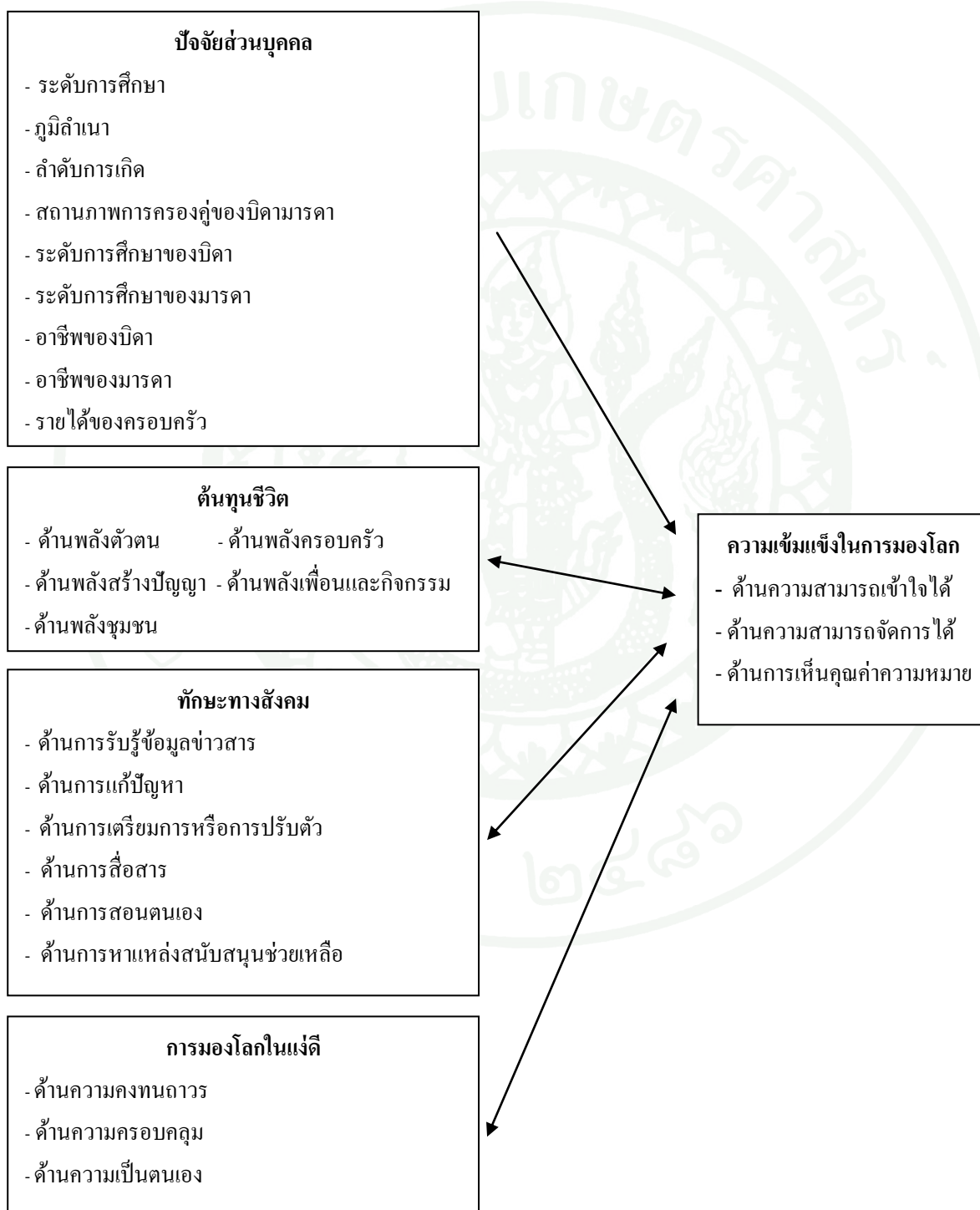
กับปัญหาที่เกิดขึ้น และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงเลือกมาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

1.1 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

1.2 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันมีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

1.3 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีลำดับการเกิดแตกต่างกันมีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

1.4 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีสถานภาพการครองคู่ของบิดามารดาแตกต่างกันมีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

1.5 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีระดับการศึกษาของบิดาแตกต่างกันมีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

1.6 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีระดับการศึกษาของมารดาแตกต่างกันมีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

1.7 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกันมีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

1.8 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกันมีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

1.9 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกันมีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ต้นทุนชีวิตของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งในการมองโลก

สมมติฐานที่ 3 ทักษะทางสังคมของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งในการมองโลก

สมมติฐานที่ 4 การมองโลกในแง่ดีของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งในการมองโลก

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับต้นทุนชีวิต ระดับทักษะทางสังคม ระดับการมองโลกในแง่ดี และระดับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนชีวิตกับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางสังคมกับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมองโลกในแง่ดีกับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร ได้แก่ สำนักงานคุมประพฤติประจำศาลอาญา สำนักงานคุมประพฤติประจำศาลอาญากรุงเทพใต้ สำนักงานคุมประพฤติประจำศาลแขวงพระนครเหนือ สำนักงานคุมประพฤติประจำศาลแขวงพระนครใต้ สำนักงานคุมประพฤติประจำศาลแขวงดุสิต สำนักงานคุมประพฤติประจำศาลจังหวัดพระโขนง และสำนักงานคุมประพฤติประจำศาลจังหวัดมีนบุรี สํารวจเดือนกันยายน 2554 จำนวน 1,334 คน (กรมคุมประพฤติ, 2554)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 308 คน โดยมีขั้นตอนการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. การคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดที่จะยอมรับได้ว่ามากพอที่จะใช้เป็นตัวแทนของประชากรได้ตามสูตรของ Yamane (1973)

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดย n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง (.05)

แทนค่า

$$n = \frac{1,334}{1 + 1,334(.05)^2} = 307.727 \text{ คน}$$

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 308 คน

2. การสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วนประชากร (Proportional Stratified Random Sampling) ตามจำนวนเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม/ชั้น} = \frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่ม/ชั้น}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

ซึ่งจะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสำนักงานดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสำนักงานคุมประพฤติที่สังกัด
สำนักงานคุมประพฤติกรุงเทพมหานคร

สำนักงานคุมประพฤติที่สังกัดกรุงเทพมหานคร	จำนวนประชากร (N) (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง(n) (คน)
ประจำศาลอาญา	190	44
ประจำศาลอาญากรุงเทพใต้	66	15
ประจำศาลแขวงพระนครเหนือ	211	49
ประจำศาลแขวงพระนครใต้	157	36
ประจำศาลแขวงดุสิต	169	39
ประจำศาลจังหวัดพระโขนง	122	28
ประจำศาลจังหวัดมีนบุรี	419	97
รวม	1,334	308

3. เมื่อได้กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากเพื่อให้ได้รายชื่อของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมาเป็นกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนที่คำนวณได้ในตารางที่ 1

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล เป็นแบบเลือกตอบและเติมข้อความหรือตัวเลข มีทั้งหมด 9 ข้อ โดยมีข้อคำถามเกี่ยวกับระดับการศึกษา ภูมิฐานะ ลำดับการเกิด สถานภาพการครองคู่ของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของครอบครัว

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับต้นทุนชีวิต สร้างขึ้นจากแนวคิดของสุริยเดว ทรีปาตี และคณะ (2552) ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบ Rating Scale แบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ เห็นด้วยน้อยที่สุด เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยมาก และเห็นด้วยมากที่สุด ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับต้นทุนชีวิต 5 ด้าน ได้แก่ ด้านพลังตัวตน ด้านพลังครอบครัว ด้านพลังสร้างปัญญา ด้านพลังเพื่อนและกิจกรรม และด้านพลังชุมชน

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะทางสังคม สร้างขึ้นจากแนวคิดของ Schinke and Gilchrist (1984) ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบ Rating Scale แบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ เห็นด้วยน้อยที่สุด เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยมาก และเห็นด้วยมากที่สุด ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับทักษะทางสังคม 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ด้านการแก้ปัญหา ด้านการเตรียมการหรือการปรับตัว ด้านการสื่อสาร ด้านการสอนตนเอง และด้านการหาแหล่งสนับสนุนช่วยเหลือ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการมองโลกในแง่ดี สร้างขึ้นจากแนวคิดของ Siligman (1990) ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบ Rating Scale แบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ เห็นด้วยน้อยที่สุด เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยมาก และเห็นด้วยมากที่สุด ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับการมองโลกในแง่ดี 3 มิติ ได้แก่ ด้านความคงทนถาวร ด้านความครอบคลุม และด้านความเป็นตนเอง

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับความเข้มแข็งในการมองโลก สร้างขึ้นจากแนวคิดของ Antonovsky (1987) ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบ Rating Scale แบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ เห็นด้วยน้อยที่สุด เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยมาก และเห็นด้วยมากที่สุด ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับความเข้มแข็งในการมองโลก 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านความสามารถเข้าใจได้ ด้านความสามารถจัดการได้ และด้านการเห็นคุณค่าความหมาย

การตรวจวัดและการให้คะแนน

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การตรวจวัดและการให้คะแนนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ผู้วิจัยนำคำตอบจากแบบสอบถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล การแจกแจงหาค่าความถี่ หาค่าร้อยละ โดยแยกตามระดับการศึกษา ภูมิฐานะ ลำดับการเกิด สถานภาพการครองคู่ของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของครอบครัว

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามต้นทุนชีวิต

แบบสอบถามต้นทุนชีวิต เป็นแบบสอบถามมาตราประเมินค่าRating Scale แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยน้อยที่สุด เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยมาก และเห็นด้วยมากที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับความรู้สึก	ค่าคะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1
เห็นด้วยน้อย	2
เห็นด้วยมาก	3
เห็นด้วยมากที่สุด	4

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแยกความถี่แล้ว ผู้วิจัยแบ่งระดับต้นทุนชีวิตเป็น 3 ระดับ คือ มีต้นทุนชีวิตอยู่ในระดับสูง มีต้นทุนชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง และมีต้นทุนชีวิตอยู่ในระดับต่ำ จากนั้นนำมาจัดการกระจายของข้อมูลเพื่อให้ได้ความกว้างอันตรภาคชั้นที่เหมาะสม โดยใช้สูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{4 - 1}{3} = 1$$

จากเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยแบ่งระดับต้นทุนชีวิตของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร ดังนี้

ช่วงคะแนนเฉลี่ย

ระดับต้นทุนชีวิต

1.00 - 1.99

ระดับต่ำ

2.00 - 2.99

ระดับปานกลาง

3.00 - 4.00

ระดับสูง

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามทักษะทางสังคม

แบบสอบถามทักษะทางสังคม เป็นแบบสอบถามมาตราประมินค่า Rating Scale แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยน้อยที่สุด เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยมาก และเห็นด้วยมากที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับความรู้สึกรู้สึก

ค่าคะแนน

เห็นด้วยน้อยที่สุด

1

เห็นด้วยน้อย

2

เห็นด้วยมาก

3

เห็นด้วยมากที่สุด

4

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแยกความถี่แล้ว ผู้วิจัยแบ่งระดับทักษะทางสังคมเป็น 3 ระดับ คือ มีทักษะทางสังคมอยู่ในระดับสูง มีทักษะทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง และมีทักษะทางสังคมอยู่ในระดับต่ำ จากนั้นนำมาจัดการกระจายของข้อมูลเพื่อให้ได้ความกว้างอันตรภาคชั้นที่เหมาะสม โดยการใช้สูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{4 - 1}{3} = 1$$

จากเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยแบ่งระดับทักษะทางสังคมของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร ดังนี้

ช่วงคะแนนเฉลี่ย

ระดับทักษะทางสังคม

1.00 - 1.99

ระดับต่ำ

2.00 - 2.99

ระดับปานกลาง

3.00 - 4.00

ระดับสูง

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการมองโลกในแง่ดี

แบบสอบถามการมองโลกในแง่ดี เป็นแบบสอบถามมาตราประเมินค่า Rating Scale แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยน้อยที่สุด เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยมาก และเห็นด้วยมากที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับความรู้สึกลึก

ค่าคะแนน

เห็นด้วยน้อยที่สุด

1

เห็นด้วยน้อย

2

เห็นด้วยมาก

3

เห็นด้วยมากที่สุด

4

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแยกความถี่แล้ว ผู้วิจัยแบ่งระดับการมองโลกในแง่ดีเป็น 3 ระดับ คือ มีการมองโลกในแง่ดีอยู่ในระดับสูง มีการมองโลกในแง่ดีอยู่ในระดับปานกลาง และมีการมองโลกในแง่ดีอยู่ในระดับต่ำ จากนั้นนำมาจัดการกระจายของข้อมูลเพื่อให้ได้ความกว้างอันตรภาคชั้นที่เหมาะสม โดยการใช้สูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{4 - 1}{3} = 1$$

จากเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยแบ่งระดับการมองโลกในแง่ดีของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร ดังนี้

ช่วงคะแนนเฉลี่ย

ระดับการมองโลกในแง่ดี

1.00 - 1.99

ระดับต่ำ

2.00 - 2.99

ระดับปานกลาง

3.00 - 4.00

ระดับสูง

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามความเข้มแข็งในการมองโลก

แบบสอบถามความเข้มแข็งในการมองโลก เป็นแบบสอบถามมาตราประเมินค่าRating Scale แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยน้อยที่สุด เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยมาก และเห็นด้วยมากที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับความรู้สึกลึก

ค่าคะแนน

เห็นด้วยน้อยที่สุด

1

เห็นด้วยน้อย

2

เห็นด้วยมาก

3

เห็นด้วยมากที่สุด

4

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแยกความถี่แล้ว ผู้วิจัยแบ่งระดับความเข้มแข็งในการมองโลก เป็น 3 ระดับ คือ มีความเข้มแข็งในการมองโลกอยู่ในระดับสูง มีความเข้มแข็งในการมองโลกอยู่ในระดับปานกลาง และมีความเข้มแข็งในการมองโลกอยู่ในระดับต่ำ จากนั้นนำมาจัดการกระจายของข้อมูล เพื่อให้ได้ความกว้างอันตรภาคชั้นที่เหมาะสม โดยการใช้สูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{4 - 1}{3} = 1$$

จากเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยแบ่งระดับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร ดังนี้

ช่วงคะแนนเฉลี่ย

ระดับความเข้มแข็งในการมองโลก

1.00 - 1.99

ระดับต่ำ

2.00 - 2.99

ระดับปานกลาง

3.00 - 4.00

ระดับสูง

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์และเนื้อหา โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าตำราเอกสารต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาข้อมูลในการกำหนดขอบเขต และ โครงสร้างของเนื้อหาให้ครอบคลุมตัวแปร นิยามศัพท์และวัตถุประสงค์ของการวิจัย และถูกต้องตามเกณฑ์
2. สร้างข้อคำถามของแบบสอบถาม โดยนำข้อมูลมาสร้างเป็นข้อคำถามแบบมาตรประเมินค่า (Rating Scale) ในแบบสอบถามต้นทุนชีวิต ทักษะทางสังคม การมองโลกในแง่ดี และความเข้มแข็งในการมองโลก มีระดับการประเมิน 4 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยน้อยที่สุด เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยมาก และเห็นด้วยมากที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การหาความเที่ยงตรง (Validity) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเสนอต่อประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ นางอัญชลี พัฒนสาร นางพรประภา แก้วกล้า และนางสาวฝนทิพ ชลชัยไพศาล เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษา และนำมาแก้ไขปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2. การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความเที่ยงตรงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อทดสอบความเชื่อมั่น จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (Cronbach's Reliability Coefficient) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ทั้งนี้ ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามต้นทุนชีวิตที่ได้มาตรฐานของสุริยเดว ทรีปาตี และคณะ (2552) นำมาทำการศึกษาในครั้งนี้ โดยไม่ได้มีการทดสอบมาตรฐานของเครื่องมืออีกครั้งหนึ่ง ซึ่งผลการวัดค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ดังนี้

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะทางสังคม ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .9732 และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

1.1 ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8770
1.2 ด้านการแก้ปัญหา	ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7954
1.3 ด้านการเตรียมการหรือการปรับตัว	ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7456
1.4 ด้านการสื่อสาร	ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8992
1.5 ด้านการสอนตนเอง	ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9142
1.6 ด้านการหาแหล่งสนับสนุนช่วยเหลือ	ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9050

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับการมองโลกในแง่ดี ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .9554 และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

2.1 ด้านความคงทนถาวร	ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9220
2.2 ด้านความครอบคลุม	ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8534
2.3 ด้านความเป็นตนเอง	ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8953

3. แบบสอบถามเกี่ยวกับความเข้มแข็งในการมองโลก ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .9269 และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

3.1 ด้านความสามารถเข้าใจได้	ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8589
3.2 ด้านความสามารถจัดการได้	ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7760
3.3 ด้านการเห็นคุณค่าความหมาย	ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8589

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ทำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานครและอธิบดีกรมคุมประพฤติเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร
2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำแบบสอบถามไปแจกให้กับกลุ่มตัวอย่าง และอธิบายคำชี้แจง แนะนำวิธีการตอบแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างทุกคนก่อนตอบแบบสอบถามโดยมีมาตรฐานเดียวกัน
3. ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อและส่งคืนแก่ผู้วิจัย หลังจากนั้น ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามทันที หากตรวจพบข้อผิดพลาดหรือกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามไม่ครบถ้วน ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามใหม่ และรอรับแบบสอบถามพร้อมกับตรวจสอบความสมบูรณ์อีกครั้ง
4. จากนั้นผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามและนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
5. นำแบบสอบถามที่ตรวจให้คะแนนแล้วมาบันทึกคะแนนโดยการลงรหัส (Coding) ในแบบสอบถามและบันทึกข้อมูลลงคอมพิวเตอร์ เพื่อรอการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล เมื่อเก็บข้อมูลมาแล้ว ผู้วิจัยนำไปประมวลผลข้อมูลและทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1. สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของปัจจัยส่วนบุคคล
2. t - test ใช้ในการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความเข้มแข็งในการมองโลก ที่จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลที่มีการแบ่งเป็น 2 กลุ่ม
3. F - test ใช้ในการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความเข้มแข็งในการมองโลก ที่จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลที่มีการแบ่งกลุ่มเป็น 3 กลุ่มเป็นต้นไป และทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธี The Least Significant Difference (LSD)
4. การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) สำหรับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ได้แก่ ต้นทุนชีวิตกับความเข้มแข็งในการมองโลก ทักษะทางสังคมกับความเข้มแข็งในการมองโลก และการมองโลกในแง่ดีกับความเข้มแข็งในการมองโลก

สำหรับการกำหนดสมมุติฐานการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้เท่ากับ .05 และ .01

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาต้นทุนชีวิต ทักษะทางสังคม การมองโลกในแง่ดีและความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียด ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนชีวิต

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะทางสังคม

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการมองโลกในแง่ดี

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเข้มแข็งในการมองโลก

ส่วนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา

ลำดับการเกิด สถานภาพการครองคู่ของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของครอบครัว มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

(n=308)		
ปัจจัยส่วนบุคคล	n	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	115	37.3
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	171	55.6
อนุปริญญาหรือเทียบเท่าขึ้นไป	22	7.1
ภูมิลำเนา		
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	225	73.1
ต่างจังหวัด	83	26.9
ลำดับการเกิด		
ลูกคนเดียว	53	17.2
ลูกคนโต	85	27.6
ลูกคนกลาง	69	22.4
ลูกคนสุดท้อง	101	32.8
สถานภาพการครองคู่ของบิดามารดา		
สมรส/อยู่ร่วมกัน	160	51.9
หย่าร้าง/แยกทาง	104	33.8
หม้าย/เสียชีวิต	44	14.3
ระดับการศึกษาของบิดา		
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	182	59.1
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	85	27.6
อนุปริญญาหรือเทียบเท่าขึ้นไป	41	13.3

ตารางที่ 2 (ต่อ)

(n=308)		
ปัจจัยส่วนบุคคล	n	ร้อยละ
ระดับการศึกษาของมารดา		
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	209	67.9
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	64	20.8
อนุปริญญาหรือเทียบเท่าเป็นต้นไป	35	11.3
อาชีพของบิดา		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานเอกชน	37	12.0
เกษตรกร/ค้าขาย	62	20.1
รับจ้างทั่วไป	173	56.2
ไม่ได้ประกอบอาชีพ/เสียชีวิต	36	11.7
อาชีพของมารดา		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานเอกชน	18	5.8
เกษตรกร/ค้าขาย	92	29.9
รับจ้างทั่วไป	150	48.7
ไม่ได้ประกอบอาชีพ/เสียชีวิต	48	15.6
รายได้ของครอบครัว		
2,000 - 10,000 บาท/เดือน	145	47.1
10,001 - 20,000 บาท/เดือน	83	26.9
20,001 บาทเป็นต้นไป	80	26.0
$\bar{X} = 19,988.64$ บาท S.D. = 18,400.03 บาท Min = 2,000 บาท Max = 70,000 บาท		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลจากตารางที่ 2 สรุปได้ดังนี้

ระดับการศึกษา พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 55.6 รองลงมา มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 37.3 และกลุ่มที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ อนุปริญญาหรือเทียบเท่าเป็นต้นไปมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.1

ภูมิลำเนา พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนา อยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล คิดเป็นร้อยละ 73.1 และมีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัด คิดเป็น ร้อยละ 26.9

ลำดับการเกิด พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นลูก คนสุดท้องมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.8 รองลงมาเป็นลูกคนโต คิดเป็นร้อยละ 27.6 และเป็นลูก คนกลาง คิดเป็นร้อยละ 22.4 โดยกลุ่มที่มีลำดับการเกิดเป็นลูกคนเดียวมีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 17.2

สถานภาพการครองคู่ของบิดามารดา พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่ม ตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีสถานภาพการครองคู่ของบิดามารดาสมรส/อยู่ร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 51.9 รองลงมา บิดามารดาหย่าร้าง/แยกทางกัน คิดเป็นร้อยละ 33.8 และบิดามารดาที่เป็นหม้าย/เสียชีวิตมี จำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.3

ระดับการศึกษาของบิดา พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่บิดามีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า คิดเป็นร้อยละ 59.1 รองลงมาบิดามี การศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 27.6 และบิดามีการศึกษาอยู่ในระดับ อนุปริญญาหรือเทียบเท่าเป็นต้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13.3

ระดับการศึกษาของมารดา พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มารดามีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า คิดเป็นร้อยละ 67.9 รองลงมา มารดามีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 20.8 และมารดามีการศึกษา อยู่ในระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.3

อาชีพของบิดา พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ บิดา มีอาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 56.2 รองลงมาบิดามีอาชีพเกษตรกรรม/ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 20.1 บิดามีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานเอกชน คิดเป็นร้อยละ 12.0 และบิดาไม่ได้ ประกอบอาชีพ/เสียชีวิต มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.7

อาชีพของมารดา พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มารดามี อาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 48.7 รองลงมามารดามีอาชีพเกษตรกรรม/ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 29.9 มารดาไม่ได้ประกอบอาชีพ/เสียชีวิต คิดเป็นร้อยละ 15.6 และมารดามีอาชีพรับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ/พนักงานเอกชน จำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.8

รายได้ของครอบครัว พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ ของครอบครัวระหว่าง 2,000 - 10,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 47.1 รองลงมามีรายได้ของ ครอบครัวระหว่าง 10,001 - 20,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 26.9 และมีรายได้ของครอบครัวตั้งแต่ 20,001 บาทเป็นต้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.0 โดยมีรายได้มากที่สุดคือ 70,000 บาท และรายได้น้อยที่สุดคือ 2,000 บาท รายได้เฉลี่ยเท่ากับ 19,988.64 บาท

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนชีวิต

ตารางที่ 3 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับต้นทุนชีวิต

รายด้านและรายชื่อของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

(n=308)

ต้นทุนชีวิต	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย มาก ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ต้นทุน ชีวิต
ด้านพลังตัวตน							
1. ฉันเชื่อว่าการได้ช่วยเหลือผู้อื่น เป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก	13 (4.2)	17 (5.5)	118 (38.3)	160 (51.9)	3.38	.775	สูง
2. ฉันให้ความสำคัญกับการส่งเสริม ให้เกิดความเท่าเทียมในสังคม เช่น เพศชายหญิง หรือเพศทางเลือก เป็นต้น	13 (4.2)	65 (21.1)	165 (53.8)	65 (21.1)	2.92	.765	ปานกลาง
3. ฉันกล้ายืนหยัดในสิ่งที่ฉันเชื่อ เช่น กล้าเสนอความคิดเห็นแม้ว่าบางครั้ง จะมีความเห็นแตกต่างจากผู้อื่น	11 (3.6)	84 (27.3)	155 (50.3)	58 (18.8)	2.84	.763	ปานกลาง
4. ฉันพูดความจริงเสมอถึงแม้ บางครั้งมันจะทำให้ยาก	8 (2.6)	67 (21.8)	186 (60.4)	47 (15.3)	2.88	.680	ปานกลาง
5. ฉันรับผิดชอบในสิ่งที่ฉันทำ (ไม่ว่าผลจะเป็นอย่างไรก็ตาม)	5 (1.6)	42 (13.6)	153 (49.7)	108 (35.1)	3.18	.722	สูง
6. ฉันยึดมั่นในพฤติกรรมที่ดี	6 (1.9)	37 (12.0)	180 (58.4)	85 (27.6)	3.12	.680	สูง
7. ฉันมีการวางแผนและการตัดสินใจ ก่อนลงมือทำเสมอ	11 (3.6)	60 (19.5)	158 (51.3)	79 (25.6)	2.99	.772	ปานกลาง
8. ฉันเห็นอกเห็นใจและใส่ใจ ในความรู้สึกของผู้อื่น	4 (1.3)	34 (11.0)	166 (53.9)	104 (33.8)	3.20	.679	สูง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n=308)

ต้นทุนชีวิต	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย มาก ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ต้นทุน ชีวิต
9. ฉันเรียนรู้และสามารถปรับตัว ให้อยู่ร่วมกับคนที่มีความคิดเห็นหรือ การดำเนินชีวิตแตกต่างกันได้อย่างดี	3 (1.0)	49 (15.9)	176 (57.1)	80 (26.0)	3.08	.673	สูง
10. ฉันกล้าปฏิเสธพฤติกรรมเสี่ยง (เช่น เพศสัมพันธ์ ยาเสพติด ความรุนแรง และสื่อที่ไม่ดี)	23 (7.5)	43 (14.0)	123 (39.9)	119 (38.6)	3.10	.904	สูง
11. ฉันพยายามแก้ปัญหาข้อขัดแย้ง ด้วยสติปัญญามากกว่าอารมณ์ (ไม่ใช่ความรุนแรง)	11 (3.6)	65 (21.1)	154 (50.0)	78 (25.3)	2.97	.780	ปานกลาง
12. ฉันสามารถควบคุมสถานการณ์ ที่เกิดขึ้นกับตนเองได้ เช่น ควบคุม อารมณ์เวลาโกรธได้ดี เมื่อเกิดการ โต้เถียงหรือข้อขัดแย้ง	15 (4.9)	75 (24.4)	155 (50.3)	63 (20.5)	2.86	.791	ปานกลาง
13. ฉันรู้สึกว่าคุณค่า	10 (3.2)	65 (21.1)	144 (46.8)	89 (28.9)	3.01	.795	สูง
14. ฉันมีเป้าหมายในชีวิตชัดเจน	6 (1.9)	60 (19.5)	129 (41.9)	113 (36.7)	3.13	.790	สูง
15. ฉันรู้สึกพึงพอใจในชีวิต ความเป็นอยู่ของตัวเอง	2 (0.6)	26 (8.4)	141 (45.8)	139 (45.1)	3.35	.662	สูง
เฉลี่ยรวมด้านพลังตัวตน					3.07	.426	สูง
ด้านพลังครอบครัว							
16. ฉันได้รับความรัก ความอบอุ่น เอาใจใส่ และการสนับสนุน ในทางที่ดีจากครอบครัว	10 (3.2)	19 (6.2)	105 (34.1)	174 (56.5)	3.44	.752	สูง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n=308)							
ต้นทุนชีวิต	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย มาก ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ต้นทุน ชีวิต
17. ฉันปรึกษาหารือ และขอ คำแนะนำจากผู้ปกครองได้อย่าง สบายใจไม่ว่าเรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่	11 (3.6)	34 (11.0)	157 (51.0)	106 (34.4)	3.16	.757	สูง
18. ฉันมีครอบครัวที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือด้านการเรียนรู้	6 (1.9)	29 (9.4)	147 (47.7)	126 (40.9)	3.28	.712	สูง
19. ฉันรู้สึกปลอดภัย อุ่นและ มีความสุขเมื่ออยู่ในครอบครัวตัวเอง	6 (1.9)	17 (5.5)	97 (31.5)	188 (61.0)	3.52	.692	สูง
20. ฉันอยู่ในครอบครัวที่มีระเบียบ กฎเกณฑ์ชัดเจน มีเหตุผลและ มีการดูแลให้ปฏิบัติตาม	10 (3.2)	48 (15.6)	167 (54.2)	83 (26.9)	3.05	.745	สูง
21. ฉันมีครอบครัวที่เป็นแบบอย่าง ที่ดีให้ทำตาม	4 (1.3)	42 (13.6)	143 (46.4)	119 (38.6)	3.22	.725	สูง
22. ฉันมีครอบครัวที่สนับสนุน ให้ฉันทำในสิ่งที่ฉันชอบหรืออยากทำ	11 (3.6)	56 (18.2)	133 (43.2)	108 (35.1)	3.10	.817	สูง
23. ฉันสามารถพูดคุย แลกเปลี่ยน เรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับสื่อ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ สื่อประเภทอื่นๆ ภายใน ครอบครัวเป็นประจำ	14 (4.5)	79 (25.6)	151 (49.0)	64 (20.8)	2.86	.793	ปานกลาง
เฉลี่ยรวมด้านพลังครอบครัว					3.20	.528	สูง
ด้านพลังสร้างปัญญา							
24. ฉันอยู่ในสถาบันการศึกษาที่เอา ใจใส่ สนับสนุน และช่วยเหลือผู้เรียน ได้ดี	17 (5.5)	56 (18.2)	164 (53.2)	71 (23.1)	2.94	.795	ปานกลาง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n=308)

ต้นทุนชีวิต	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย มาก ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ต้นทุน ชีวิต
25. ฉันรู้สึกปลอดภัยเมื่ออยู่ใน สถาบันการศึกษา	15 (4.9)	48 (15.6)	166 (53.9)	79 (25.6)	3.00	.780	สูง
26. ฉันอยู่ในสถาบันการศึกษาที่มี ระเบียบกฎเกณฑ์ที่ชัดเจน มีเหตุผล และมีการดูแลให้ปฏิบัติตาม	10 (3.2)	57 (18.5)	156 (50.6)	85 (27.6)	3.03	.770	สูง
27. ฉันมีครูที่สนับสนุนให้ฉันทำใน สิ่งที่ฉันชอบทำหรืออยากทำ	8 (2.6)	68 (22.1)	167 (54.2)	65 (21.1)	2.94	.731	ปานกลาง
28. ฉันอยากเรียนให้ได้ดี ไม่เอา เปรียบ และรู้จักแบ่งปันผู้อื่น	5 (1.6)	35 (11.4)	148 (48.1)	120 (39.0)	3.24	.715	สูง
29. ฉันเอาใจใส่ในการเรียนอย่าง สม่ำเสมอ	13 (4.2)	85 (27.6)	151 (49.0)	59 (19.2)	2.83	.781	ปานกลาง
30. ฉันทำการบ้านหรือทบทวน บทเรียนทุกวัน	16 (5.2)	123 (39.9)	136 (44.2)	33 (10.7)	2.60	.748	ปานกลาง
31. ฉันรักและผูกพันกับ สถาบันการศึกษาของฉัน	7 (2.3)	56 (18.2)	159 (51.6)	86 (27.9)	3.05	.742	สูง
32. ฉันอ่านหนังสือด้วยความ เพลิดเพลินเป็นประจำ	28 (9.1)	108 (35.1)	129 (41.9)	43 (14.0)	2.61	.838	ปานกลาง
33. ฉันใฝ่รู้ภูมิปัญญาและวัฒนธรรม ของชุมชน	14 (4.5)	97 (31.5)	152 (49.4)	45 (14.6)	2.74	.760	ปานกลาง
34. ฉันสามารถพูดคุย แลกเปลี่ยน เรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับสื่อ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ สื่อประเภทอื่นๆ กับครู เป็นประจำ	36 (11.7)	94 (30.5)	126 (40.9)	52 (16.9)	2.63	.898	ปานกลาง
เฉลี่ยรวมด้านพลังสร้างปัญญา					2.87	.495	ปานกลาง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n=308)

ต้นทุนชีวิต	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย มาก ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ต้นทุน ชีวิต
ด้านพลังเพื่อนและกิจกรรม							
35. ฉันมีเพื่อนสนิทที่เป็นแบบ อย่างที่ดีและชักนำให้ฉันทำดี	11 (3.6)	50 (16.2)	141 (45.8)	106 (34.4)	3.11	.800	สูง
36. ฉันทำกิจกรรมสร้างสรรค์ตาม ความชอบและพึงพอใจของตัวเอง เช่น ทำงานศิลปะ เล่นดนตรี วาดรูป เป็นประจำ	12 (3.9)	68 (22.1)	126 (40.9)	102 (33.1)	3.03	.842	สูง
37. ฉันได้เล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย เป็นประจำ	15 (4.9)	52 (16.9)	130 (42.2)	111 (36.0)	3.09	.847	สูง
38. ฉันร่วมกิจกรรมทางศาสนา หรือประกอบพิธีกรรมเป็นประจำ	21 (6.8)	121 (39.3)	128 (41.6)	38 (12.3)	2.59	.791	ปานกลาง
39. ฉันและเพื่อนชวนกันทำ กิจกรรมที่ดีเป็นประจำ	12 (3.9)	87 (28.2)	165 (53.6)	44 (14.3)	2.78	.732	ปานกลาง
40. ฉันมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรม เกี่ยวกับสื่อที่สร้างสรรค์กับเพื่อน	16 (5.2)	93 (30.2)	156 (50.6)	43 (14.0)	2.73	.762	ปานกลาง
เฉลี่ยรวมด้านพลังเพื่อนและกิจกรรม					2.89	.500	ปานกลาง
ด้านพลังชุมชน							
41. ฉันมีญาติหรือผู้ใหญ่ นอกเหนือจากผู้ปกครองที่ฉัน สามารถปรึกษาหารือและขอความ ช่วยเหลือได้อย่างสบายใจ	15 (4.9)	45 (14.6)	157 (51.0)	91 (29.5)	3.05	.797	สูง
42. ฉันมีเพื่อนบ้านที่สนใจและ ให้กำลังใจฉัน	19 (6.2)	71 (23.1)	159 (51.6)	59 (19.2)	2.84	.803	ปานกลาง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n=308)

ต้นทุนชีวิต	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย มาก ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ต้นทุน ชีวิต
43. ฉันรู้สึกว่าการในชุมชนให้ ความสำคัญและเห็นคุณค่าของเด็ก และเยาวชน	19 (6.2)	55 (17.9)	161 (52.3)	73 (23.7)	2.94	.813	ปานกลาง
44. ฉันได้รับมอบหมายบทบาท หน้าที่ที่มีคุณค่า และเป็นประโยชน์ ต่อชุมชน	31 (10.1)	113 (36.7)	136 (44.2)	28 (9.1)	2.52	.797	ปานกลาง
45. ฉันร่วมทำกิจกรรมบำเพ็ญ ประโยชน์ในชุมชนเป็นประจำ	10 (3.2)	48 (15.6)	167 (54.2)	83 (26.9)	2.54	.808	ปานกลาง
46. ฉันรู้สึกอบอุ่น มีความสุข และ ภูมิใจในวิถีชีวิตเมื่ออยู่ในชุมชน ของฉัน	4 (1.3)	42 (13.6)	143 (46.4)	119 (38.6)	2.97	.765	ปานกลาง
47. ฉันมีเพื่อนบ้านคอยสวดส่อง และดูแลพฤติกรรมของเด็กและ เยาวชนให้อยู่ในกรอบที่เหมาะสม	11 (3.6)	56 (18.2)	133 (43.2)	108 (35.1)	2.87	.823	ปานกลาง
48. ฉันมีผู้ใหญ่คนอื่นนอกเหนือจาก ผู้ปกครองที่เป็นแบบอย่างที่ดีให้ทำ ตาม	14 (4.5)	79 (25.6)	151 (49.0)	64 (20.8)	3.17	.767	สูง
เฉลี่ยรวมด้านพลังชุมชน					2.86	.538	ปานกลาง
ต้นทุนชีวิตโดยรวมเฉลี่ย					2.99	.392	ปานกลาง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนชีวิตรายด้านและรายข้อของเยาวชนชายที่ถูกคุม
ความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในตารางที่ 3 สรุปได้ดังนี้

ด้านพลังตัวตน พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีต้นทุนชีวิตด้านพลังตัวตนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ต้นทุนชีวิตด้านพลังตัวตนข้อที่ 1 ฉันเชื่อว่าการได้ช่วยเหลือผู้อื่นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.38$) รองลงมาคือข้อที่ 15 ฉันรู้สึกพึงพอใจในชีวิตความเป็นอยู่ของตัวเอง ($\bar{x} = 3.35$) ส่วนข้อที่ 3 ฉันกล้ายืนหยัดในสิ่งที่ฉันเชื่อ เช่น กล้าเสนอความคิดเห็นแม้ว่าบางครั้งจะมีความเห็นแตกต่างจากผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{x} = 2.84$)

ด้านพลังครอบครัว พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีต้นทุนชีวิตด้านพลังครอบครัวโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.20$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ต้นทุนชีวิตด้านพลังครอบครัวข้อที่ 19 ฉันรู้สึกปลอดภัย อบอุ่น และมีความสุขเมื่ออยู่ในครอบครัวตัวเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.52$) รองลงมาคือข้อที่ 16 ฉันได้รับความรัก ความอบอุ่นเอาใจใส่ และการสนับสนุนในทางที่ดีจากครอบครัว ($\bar{x} = 3.44$) ส่วนข้อที่ 23 ฉันสามารถพูดคุย แลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับสื่อ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ สื่อประเภทอื่นๆ ภายในครอบครัวเป็นประจำ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{x} = 2.86$)

ด้านพลังสร้างปัญญา พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีต้นทุนชีวิตด้านพลังสร้างปัญญาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ต้นทุนชีวิตด้านพลังสร้างปัญญาข้อที่ 28 ฉันอยากเรียนให้ได้ดี ไม่เอาเปรียบ และรู้จักแบ่งปันผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.24$) รองลงมาคือข้อที่ 31 ฉันรักและผูกพันกับสถาบันการศึกษาของฉัน ($\bar{x} = 3.05$) ส่วนข้อที่ 30 ฉันทำการบ้านหรือทบทวนบทเรียนทุกวัน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{x} = 2.60$)

ด้านพลังเพื่อนและกิจกรรม พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีต้นทุนชีวิต ด้านพลังเพื่อนและกิจกรรมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ต้นทุนชีวิตด้านพลังเพื่อนและกิจกรรมข้อที่ 35 ฉันมีเพื่อนสนิทที่เป็นแบบอย่างที่ดีและชักนำให้ฉันทำดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.11$) รองลงมาคือ ข้อที่ 37 ฉันได้เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายเป็นประจำ

($\bar{x} = 3.09$) ส่วนข้อที่ 38 ฉันร่วมกิจกรรมทางศาสนาหรือประกอบพิธีกรรมเป็นประจำ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{x} = 2.59$)

ด้านพลังชุมชน พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีต้นทุนชีวิตด้านพลังชุมชนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.86$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ต้นทุนชีวิตด้านพลังชุมชนข้อที่ 48 ฉันมีผู้ใหญ่อื่นนอกเหนือจากผู้ปกครองที่เป็นแบบอย่างที่ดีให้ทำตาม มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{x} = 3.17$) รองลงมาคือข้อที่ 41 ฉันมีญาติหรือผู้ใหญ่ นอกเหนือจากผู้ปกครองที่ฉันสามารถปรึกษาหารือและขอความช่วยเหลือได้อย่างสบายใจ ($\bar{x} = 3.05$) ส่วนข้อที่ 44 ฉันได้รับมอบหมายบทบาทหน้าที่ที่มีคุณค่า และเป็นประโยชน์ต่อชุมชน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{x} = 2.52$)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับต้นทุนชีวิตโดยรวมและรายด้านของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

(n=308)

ต้นทุนชีวิต	$\bar{x}$	S.D.	ระดับต้นทุนชีวิต
1. ด้านพลังตัวตน	3.07	.426	สูง
2. ด้านพลังครอบครัว	3.20	.528	สูง
3. ด้านพลังสร้างปัญญา	2.87	.495	ปานกลาง
4. ด้านพลังเพื่อนและกิจกรรม	2.89	.500	ปานกลาง
5. ด้านพลังชุมชน	2.86	.538	ปานกลาง
ต้นทุนชีวิตโดยรวมเฉลี่ย	2.99	.392	ปานกลาง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนชีวิตโดยรวมและรายด้านของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในตารางที่ 4 พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีต้นทุนชีวิตโดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.99$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านพลังครอบครัว มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{x} = 3.20$) รองลงมาคือด้านพลังตัวตน ($\bar{x} = 3.07$) และด้านพลังชุมชน ($\bar{x} = 2.86$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะทางสังคม

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับทักษะทางสังคม
รายด้านและรายชื่อของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

(n=308)

ทักษะทางสังคม	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย มาก ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ทักษะทาง สังคม
ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร							
1. ฉันสามารถหาความรู้เพิ่มเติมได้ จากทางอินเทอร์เน็ต	13 (4.2)	55 (17.9)	126 (40.9)	114 (37.0)	3.11	.842	สูง
2. ฉันแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับ สถานการณ์บ้านเมืองจากการพูดคุย กับเพื่อนๆ	18 (5.8)	73 (23.7)	148 (48.1)	69 (22.4)	2.87	.825	ปานกลาง
3. ฉันได้รับข่าวสารที่ทันสมัย จากการดูโทรทัศน์	4 (1.3)	47 (15.3)	143 (46.4)	114 (37.0)	3.19	.735	สูง
4. ฉันรับรู้ข่าวสารด้านต่างๆเพิ่มขึ้น จากการอ่านหนังสือพิมพ์	13 (4.2)	59 (19.2)	145 (47.1)	91 (29.5)	3.02	.811	สูง
5. การพูดคุยกับผู้ใหญ่ที่ฉันรู้จัก ทำให้ฉันมีความรู้เพิ่มขึ้น	6 (1.9)	27 (8.8)	170 (55.2)	105 (34.1)	3.21	.608	สูง
6. ฉันสามารถขอข้อมูลที่จำเป็น โดยการโทรศัพท์ไปยังหน่วยงาน ที่มีข้อมูลนั้น	21 (6.8)	124 (40.3)	121 (39.3)	42 (13.6)	2.60	.807	ปานกลาง
7. ฉันรับรู้ข้อมูลที่มีประโยชน์ จากการชมภาพยนตร์สารคดี	15 (4.9)	56 (18.2)	157 (51.0)	80 (26.0)	2.98	.799	ปานกลาง
8. ฉันได้รับความรู้เพิ่มขึ้นจากการไป ชมนิทรรศการที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น	22 (7.1)	68 (22.1)	156 (50.6)	62 (20.1)	2.84	.827	ปานกลาง
9. การอ่านหนังสือทำให้ฉัน ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น	11 (3.6)	31 (10.1)	158 (51.3)	108 (35.1)	3.18	.751	สูง

ตารางที่ 5 (ต่อ)

(n=308)							
ทักษะทางสังคม	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย มาก ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ทักษะทาง สังคม
10. เมื่อฉันมีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ ฉันสามารถขอข้อมูลได้จาก สถานพยาบาลใกล้บ้าน	20 (6.5)	72 (23.4)	149 (48.4)	67 (21.8)	2.85	.832	ปานกลาง
11. ฉันได้แนวทางในการใช้ชีวิต อยู่ในสังคมจากครอบครัวของฉัน	8 (2.6)	30 (9.7)	167 (54.2)	103 (33.4)	3.19	.709	สูง
เฉลี่ยรวมด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร					3.00	.459	สูง
ด้านการแก้ปัญหา							
12. เมื่อฉันไม่สบาย ฉันรู้วิธีที่จะดูแล ตัวเองให้ดีขึ้นได้	7 (2.3)	26 (8.4)	159 (51.6)	116 (37.7)	3.25	.702	สูง
13. ฉันรู้ดีว่าจะเริ่มจัดการกับปัญหา ต่างๆได้อย่างไร	9 (2.9)	43 (14.0)	170 (55.2)	86 (27.9)	3.08	.729	สูง
14. ที่ผ่านมานั้นสามารถเลือก วิธีแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม	6 (1.9)	48 (15.6)	192 (62.3)	62 (20.1)	3.01	.661	สูง
15. เมื่อเกิดปัญหาหลายอย่าง พร้อมๆกัน ฉันสามารถเลือกจัดการ กับปัญหาก่อนหลังได้อย่างเหมาะสม	12 (3.9)	84 (27.3)	166 (53.9)	46 (14.9)	2.80	.734	ปานกลาง
16. ฉันเปลี่ยนวิธีการแก้ปัญหาใหม่ หากวิธีการเดิมไม่ได้ผล	5 (1.6)	63 (20.5)	178 (57.8)	62 (20.1)	2.96	.686	ปานกลาง
17. ฉันสามารถนำวิธีการแก้ปัญหา ที่ผ่านมามาประยุกต์ใช้กับปัญหา ที่เกิดขึ้นใหม่ได้อย่างเหมาะสม	9 (2.9)	71 (23.1)	172 (55.8)	56 (18.2)	2.89	.721	ปานกลาง
18. เมื่อได้วิธีที่ดีในการแก้ปัญหา แล้ว ฉันลงมือปฏิบัติในเวลาไม่นาน	7 (2.3)	74 (24.0)	162 (52.6)	65 (21.1)	2.93	.734	ปานกลาง
19. เมื่อเกิดปัญหาฉันจะพยายาม หาสาเหตุของปัญหาก่อนหาวิธีแก้ไข	14 (4.5)	59 (19.2)	177 (57.5)	58 (18.8)	2.91	.745	ปานกลาง

ตารางที่ 5 (ต่อ)

(n=308)							
ทักษะทางสังคม	เห็นด้วย	เห็น	เห็น	เห็นด้วย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับทักษะทางสังคม
	น้อยที่สุด	ด้วยน้อย	ด้วยมาก	มากที่สุด			
20. ฉันทำความเข้าใจกับวิธีการแก้ปัญหาเป็นอย่างดี	9 (2.9)	48 (15.6)	187 (60.7)	64 (20.8)	2.99	.694	ปานกลาง
เฉลี่ยรวมด้านการแก้ปัญหา					2.98	.474	ปานกลาง
ด้านการเตรียมการหรือการปรับตัว							
21. เมื่อเกิดความเครียด ฉันทราบว่าต้องปฏิบัติตนอย่างไรจึงจะเหมาะสม	9 (2.9)	64 (20.8)	165 (53.6)	70 (22.7)	2.96	.743	ปานกลาง
22. ฉันเลือกการออกกำลังกายเป็นหนึ่งในวิธีการคลายความเครียด	12 (3.9)	34 (11.0)	135 (43.8)	127 (41.2)	3.22	.794	สูง
23. การฟังเพลงอาจเป็นวิธีการหนึ่งที่ฉันใช้เพื่อผ่อนคลายความเครียด	12 (3.9)	62 (20.1)	136 (44.2)	98 (31.8)	3.04	.822	สูง
24. เมื่อนั้นเกิดความเครียดจากการเรียน ฉันจะเลือกใช้วิธีผ่อนคลายที่เหมาะสม	10 (3.2)	42 (13.6)	182 (59.1)	74 (24.0)	3.04	.712	สูง
25. ฉันจะนอนหลับพักผ่อนเมื่อนั้นรู้สึกอ่อนเพลีย	6 (1.9)	19 (6.2)	134 (43.5)	149 (48.4)	3.38	.691	สูง
26. ฉันทราบว่า我会เลือกกิจกรรมใดเพื่อเป็นการผ่อนคลายความเครียด	14 (4.5)	87 (28.2)	146 (47.4)	61 (19.8)	2.82	.796	ปานกลาง
27. ฉันมีวิธีเตรียมความพร้อมก่อนการสอบเพื่อลดความวิตกกังวล	10 (3.2)	76 (24.7)	166 (53.9)	56 (18.2)	2.87	.737	ปานกลาง
เฉลี่ยรวมด้านการเตรียมการหรือการปรับตัว					3.05	.494	สูง
ด้านการสื่อสาร							
28. ฉันสามารถพูดเตือนสติเพื่อนไม่ให้ทำสิ่งที่ไม่ดีได้	9 (2.9)	41 (13.3)	158 (51.3)	100 (32.5)	3.13	.748	สูง

ตารางที่ 5 (ต่อ)

(n=308)

ทักษะทางสังคม	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย มาก ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ทักษะทาง สังคม
29. ฉันสามารถชี้แจงผู้ปกครองให้ ทราบเกี่ยวกับเรื่องการเรียนของฉัน ได้	12 (3.9)	44 (14.3)	155 (50.3)	97 (31.5)	3.09	.779	สูง
30. ฉันสามารถพูดให้เพื่อนรับฟัง ความคิดเห็นของฉันได้	8 (2.6)	33 (10.7)	166 (53.9)	101 (32.8)	3.17	.716	สูง
31. ฉันบอกความต้องการของฉัน ให้ผู้อื่นทราบได้ไม่ยาก	16 (5.2)	60 (19.5)	160 (51.9)	72 (23.4)	2.94	.796	ปานกลาง
32. คนรอบข้างสามารถเข้าใจว่าฉัน รู้สึกอย่างไรจากการแสดงออกของ ฉัน	10 (3.2)	63 (20.5)	150 (48.7)	85 (27.6)	3.01	.783	สูง
33. ฉันสามารถบอกความรู้สึกของ ฉันให้คนอื่นรับรู้ได้	11 (3.6)	58 (18.8)	157 (51.0)	82 (26.6)	3.01	.774	สูง
34. ฉันสามารถอธิบายสิ่งต่างๆ ให้ เป็นเรื่องเข้าใจง่ายๆ ได้	9 (2.9)	54 (17.5)	166 (53.9)	79 (25.6)	3.02	.742	สูง
35. ฉันสามารถแสดงท่าทางเพื่อสื่อ ให้เพื่อนรู้ว่าฉันรู้สึกกับเขาอย่างไร	8 (2.6)	47 (15.3)	185 (60.1)	68 (22.1)	3.02	.692	สูง
36. เมื่อฉันเจอคนรู้จัก ฉันจะส่งยิ้ม เพื่อเป็นการทักทาย	7 (2.3)	23 (7.5)	121 (39.3)	157 (51.0)	3.39	.725	สูง
37. ฉันสามารถพูดโน้มน้าวให้เพื่อน เห็นด้วยกับความคิดของฉัน	9 (2.9)	71 (23.1)	147 (47.7)	81 (26.3)	2.97	.782	ปานกลาง
38. ฉันทราบว่าควรปฎิบัติเพื่อน ด้วยคำพูดอย่างไรจึงจะเป็นผลดี	2 (0.6)	33 (10.7)	176 (57.1)	97 (31.5)	3.19	.641	สูง
39. ฉันสามารถพูดตักเตือนเมื่อเพื่อน ทำความผิดได้โดยไม่ทำให้เพื่อน โกรธ	6 (1.9)	53 (17.2)	154 (50.0)	95 (30.8)	3.10	.742	สูง

ตารางที่ 5 (ต่อ)

(n=308)							
ทักษะทางสังคม	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย มาก ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ทักษะทาง สังคม
40. ฉันสามารถแสดงกิริยาทำทางสื่อ ให้เพื่อนเข้าใจว่าฉันสนใจในเรื่องที่ พูดคุย	4 (1.3)	49 (15.9)	189 (61.4)	66 (21.4)	3.03	.653	สูง
เฉลี่ยรวมด้านการสื่อสาร					3.08	.462	สูง
ด้านการสอนตนเอง							
41. ฉันสามารถเตือนตนเองใน ขณะที่กำลังจะกระทำในสิ่งที่ไม่ ถูกต้อง	9 (2.9)	50 (16.2)	169 (54.9)	80 (26.0)	3.04	.734	สูง
42. ฉันคอยเตือนตัวเองไม่ให้ทำใน สิ่งที่อาจเป็นอันตราย	5 (1.6)	42 (13.6)	165 (53.6)	96 (31.2)	3.14	.703	สูง
43. เมื่อมีอารมณ์โกรธ ฉันจะ พยายามเตือนตนเองให้แสดงออก อย่างเหมาะสม	4 (1.3)	59 (19.2)	169 (54.9)	76 (24.7)	3.03	.701	สูง
44. ฉันคอยเตือนตนเองเสมอไม่ให้ กระทำความผิดขึ้นอีก	7 (2.3)	34 (11.0)	147 (47.7)	120 (39.0)	3.23	.733	สูง
45. ฉันเตือนตนเองไม่ให้โต้เถียง ผู้ใหญ่	8 (2.6)	44 (14.3)	141 (45.8)	115 (37.3)	3.18	.768	สูง
46. ฉันจะบอกตนเองอยู่เสมอว่า ควรให้ความเคารพผู้ใหญ่	4 (1.3)	25 (8.1)	124 (40.3)	155 (50.3)	3.40	.694	สูง
47. เมื่อฉันเก็บของผู้อื่นได้ ฉันจะบอกตนเองให้เอาไปคืนเจ้าของ	9 (2.9)	26 (8.4)	163 (52.9)	110 (35.7)	3.21	.717	สูง
48. ฉันจะบอกตนเองให้กล่าว ขอบคุณแก่คนที่ให้ความช่วยเหลือ	4 (1.3)	26 (8.4)	146 (47.4)	132 (42.9)	3.32	.682	สูง
49. ฉันคอยเตือนตนเองไม่ให้เข้าไป เที่ยวสถานเริงรมย์ในเวลากลางคืน	19 (6.2)	59 (19.2)	138 (44.8)	92 (29.9)	2.98	.860	ปานกลาง

ตารางที่ 5 (ต่อ)

(n=308)

ทักษะทางสังคม	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย มาก ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ทักษะทาง สังคม
50. ฉันเตือนตนเองอยู่เสมอไม่ให้ เกี่ยวข้องกับอบายมุขต่างๆ	9 (2.9)	51 (16.6)	147 (47.7)	101 (32.8)	3.10	.776	สูง
51. ฉันคอยเตือนตนเองให้ทิ้งขยะลง ในถังขยะ	8 (2.6)	59 (19.2)	151 (49.0)	90 (29.2)	3.05	.766	สูง
52. ฉันคอยเตือนตนเองให้แต่งกาย อย่างเหมาะสมเมื่ออยู่ในโรงเรียน	6 (1.9)	38 (12.3)	165 (53.6)	99 (32.1)	3.16	.706	สูง
53. ฉันคอยบอกตนเองว่าเมื่อผิดหวัง ในชีวิตไม่ให้ทำร้ายตนเอง	8 (2.6)	26 (8.4)	134 (43.5)	140 (45.5)	3.32	.737	สูง
เฉลี่ยรวมด้านการสอนตนเอง					3.17	.446	สูง
ด้านการหาแหล่งสนับสนุนช่วยเหลือ							
54. เมื่อฉันเกิดปัญหา ฉันรู้ว่าต้อง ขอความช่วยเหลือจากใคร	9 (2.9)	41 (13.3)	164 (53.2)	94 (30.5)	3.11	.738	สูง
55. เมื่อฉันไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียน ฉันสามารถขอให้อาจารย์ผู้สอน ช่วยแนะนำเพิ่มเติมได้	9 (2.9)	49 (15.9)	161 (52.3)	89 (28.9)	3.07	.749	สูง
56. ฉันขอคำปรึกษาเกี่ยวกับการ ปฏิบัติตัวได้จากพนักงานคุม ประพฤติ	6 (1.9)	46 (14.9)	179 (58.1)	77 (25.0)	3.06	.689	สูง
57. เมื่อฉันมีเรื่องไม่สบายใจ ฉันสามารถขอคำปรึกษาคนใกล้ชิด ได้	6 (1.9)	28 (9.1)	165 (53.6)	109 (35.4)	3.22	.689	สูง
58. เมื่อฉันมีความเดือดร้อนเรื่องเงิน ฉันสามารถขอความช่วยเหลือจาก คนในครอบครัวได้	7 (2.3)	41 (13.3)	137 (44.5)	123 (39.9)	3.22	.759	สูง

ตารางที่ 5 (ต่อ)

(n=308)

ทักษะทางสังคม	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย มาก ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ทักษะทาง สังคม
59. เมื่อนั้นเจ็บป่วยนั้นสามารถขอให้ คนใกล้ชิดมาช่วยเหลือได้	3 (1.0)	46 (14.9)	150 (48.7)	109 (35.4)	3.19	.714	สูง
60. เมื่อนั้นไม่สบายใจนั้นสามารถ ขอคำปรึกษาจากคนที่นั้นไว้วางใจได้	6 (1.9)	32 (10.4)	155 (50.3)	115 (37.3)	3.23	.710	สูง
61. เมื่อนั้นรู้สึกเบื่อหน่ายกับชีวิต นั้น สามารถขอกำลังใจได้จากคนรอบข้าง	10 (3.2)	39 (12.7)	169 (54.9)	90 (29.2)	3.10	.735	สูง
62. ถ้าฉันทำงานไม่ทัน ฉันสามารถ ขอให้เพื่อนช่วยฉันได้	11 (3.6)	56 (18.2)	159 (51.6)	82 (26.6)	3.01	.770	สูง
63. ฉันสามารถขอคำแนะนำเรื่อง การคบเพื่อนจากพ่อแม่ได้	10 (3.2)	37 (12.0)	158 (51.3)	103 (33.4)	3.15	.751	สูง
64. ฉันสามารถขอความช่วยเหลือ จากเพื่อนบ้านเมื่อนั้นมีเรื่องเดือดร้อน	15 (4.9)	57 (18.5)	162 (52.6)	74 (24.0)	2.96	.788	ปานกลาง
65. เมื่อนั้นผิดหวังกับบางสิ่ง ฉันจะ ได้รับคำปลอบโยนจากคนใกล้ชิดนั้น	7 (2.3)	40 (13.4)	158 (51.3)	103 (33.4)	3.16	.729	สูง
เฉลี่ยรวมด้านการหาแหล่งสนับสนุนช่วยเหลือ					3.12	.468	สูง
ทักษะทางสังคมโดยรวมเฉลี่ย					3.08	.399	สูง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะทางสังคมรายด้านและรายชื่อของเยาวชนชายที่ถูกคุม
ความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในตารางที่ 5 สรุปได้ดังนี้

ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีทักษะทางสังคมด้าน
การรับรู้ข้อมูลข่าวสารโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทักษะทาง
สังคมด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ข้อที่ 5 การพูดคุยกับผู้ใหญ่ที่ฉันรู้จัก ทำให้ฉันมีความรู้เพิ่มขึ้น มี
ค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{x} = 3.21$) รองลงมา คือ ข้อที่ 3 ฉันได้รับข่าวสารที่ทันสมัยจากการดูโทรทัศน์ และ

ข้อที่ 11 ฉันได้แนวทางในการใช้ชีวิตอยู่ในสังคมจากครอบครัวของฉัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.19$) ส่วนข้อที่ 6 ฉันสามารถขอข้อมูลที่จำเป็นโดยการโทรศัพท์ไปยังหน่วยงานที่มีข้อมูลนั้น มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{x} = 2.60$)

ด้านการแก้ปัญหา พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีทักษะทางสังคมด้านการแก้ปัญหาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.98$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทักษะทางสังคมด้านการแก้ปัญหาข้อที่ 12 เมื่อฉันไม่สบาย ฉันรู้วิธีที่จะดูแลตัวเองให้ดีขึ้นได้ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{x} = 3.25$) รองลงมา คือข้อที่ 13 ฉันรู้ดีว่าจะเริ่มจัดการกับปัญหาต่างๆ ได้อย่างไร ($\bar{x} = 3.08$) ส่วนข้อที่ 15 เมื่อเกิดปัญหาหลายอย่างพร้อมๆ กัน ฉันสามารถเลือกจัดการกับปัญหาก่อนหลังได้อย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{x} = 2.80$)

ด้านการเตรียมการหรือการปรับตัว พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีทักษะทางสังคมด้านการเตรียมการหรือการปรับตัวโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทักษะทางสังคมด้านการเตรียมการหรือการปรับตัว ข้อที่ 25 ฉันจะนอนหลับพักผ่อนเมื่อฉันรู้สึกอ่อนเพลีย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{x} = 3.38$) รองลงมา คือ ข้อที่ 22 ฉันเลือกการออกกำลังกายเป็นวิธีหนึ่งในการคลายเครียด ($\bar{x} = 3.22$) ส่วนข้อที่ 26 ฉันทราบว่าจะเลือกกิจกรรมใดเพื่อเป็นการผ่อนคลายความเครียด มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{x} = 2.82$)

ด้านการสื่อสาร พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีทักษะทางสังคมด้านการสื่อสารโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.08$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทักษะทางสังคมด้านการสื่อสาร ข้อที่ 36 เมื่อฉันเจอคนรู้จัก ฉันจะส่งยิ้มเพื่อเป็นการทักทาย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{x} = 3.39$) รองลงมา คือ ข้อที่ 38 ฉันทราบว่าควรปฎิบัติตนเพื่อนด้วยคำพูดอย่างไรจึงจะเป็นผลดี ($\bar{x} = 3.19$) ส่วนข้อที่ 31 ฉันบอกความต้องการของฉันให้ผู้อื่นทราบได้ไม่ยาก มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{x} = 2.94$)

ด้านการสอนตนเอง พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีทักษะทางสังคมด้านการสอนตนเองโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.17$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทักษะทางสังคมด้าน

การสอนตนเองข้อที่ 46 ฉันจะบอกตนเองอยู่เสมอว่าควรให้ความเคารพผู้ใหญ่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.40$) รองลงมา คือ ข้อที่ 48 ฉันจะบอกตนเองให้กล่าวขอบคุณแก่คนที่ให้ความช่วยเหลือ และข้อที่ 53 ฉันคอยบอกตนเองว่าเมื่อผิดหวังในชีวิตไม่ให้ทำร้ายตนเอง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 3.32$) ส่วนข้อที่ 49 ฉันคอยเตือนตนเองไม่ให้เข้าไปเที่ยวสถานเริงรมย์ในเวลากลางคืน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{x} = 2.98$)

ด้านการหาแหล่งสนับสนุนช่วยเหลือ พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีทักษะทางสังคมด้านการหาแหล่งสนับสนุนช่วยเหลือโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทักษะทางสังคมด้านการหาแหล่งสนับสนุนช่วยเหลือ ข้อที่ 60 เมื่อฉันไม่สบายใจฉันสามารถขอคำปรึกษาจากคนที่ฉันไว้ใจได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.23$) รองลงมา คือ ข้อที่ 57 เมื่อฉันมีเรื่องไม่สบายใจฉันสามารถขอคำปรึกษาคนใกล้ชิดได้ และข้อที่ 58 เมื่อฉันมีความเดือดร้อนเรื่องเงินฉันสามารถขอความช่วยเหลือจากคนในครอบครัวได้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 3.22$) ส่วนข้อที่ 64 ฉันสามารถขอความช่วยเหลือจากเพื่อนบ้านเมื่อฉันมีเรื่องเดือดร้อน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{x} = 2.96$)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับทักษะทางสังคมโดยรวมและรายด้านของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง (n=308)

ทักษะทางสังคม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับทักษะทางสังคม
1. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	3.00	.459	สูง
2. ด้านการแก้ปัญหา	2.98	.474	ปานกลาง
3. ด้านการเตรียมการหรือการปรับตัว	3.05	.494	สูง
4. ด้านการสื่อสาร	3.17	.446	สูง
5. ด้านการสอนตนเอง	3.08	.462	สูง
6. ด้านการหาแหล่งสนับสนุนช่วยเหลือ	3.12	.468	สูง
ทักษะทางสังคมโดยรวมเฉลี่ย	3.08	.399	สูง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะทางสังคมโดยรวมและรายด้านของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในตารางที่ 6 พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีทักษะทางสังคมโดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.08$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการสื่อสาร ($\bar{x} = 3.17$) มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือด้านการหาแหล่งสนับสนุนช่วยเหลือ ($\bar{x} = 3.12$) และด้านการแก้ปัญหา ($\bar{x} = 2.98$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการมองโลกในแง่ดี

ตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการมองโลกในแง่ดีรายด้านและรายข้อของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

(n=308)

การมองโลกในแง่ดี	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย มาก ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การมองโลก ในแง่ดี
ด้านความคงทนถาวร							
1. ฉันคิดว่าสิ่งดีๆ สามารถเกิดขึ้นกับฉันได้	1 (0.3)	28 (9.1)	156 (50.6)	123 (39.9)	3.30	.643	สูง
2. ฉันคิดว่าเรื่องร้ายๆ เกิดขึ้นกับฉันเพียงบางครั้งบางคราวเท่านั้น	6 (1.9)	52 (16.9)	169 (54.9)	81 (26.3)	3.06	.713	สูง
3. เมื่อนั้นทำผิดพลาด ฉันเชื่อว่าฉันจะได้รับกำลังใจจากคนรอบข้างเสมอ	13 (4.2)	33 (10.7)	152 (49.4)	110 (35.7)	3.17	.780	สูง
4. ฉันเชื่อว่าฉันกับพ่อแม่ใช้เวลาไม่นานในการปรับความเข้าใจจากเรื่องที่ทะเลาะกัน	12 (3.9)	40 (13.0)	154 (50.0)	102 (33.1)	3.12	.777	สูง
5. การที่ผู้ปกครองพูดจาไม่ดีกับฉัน ฉันคิดว่าเป็นแค่บางครั้งที่เขาอารมณ์ไม่ดีเท่านั้น	10 (3.2)	48 (15.6)	160 (51.9)	90 (29.2)	3.07	.758	สูง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

(n=308)							
การมองโลกในแง่ดี	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย มาก ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การมองโลก ในแง่ดี
6. ฉันเชื่อว่าผู้ปกครองให้ความรัก ความเอาใจใส่ฉันเสมอ	6 (1.9)	23 (7.5)	137 (44.5)	142 (46.1)	3.35	.703	สูง
7. ฉันคิดว่าถ้าคนในครอบครัว ไม่พูดคุยกับฉัน ไม่นานก็จะกลับมา พูดคุยกันเหมือนเดิม	8 (2.6)	36 (11.4)	167 (54.2)	98 (31.8)	3.15	.717	สูง
8. ฉันเชื่อว่าคนที่รังเกียจฉันคงเป็น ไปไม่นาน	10 (3.2)	57 (18.5)	180 (58.4)	61 (19.8)	2.95	.716	ปานกลาง
9. ถ้าฉันประพฤติตนเป็นลูกที่ดี พ่อแม่ก็จะรักฉันมากขึ้น	3 (1.0)	29 (9.4)	136 (44.2)	140 (45.5)	3.34	.688	สูง
10. ฉันเชื่อว่าคนที่ทำความดี มักจะ พบกับสิ่งดีๆ เสมอ	3 (1.0)	30 (9.7)	132 (42.9)	143 (46.4)	3.35	.694	สูง
11. ฉันเชื่อว่าคนส่วนใหญ่ให้ โอกาสคนที่ทำผิดพลาดเสมอ	9 (2.9)	35 (11.4)	152 (49.4)	112 (36.4)	3.19	.748	สูง
เฉลี่ยรวมด้านความคงทนถาวร					3.19	.444	สูง
ด้านความครอบคลุม							
12. ฉันเชื่อว่าหากฉันได้คบเพื่อนที่ ดีจะทำให้มีโอกาสกระทำผิดได้ยาก	7 (2.3)	35 (11.4)	141 (45.8)	125 (40.6)	3.25	.742	สูง
13. ฉันมั่นใจว่าเรื่องราวๆที่เกิดขึ้น กับฉันจะไม่เกิดขึ้นได้ง่ายกับคน ทั่วไป	13 (4.2)	51 (16.6)	168 (54.5)	76 (24.7)	3.00	.764	สูง
14. ฉันคิดว่าพ่อแม่ทุกคนพร้อม ที่จะรับฟังปัญหาของลูก	7 (2.3)	23 (7.5)	128 (41.6)	150 (48.7)	3.37	.721	สูง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

(n=308)

การมองโลกในแง่ดี	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย มาก ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การมองโลก ในแง่ดี
15. ฉันเชื่อว่าการที่ฉันปรับปรุงตัว เป็นคนดี ทำให้มีสิ่งดีๆ เกิดขึ้นกับ ฉันหลายอย่าง	5 (1.6)	28 (9.1)	154 (50.0)	121 (39.3)	3.27	.691	สูง
16. ฉันคิดว่าหากมีสิ่งดีๆ เกิดขึ้น กับฉัน ก็ย่อมเกิดขึ้นกับผู้อื่นได้	4 (1.3)	29 (9.4)	164 (53.2)	111 (36.0)	3.24	.671	สูง
17. เมื่อเพื่อนทราบว่าฉันเคย กระทำความผิด ฉันเชื่อว่าเขาจะไม่ รังเกียจฉัน	7 (2.3)	42 (13.6)	150 (48.7)	109 (35.4)	3.17	.744	สูง
18. ฉันคิดว่าการที่เพื่อนปฏิเสธที่ จะไปเที่ยวกับฉันเป็นเพียงแค่ บางครั้งเท่านั้น	9 (2.9)	36 (11.7)	176 (57.1)	87 (28.2)	3.11	.712	สูง
19. หากฉันได้รับคำชมจากการที่ ฉันทำความดี คนอื่นย่อมได้รับ เช่นกัน	5 (1.6)	23 (7.5)	174 (46.5)	106 (34.4)	3.24	.655	สูง
20. ฉันคิดว่าเมื่อฉันเลิกประพฤติ ตัวไม่เหมาะสมได้ มีส่วนทำให้ฉัน ทำสิ่งต่างๆ ได้ประสบความสำเร็จ	2 (0.6)	38 (12.3)	164 (53.2)	104 (33.8)	3.20	.669	สูง
21. การที่ฉันมีความสุขกับการได้ ไปเที่ยว ฉันเชื่อว่าคนอื่นก็ย่อมมี โอกาสได้เช่นกัน	4 (1.3)	29 (9.4)	179 (58.1)	96 (31.2)	3.19	.650	สูง
22. ฉันถูกลดโทษจากการที่ฉันทำ สิ่งไม่ถูกต้อง ไม่ได้ทำให้ฉันต้อง ถูกให้ออกจากการเรียน	16 (5.2)	74 (24.0)	154 (50.0)	64 (20.8)	2.86	.800	ปานกลาง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

(n=308)							
การมองโลกในแง่ดี	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย มาก ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การมองโลก ในแง่ดี
23. การที่ฉันกระทำผิดในบางเรื่อง ไม่ได้เป็นสิ่งที่ทำให้เพื่อนเลิกคบ ฉัน	12 (3.9)	55 (17.9)	153 (49.7)	88 (28.6)	3.03	.788	สูง
24. สิ่งที่เกิดพลาดในอดีตจะช่วยให้ ฉันปรับปรุงตัวให้ดีขึ้นใหม่ได้	5 (1.6)	20 (6.5)	147 (47.7)	136 (44.2)	3.34	.674	สูง
เฉลี่ยรวมด้านความครอบคลุม					3.17	.418	สูง
ด้านความเป็นตนเอง							
25. ฉันคิดว่าการที่ฉันมีเงินซื้อของ เพราะฉันรู้จักเก็บเงิน	7 (2.3)	36 (11.7)	162 (52.6)	103 (33.4)	3.17	.717	สูง
26. ฉันคิดว่าสิ่งดีๆ เกิดขึ้นกับฉันเป็น เพราะตัวฉันเองเป็นผู้ทำให้เกิดขึ้น	6 (1.9)	33 (10.7)	161 (52.3)	108 (35.1)	3.20	.704	สูง
27. การที่ฉันมีเพื่อนมากเพราะ ฉันเป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์	6 (1.9)	44 (14.3)	144 (46.8)	114 (37.0)	3.19	.746	สูง
28. ชีวิตของฉันเปลี่ยนแปลงไปใน ทางที่ดีขึ้นเป็นเพราะตัวฉันมีส่วน สำคัญ	3 (1.0)	49 (15.9)	167 (54.2)	89 (28.9)	3.11	.690	สูง
29. การที่ฉันได้รับคำชมมักเกิดจาก การที่ฉันทำในสิ่งที่ดี	5 (1.6)	37 (2.10)	162 (52.6)	104 (33.8)	3.19	.700	สูง
30. การที่ฉันไม่ค่อยเจ็บป่วย เป็นเพราะฉันเอาใจใส่สุขภาพดี	6 (1.9)	45 (14.6)	158 (51.3)	99 (32.1)	3.14	.727	สูง
31. ครอบครัวของฉันมีความสุข ส่วนหนึ่งเป็นเพราะฉันทำตัวเป็น เด็กดี	5 (1.6)	35 (11.4)	173 (56.2)	95 (30.8)	3.16	.680	สูง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

(n=308)

การมองโลกในแง่ดี	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย มาก ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การมองโลก ในแง่ดี
32. การที่บ้านเมืองสะอาด ส่วน หนึ่งเกิดจากการที่ฉันไม่ทิ้งขยะลง บนถนน	3 (1.0)	39 (12.7)	174 (56.5)	92 (29.9)	3.15	.665	สูง
33. การที่ครอบครัวประหยัด ค่าใช้จ่ายได้ส่วนหนึ่งเป็นเพราะฉัน ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย	7 (2.3)	63 (20.5)	146 (47.4)	92 (29.9)	3.05	.771	สูง
34. การที่ฉันลูกให้คนชรานั่งบน รถประจำทางเป็นเพราะ ความเสียดสีของฉัน	4 (1.3)	47 (15.3)	163 (52.9)	94 (30.5)	3.13	.704	สูง
35. การที่ฉันจะเข้าไปช่วยเหลือ พวคนข้ามถนน เป็นเพราะฉันเป็น คนที่มีน้ำใจ	3 (1.0)	21 (6.8)	153 (49.7)	131 (42.5)	3.34	.648	สูง
36. เป็นเพราะฉันชอบช่วยเหลือ ผู้อื่น ทำให้เพื่อนรักฉัน	4 (1.3)	30 (9.7)	160 (51.9)	114 (37.0)	3.25	.678	สูง
เฉลี่ยรวมด้านความเป็นตนเอง					3.17	.453	สูง
การมองโลกในแง่ดีโดยรวมเฉลี่ย					3.18	.401	สูง

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการมองโลกในแง่ดีรายด้านและรายชื่อของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจากในตารางที่ 7 สรุปได้ดังนี้

ด้านความกตัญญู พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีการมองโลกในแง่ดีด้านความกตัญญูโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า การมองโลกในแง่ดีด้านความกตัญญูข้อที่ 6 ฉันเชื่อว่าผู้ปกครองให้ความรักความเอาใจใส่ฉันเสมอ และข้อที่ 10

ฉันเชื่อว่าคนที่ทำความดี มักจะพบกับสิ่งดีๆ เสมอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน ($\bar{x} = 3.35$) รองลงมาคือข้อที่ 9 ถ้าฉันประพฤติตนเป็นลูกที่ดี พ่อแม่ก็จะรักฉันมากขึ้น ($\bar{x} = 3.34$) ส่วนข้อที่ 8 ฉันเชื่อว่าคนที่รังเกียจฉันคงเป็นไปไม่นาน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{x} = 2.95$)

ด้านความครอบคลุม พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีการมองโลกในแง่ดีด้านความครอบคลุมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.17$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การมองโลกในแง่ดีด้านความครอบคลุมข้อที่ 14 ฉันคิดว่าพ่อแม่ทุกคนพร้อมที่จะรับฟังปัญหาของลูก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.37$) รองลงมาคือข้อที่ 24 สิ่งที่เกิดพลาดในอดีตจะช่วยให้ฉันปรับปรุงตัวให้ดีขึ้นใหม่ได้ ($\bar{x} = 3.34$) ส่วนข้อที่ 22 ฉันถูกลงโทษจากการที่ฉันทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ไม่ได้ทำให้ฉันต้องถูกให้ออกจากการเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{x} = 2.86$)

ด้านความเป็นตนเอง พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีการมองโลกในแง่ดีด้านความเป็นตนเองโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.17$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การมองโลกในแง่ดีด้านความเป็นตนเองข้อที่ 35 การที่ฉันจะเข้าไปช่วยเหลือพาคนข้ามถนนเป็นเพราะฉันเป็นคนที่มีน้ำใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.34$) รองลงมาคือข้อที่ 36 เป็นเพราะฉันชอบช่วยเหลือผู้อื่น ทำให้เพื่อนรักฉัน ($\bar{x} = 3.25$) ส่วนข้อที่ 33 การที่ครอบครัวยุติการทะเลาะวิวาทได้ส่วนหนึ่งเป็นเพราะฉันไม่ใช้ยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{x} = 3.05$)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการมองโลกในแง่ดีโดยรวมและรายด้านของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

(n=308)

การมองโลกในแง่ดี	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการมองโลกในแง่ดี
1. ด้านความคงทนถาวร	3.19	.444	สูง
2. ด้านความครอบคลุม	3.17	.418	สูง
3. ด้านความเป็นตนเอง	3.17	.453	สูง
การมองโลกในแง่ดีโดยรวมเฉลี่ย	3.18	.401	สูง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการมองโลกในแง่ดีโดยรวมและรายด้านของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในตารางที่ 8 พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีการมองโลกในแง่ดีโดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.18$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความคงทนถาวร ($\bar{X} = 3.19$) มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือด้านความครอบคลุมและด้านความเป็นตนเองมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 3.17$)

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเข้มแข็งในการมองโลก

ตารางที่ 9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความเข้มแข็งในการมองโลกรายด้านและรายข้อของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

(n=308)

ความเข้มแข็งในการมองโลก	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย มาก ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เข้มแข็งใน การมองโลก
ด้านความสามารถเข้าใจได้							
1. ฉันสามารถทำความเข้าใจกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองได้	8 (2.6)	27 (8.8)	178 (57.8)	95 (30.8)	3.17	.688	สูง

ตารางที่ 9 (ต่อ)

							(n=308)
ความเข้มแข็งในการมองโลก	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย มาก ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เข้มแข็งใน การมองโลก
2. ถ้ามีเหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้น กับฉัน โดยที่ไม่ได้คาดหมาย ไม่ นานฉันก็จะสามารถทำความเข้าใจ ได้	4 (1.3)	53 (17.2)	176 (57.1)	75 (24.4)	3.05	.683	สูง
3. ฉันคิดว่าฉันสามารถยอมรับการ เปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในชีวิตของ ฉันได้	1 (0.3)	42 (13.6)	177 (57.5)	88 (28.6)	3.14	.645	สูง
4. ฉันรู้ว่าทุกสิ่งที่พ่อแม่แสดงออก ต่อฉันย่อมมีเหตุผลเสมอ	5 (1.6)	32 (10.4)	149 (48.4)	122 (39.6)	3.26	.706	สูง
5. เมื่อถูกพ่อแม่ตำหนิ ฉันไม่คิดจะ หนีออกจากบ้าน	17 (5.5)	34 (11.0)	133 (43.2)	124 (40.3)	3.18	.838	สูง
6. ฉันยอมรับได้กับการเป็นตัวของตัวเอง	2 (0.6)	27 (8.8)	155 (50.3)	124 (40.3)	3.30	.653	สูง
7. ฉันรู้ว่าพ่อแม่ต้องการให้ฉัน เป็นคนดีจึงคอยว่ากล่าวตักเตือน	2 (0.6)	26 (8.4)	131 (42.5)	149 (48.4)	3.39	.668	สูง
8. ฉันสามารถอธิบายเรื่องราว ต่างๆที่เกิดขึ้นจากการกระทำของ ฉันได้	4 (1.3)	42 (13.6)	165 (53.6)	97 (31.5)	3.15	.694	สูง
9. ฉันคิดว่าการคบเพื่อนไม่ดีย่อม ทำให้มีโอกาสร่ำรวยที่ไม่ดี	19 (6.2)	53 (17.2)	131 (42.5)	105 (34.1)	3.05	.872	สูง
10. ฉันเข้าใจดีว่า หากฉันดื่มสุรา จนเมาย่อมมีโอกาสร่ำรวยที่ ที่ผิดพลาด	11 (3.6)	38 (12.3)	124 (40.3)	135 (43.8)	3.24	.726	สูง

ตารางที่ 9 (ต่อ)

(n=308)							
ความเข้มแข็งในการมองโลก	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย มาก ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เข้มแข็งใน การมองโลก
11. ฉันสามารถเข้าใจดีว่าพ่อแม่ ต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัว จึงไม่ สามารถดูแลฉันได้ตลอดเวลา	5 (1.6)	38 (12.3)	144 (46.8)	121 (39.3)	3.24	.726	สูง
12. เมื่อฉันทำสิ่งใดลงไป ฉันก็ยอม ได้รับผลจากการกระทำนั้นๆ	4 (1.3)	39 (12.7)	168 (54.5)	97 (31.5)	3.16	.685	สูง
เฉลี่ยรวมด้านความสามารถเข้าใจได้					3.19	.452	สูง
ด้านความสามารถจัดการได้							
13. ฉันสามารถจัดการกับปัญหาที่ เกิดขึ้นได้	2 (0.6)	48 (15.6)	180 (58.4)	78 (25.3)	3.08	.655	สูง
14. ฉันมีผู้ให้ความช่วยเหลือ เมื่อมี ปัญหาเกิดขึ้น	7 (0.6)	39 (8.8)	177 (50.3)	85 (40.3)	3.30	.653	สูง
15. ฉันมั่นใจว่าสามารถแก้ไขเรื่อง ยุ่งยากใจที่เกิดขึ้นให้สำเร็จได้ด้วย ตนเอง	4 (1.3)	45 (12.6)	174 (56.5)	85 (27.6)	3.10	.682	สูง
16. ฉันไม่รู้สึกละอายใจเมื่อต้อง พบกับปัญหาในชีวิต	12 (3.9)	62 (20.1)	161 (52.3)	73 (23.7)	2.96	.771	ปานกลาง
17. ฉันไม่เคยย่อท้อในการจัดการ กับสิ่งที่ทำให้ยุ่งยากใจ	8 (2.6)	42 (13.6)	181 (58.8)	77 (25.0)	3.06	.699	สูง
18. ฉันคิดว่าหากไม่มีใคร ฉันก็ สามารถจัดการกับชีวิตตนเองได้	13 (4.2)	45 (14.6)	150 (48.7)	100 (32.5)	3.09	.699	สูง
19. ฉันได้รับความช่วยเหลือจาก คนรอบข้างเมื่อฉันต้องเผชิญกับ ปัญหาที่ซับซ้อน	10 (3.2)	35 (11.4)	170 (55.2)	93 (30.2)	3.12	.729	สูง

ตารางที่ 9 (ต่อ)

							(n=308)
ความเข้มแข็งในการมองโลก	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย มาก ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เข้มแข็งใน การมองโลก
เฉลี่ยรวม ด้านความสามารถจัดการได้					3.08	.475	สูง
ด้านการเห็นคุณค่าความหมาย							
20. ฉันมองว่าปัญหาต่างๆ ที่ เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ทำลาย ความสามารถของฉัน	6 (1.9)	47 (15.3)	166 (53.9)	89 (28.9)	3.10	.715	สูง
21. ฉันคิดว่าการทำสิ่งที่ผิดพลาด ของฉัน ถือได้ว่าเป็นบทเรียนสำคัญ ของชีวิต	0 (0.0)	26 (8.4)	140 (45.5)	142 (46.1)	3.38	.636	สูง
22. ฉันคิดว่าอุปสรรคที่เกิดขึ้นกับ ฉัน ทำให้ฉันมีความอดทนมากขึ้น	1 (0.3)	14 (4.5)	148 (48.1)	145 (47.1)	3.42	.596	สูง
23. ฉันคิดว่าการได้มีโอกาสแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเองช่วยให้ ฉันมีประสบการณ์มากขึ้น	0 (0.0)	21 (6.8)	148 (48.1)	139 (45.1)	3.38	.611	สูง
24. การที่ฉันมีโอกาสได้ช่วยเหลือ ทำให้ฉันรู้สึกว่าคุณค่า	4 (1.3)	25 (8.1)	155 (50.3)	124 (40.3)	3.30	.671	สูง
25. การที่ฉันแก้ไขปัญหได้ด้วย ตนเองทำให้ฉันเกิดความภาคภูมิใจ	3 (1.0)	25 (8.1)	156 (50.6)	124 (40.3)	3.30	.658	สูง
26. ฉันมักให้กำลังใจกับตนเอง เสมอเมื่อมีอุปสรรคเกิดขึ้นกับชีวิต	4 (1.3)	20 (6.5)	138 (44.8)	146 (47.4)	3.38	.668	สูง
เฉลี่ยรวมด้านการเห็นคุณค่าความหมาย					3.32	.458	สูง
ความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ย					3.20	.412	สูง

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเข้มแข็งในการมองโลกด้านและรายชื่อของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจากในตารางที่ 9 สรุปได้ดังนี้

ด้านความสามารถเข้าใจได้ พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถเข้าใจได้โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถเข้าใจได้ข้อที่ 7 ฉันรู้ว่าพ่อแม่ต้องการให้ฉันเป็นคนดีจึงคอยว่ากล่าวตักเตือน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{x} = 3.39$) รองลงมาคือข้อที่ 6 ฉันยอมรับได้กับการเป็นตัวของฉันเอง ($\bar{x} = 3.30$) ส่วนข้อที่ 2 ถ้ามีเหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้นกับฉันโดยที่ไม่ได้คาดหมาย ไม่นานฉันก็จะสามารถทำความเข้าใจได้ และข้อที่ 9 ฉันคิดว่าการคบเพื่อนไม่ดีย่อมทำให้มีโอกาสทำสิ่งที่ไม่ดี ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากัน ($\bar{x} = 3.05$)

ด้านความสามารถจัดการได้ พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถจัดการได้โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.08$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถจัดการได้ ข้อที่ 14 ฉันมีผู้ให้ความช่วยเหลือ เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{x} = 3.30$) รองลงมาคือข้อที่ 19 ฉันได้รับความช่วยเหลือจากคนรอบข้างเมื่อฉันต้องเผชิญกับปัญหาที่ซับซ้อน ($\bar{x} = 3.12$) ส่วนข้อที่ 16 ฉันไม่รู้ลึกเหนือยล้าเมื่อต้องพบกับปัญหาในชีวิต มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{x} = 2.96$)

ด้านการเห็นคุณค่าความหมาย พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความเข้มแข็งในการมองโลกด้านการเห็นคุณค่าความหมายโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความเข้มแข็งในการมองโลกด้านการเห็นคุณค่าความหมาย ข้อที่ 22 ฉันคิดว่าอุปสรรคที่เกิดขึ้นกับฉันทำให้ฉันมีความอดทนมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{x} = 3.42$) รองลงมาคือ ข้อที่ 21 ฉันคิดว่าการทำสิ่งที่ผิดพลาดของฉัน ถือได้ว่าเป็นบทเรียนสำคัญของชีวิต ข้อที่ 23 ฉันคิดว่าการได้มีโอกาสแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นด้วยตนเองช่วยให้ฉันมีประสบการณ์มากขึ้น และข้อที่ 26 ฉันมักให้กำลังใจกับตนเองเสมอเมื่อมีอุปสรรคเกิดขึ้นกับชีวิต ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 3.38$) ส่วนข้อที่ 20 ฉันมองว่าปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของฉัน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{x} = 3.10$)

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความเข้มแข็งในการมองโลก

โดยรวมและรายด้านของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

(n=308)

ความเข้มแข็งในการมองโลก	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเข้มแข็งในการมองโลก
1. ด้านความสามารถเข้าใจได้	3.19	.452	สูง
2. ด้านความสามารถจัดการได้	3.08	.475	สูง
3. ด้านการเห็นคุณค่าความหมาย	3.32	.458	สูง
ความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ย	3.20	.412	สูง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมและรายด้านของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในตารางที่ 10 พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.20$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการเห็นคุณค่าความหมาย ($\bar{X} = 3.32$) มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมา คือ ด้านความสามารถเข้าใจได้ ($\bar{X} = 3.19$) และด้านความสามารถจัดการได้ ($\bar{X} = 3.08$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

ส่วนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน ซึ่งแยกเป็นสมมติฐานย่อยคือ

สมมติฐานที่ 1.1 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

ตารางที่ 11 จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติจำแนกตามระดับการศึกษา

(n=308)

ความเข้มแข็งในการมองโลก จำแนกตามระดับการศึกษา	n	$\bar{x}$	S.D.
ด้านความสามารถเข้าใจได้			
ประถมศึกษา	115	3.12	.412
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	171	3.24	.457
อนุปริญญาหรือเทียบเท่าเป็นต้นไป	22	3.18	.566
รวม	308	3.19	.452
ด้านความสามารถจัดการได้			
ประถมศึกษา	115	3.02	.427
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	171	3.12	.496
อนุปริญญาหรือเทียบเท่าเป็นต้นไป	22	3.03	.525
รวม	308	3.08	.475
ด้านการเห็นคุณค่าความหมาย			
ประถมศึกษา	115	3.32	.432
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	171	3.33	.467
อนุปริญญาหรือเทียบเท่าเป็นต้นไป	22	3.25	.529
รวม	308	3.32	.458
ความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ย			
ประถมศึกษา	115	3.15	.372
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	171	3.24	.419
อนุปริญญาหรือเทียบเท่าเป็นต้นไป	22	3.16	.525
รวม	308	3.20	.412

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา ในตารางที่ 11 พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาหรือเทียบเท่ามีความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ย

สูงที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24) รองลงมาคือ เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีระดับการศึกษา
อนุปริญญาหรือเทียบเท่าเป็นต้นไป (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16) และเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มี
ระดับการศึกษาประถมศึกษา (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15) ตามลำดับ

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชาย
ที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามระดับการศึกษา

(n=308)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
ด้านความสามารถเข้าใจได้					
ระหว่างกลุ่ม	2	1.004	.502	2.482 ^{ns}	.085
ภายในกลุ่ม	305	61.676	.202		
รวม	307	62.680			
ด้านความสามารถจัดการได้					
ระหว่างกลุ่ม	2	.828	.141	1.844 ^{ns}	.160
ภายในกลุ่ม	305	68.493	.225		
รวม	307	69.321			
ด้านการเห็นคุณค่าความหมาย					
ระหว่างกลุ่ม	2	.147	.073	0.348 ^{ns}	.706
ภายในกลุ่ม	305	64.236	.211		
รวม	307	64.382			
ความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ย					
ระหว่างกลุ่ม	2	.567	.284	1.681 ^{ns}	.188
ภายในกลุ่ม	305	51.455	.169		
รวม	307	52.022			

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุม
ความประพฤติ จำแนกตามระดับการศึกษา ในตารางที่ 12 พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ

มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติทั้งด้านความสามารถเข้าใจได้ ด้านความสามารถจัดการได้ และด้านการเห็นคุณค่าความหมายไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.2 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติจำแนกตามภูมิลำเนา

(n=308)

ความเข้มแข็งในการมองโลก จำแนกตามภูมิลำเนา	n	$\bar{X}$	S.D.	t	p-value
ด้านความสามารถเข้าใจได้					
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	225	3.194	.466	0.005 ^{ns}	.996
ต่างจังหวัด	83	3.193	.414		
ด้านความสามารถจัดการได้					
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	225	3.067	.493	-0.466 ^{ns}	.642
ต่างจังหวัด	83	3.096	.425		
ด้านการเห็นคุณค่าความหมาย					
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	225	3.324	.459	0.132 ^{ns}	.895
ต่างจังหวัด	83	3.316	.458		
ความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ย					
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	225	3.195	.421	-0.103 ^{ns}	.918
ต่างจังหวัด	83	3.200	.389		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูก
 คุมความประพฤติ จำแนกตามภูมิฐานะในตารางที่ 13 พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ
 มีภูมิฐานะแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า
 ความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติทั้งด้านความสามารถเข้าใจได้
 ด้านความสามารถจัดการได้ และด้านการเห็นคุณค่าความหมายไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีลำดับการเกิดแตกต่างกัน
 มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

ตารางที่ 14 จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความเข้มแข็ง
 ในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติจำแนกตามลำดับการเกิด

(n=308)

ความเข้มแข็งในการมองโลก จำแนกตามลำดับการเกิด	n	$\bar{x}$	S.D.
ด้านความสามารถเข้าใจได้			
ลูกคนเดียว	53	3.24	.533
ลูกคนโต	85	3.20	.495
ลูกคนกลาง	69	3.16	.426
ลูกคนสุดท้อง	101	3.19	.385
รวม	308	3.19	.452
ด้านความสามารถจัดการได้			
ลูกคนเดียว	53	3.13	.540
ลูกคนโต	85	3.08	.453
ลูกคนกลาง	69	3.03	.535
ลูกคนสุดท้อง	101	3.08	.415
รวม	308	3.08	.475

ตารางที่ 14 (ต่อ)

(n=308)

ความเข้มแข็งในการมองโลก จำแนกตามลำดับการเกิด	n	$\bar{X}$	S.D.
ด้านการเห็นคุณค่าความหมาย			
ลูกคนเดียว	53	3.33	.484
ลูกคนโต	85	3.29	.470
ลูกคนกลาง	69	3.35	.493
ลูกคนสุดท้อง	101	3.32	.412
รวม	308	3.32	.458
ความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ย			
ลูกคนเดียว	53	3.23	.480
ลูกคนโต	85	3.19	.437
ลูกคนกลาง	69	3.18	.416
ลูกคนสุดท้อง	101	3.20	.348
รวม	308	3.20	.412

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลำดับการเกิดในตารางที่ 14 พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เกิดเป็นลูกคนเดียว มีความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ยสูงที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23) รองลงมาคือ เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เกิดเป็นลูกคนสุดท้อง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20) และเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เกิดเป็นลูกคนโต (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19) และ เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เกิดเป็นลูกคนกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18) ตามลำดับ

ตารางที่ 15 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชาย
ที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามลำดับการเกิด

(n=308)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
ด้านความสามารถเข้าใจได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	.164	.055	.265 ^{ns}	.850
ภายในกลุ่ม	304	62.516	.206		
รวม	307	62.680			
ด้านความสามารถจัดการได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	.290	.097	.425 ^{ns}	.735
ภายในกลุ่ม	304	69.031	.227		
รวม	307	69.321			
ด้านการเห็นคุณค่าความหมาย					
ระหว่างกลุ่ม	3	.131	.044	.206 ^{ns}	.892
ภายในกลุ่ม	304	64.252	.211		
รวม	307	64.382			
ความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ย					
ระหว่างกลุ่ม	3	.091	.030	.177 ^{ns}	.912
ภายในกลุ่ม	304	51.931	.171		
รวม	307	52.022			

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชาย
ที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามลำดับการเกิด ในตารางที่ 15 พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความ
ประพฤติที่มีลำดับการเกิดแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณารายด้าน
พบว่าความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติทั้งด้านความสามารถ
เข้าใจได้ ด้านความสามารถจัดการได้ และด้านการเห็นคุณค่าความหมายไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.4 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีสถานภาพการครองคู่ของบิดามารดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

ตารางที่ 16 จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติจำแนกตามสถานภาพการครองคู่ของบิดามารดา

(n=308)			
ความเข้มแข็งในการมองโลก	n	$\bar{x}$	S.D.
จำแนกตามสถานภาพการครองคู่ของบิดามารดา			
ด้านความสามารถเข้าใจได้			
สมรส/อยู่ร่วมกัน	160	3.20	.480
หย่าร้าง/แยกทาง	104	3.21	.440
หม้าย/เสียชีวิต	44	3.14	.376
รวม	308	3.19	.452
ด้านความสามารถจัดการได้			
สมรส/อยู่ร่วมกัน	160	3.10	.446
หย่าร้าง/แยกทาง	104	3.06	.510
หม้าย/เสียชีวิต	44	3.00	.493
รวม	308	3.08	.475
ด้านการเห็นคุณค่าความหมาย			
สมรส/อยู่ร่วมกัน	160	3.31	.475
หย่าร้าง/แยกทาง	104	3.37	.429
หม้าย/เสียชีวิต	44	3.24	.469
รวม	308	3.32	.458
ความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ย			
สมรส/อยู่ร่วมกัน	160	3.20	.422
หย่าร้าง/แยกทาง	104	3.21	.406
หม้าย/เสียชีวิต	44	3.12	.391
รวม	308	3.20	.412

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพการครองคู่ของบิดามารดา ในตารางที่ 16 พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีสถานภาพการครองคู่ของบิดามารดาหย่าร้าง/แยกทาง มีความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ยสูงที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21) รองลงมาคือ เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีสถานภาพการครองคู่ของบิดามารดาสมรส/อยู่ร่วมกัน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20) และเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีสถานภาพการครองคู่ของบิดามารดาหม้าย/เสียชีวิต (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12) ตามลำดับ

ตารางที่ 17 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามสถานภาพการครองคู่ของบิดามารดา

(n=308)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
ด้านความสามารถเข้าใจได้					
ระหว่างกลุ่ม	2	.132	.066	.322 ^{ns}	.725
ภายในกลุ่ม	305	62.548	.205		
รวม	307	62.680			
ด้านความสามารถจัดการได้					
ระหว่างกลุ่ม	2	.420	.210	.929 ^{ns}	.396
ภายในกลุ่ม	305	68.902	.226		
รวม	307	69.321			
ด้านการเห็นคุณค่าความหมาย					
ระหว่างกลุ่ม	2	.518	.259	1.236 ^{ns}	.292
ภายในกลุ่ม	305	63.865	.209		
รวม	307	64.382			

ตารางที่ 17 (ต่อ)

(n=308)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
ความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ย					
ระหว่างกลุ่ม	2	.224	.112	.661 ^{ns}	.517
ภายในกลุ่ม	305	51.798	.170		
รวม	307	52.022			

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามสถานภาพการครองคู่ของบิดามารดา ในตารางที่ 17 พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีสถานภาพการครองคู่ของบิดามารดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติทั้งด้านความสามารถเข้าใจได้ ด้านความสามารถจัดการได้ และด้านการเห็นคุณค่าความหมายไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.5 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีระดับการศึกษาของบิดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

ตารางที่ 18 จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา
(n=308)

ความเข้มแข็งในการมองโลก จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา	n	$\bar{X}$	S.D.
ด้านความสามารถเข้าใจได้			
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	182	3.12	.428
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	85	3.27	.410
อนุปริญญาหรือเทียบเท่าเป็นต้นไป	41	3.35	.569
รวม	308	3.19	.452
ด้านความสามารถจัดการได้			
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	182	3.05	.465
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	85	3.09	.400
อนุปริญญาหรือเทียบเท่าเป็นต้นไป	41	3.14	.641
รวม	308	3.08	.475
ด้านการเห็นคุณค่าความหมาย			
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	182	3.30	.444
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	85	3.34	.455
อนุปริญญาหรือเทียบเท่าเป็นต้นไป	41	3.38	.525
รวม	308	3.32	.458
ความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ย			
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	182	3.15	.397
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	85	3.24	.360
อนุปริญญาหรือเทียบเท่าเป็นต้นไป	41	3.30	.540
รวม	308	3.20	.412

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา ในตารางที่ 18 พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่บิดามีระดับการศึกษาอนุปริญญาหรือเทียบเท่าเป็นต้นไป มีความเข้มแข็งในการ

มองโลกโดยรวมเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30) รองลงมาคือ เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ ที่บิดามีระดับการศึกษามัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24) และเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่บิดามีระดับการศึกษาประถมศึกษาหรือต่ำกว่า (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15) ตามลำดับ

ตารางที่ 19 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชาย
ที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา

(n=308)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
ด้านความสามารถเข้าใจได้					
ระหว่างกลุ่ม	2	2.346	1.173	5.929**	.003
ภายในกลุ่ม	305	60.334	.198		
รวม	307	62.680			
ด้านความสามารถจัดการได้					
ระหว่างกลุ่ม	2	.268	.134	.592 ^{ns}	.554
ภายในกลุ่ม	305	69.053	.226		
รวม	307	69.321			
ด้านการเห็นคุณค่าความหมาย					
ระหว่างกลุ่ม	2	.252	.126	.600 ^{ns}	.549
ภายในกลุ่ม	305	64.130	.210		
รวม	307	64.382			
ความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ย					
ระหว่างกลุ่ม	2	.957	.479	2.859 ^{ns}	.059
ภายในกลุ่ม	305	51.065	.167		
รวม	307	52.022			

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูก
 คุมความประพฤติ จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา ในตารางที่ 19 พบว่าเยาวชนชายที่ถูกคุม
 ความประพฤติมีระดับการศึกษาของบิดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ย
 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้และเมื่อ
 พิจารณารายด้านพบว่า ความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติด้าน
 ความสามารถเข้าใจได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความเข้มแข็งในการ
 มองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติด้านความสามารถจัดการได้ และด้านการเห็นคุณค่า
 ความหมายไม่แตกต่างกัน

เมื่อทดสอบความแตกต่างของความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความ
 ประพฤติที่มีระดับการศึกษาของบิดาแตกต่างกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD (Least Significant
 Difference) พบความแตกต่าง ดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ
 ด้านความสามารถเข้าใจได้ จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา จำแนกเป็นรายคู่
 ด้วยวิธีการ LSD

(n=308)

ความเข้มแข็งในการมองโลก		ระดับการศึกษาของบิดา		
ด้านความสามารถเข้าใจได้	$\bar{X}$	(1)	(2)	(3)
จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา		3.12	3.27	3.35
(1) ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	3.12	-		
(2) มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	3.27	ns	-	
(3) อนุปริญญาหรือเทียบเท่าเป็นต้นไป	3.35	**	ns	-

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถเข้าใจได้เป็นรายคู่ของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดาในตารางที่ 20 พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่บิดามีระดับการศึกษานุปริญญาหรือเทียบเท่าเป็นต้นไป (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35) มีความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถเข้าใจได้แตกต่างจากเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่บิดามีระดับการศึกษาประถมศึกษาหรือต่ำกว่า (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่บิดามีระดับการศึกษานุปริญญาหรือเทียบเท่าเป็นต้นไปมีความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถเข้าใจได้สูงกว่าเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่บิดามีระดับการศึกษาประถมศึกษาหรือต่ำกว่า

สมมติฐานที่ 1.6 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีระดับการศึกษาของมารดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

ตารางที่ 21 จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา (n=308)

ความเข้มแข็งในการมองโลก	n	$\bar{X}$	S.D.
จำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา			
ด้านความสามารถเข้าใจได้			
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	209	3.19	.431
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	64	3.19	.438
อนุปริญญาหรือเทียบเท่าเป็นต้นไป	35	3.25	.589
รวม	308	3.19	.452
ด้านความสามารถจัดการได้			
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	209	3.07	.444
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	64	3.04	.453
อนุปริญญาหรือเทียบเท่าเป็นต้นไป	35	3.14	.667
รวม	308	3.08	.475

ตารางที่ 21 (ต่อ)

(n=308)

ความเข้มแข็งในการมองโลก จำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา	n	$\bar{X}$	S.D.
ด้านการเห็นคุณค่าความหมาย			
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	209	3.32	.458
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	64	3.30	.451
อนุปริญญาหรือเทียบเท่าเป็นต้นไป	35	3.36	.482
รวม	308	3.32	.458
ความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ย			
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	209	3.19	.391
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	64	3.18	.404
อนุปริญญาหรือเทียบเท่าเป็นต้นไป	35	3.25	.537
รวม	308	3.20	.412

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา ในตารางที่ 21 พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มารดามีระดับการศึกษานุปริญญาหรือเทียบเท่าเป็นต้นไปมีความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ยสูงที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25) รองลงมาคือ เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มารดามีระดับการศึกษาประถมศึกษาหรือต่ำกว่า (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19) และเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มารดามีระดับการศึกษามัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18) ตามลำดับ

ตารางที่ 22 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชาย
ที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา

(n=308)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
ด้านความสามารถเข้าใจได้					
ระหว่างกลุ่ม	2	.114	.057	.277 ^{ns}	.758
ภายในกลุ่ม	305	62.566	.205		
รวม	307	62.680			
ด้านความสามารถจัดการได้					
ระหว่างกลุ่ม	2	.201	.101	.444 ^{ns}	.642
ภายในกลุ่ม	305	69.120	.227		
รวม	307	69.321			
ด้านการเห็นคุณค่าความหมาย					
ระหว่างกลุ่ม	2	.073	.036	.172 ^{ns}	.842
ภายในกลุ่ม	305	64.310	.211		
รวม	307	64.382			
ความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ย					
ระหว่างกลุ่ม	2	.112	.056	.330 ^{ns}	.719
ภายในกลุ่ม	305	51.910	.170		
รวม	307	52.022			

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา ในตารางที่ 22 พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มารดามีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติทั้งด้าน

ความสามารถเข้าใจได้ ด้านความสามารถจัดการได้ และด้านการเห็นคุณค่าความหมายไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.7 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

ตารางที่ 23 จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามอาชีพของบิดา

(n=308)

ความเข้มแข็งในการมองโลก จำแนกตามอาชีพของบิดา	n	$\bar{X}$	S.D.
ด้านความสามารถเข้าใจได้			
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานเอกชน	37	3.35	.413
เกษตรกร/ค้าขาย	62	3.20	.481
รับจ้างทั่วไป	173	3.15	.466
ไม่ได้ประกอบอาชีพ/เสียชีวิต	36	3.23	.328
รวม	308	3.19	.452
ด้านความสามารถจัดการได้			
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานเอกชน	37	3.12	.466
เกษตรกร/ค้าขาย	62	3.16	.461
รับจ้างทั่วไป	173	3.05	.461
ไม่ได้ประกอบอาชีพ/เสียชีวิต	36	2.99	.562
รวม	308	3.08	.475
ด้านการเห็นคุณค่าความหมาย			
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงาน/เอกชน	37	3.41	.440
เกษตรกร/ค้าขาย	62	3.38	.473
รับจ้างทั่วไป	173	3.28	.472
ไม่ได้ประกอบอาชีพ/เสียชีวิต	36	3.36	.364
รวม	308	3.32	.458

ตารางที่ 23 (ต่อ)

(n=308)

ความเข้มแข็งในการมองโลก จำแนกตามอาชีพของบิดา	n	$\bar{X}$	S.D.
ความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ย			
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานเอกชน	37	3.30	.384
เกษตรกรรม/ค้าขาย	62	3.24	.432
รับจ้างทั่วไป	173	3.16	.418
ไม่ได้ประกอบอาชีพ/เสียชีวิต	36	3.20	.360
รวม	308	3.20	.412

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพของบิดา ในตารางที่ 23 พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่บิดามีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานเอกชนมีความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30) รองลงมาคือ เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่บิดามีอาชีพเกษตรกรรม/ค้าขาย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24) และ เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่บิดาไม่ได้ประกอบอาชีพ/เสียชีวิต (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20) และเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่บิดามีอาชีพรับจ้างทั่วไป (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16) ตามลำดับ

ตารางที่ 24 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชาย
ที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามอาชีพของบิดา

(n=308)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
ด้านความสามารถเข้าใจได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	1.322	.441	2.183 ^{ns}	.090
ภายในกลุ่ม	304	61.358	.202		
รวม	307	62.680			

ตารางที่ 24 (ต่อ)

(n=308)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
ด้านความสามารถจัดการได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	.868	.289	1.285 ^{ns}	.280
ภายในกลุ่ม	304	68.453	.225		
รวม	307	69.321			
ด้านการเห็นคุณค่าความหมาย					
ระหว่างกลุ่ม	3	.875	.292	1.397 ^{ns}	.244
ภายในกลุ่ม	304	63.507	.209		
รวม	307	64.382			
ความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ย					
ระหว่างกลุ่ม	3	.786	.262	1.554 ^{ns}	.201
ภายในกลุ่ม	304	51.236	.169		
รวม	307	52.022			

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามอาชีพของบิดา ในตารางที่ 24 พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่บิดามีอาชีพแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติทั้งด้านความสามารถเข้าใจได้ ด้านความสามารถจัดการได้ และด้านการเห็นคุณค่าความหมายไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.8 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

ตารางที่ 25 จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความเข้มแข็งในการมอง
โลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามอาชีพของมารดา

(n=308)

ความเข้มแข็งในการมองโลก จำแนกตามอาชีพของมารดา	n	$\bar{X}$	S.D.
ด้านความสามารถเข้าใจได้			
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานเอกชน	18	3.07	.537
เกษตรกร/ค้าขาย	92	3.28	.430
รับจ้างทั่วไป	150	3.16	.418
ไม่ได้ประกอบอาชีพ/เสียชีวิต	48	3.19	.540
รวม	308	3.19	.452
ด้านความสามารถจัดการได้			
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานเอกชน	18	2.94	.500
เกษตรกร/ค้าขาย	92	3.17	.450
รับจ้างทั่วไป	150	3.05	.433
ไม่ได้ประกอบอาชีพ/เสียชีวิต	48	3.04	.607
รวม	308	3.08	.475
ด้านการเห็นคุณค่าความหมาย			
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานเอกชน	18	3.28	.491
เกษตรกร/ค้าขาย	92	3.38	.478
รับจ้างทั่วไป	150	3.29	.426
ไม่ได้ประกอบอาชีพ/เสียชีวิต	48	3.34	.504
รวม	308	3.32	.458

ตารางที่ 25 (ต่อ)

(n=308)

ความเข้มแข็งในการมองโลก จำแนกตามอาชีพของมารดา	n	$\bar{X}$	S.D.
ความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ย			
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานเอกชน	18	3.09	.470
เกษตรกร/ค้าขาย	92	3.28	.401
รับจ้างทั่วไป	150	3.16	.373
ไม่ได้ประกอบอาชีพ/เสียชีวิต	48	3.19	.504
รวม	308	3.20	.412

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพของมารดา ในตารางที่ 25 พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มารดามีอาชีพเกษตรกร/ค้าขายมีความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28) รองลงมาคือ เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มารดาไม่ได้ประกอบอาชีพ/เสียชีวิต (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19) และเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มารดามีอาชีพรับจ้างทั่วไป (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16) และเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มารดามีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานเอกชน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09) ตามลำดับ

ตารางที่ 26 การวิเคราะห์ความแปรปรวนความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชาย
ที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามอาชีพของมารดา

(n=308)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
ด้านความสามารถเข้าใจได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	1.171	.390	1.930 ^{ns}	.125
ภายในกลุ่ม	304	61.509	.202		
รวม	307	62.680			
ด้านความสามารถจัดการได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	1.349	.450	2.011 ^{ns}	.112
ภายในกลุ่ม	304	67.972	.224		
รวม	307	69.321			
ด้านการเห็นคุณค่าความหมาย					
ระหว่างกลุ่ม	3	.514	.171	.815 ^{ns}	.486
ภายในกลุ่ม	304	63.869	.210		
รวม	307	64.382			
ความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ย					
ระหว่างกลุ่ม	3	.968	.323	1.922 ^{ns}	.126
ภายในกลุ่ม	304	51.054	.168		
รวม	307	52.022			

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชาย
ที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามอาชีพของมารดา ในตารางที่ 26 พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุม
ความประพฤติที่มารดามีอาชีพแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ยไม่แตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาราย
ด้านพบว่า ความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติทั้งด้านความสามารถ
เข้าใจได้ ด้านความสามารถจัดการได้ และด้านการเห็นคุณค่าความหมายไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.9 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

ตารางที่ 27 จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามรายได้ของครอบครัว

(n=308)

ความเข้มแข็งในการมองโลก จำแนกตามรายได้ของครอบครัว	n	$\bar{X}$	S.D.
ด้านความสามารถเข้าใจได้			
2,000 – 10,000 บาท/เดือน	145	3.20	.433
10,001 – 20,000 บาท/เดือน	83	3.13	.470
20,001 บาทเป็นต้นไป	80	3.25	.462
รวม	308	3.19	.452
ด้านความสามารถจัดการได้			
2,000 – 10,000 บาท/เดือน	145	3.10	.465
10,001 – 20,000 บาท/เดือน	83	3.01	.435
20,001 บาทเป็นต้นไป	80	3.10	.530
รวม	308	3.08	.475
ด้านการเห็นคุณค่าความหมาย			
2,000 – 10,000 บาท/เดือน	145	3.33	.452
10,001 – 20,000 บาท/เดือน	83	3.27	.472
20,001 บาทเป็นต้นไป	80	3.36	.454
รวม	308	3.32	.458
ความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ย			
2,000 – 10,000 บาท/เดือน	145	3.21	.396
10,001 – 20,000 บาท/เดือน	83	3.13	.419
20,001 บาทเป็นต้นไป	80	3.24	.428
รวม	308	3.20	.412

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ของครอบครัวในตารางที่ 27 พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ของครอบครัว 20,001 บาท/เดือนเป็นต้นไปมีความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24) รองลงมาคือ เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ของครอบครัว 2,000 - 10,000 บาท/เดือน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21) และ เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ของครอบครัว 10,001 -20,000 บาท/เดือน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13) ตามลำดับ

ตารางที่ 28 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามรายได้ของครอบครัว

(n=308)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
ด้านความสามารถเข้าใจได้					
ระหว่างกลุ่ม	2	.675	.338	1.661 ^{ns}	.192
ภายในกลุ่ม	305	62.004	.203		
รวม	307	62.680			
ด้านความสามารถจัดการได้					
ระหว่างกลุ่ม	2	.510	.255	1.131 ^{ns}	.324
ภายในกลุ่ม	305	68.811	.226		
รวม	307	69.321			
ด้านการเห็นคุณค่าความหมาย					
ระหว่างกลุ่ม	2	.418	.209	.996 ^{ns}	.370
ภายในกลุ่ม	305	63.965	.169		
รวม	307	64.382			
ความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ย					
ระหว่างกลุ่ม	2	.537	.268	1.590 ^{ns}	.206
ภายในกลุ่ม	305	51.486	.169		
รวม	307	52.022			

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ จำแนกตามรายได้ของครอบครัว ในตารางที่ 28 พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติทั้งด้านความสามารถเข้าใจได้ ด้านความสามารถจัดการได้ และด้านการเห็นคุณค่าความหมายไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ต้นทุนชีวิตของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งในการมองโลก

ตารางที่ 29 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนชีวิตของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติกับความเข้มแข็งในการมองโลก

(n=308)

ต้นทุนชีวิต	ความเข้มแข็งในการมองโลก							
	ความสามารถเข้าใจได้		ความสามารถจัดการได้		การเห็นคุณค่าความหมาย		โดยรวม	
	r	p	r	p	r	p	r	p
ด้านพลังตัวตน	.584**	.000	.520**	.000	.529**	.000	.616**	.000
ด้านพลังครอบครัว	.559**	.000	.483**	.000	.503**	.000	.584**	.000
ด้านพลังสร้างปัญญา	.415**	.000	.362**	.000	.338**	.000	.424**	.000
ด้านพลังเพื่อนและกิจกรรม	.344**	.000	.360**	.000	.326**	.000	.384**	.000
ด้านพลังชุมชน	.387**	.000	.421**	.000	.379**	.000	.440**	.000
โดยรวม	.588**	.000	.544**	.000	.530**	.000	.625**	.000

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนชีวิตกับความเข้มแข็งในการมองโลก
จากตารางที่ 29 พบว่า

ต้นทุนชีวิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ต้นทุนชีวิตรายด้าน ได้แก่ ด้านพลังตัวตน ด้านพลังครอบครัว ด้านพลังสร้างปัญหา ด้านพลังเพื่อนและกิจกรรม และด้านพลังชุมชนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมและรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านความสามารถเข้าใจได้ ด้านความสามารถจัดการได้ และด้านการเห็นคุณค่าความหมาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมมติฐานที่ 3 ทักษะทางสังคมของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความสัมพันธ์กับ
ความเข้มแข็งในการมองโลก

ตารางที่ 30 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางสังคมของเยาวชนชายที่ถูกคุม
ความประพฤติกับความเข้มแข็งในการมองโลก

(n=308)

ทักษะทางสังคม	ความเข้มแข็งในการมองโลก							
	ความสามารถ		ความสามารถ		การเห็นคุณค่า		โดยรวม	
	เข้าใจได้		จัดการได้		ความหมาย			
	r	p	r	p	r	p	r	p
ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	.584**	.000	.519**	.000	.560**	.000	.625**	.000
ด้านการแก้ปัญหา	.547**	.000	.574**	.000	.514**	.000	.609**	.000
ด้านการเตรียมการหรือการปรับตัว	.560**	.000	.528**	.000	.543**	.000	.611**	.000
ด้านการสื่อสาร	.609**	.000	.582**	.000	.587**	.000	.665**	.000
ด้านการสอนตนเอง	.636**	.000	.575**	.000	.564**	.000	.670**	.000
ด้านการหาแหล่งสนับสนุนช่วยเหลือ	.709**	.000	.701**	.000	.669**	.000	.778**	.000
โดยรวม	.715**	.000	.682**	.000	.673**	.000	.776**	.000

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางสังคมของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติกับความเข้มแข็งในการมองโลกจากตารางที่ 30 พบว่า

ทักษะทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทักษะทางสังคมรายด้าน ได้แก่ ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ด้านการแก้ปัญหา ด้านการเตรียมการหรือการปรับตัว ด้านการสื่อสาร ด้านการสอนตนเอง และด้านการหาแหล่งสนับสนุนช่วยเหลือมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมและรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านความสามารถเข้าใจได้ ด้านความสามารถจัดการได้ และด้านการเห็นคุณค่าความหมาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมมติฐานที่ 4 การมองโลกในแง่ดีของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งในการมองโลก

ตารางที่ 31 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมองโลกในแง่ดีของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติกับความเข้มแข็งในการมองโลก

(n=308)

การมองโลกในแง่ดี	ความเข้มแข็งในการมองโลก							
	ความสามารถเข้าใจได้		ความสามารถจัดการได้		การเห็นคุณค่าความหมาย		โดยรวม	
	r	p	r	p	r	p	r	p
ด้านความคงทนถาวร	.750**	.000	.660**	.000	.665**	.000	.784**	.000
ด้านความครอบคลุม	.764**	.000	.631**	.000	.594**	.000	.761**	.000
ด้านความเป็นตนเอง	.769**	.000	.685**	.000	.644**	.000	.759**	.000
โดยรวม	.831**	.000	.719**	.000	.691**	.000	.851**	.000

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมองโลกในแง่ดีของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติกับความเข้มแข็งในการมองโลกจากตารางที่ 31 พบว่า

การมองโลกในแง่ดีมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การมองโลกในแง่ดีรายด้าน ได้แก่ ด้านความคงทนถาวร ด้านความครอบคลุม และด้านความเป็นตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมและรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านความสามารถเข้าใจได้ ด้านความสามารถจัดการได้ และด้านการเห็นคุณค่าความหมาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อวิจารณ์

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ต้นทุนชีวิต ทักษะทางสังคม การมองโลกในแง่ดี และความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร” ซึ่งได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความเข้มแข็งในการมองโลก โดยแบ่งหัวข้อวิจารณ์ ดังต่อไปนี้

ต้นทุนชีวิต

เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติดีมีต้นทุนชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติดังกล่าวไม่ได้รับ การยอมรับจากชุมชนที่อาศัยอยู่ อันเป็นผลมาจากการที่เป็นบุคคลที่เคยกระทำผิด จึงไม่ได้ให้ความสำคัญ หรือเห็นคุณค่าของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ ไม่มีการมอบหมายบทบาทหรือหน้าที่ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน และการขาดกิจกรรมที่สร้างสรรค์ หรือตรงกับความต้องการของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ จึงทำให้ขาดการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ กับชุมชน และทำให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติดีมีต้นทุนชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับ

สุริยเดว ทรีปาตี และคณะ (2552) ที่กล่าวว่า การเสริมสร้างต้นทุนชีวิตเด็กและเยาวชนย่อมมาจากการได้รับอิทธิพลจากปัจจัยภายในตัวเด็กเอง และจากปัจจัยภายนอก อันได้แก่ ครอบครัว โรงเรียน เพื่อน และชุมชน ซึ่งหากสามารถควบคุมปัจจัยและเสริมสร้างปัจจัยต่างๆให้เหมาะสม จะส่งผลต่อการพัฒนาต้นทุนชีวิตที่ดีให้กับเด็กและเยาวชนเติบโตอย่างมีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างสันติสุขและมีสุขภาวะที่ยั่งยืน

เมื่อพิจารณาต้นทุนชีวิตเป็นรายด้านพบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีต้นทุนชีวิตด้านพลังครอบครัว และพลังตัวตนอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 และค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07) ตามลำดับ ด้านพลังเพื่อนและกิจกรรม ด้านพลังสร้างปัญญา และด้านพลังชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 และค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86) ตามลำดับ ซึ่งอธิบายได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีต้นทุนชีวิตด้านพลังตัวตนอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีโอกาสได้เรียนรู้ และสามารถปรับตัวให้อยู่ร่วมกับคนที่มีความคิดเห็น หรือการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันได้เป็นอย่างดี รู้สึกพึงพอใจกับชีวิตความเป็นอยู่ของตนเอง ยึดมั่นในพฤติกรรมที่ดี กล้าปฏิเสธการขอให้ทำพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการทำให้เกิดผลเสียต่อตนเองและผู้อื่น ตลอดจนมองเห็นคุณค่าในตนเอง จึงทำให้ต้นทุนชีวิตด้านพลังตัวตนอยู่ในระดับสูง

2. จากผลการวิจัยพบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีต้นทุนชีวิตด้านพลังครอบครัวอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดาที่คอยให้ความรัก ความอบอุ่น และดูแลเอาใจใส่ นอกจากนั้น จากผลการศึกษาพบว่า บิดามารดาของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติส่วนใหญ่อยู่ร่วมกัน จึงอาจเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีโอกาสได้รับคำแนะนำ หรือการสนับสนุนในทางที่ดีจากครอบครัว โดยจะเห็นได้จากการตอบแบบสอบถามที่พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติรู้สึกปลอดภัยและอบอุ่น และมีความสุขเมื่ออยู่กับครอบครัว เมื่อมีเรื่องไม่สบายใจก็

สามารถขอคำปรึกษา หรือคำแนะนำจากครอบครัวได้เป็นอย่างดี รวมทั้งคนในครอบครัวเป็นแบบอย่างที่ดี และคอยให้การสนับสนุนสิ่งต่างๆ ตามที่ตนเองต้องการ จึงทำให้ต้นทุนชีวิตด้านพลังครอบครัวอยู่ในระดับสูง

3. จากผลการวิจัยพบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีต้นทุนชีวิตด้านพลังสร้างปัญญาอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากสถาบันการศึกษาที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติเล่าเรียนมีการพัฒนาวิชาความรู้แก่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติได้ไม่เต็มศักยภาพ ซึ่งอาจเกิดจากการที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีโอกาสพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ที่เรียนกับผู้สอนหรือเพื่อนๆ น้อย การขาดความตั้งใจในการทบทวนบทเรียน ประกอบกับครอบครัวขาดการสนับสนุนให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีโอกาสศึกษาในระดับที่สูงขึ้น เพราะต้องการให้ลูกได้ทำงานเพื่อช่วยเหลือครอบครัว ทำให้ต้นทุนชีวิตด้านพลังสร้างปัญญาอยู่ในระดับปานกลาง

4. จากผลการวิจัยพบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีต้นทุนชีวิตด้านพลังเพื่อนและกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมที่สร้างสรรค์กับเพื่อนๆ น้อยลง อีกทั้งในปัจจุบันยังมีสิ่งเร้าที่ทำให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติหันเหความสนใจไปทำกิจกรรมเหล่านั้น เช่น การเล่นเกมสโคมพิวเตอร์ การเที่ยวสถานบันเทิง เป็นต้น ทำให้มีโอกาสได้สร้างสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนลดลง จึงทำให้ต้นทุนชีวิตด้านพลังเพื่อนและกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

5. จากผลการวิจัยพบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีต้นทุนชีวิตด้านพลังชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งมีลักษณะเป็นสังคมเมืองซึ่งประชาชนค่อนข้างห่างเหินกัน อีกทั้งการที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติเป็นผู้ที่กระทำผิด และอยู่ระหว่างการคุมความประพฤติ จึงทำให้ถูกปฏิเสธจากชุมชน ขาดความไว้วางใจ ไม่ให้ความสำคัญ

และไม่เปิดโอกาสให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีบทบาทหน้าที่ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน จึงทำให้ต้นทุนชีวิตด้านพลังชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง

ทั้งนี้ ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของสุริยเดว ทรีปาตี และคณะ (2552) ที่ได้สำรวจต้นทุนชีวิตเยาวชนด้อยโอกาสในกลุ่มต่างๆ 7 กลุ่ม คือ กลุ่มเยาวชนที่ถูกปล่อยปละละเลย กลุ่มเยาวชนที่ถูกละเมิด กลุ่มเยาวชนที่มีปัญหาทางกฎหมาย กลุ่มเยาวชนพิกار กลุ่มเยาวชนยากจน กลุ่มเยาวชนที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์ และกลุ่มเยาวชนในสถานการณวิกฤติ พบว่าเยาวชนด้อยโอกาสส่วนใหญ่ต้นทุนชีวิตที่เข้มแข็งในหมวดพลังตัวตน ขณะที่ต้นทุนชีวิตที่อ่อนแอที่สุดส่วนใหญ่จะเป็นด้านพลังเพื่อนและกิจกรรม และพลังชุมชน แสดงให้เห็นว่ากลุ่มเยาวชนด้อยโอกาสยังมีความรู้สึกดี และเห็นคุณค่าในตนเอง ขณะที่การมีส่วนร่วมกับชุมชน และการมีกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อนยังมีน้อย และผลจากการสำรวจนำร่องเกี่ยวกับพลังภูมิคุ้มกันเด็กและเยาวชนทั้ง 5 ด้าน พบว่า พลังครอบครัวและพลังตัวตนมีความเข้มแข็งมากกว่าพลังด้านอื่นๆ ส่วนพลังชุมชนและพลังเพื่อน และกิจกรรมมีความอ่อนแอมากที่สุด

ทักษะทางสังคม

เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีทักษะทางสังคมโดยรวมอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.08) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเยาวชนที่ถูกคุมความประพฤติได้รับแบบอย่างวิธีการปรับตัวกับสังคม การอบรมสั่งสอน แนวทางปฏิบัติตัวจากคนในครอบครัว และคนรอบข้าง ประสบการณ์ในสถาบันการศึกษา ทำให้เกิดการเรียนรู้การปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น วิธีการในการจัดการกับปัญหาหรือความเครียดที่มากกระทบได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนการที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีโอกาสเข้าถึงข้อมูลข่าวสารจากหลายช่องทางที่ใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาตนเองได้ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นต้น จึงทำให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีทักษะทางสังคมอยู่ในระดับสูง

เมื่อพิจารณาทักษะทางสังคมเป็นรายด้านพบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีทักษะทางสังคมด้านการสื่อสาร (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17) ด้านการหาแหล่งสนับสนุนช่วยเหลือ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12) ด้านการสอนตนเอง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08) ด้านการเตรียมการหรือการปรับตัว (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05) และด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00) อยู่ในระดับสูง ส่วนด้านการแก้ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98) ซึ่งอธิบายได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีทักษะทางสังคมด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีโอกาสได้รับข้อมูลข่าวสาร และแนวทางที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตจากหลายช่องทาง เช่น โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต วิทยุ เอกสารตำรา หนังสือพิมพ์ เป็นต้น รวมทั้งการได้พูดคุยกับคนในครอบครัว หรือผู้ใหญ่ที่รู้จัก ทำให้ทักษะทางสังคมด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับสูง

2. จากผลการวิจัย พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีทักษะทางสังคมด้านการแก้ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติอาจแก้ปัญหาโดยไม่มีการประเมินถึงสาเหตุของปัญหาอย่างรอบคอบ ไม่สามารถที่จะหาวิธีการที่เหมาะสมในการแก้ปัญหาได้ เพราะขาดความเข้าใจเกี่ยวกับบริบท และวิธีการแก้ปัญหา เมื่อเกิดปัญหาหลายอย่างพร้อมกัน จึงไม่สามารถที่จะเลือกจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ทักษะทางสังคมด้านการแก้ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

3. จากผลการวิจัย พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีทักษะทางสังคมด้านการเตรียมการหรือการปรับตัวอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีการเตรียมความพร้อมที่จะเผชิญกับสถานการณ์ที่ทำให้เกิดความเครียด เมื่อเกิดความเครียดก็สามารถหาวิธีการที่จะใช้ในการผ่อนคลายความเครียดได้อย่างเหมาะสม เช่น การออกกำลังกาย การฟังเพลง การนอนหลับพักผ่อน เป็นต้น จึงทำให้ทักษะทางสังคมด้านการเตรียมการหรือการปรับตัวอยู่ในระดับสูง

4. จากผลการวิจัย พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีทักษะทางสังคมด้านการสื่อสารอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากได้ใช้ชีวิตส่วนหนึ่งในสถาบันการศึกษา ทำให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีโอกาสพบปะและสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี โดยสามารถบอกความรู้สึกของตนเองให้ผู้อื่นรับรู้ได้ สามารถพูดเตือนสติเพื่อนไม่ให้ทำในสิ่งที่ไม่ดี และสามารถพูดโน้มน้าวให้เพื่อนเห็นด้วยกับความคิดของตนเอง จึงทำให้ทักษะทางสังคมด้านการสื่อสารอยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับจุมพิต ศรีวัฒนพงศ์ (2547 อ้างใน ณัฐณิชา ปลอดภย: 2551) กล่าวว่า ทักษะทางสังคมเป็นทักษะที่ใช้ในการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปในการติดต่อสื่อสาร หรือร่วมมือกันปฏิบัติกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ซึ่งทักษะทางสังคมสามารถเริ่มต้นได้จากกลุ่มเล็กๆ ที่มีสมาชิกไม่กี่คนไปจนถึงกลุ่มใหญ่ โดยที่แต่ละคนรู้บทบาทและหน้าที่ในสังคมของตนเอง เพื่อช่วยให้บุคคลเหล่านั้นสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้

5. จากผลการวิจัย พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีทักษะทางสังคมด้านการสอนตนเองอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติได้รับการแนะนำ ตักเตือน อบรมสั่งสอน จากครอบครัว สถาบันการศึกษา หรือสำนักงานคุมประพฤติ ทำให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติคอยเตือนสติตนเองไม่ให้กระทำการสิ่งที่ไม่ถูกต้องหรือเป็นอันตราย การไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับอบายมุข และการไม่กระทำความผิดซ้ำอีก นอกจากนี้ ยังคอยเตือนตนเองให้ทำสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม เช่น การเคารพผู้ใหญ่ การปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน การทิ้งขยะในที่ที่เหมาะสม เป็นต้น จึงทำให้ทักษะทางสังคมด้านการสอนตนเองอยู่ในระดับสูง

6. จากผลการวิจัย พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีทักษะทางสังคมด้านการหาแหล่งสนับสนุนช่วยเหลืออยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเมื่อเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติประสบกับปัญหา สามารถขอความช่วยเหลือจากคนใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนในครอบครัว ครูอาจารย์ และเพื่อน ทำให้เกิดกำลังใจ และไม่รู้สึกลำบากหน่ายกับชีวิต และเมื่อ

ผิดหวัง หรือมีเรื่องไม่สบายใจในบางสิ่งบางอย่างก็สามารถขอคำปรึกษาจากคนที่ไว้ใจได้ จึงทำให้ทักษะทางสังคมด้านการหาแหล่งสนับสนุนช่วยเหลืออยู่ในระดับสูง

การมองโลกในแง่ดี

เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีการมองโลกในแง่ดีโดยรวมอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากสถาบันการศึกษายังคงเปิดโอกาสให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติได้เข้ารับการศึกษาคือ แม้ว่าเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติจะอยู่ระหว่างการถูกคุมความประพฤติ โดยที่ทั้งครูอาจารย์ และเพื่อนก็ไม่แสดงท่าทีรังเกียจ จึงอาจทำให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติรู้สึกว่าการรอบข้างให้โอกาสคนที่เคยทำผิดพลาด นอกจากนั้น การที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติเลิกประพฤติตัวไม่เหมาะสม ทำให้มีสิ่งดีๆ เกิดขึ้นหลายอย่าง และสามารถประสบความสำเร็จได้ จึงทำให้การมองโลกในแง่ดีอยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับแนวคิดของ Seligman (2006: 4-5) กล่าวว่า การที่บุคคลที่มองโลกในแง่ดีจะเชื่อว่าความพ่ายแพ้เป็นเพียงความล้มเหลวชั่วคราว และเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่เลวร้ายเขาจะรับรู้ได้ว่าเป็นความท้าทาย และต้องพยายามอย่างหนักในการเอาชนะปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น

เมื่อพิจารณาการมองโลกในแง่ดีเป็นรายด้านพบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีการมองโลกในแง่ดีด้านความคงทนถาวร (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19) ด้านความครอบคลุม และด้านความเป็นตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17) อยู่ในระดับสูง ซึ่งอธิบายได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีการมองโลกในแง่ดีด้านความคงทนถาวรอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติได้รับความรัก ความเอาใจใส่จากคนในครอบครัว รวมทั้งได้รับกำลังใจจากคนรอบข้าง แม้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติจะเคยทำผิด และอยู่ในระหว่างคุมความประพฤติก็ตาม จึงทำให้รู้สึกว่าคุณในสังคมยังให้โอกาสคนที่ทำผิดได้ปรับปรุงตัว และรู้สึกว่าสิ่งดีๆ ก็สามารถเกิดขึ้นกับตนเองได้ จึงทำให้การมองโลกในแง่ดีด้านความคงทนถาวรอยู่ในระดับสูง

2. จากผลการวิจัย พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีการมองโลกในแง่ดีด้านความครอบคลุมอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติอยู่ในช่วงวัยรุ่นซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ยังขาดวุฒิภาวะ และประสบการณ์ชีวิต อาจมีโอกาสดคบเพื่อนที่ไม่ดี และกระทำความผิดขึ้น แต่เมื่อเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติกลับตัวกลับใจ ปรับตัวเป็นคนดี ทำให้สิ่งดีๆ เกิดขึ้นกับตนเองหลายอย่าง เช่น การที่เพื่อนไม่ปฏิเสธความเป็นเพื่อน เมื่อทราบว่าเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติกระทำผิด การได้รับคำชมเมื่อทำสิ่งที่ดีจากคนรอบข้าง เป็นต้น ทำให้รู้สึกว่าการเลิกประพฤติตัวไม่เหมาะสม อาจทำให้ได้รับโอกาสที่ดี และทำให้ประสบผลสำเร็จในชีวิตได้ จึงทำให้การมองโลกในแง่ดีด้านความครอบคลุมอยู่ในระดับสูง

3. จากผลการวิจัย พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีการมองโลกในแง่ดีด้านความเป็นตนเองอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติรู้สึกว่าเป็นสิ่งดีๆ ตนเองสามารถเป็นผู้กระทำให้เกิดขึ้นได้ เช่น การช่วยเหลือผู้อื่น รู้จักเก็บออม การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม เป็นต้น จึงรู้สึกว่าตนเองมีส่วนสำคัญทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในชีวิต จึงทำให้การมองโลกในแง่ดีด้านความเป็นตนเองอยู่ในระดับสูง

ความเข้มแข็งในการมองโลก

เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมองว่าความผิดพลาดที่เกิดขึ้นกับตนเองเป็นบทเรียนสำคัญของชีวิต ยอมรับว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในชีวิตมาจากความผิดพลาดของตนเอง และยอมรับผลของการกระทำนั้นๆ เมื่อเกิดอุปสรรคขึ้นกับชีวิตจึงมักให้กำลังใจกับตนเอง และหากคนรอบข้างคอยให้กำลังใจ ทำให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมั่นใจว่าจะจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นให้สำเร็จได้ด้วยตนเอง และเมื่อประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหาทำให้เกิดความภาคภูมิใจ และมองว่าปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเอง จึงทำให้ความเข้มแข็งในการมองโลกอยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับแนวคิดของ

Antonovsky (1991: 123) กล่าวว่า ความเข้มแข็งในการมองโลกเป็นแนวทางในการมองโลกที่แสดงถึงความรู้สึกรับรู้ของบุคคลที่เชื่อมั่นว่าสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตเป็นสิ่งที่สามารถคาดการณ์ได้ไม่ว่าจะเกิดจากสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก และบุคคลก็มีแหล่งประโยชน์เพียงพอในการจัดการกับสิ่งเหล่านั้นที่ผ่านเข้ามาในชีวิต โดยเห็นว่าเป็นสิ่งที่ท้าทาย และมีคุณค่าที่จะเข้าไปจัดการให้สำเร็จไปตามที่คาดหวังไว้

เมื่อพิจารณาความเข้มแข็งในการมองโลกเป็นรายด้านพบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความเข้มแข็งในการมองโลกด้านการเห็นคุณค่าความหมาย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32) ด้านความสามารถเข้าใจได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19) ด้านความสามารถจัดการได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08) อยู่ในระดับสูง ซึ่งอธิบายได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถเข้าใจได้อยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติสามารถทำความเข้าใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับตนเองได้มากขึ้น เช่น พ่อแม่ต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัว จึงไม่สามารถดูแลตนเองได้ตลอดเวลา การที่พ่อแม่ว่ากล่าวตักเตือนเป็นเพราะต้องการให้ตนเองเป็นคนดี เป็นต้น เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติจึงยอมรับได้กับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในชีวิต จึงทำให้ความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถเข้าใจได้อยู่ในระดับสูง

2. จากผลการวิจัย พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถจัดการได้้อยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีผู้ที่คอยให้ความช่วยเหลือ และได้รับคำแนะนำปรึกษาจากคนรอบข้างเมื่อเกิดปัญหาขึ้น ทำให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤตินั้นมั่นใจว่าสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้สำเร็จ จึงไม่ย่อท้อในการจัดการกับปัญหาต่างๆ ทำให้ความเข้มแข็งในการมองโลกด้านความสามารถจัดการได้้อยู่ในระดับสูง

3. จากผลการวิจัย พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความเข้มแข็งในการมองโลกด้านการเห็นคุณค่าความหมายอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมองว่าปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถ และทำให้เกิดความอดทนพยายามมากขึ้น การมีโอกาสได้แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง ทำให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติได้รับประสบการณ์ และเกิดความภาคภูมิใจ จึงทำให้ความเข้มแข็งในการมองโลกด้านการเห็นคุณค่าความหมายอยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับแนวคิดของ Antonovsky (1987) กล่าวว่า การที่บุคคลรับรู้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตเป็นสิ่งที่ท้าทาย และคุ้มค่าที่จะเข้าไปจัดการ โดยไม่รู้สึกลัวว่าสิ่งนั้นเป็นภาระ และรู้สึกพร้อมที่จะทำสิ่งที่ดีที่สุดเพื่อให้พ้นจากปัญหานั้นไปด้วยดี

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากความเข้มแข็งในการมองโลกไม่ได้พัฒนามาจากการศึกษาตามระบบเพียงอย่างเดียว แต่ยังมียุทธศาสตร์ประกอบอื่นๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ประสบการณ์ชีวิต พื้นฐานของครอบครัว การเคยเผชิญกับอุปสรรคหรือปัญหา และผ่านพ้นมาได้ เป็นต้น นอกจากนั้น การที่ส่วนใหญ่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ประกอบกับเป็นกลุ่มที่มีวัยใกล้เคียงกัน จึงมีช่วงเวลาที่ประสบการณ์ชีวิตที่ไม่แตกต่างกันมาก จึงทำให้ความเข้มแข็งใน

การมองโลกไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ Antonovsky (1982 อ้างใน พัทรี โชติกพงศ์, 2547) ที่กล่าวว่า ประสบการณ์ชีวิตก็เป็นส่วนเสริมสร้างความเข้มแข็งในการมองโลกของบุคคลแตกต่างกันได้

สมมติฐานที่ 1.2 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากไม่ว่าเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติจะมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ปริมณฑล หรือต่างจังหวัดก็ตาม เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง และส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับครอบครัว จึงได้รับการอบรมสั่งสอน การเสริมสร้างความเข้มแข็งอดทนต่ออุปสรรค การเข้าใจถึงธรรมชาติความเป็นจริงของชีวิต ซึ่งอาจเป็นปัจจัยสำคัญของการปลูกฝังความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมากกว่า จึงทำให้ภูมิลำเนาไม่มีผลต่อความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ สอดคล้องกับแนวคิดของ Antonovsky (1982 อ้างใน พิมพ์ภรณ์ นกแก้ว, 2552: 34) ที่กล่าวว่า บุคคลที่อาศัยอยู่ในชุมชนที่คงที่ และอาศัยอยู่ในถิ่นฐานที่แน่นอน และการที่บุคคลได้รับการดูแลอย่างสม่ำเสมอ จะนำไปสู่การรับรู้ถึงสิ่งแวดล้อมของบุคคลไม่ว่าจะเป็นภายในหรือภายนอก

สมมติฐานที่ 1.3 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีลำดับการเกิดแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีลำดับการเกิดแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากความเข้มแข็งในการมองโลกสามารถพัฒนามาจากปัจจัยหลายอย่าง เช่น พื้นฐานโครงสร้างของครอบครัว บุคลิกภาพของบุคคล การเผชิญกับปัญหา ประสบการณ์ชีวิต เป็น

ต้น ดังนั้น เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติแม้ว่าจะมีลำดับการเกิดใดก็ตาม หากได้รับความรัก ความอบอุ่นจากครอบครัวมาตั้งแต่วัยเด็ก มีประสบการณ์ชีวิตที่ดีสามารถผ่านอุปสรรคต่างๆ มาได้ จะทำให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความเข้มแข็งในการมองโลกสูงขึ้นได้ จึงทำให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีลำดับการเกิดแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ Antonovsky (1991) กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเข้มแข็งในการมองโลกของบุคคลแต่ละบุคคล เช่น ปัจจัยทางด้านจิตใจ ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ที่ผ่านมาในชีวิตและ พัฒนาการตั้งแต่วัยเด็ก โดยเด็กที่ได้รับความรักความอบอุ่นในวัยเด็กก็จะมี ความเข้มแข็งในการมองโลกมากกว่าเด็กที่ถูกทอดทิ้งหรือไม่ได้รับความรักความอบอุ่น

สมมติฐานที่ 1.4 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีสถานภาพการครองคู่ของบิดามารดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีสถานภาพการครองคู่ของบิดามารดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากไม่ว่าบิดามารดาจะอยู่ร่วมกัน แยกทางกัน หรือเป็นหย่า แต่ ถ้าคนในครอบครัวมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ไม่มีการทอดทิ้ง จะทำให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติได้รับความรัก ความอบอุ่น เกิดความรู้สึกไว้วางใจ และความมั่นใจในการดำเนินชีวิต ซึ่งส่งผลให้เกิดความเข้มแข็งในการมองโลกได้ จึงทำให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีสถานภาพการครองคู่ของบิดามารดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ Antonovsky (1991) ที่กล่าวว่าความเข้มแข็งในการมองโลกเป็นผลมาจากประสบการณ์ที่ผ่านมาในชีวิตและ พัฒนาการตั้งแต่วัยเด็ก โดยเด็กที่ได้รับความรักความอบอุ่นในวัยเด็กก็จะมี ความเข้มแข็งในการมองโลกมากขึ้น

สมมติฐานที่ 1.5 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีระดับการศึกษาของบิดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีระดับการศึกษาของบิดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากส่วนใหญ่บิดาของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา จึงทำให้มีแนวคิดหรือวิธีการเลี้ยงดูบุตรไม่แตกต่างกัน ถ้าบิดาเป็นผู้ที่มีมาตรฐานทางศีลธรรม มีความเข้าใจในตัวเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ ให้การอบรมเลี้ยงดูสั่งสอนเป็นอย่างดี ช่วยให้รู้จักวางแผนเป้าหมายในอนาคต และสร้างความภาคภูมิใจให้แก่บุตร ย่อมทำให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติเกิดความเข้มแข็งในการมองโลก จึงทำให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีระดับการศึกษาของบิดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ นุจิรี ไชยมงคล และคณะ (2554) ที่กล่าวว่าความเข้มแข็งในการมองโลกของแต่ละบุคคลจะขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น เพศ อายุ ความภาคภูมิใจในตนเอง การวางแผนเป้าหมายในอนาคต เซาว์ อารมณ์ ความเครียดและความวิตกกังวล การมีรายได้เพียงพอ และการอบรมเลี้ยงดู

สมมติฐานที่ 1.6 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีระดับการศึกษาของมารดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีระดับการศึกษาของมารดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากส่วนใหญ่มารดาของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา จึงทำให้มีแนวคิดหรือวิธีการเลี้ยงดูบุตรไม่แตกต่างกัน ถ้ามารดาเป็นผู้ที่มีมาตรฐานทางศีลธรรม มีความเข้าใจในตัวเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ ให้การอบรมเลี้ยงดูสั่งสอนเป็นอย่างดี ช่วยให้รู้จักวางแผนเป้าหมายในอนาคต และสร้างความภาคภูมิใจให้แก่บุตร ย่อมทำให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติเกิดความเข้มแข็งในการมองโลก จึงทำให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีระดับการศึกษาของมารดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ นุจิรี ไชยมงคล และคณะ (2554) ที่กล่าวว่าความเข้มแข็งในการมองโลกของแต่ละบุคคลจะขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น เพศ อายุ ความภาคภูมิใจในตนเอง การวางแผนเป้าหมายในอนาคต เซาว์ อารมณ์ ความเครียดและความวิตกกังวล การมีรายได้เพียงพอ และการอบรมเลี้ยงดู

สมมติฐานที่ 1.7 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากไม่ว่าบิดาจะประกอบอาชีพอะไรก็ตาม หากมีเวลาให้กับบุตร เลี้ยงดูบุตรด้วยความรัก ดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี มีวิธีการอบรมสั่งสอนอย่างเหมาะสม สามารถตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานได้เป็นอย่างดีก็จะทำให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีสุขภาพจิตที่ดี ปรับตัวกับสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติได้อยู่ในชุมชนที่มีความสามัคคีกัน คนในชุมชนคอยให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สิ่งเหล่านี้ย่อมส่งผลให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความเข้มแข็งในการมองโลกได้ จึงทำให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.8 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากไม่ว่ามารดาจะประกอบอาชีพอะไรก็ตาม หากมีเวลาให้กับบุตร เลี้ยงดูบุตรด้วยความรัก ดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี มีวิธีการอบรมสั่งสอนอย่างเหมาะสม สามารถตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานได้เป็นอย่างดีก็จะทำให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีสุขภาพจิตที่ดี ปรับตัวกับสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติได้อยู่ในชุมชนที่มีความสามัคคีกัน คนในชุมชนคอยให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สิ่งเหล่านี้ย่อมส่งผลให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความเข้มแข็งในการมองโลกได้ จึงทำให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.9 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากแม้ว่าครอบครัวของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติจะมีรายได้ที่แตกต่างกัน แต่ถ้านคนในครอบครัวมีเวลาให้กัน สนับสนุนให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีการพัฒนาตนเองได้เหมือนกับคนทั่วไป ตลอดจนหากคนในครอบครัวให้ความรักความอบอุ่น และเป็นแบบอย่างที่ดีของการต่อสู้กับปัญหา ย่อมทำให้เกิดความเข้มแข็งในการมองโลกขึ้นได้ จึงทำให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Antonovsky (1991) ที่กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเข้มแข็งในการมองโลกของบุคคลเป็นผลมาจากประสบการณ์ที่ผ่านมาในชีวิต และพัฒนาการตั้งแต่เด็ก โดยเด็กที่ได้รับความรักความอบอุ่นในวัยเด็กก็จะมีความเข้มแข็งในการมองโลกได้

สมมติฐานที่ 2 ต้นทุนชีวิตของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งในการมองโลก

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ต้นทุนชีวิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ เมื่อเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีต้นทุนชีวิตสูงขึ้น ความเข้มแข็งในการมองโลกสูงตามไปด้วย ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากต้นทุนชีวิตเป็นคุณลักษณะขั้นพื้นฐานที่มีผลต่อการพัฒนาทางด้านจิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งมีส่วนช่วยให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเข้มแข็ง ดังนั้น เมื่อเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีต้นทุนชีวิตสูงขึ้น ย่อมทำให้เกิดกระบวนการคิดในการรับรู้ถึงสาเหตุของปัญหา และสามารถหาวิธีการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งเกิดความเข้มแข็งทางด้านจิตใจไม่ย่อท้อ หรือหลีกเลี่ยงปัญหา จึงทำให้เกิดความเข้มแข็งในการมองโลกขึ้น

สมมติฐานที่ 3 ทักษะทางสังคมของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความสัมพันธ์กับ ความเข้มแข็งในการมองโลก

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ทักษะทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีทักษะทางสังคมสูงขึ้น จะทำให้ความเข้มแข็งในการมองโลกสูงตามไปด้วย ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากทักษะทางสังคมเป็นความสามารถของบุคคลในการปรับตัว และแสดงพฤติกรรมอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาความขัดแย้ง ทำให้สามารถที่จะเข้าใจผู้อื่น และสามารถตอบสนองได้อย่างเหมาะสม ดังนั้น เมื่อเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีทักษะทางสังคมสูงจะช่วยให้มีความสามารถที่จะเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้น รู้จักแสวงหาแหล่งสนับสนุนช่วยเหลือ รวมทั้งจัดการกับปัญหาข้อขัดแย้งต่างๆ ได้ ทำให้อยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข และเกิดความเชื่อมั่นศรัทธาในตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้ความเข้มแข็งในการมองโลกสูงตามไปด้วย สอดคล้องกับ Antonovsky (1987) ที่กล่าวว่า การที่บุคคลมองสิ่งต่างๆ ที่เข้ามากระทบว่าเป็นสิ่งที่สามารถจัดการได้ โดยรับรู้ว่ามีแหล่งประโยชน์ที่จะใช้อย่างเพียงพอในการจัดการกับสิ่งที่เข้ามากระทบ โดยบุคคลมีความรู้สึกเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถควบคุม หรือจัดการกับสิ่งที่มากระทบ และเมื่อต้องเผชิญกับเหตุการณ์ใดก็ตาม บุคคลจะเข้าเผชิญหน้าด้วยความมั่นใจ และไม่เสียเวลาอยู่กับความรู้สึกเศร้าเสียใจอยู่กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนานจนเกินไป

สมมติฐานที่ 4 การมองโลกในแง่ดีของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความสัมพันธ์ กับความเข้มแข็งในการมองโลก

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า การมองโลกในแง่ดีมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติเมื่อมีการมองโลกในแง่ดีสูงขึ้น จะทำให้ความเข้มแข็งในการมองโลกสูงตามไปด้วย ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการมองโลก

ในแง่ดีเป็นวิธีการคิดของบุคคลที่มีแนวโน้มที่จะมองสิ่งต่างๆเป็นไปในทางบวก และมีความหวังในชีวิต โดยบุคคลจะประเมินเรื่องราวอย่างยืดหยุ่น โดยไม่คิดว่าสิ่งที่ไม่เป็นไปตามความต้องการของตนเองจะเป็นสิ่งที่เลวร้ายอยู่เสมอ และทุกสิ่งทุกอย่างสามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นได้ การที่บุคคลมีความคิดว่าไม่ใช่เรื่องราวจะช่วยให้นักคลมีการดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม ดังนั้น การที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีการมองโลกในแง่ดีสูง ย่อมทำให้เห็นว่าแม้มีสิ่งที่เลวร้ายเกิดขึ้นในชีวิต ย่อมเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถในการที่จะเข้าไปจัดการได้อย่างไม่ย่อท้อ และมีความหวังว่าจะเกิดสิ่งที่ดีๆ ขึ้นในชีวิตตามมาภายหลัง ส่งผลให้ความเข้มแข็งในการมองโลกสูงตามไปด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของ Antonovsky (1987) ที่กล่าวว่า บุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกสูงจะมีความยินดี มองสิ่งต่างๆไปในทางที่ดี ซึ่งการที่บุคคลมองสิ่งต่างๆในทางที่ดีนี้จะทำให้เขารู้สึกว่าชีวิตมีโอกาสประสบความสำเร็จ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ดัชนีทุนชีวิต ทักษะทางสังคม การมองโลกในแง่ดี และความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับดัชนีทุนชีวิต ระดับทักษะทางสังคม ระดับการมองโลกในแง่ดี และระดับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของดัชนีทุนชีวิตกับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของทักษะทางสังคมกับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการมองโลกในแง่ดีกับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,334 คน (กรมคุมประพฤติ, 2554) การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วนประชากร จำนวนทั้งสิ้น 308 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t -test ค่า F -test และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ .01 ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล สรุปได้ดังนี้

ระดับการศึกษา พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 55.6 รองลงมา มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 37.3 และกลุ่มที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาหรือเทียบเท่าเป็นต้น ไปมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.1

ภูมิลำเนา พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล คิดเป็นร้อยละ 73.1 และมีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 26.9

ลำดับการเกิด พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นลูกคนสุดท้องมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.8 รองลงมาเป็นลูกคนโต คิดเป็นร้อยละ 27.6 และเป็นลูกคนกลาง คิดเป็นร้อยละ 22.4 โดยกลุ่มที่มีลำดับการเกิดเป็นลูกคนเดียวนั้นมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 17.2

สถานภาพการครองคู่ของบิดามารดา พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีสถานภาพการครองคู่ของบิดามารดาสมรส/อยู่ร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 51.9 รองลงมาบิดามารดาหย่าร้าง/แยกทางกัน คิดเป็นร้อยละ 33.8 และบิดามารดาที่เป็นหม้าย/เสียชีวิตมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.3

ระดับการศึกษาของบิดา พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่บิดามีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า คิดเป็นร้อยละ 59.1 รองลงมาบิดามี

การศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 27.6 และบิดามีการศึกษาอยู่ในระดับ
อนุปริญญาหรือเทียบเท่าเป็นต้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13.3

ระดับการศึกษาของมารดา พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
ส่วนใหญ่มารดามีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า คิดเป็นร้อยละ 67.9 รองลงมา
มารดามีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 20.8 และมารดามีการศึกษา
อยู่ในระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าเป็นต้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.3

อาชีพของบิดา พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่
บิดามีอาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 56.2 รองลงมาบิดามีอาชีพเกษตรกรกรรม/ค้าขาย คิดเป็น
ร้อยละ 20.1 มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานเอกชน คิดเป็นร้อยละ 12.0 และบิดาไม่ได้
ประกอบอาชีพ/เสียชีวิต มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.7

อาชีพของมารดา พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มารดามี
อาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 48.7 รองลงมามารดามีอาชีพเกษตรกรกรรม/ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ
29.9 มารดาไม่ได้ประกอบอาชีพ/เสียชีวิต คิดเป็นร้อยละ 15.6 และมารดามีอาชีพรับราชการ/
รัฐวิสาหกิจ/พนักงานเอกชน จำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.8

รายได้ของครอบครัว พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่
มีรายได้ของครอบครัวระหว่าง 2,000 - 10,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 47.1 รองลงนามีรายได้ของ
ครอบครัวระหว่าง 10,001 - 20,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 26.9 และมีรายได้ของครอบครัวตั้งแต่
20,001 บาทเป็นต้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.0 โดยมีรายได้มากที่สุดคือ 70,000 บาท
และรายได้น้อยที่สุดคือ 2,000 บาท รายได้เฉลี่ยเท่ากับ 19,988.64 บาท

ต้นทุนชีวิต

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนชีวิตของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติดีต้นทุนชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ต้นทุนชีวิตอยู่ในระดับสูง 2 ด้านโดยมีค่าเฉลี่ยสูงตามลำดับดังนี้ ด้านพลังครอบครัว (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20) รองลงมาคือ ด้านพลังตัวตน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07) ตามลำดับ

ส่วนต้นทุนชีวิตที่อยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยตามลำดับ ดังนี้ ด้านพลังเพื่อน และกิจกรรม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89) รองลงมา ด้านพลังสร้างปัญญา (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87) และ ด้านพลังชุมชน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86) ตามลำดับ

ทักษะทางสังคม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะทางสังคมของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติดีทักษะทางสังคมโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.08$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทักษะทางสังคมอยู่ในระดับสูง 5 ด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยสูงตามลำดับ ดังนี้ ด้านการสื่อสาร (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17) รองลงมาคือ ด้านการหาแหล่งสนับสนุนช่วยเหลือ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12) ด้านการสอนตนเอง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08) ด้านการเตรียมการหรือการปรับตัว (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05) และด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00) ตามลำดับ

ส่วนทักษะทางสังคมที่อยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ ด้านการแก้ปัญหา (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98)

การมองโลกในแง่ดี

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการมองโลกในแง่ดีของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีการมองโลกในแง่ดีโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.18$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การมองโลกในแง่ดีทุกด้านอยู่ในระดับสูง 3 ด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยสูงตามลำดับ ดังนี้ ด้านความกตัญญู (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19) รองลงมาคือ ด้านความครอบคลุมและด้านความเป็นตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17)

ความเข้มแข็งในการมองโลก

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.20$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ความเข้มแข็งในการมองโลกทุกด้านอยู่ในระดับสูง 3 ด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยสูงตามลำดับ ดังนี้ ด้านการเห็นคุณค่าความหมาย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32) รองลงมาคือ ด้านความสามารถเข้าใจได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19) และด้านความสามารถจัดการได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08) ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

การศึกษาเรื่อง ต้นทุนชีวิต ทักษะทางสังคม การมองโลกในแง่ดี และความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัด กรุงเทพมหานคร มีผลการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.2 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีภูมิฐานะแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีภูมิฐานะแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.3 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีลำดับการเกิดแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีลำดับการเกิดแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.4 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีสถานภาพการครองคู่ของ บิดามารดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีสถานภาพการครองคู่ของ บิดามารดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.5 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีระดับการศึกษาของบิดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีระดับการศึกษาของบิดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.6 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีระดับการศึกษาของมารดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีระดับการศึกษาของมารดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.7 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.8 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.9 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 ต้นทุนชีวิตของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งในการมองโลก

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ต้นทุนชีวิตมีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3 ทักษะทางสังคมของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งในการมองโลก

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าทักษะทางสังคมมีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ ของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 4 การมองโลกในแง่ดีของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งในการมองโลก

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า การมองโลกในแง่ดีมีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 32 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง
สมมติฐานที่ 1.1 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน	/	
สมมติฐานที่ 1.2 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีภูมิสำเนาแตกต่างกันมีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน	/	
สมมติฐานที่ 1.3 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีลำดับการเกิดแตกต่างกันมีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน	/	
สมมติฐานที่ 1.4 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีสถานภาพการครองคู่ของบิดามารดาแตกต่างกันมีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน	/	
สมมติฐานที่ 1.5 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีระดับการศึกษาของบิดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน	/	
สมมติฐานที่ 1.6 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีระดับการศึกษาของมารดาแตกต่างกัน มีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน	/	
สมมติฐานที่ 1.7 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกันมีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน	/	
สมมติฐานที่ 1.8 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกันมีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน	/	

ตารางที่ 32 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง
สมมติฐานที่ 1.9 เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกันมีความเข้มแข็งในการมองโลกแตกต่างกัน	/	

ตารางที่ 33 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 สมมติฐานที่ 3 และสมมติฐานที่ 4

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
	ความสัมพันธ์	
	ไม่มี	มี
สมมติฐานที่ 2 ต้นทุนชีวิตของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งในการมองโลก		/
สมมติฐานที่ 3 ทักษะทางสังคมของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งในการมองโลก		/
สมมติฐานที่ 4 การมองโลกในแง่ดีของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งในการมองโลก		/

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานครซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิจัย ผู้วิจัยให้ข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ต้นทุนชีวิตโดยรวม ด้านพลังตัวตนและด้านพลังครอบครัวยู่ในระดับสูง ส่วนด้านพลังสร้างปัญญา ด้านพลังเพื่อนและกิจกรรม และด้านพลังชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าต้นทุนชีวิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเข้มแข็งในการมองโลก อาจกล่าวได้ว่าต้นทุนชีวิตของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีส่วนส่งเสริมความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ ดังนั้น ควรจะมีการส่งเสริมต้นทุนชีวิตให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติให้อยู่ในระดับสูง ซึ่งอาจทำได้ดังนี้

1.1 จัดให้มีโครงการจิตอาสาสำหรับเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ เพื่อให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติได้มีโอกาสทำประโยชน์ให้กับชุมชน และเกิดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง ซึ่งจะทำให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติได้รับกำลังใจ คำชื่นชมและการยอมรับจากคนในชุมชน โดยการให้หน่วยงานที่รับผิดชอบทำการสำรวจความต้องการของคนในชุมชนว่าต้องการกิจกรรมในลักษณะใด จากนั้น ร่วมประชุมปรึกษารื้อกับผู้แทนของชุมชน และผู้แทนของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่อยู่ในชุมชนนั้น เพื่อกำหนดรูปแบบของกิจกรรมว่ามีอะไรบ้าง แต่ละกิจกรรมมีลักษณะอย่างไร และเกิดประโยชน์อย่างไรบ้าง ทั้งนี้ เพื่อให้กิจกรรมนั้นเกิดประโยชน์ตรง และสอดคล้องกับความต้องการของทั้งสองฝ่าย จากนั้น ประชาสัมพันธ์กิจกรรมให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนทราบเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณหรือทรัพยากรที่จำเป็น รวมถึงสร้างแรงจูงใจให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติเข้าร่วมโครงการอย่างต่อเนื่อง

1.2 จัดโครงการอบรมพัฒนาพฤติกรรมที่เหมาะสม โดยเชิญเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เคยถูกคุมความประพฤติ และปรับตัวเป็นคนดีจนทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิตมาแล้ว ประสบการณ์ และให้แนวทางในการดำเนินชีวิต เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดี และเป็นแรงบันดาลใจให้แก่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติในการปรับพฤติกรรมตนเองให้เหมาะสมขึ้น

1.3 จัดให้มีโครงการเรียนรู้ภูมิปัญญาชาวบ้าน เพื่อให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่ไม่มีโอกาสได้รับการศึกษาภายในระบบมีโอกาสได้เรียนรู้จากประสบการณ์ชีวิตจริง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางประกอบอาชีพในการดำรงชีวิตต่อไป โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการเชิญปราชญ์

ชาวบ้านหรือผู้ที่มีความรู้ และประสบการณ์ในด้านต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตในสังคมมา เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ พร้อมทั้งประชาสัมพันธ์ให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติและผู้ปกครอง ทราบ ตลอดจนชี้แจงให้เห็นถึงประโยชน์ของการเรียนรู้ในระบบที่จะช่วยให้มีอาชีพในอนาคต เพื่อให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมาเข้าร่วมในโครงการ

1.4 จัดให้มีโครงการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมระหว่างครอบครัวและเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ เพื่อให้ครอบครัวและเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติได้มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และเกิดทักษะความรู้ที่จำเป็นสำหรับการเลี้ยงดูลูกวัยรุ่น และการใช้ชีวิตในช่วงวัยรุ่น ด้วยการ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการในรูปแบบต่างๆ เช่น การเข้าค่ายฝึกอบรมแบบไปเช้า - เย็นกลับ ค่าย ฝึกอบรมแบบค้างคืน เป็นต้น

2. จากผลการวิจัยพบว่า ทักษะทางสังคมโดยรวม ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ด้านการเตรียมการหรือการปรับตัว ด้านการสอนตนเอง ด้านการสื่อสาร และด้านการหาแหล่งสนับสนุนช่วยเหลืออยู่ในระดับสูง ส่วนทักษะทางสังคมด้านการแก้ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าทักษะทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเข้มแข็งในการมองโลก อาจกล่าวได้ว่าทักษะทางสังคมอาจมีส่วนช่วยส่งเสริมความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติให้เกิดขึ้น ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องควรมีการพัฒนาทักษะทางสังคมให้แก่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ ดังนี้

2.1 จัดโครงการฝึกอบรม โดยมีกิจกรรมให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติได้ฝึกทักษะการแสดงออกที่เหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ ทักษะการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น การทำงานร่วมกันเป็นทีม การฝึกควบคุมอารมณ์ตนเอง เป็นต้น

2.2 จัดกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับทักษะทางสังคมให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติและครอบครัว เพื่อให้ครอบครัวได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ร่วมกับเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ ซึ่งอาจเป็นลักษณะการบรรยาย ฝึกปฏิบัติ กรณีศึกษา สถานการณ์จำลอง การแสดง

บทบาทสมมติ การระดมความคิด เป็นต้น พร้อมทั้งติดตามประเมินผลครบถ้วนและเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ เพื่อนำผลการประเมินมาใช้วิเคราะห์ในการจัดทำเป็นหลักสูตร หรือคู่มือในการอบรมความรู้เกี่ยวกับทักษะทางสังคมต่อไป

2.3 สนับสนุนให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองสร้างโอกาสให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติได้มีประสบการณ์ในการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง โดยอาจให้การชี้แนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบแก่บุตร คอยเป็นที่ปรึกษาให้กำลังใจ และแสดงความชื่นชมในการแก้ไขปัญหาด้วยตนเองของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ

3. จากผลการวิจัย เมื่อพิจารณาการมองโลกในแง่ดีพบว่า การมองโลกในแง่ดีโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูงทั้งหมด และพบว่า การมองโลกในแง่ดีมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเข้มแข็งในการมองโลก อาจกล่าวได้ว่าการมองโลกในแง่ดีมีส่วนช่วยในการส่งเสริมความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติให้มากขึ้น ดังนั้น ควรมีการพัฒนาให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีการมองโลกในแง่ดีอย่างต่อเนื่อง โดยพ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรมีการอธิบายถึงวิธีการเปลี่ยนการมองสิ่งต่างๆ ให้เป็นแง่ดี และช่วยให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมีการพิจารณาถึงผลที่ตามมาของการมองโลกในแง่ดี ทั้งในด้านความคิด อารมณ์ ความรู้สึก และพฤติกรรม รวมถึงผลที่เกิดขึ้นมาทั้งในด้านการดำเนินชีวิต และการปรับตัว ตลอดจนคอยเตือนสติเยาวชนให้คงไว้ซึ่งการมองโลกในแง่ดีตลอดไป

4. จากผลการวิจัย เมื่อพิจารณาความเข้มแข็งในการมองโลกพบว่า ความเข้มแข็งในการมองโลกโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูงทั้งหมด ดังนั้น ครอบครัว สถาบันการศึกษา หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้การส่งเสริมพัฒนาความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ โดยการฝึกให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติได้มีประสบการณ์ในการแก้ไขปัญหา และประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหาอยู่เสมอ ส่งเสริมให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติรู้จักรับผิดชอบทั้งต่อตนเอง ครอบครัว สถาบันการศึกษา และชุมชนที่อาศัยอยู่ รวมถึงยอมรับ และรับผิดชอบต่อผลจากการกระทำของตนเอง โดยคอยสนับสนุนให้กำลังใจและติดตามผล

อย่างต่อเนื่อง จนเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติเกิดความเข้าใจ รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า มีความหมาย และความเข้มแข็งตลอดไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการขยายการศึกษาในกลุ่มเยาวชนหญิง หรือขยายการศึกษาเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่สังกัดในพื้นที่อื่นๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนที่ถูกคุมความประพฤติได้อย่างครอบคลุมต่อไป
2. ควรทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอื่นๆ กับความเข้มแข็งในการมองโลก เช่น การปรับตัว ความฉลาดทางอารมณ์ สัมพันธภาพในครอบครัว การทำหน้าที่ของครอบครัว รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู เป็นต้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีบริบทหลากหลายมากยิ่งขึ้น
3. ควรทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่สามารถอธิบายและศึกษาความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนที่ถูกคุมความประพฤติได้อย่างชัดเจนและนำไปสู่การพัฒนาแนวทางในการแก้ไขฟื้นฟูเยาวชนให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงมากขึ้น
4. การศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่ามีอุปสรรคในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ทำให้ได้ข้อมูลค่อนข้างล่าช้า เนื่องจากการช่วงระยะเวลาในการเก็บข้อมูลเป็นช่วงที่เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ระหว่างการสอบ จึงทำให้เยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติมารายงานตัวหรือเข้าร่วมกิจกรรมกับสำนักงานคุมประพฤติ และตอบแบบสอบถามเมื่อพร้อม จึงทำให้ได้ข้อมูลล่าช้า ดังนั้น ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยควรมีการวางแผน และกำหนดระยะเวลาในการเก็บข้อมูลให้เหมาะสม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนในเวลาที่กำหนด

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กรมคุมประพฤติ. 2550. รายงานการวิจัย การประเมินผลสัมฤทธิ์ของงานคุมประพฤติ: การดำเนินชีวิตในสังคมอย่างบูรณาการของผู้พ้นการคุมความประพฤติ. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.

_____. 2554. ผลการดำเนินงานของสำนักงานคุมประพฤติทั่วประเทศ ประจำปีงบประมาณปี พ.ศ. 2554 (ตุลาคม 2553- กันยายน 2554) (Online). www.probation.go.th, 4 มกราคม 2555.

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. 2554. ข้อมูลสถิติคดีย้อนหลังระหว่างปี พ.ศ. 2544-2553 (Online). www.djob.moj.go.th, 4 มิถุนายน 2554.

กัลยา มหาวັນ. 2549. การใช้การอภิปรายกลุ่มเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษและทักษะทางสังคม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2554. “ทักษะสังคม พื้นฐานอยู่ร่วมกันอย่างมีสุข 2”. สุขอารยะ (Online). www.kriengsak-chareonwongsak-sukkaraya.blogspot.com/2011/04/kriengsak-chareonwongsak-2.htm, 14 สิงหาคม 2554.

จรรยา คุณมี. 2520. การสอนวิชาสังคม. กรุงเทพมหานคร: ประสานการพิมพ์.

ฉัตรภรณ์ กงสิน. 2553. อิทธิพลของการทำหน้าที่ของครอบครัวและการมองโลกในแง่ดีที่มีต่อความโกรธของวัยรุ่น: กรณีศึกษานักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชวิศา แข่งสมุทร, สูดสบาย จุลกัทัพพะ และเจดศักดิ์ โฉวาสินธุ์. 2552. “การพัฒนาการมองในแง่ดีของวัยรุ่น.” วารสารสุขภาพจิตแห่งประเทศไทย 17 (1): 12-20.

ณัฐนิชา ปลอดภัย. 2551. ผลของการฝึกทักษะทางสังคมต่อความวิตกกังวลทางสังคมของเยาวชนหญิงในสถาบันพัฒนาเยาวชนสตรี จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ณญา ล่อใจ. 2549. การศึกษาการมองโลกในแง่ดีของพยาบาลในเขตจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ทิสรา เขมมณี, น้อมศรี เกท, และ วรสุดา บุญยไวยโรจน์. 2528. รายงานวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการฝึกทักษะการทำงานกลุ่มสำหรับนักเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เทอดศักดิ์ เดชคง. 2547. มีดีบ้างไหม ?. กรุงเทพมหานคร: มติชน.

_____. 2549. คิดอย่างไรให้เป็นด้านบวก (Online). www.deterd.com, 16 สิงหาคม 2554.

นาคยา ภัทรแสงไทย. 2525. ยุทธวิธีการสอนสังคมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

นุจรี ไชยมงคล, มณีรัตน์ ภาครูป, ธิดารัตน์ หวังสวัสดิ์. 2554. “ความเข้มแข็งในการมองโลกของวัยรุ่นในเขต 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย.” *Princess of Naradhiwas University Journal* 3(1): 1-15.

ประกอบ คูปรัดน์. 2553. ผู้นำต้องมองโลกในแง่บวก (Online). <http://pracob.blogspot.com>, 20 กรกฎาคม 2554.

ประนอม เดชชัย. 2521. แนวคิดใหม่ในการสอนสังคมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ประเสริฐ ต้นสกุล. 2538. ยุทธศาสตร์ในการฝึกอบรมทักษะชีวิต: เอกส์ศึกษาแนวใหม่สำหรับ ประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.

ปิยะดี ลิ้มพะบำรุง. 2547. การพัฒนาการมองโลกในแง่ดีด้วยโปรแกรมการฝึกทักษะการคิดของ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาโทวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พัชรี โชติภพพงศ์. 2547. ความเข้มแข็งในการมองโลกและการปรับตัวด้านจิตสังคมของวัยรุ่นใน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พิบูลศรี วาสนสมสิทธิ์. 2526. “การพัฒนาทักษะทางสังคม” เอกสารการสอนสังคมศึกษา หน่วยที่ 8-9 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพมหานคร: สारมวลดชน.

พิมพาภรณ์ นกแก้ว. 2552. รูปแบบความผูกพัน ความเชื่อมั่นในตนเอง กับความเข้มแข็ง ในการมองโลกของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต บางเขน. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เมธาพร กาญจนเดชะ. 2553. กระบวนการยุติธรรมไทย. ใน เอกสารการสอนวิชากฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดของเด็ก ชุดที่ 1 (Online). <http://ajanmayka.blogspot.com/>. 19 มีนาคม 2555.

รังสี วิบูลย์อรธรกร. 2534. ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางสังคมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
สังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัด
ปราจีนบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนสังคมศึกษา,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

รัชณี นามจันทร์ และสมจิต หนูเจริญกุล. 2543. “ความเข้มแข็งในการมองโลก: การวิเคราะห์
แนวคิดทางทฤษฎีและทบทวนการวิจัย.” วารสารวิจัยทางพยาบาล 4 (3): 293-312.

วรางคณา รัชตะวรรณ. 2554. การศึกษาและพัฒนาการมองโลกในแง่ดีของนักเรียนวัยรุ่น
โดยการให้คำปรึกษากลุ่ม. ปรินญาณิพนธ์การศึกษาคุณวุฒิปบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา
การให้คำปรึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วราพร จำรัสประเสริฐ. 2531. ทักษะของเยาวชนไทยในทศวรรษหน้า ตามทรรศนะของ
นักสังคมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนสังคมศึกษา,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วราภรณ์ ผาทอง. 2549. ผลของโปรแกรมพัฒนาการมองโลกในแง่ดีต่อความสุขในชีวิตของ
ผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูง. การค้นคว้าแบบอิสระวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วราพจน์ สมานมิตร. 2546. ทักษะทางสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติด
ของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาจิตวิทยาชุมชน, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วาริ ธีระจิตร. 2534. การพัฒนาการสอนสังคมศึกษาระดับประถม. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วาสนา กันคำ. 2550. ผลของโปรแกรมพัฒนาการมองโลกในแง่ดีต่อการมองโลกในห่อผู้ป่วย

วิกฤติโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิทยา นาควัชร. 2551. ใช้ชีวิตอย่างผู้ชนะ. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

วิทยากร เชิงกุล. 2548. “มองโลกในแง่ดี: คนที่มีความสุขคือคนที่มีความหวังเต็มเปี่ยม”.

จิตวิทยาในการสร้างความสุข (Online).

<http://witayakornclub.wordpress.com/2009/10/05/dee/>, 29 กุมภาพันธ์ 2555.

วิณา วโรตมะวิษณุ. 2530. กลวิธีการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา. เชียงใหม่:

ภาควิชาประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

คันสนีย์ นาคะสนธิ์. 2545. การศึกษาและพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

โรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม กรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สมจิต หนูเจริญกุล, ประครอง อินทรสมบัติ และพรรณวดี พุฒวัฒนะ. 2532. “สิ่งรบกวน

ในชีวิตประจำวัน ความเข้มแข็งในการมองโลก และการรับรู้ถึงความผาสุกในชีวิต
ของอาจารย์พยาบาลในมหาวิทยาลัย.” วารสารพยาบาล 3: 169-190.

สุขุมล เกษมสุข. 2535. การสอนทักษะทางสังคมในชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร:

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุมาลี พั่วชู. 2547. การศึกษาพัฒนาการความสามารถในการคิดวิเคราะห์และการมองโลกในแง่ดี
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 3.

ปริญญาโท ศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุรศักดิ์ สุมารัตน์. 2540. ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางสังคมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนในโรงเรียนเอกชนในเขตอำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สิรินทร์ ศรีประสิทธิ์. 2545. ทักษะทางสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกัน
การล่องหนทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัด
กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดสมุทรสาคร.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุชา จันทน์เอม. 2544. จิตวิทยาเด็กเกร. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

สุดาภรณ์ วงศ์ใหญ่. 2545. ผลของโปรแกรมการฝึกตามแนวการพิจารณาเหตุผล และอารมณ์
ต่อความเข้มแข็งในการมองโลกและความวิตกกังวลทางสังคมของเยาวชนในสถาน
สงเคราะห์เด็กชายบ้านเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการ
ปรึกษา, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุนันทา เทพหนู. 2550. การพัฒนาเครื่องมือวัดความเข้มแข็งในการมองโลกสำหรับนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 3 สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา, มหาวิทยาลัยทักษิณ.

สุริย์ กาญจนวงศ์ และคณะ. 2549. การศึกษาปัญหาที่เป็นสาเหตุของการกระทำความผิด
ของเด็กและเยาวชน. นครปฐม: คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

สุริย์พร ไชยฤกษ์. 2550. การศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อการมองโลกในแง่ดีของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์หุ้ระดับ. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุริยเดว ทรีปาตี และคณะ. 2552. รายงานวิจัยโครงการศึกษาเพื่อพัฒนาเครื่องมือสำรวจ
ต้นทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทย. กรุงเทพมหานคร: แผนงานสุขภาวะเด็กและเยาวชน
สำนักงานกองทุนสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.).

เสริม ปุณณหิตานนท์. 2527. การกระทำผิดในสังคม. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เสรี โอภาส. 2532. การศึกษาเปรียบเทียบทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ระหว่างโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ในจังหวัดสุโขทัย.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนสังคมศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. ม.ป.ป. “ยุทธศาสตร์การพัฒนา
คุณภาพคนและสังคมไทยสู่ภูมิปัญญาและการเรียนรู้.” ใน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) (Online). [www.Ldd.go.th/Thai-html/05022007/PDF/
PDF01/index.htm](http://www.Ldd.go.th/Thai-html/05022007/PDF/PDF01/index.htm), 4 มิถุนายน 2554.

อรพินท์ ชูชม. 2544. “จากทฤษฎีสู่แนวปฏิบัติในการมองโลกในแง่ดี.” วารสารพฤติกรรม
ศาสตร์ 7 (1): 43-52.

อุมพร ตรังสมบัติ. 2544. **สร้างสมาธิให้ลูกคุณ**. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ศูนย์วิจัยและพัฒนา
ครอบครัว จำกัด.

_____. 2546. **สร้าง EQ ให้ลูกคุณ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ศูนย์วิจัยและพัฒนา
ครอบครัว จำกัด.

อุษณีย์ อนุรัตน์วงศ์ (โพธิสุข). 2545. **สร้างเด็กให้เป็นอัจฉริยะ เล่มที่ 5 E.Q. ปัญญาของ
มนุษยชาติ**. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.

Anonymous. 2011. "Optimism." **Wikipedia the Free Encyclopedia** (Online).
<http://en.Wikipedia.org/wiki/Optimism>, June 19, 2011.

Antonovsky, A. 1987. **Unraveling the Mystery of Health: How People Manage Stress and
Stay Well**. San Francisco: Jossey-Bass.

_____. 1991. **Health, Stress, and Coping**. San Francisco: Jossey-Bass Publishers.

Antonovsky, A. and S. Sagy. 1986. "The Development of the coherence and its impact on
responses to stress situation." **The Journal of Social Psychology** 2: 213 - 223.

Bloom, M. 1996. **Primary Prevention Practices**. The United States of America: SAGE
Publications International Educational and Professional Publisher.

Chang, E. C. 2001. **Optimism & Pessimism: Implications for Theory, Research, and
Practice**. The United States of America: American Psychological Association.

Dunavoid, P. A. 1997. **Happiness, Hope, and Optimism** (Online).

www.csun.edu/vcpsy00h/students/happy.html. April 13, 2012.

Fournier, *et al.* 1999. "What does optimism mean? optimism and adaptation to multiple sclerosis." **Journal of Behavioral Medicine** 22: 303-326.

Jarolimek, J. 1977. **Social Studies Competencies and Skills: Learning to Teach as an Intern**. New York: The Macmillan Publishing.

———. 1997. **Social Studies in Elementary Education**. New York: The Macmillan Company.

MacDonald, L. 2004. **Learn to be an Optimist a Practical Guide to Achieving Happiness**. Singapore: Duncan Baird Publishers.

McIntyre, T. 2003. **Teaching social skills to kids who don't yet have them** (Online). www.BehaviorAdvisor.com/SocialSkills.html, February 17, 2012.

Murphey, D. *et al.* 2004. "Relationship of a brief measure of youth assets to health-promoting and risk behaviors." **Journal of Adolescent Health** 34: 184-191.

Search Institute. 2011. What kids need: the building blocks for children and youth. In **Discovering what kids need to succeed** (Online). [www. search-institute.org](http://www.search-institute.org) , August 20, 2011.

Seligman, M. E. P. 1990. **Learned Optimism**. New York: Pocket Books.

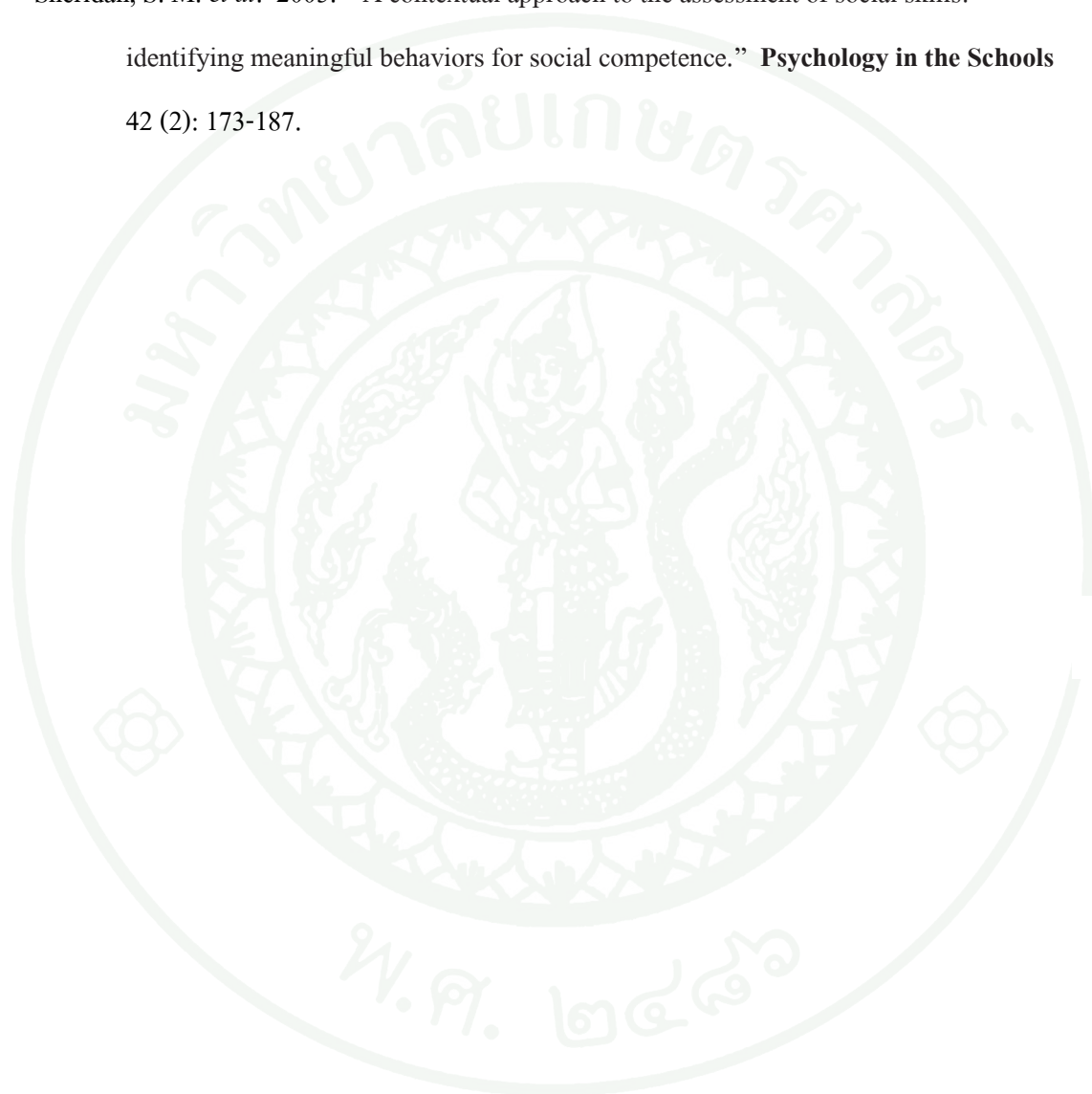
Seligman, M. E. P. 2006. **Learned Optimism: How to Change Your Mind and Your Life.**

The United States of America: A Division of Random House, Inc.

Sheridan, S. M. *et al.* 2005. "A contextual approach to the assessment of social skills:

identifying meaningful behaviors for social competence." **Psychology in the Schools**

42 (2): 173-187.

ภาคผนวก

งานคุมประพฤติในประเทศไทย

ความหมายของการคุมความประพฤติ

คำว่า การคุมความประพฤติ หรือ Probation มาจากคำว่า Probare ในภาษาละติน ซึ่งแปลว่า การทดลองหรือการพิสูจน์ (To try or prove) สำหรับในกระบวนการยุติธรรม จอห์น ออกัสตัส ได้นำคำนี้มาใช้เป็นคนแรกจนกระทั่งเป็นที่ยอมรับมาจนถึงปัจจุบัน (กรมคุมประพฤติ, 2550)

ศักดิ์ชัย เลิศพานิชพันธ์ (2539 อ้างใน กรมคุมประพฤติ, 2550: 7) ได้ให้ความหมายของคำว่า การคุมประพฤติ ดังนี้ การคุมประพฤติเป็นมาตรการทางกฎหมาย (Lagal Measure) สำหรับผู้กระทำความผิด ซึ่งทำให้ศาลทราบภูมิหลังของจำเลย และสร้างทางเลือกแทนการจำคุกหรือการกักขังในเรือนจำ โดยผู้กระทำความผิดจะอยู่ภายใต้การสอดส่องดูแล (Supervision) ของพนักงานคุมประพฤติตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนด

Killinger and Cromwell (อ้างใน กรมคุมประพฤติ, 2550: 7) ได้ให้ความหมายของการคุมประพฤติ 4 ความหมาย คือ

1. การคุมประพฤติในความหมายที่เป็นคำสั่งศาล (Dispositon) ถูกนำมาใช้ครั้งแรกในฐานะที่เป็นการชะลอหรือการพักคำพิพากษาไว้ก่อน ภายใต้การคุมประพฤติผู้กระทำความผิดยังคงมีอิสรภาพในชุมชนต่อไป โดยอยู่ภายใต้การคุมความประพฤติและเงื่อนไขที่แน่นอน ซึ่งกำหนดโดยศาล ในปัจจุบันนี้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น การคุมประพฤติถูกใช้เพิ่มมากขึ้นในฐานะที่เป็นคำพิพากษาในตัว

2. การคุมประพฤติในความหมายที่หมายถึงสถานภาพ (Status) สะท้อนให้เห็นถึงตำแหน่งของผู้กระทำความผิดซึ่งถูกตัดสินให้คุมประพฤติ สำหรับผู้กระทำความผิดสถานภาพที่อยู่ในระหว่างการคุมประพฤติมีความแตกต่างจากสถานภาพการเป็นพลเมืองอิสระและเป็นผู้กระทำความผิดที่ถูกกักขัง

3. การคุมประพฤติในความหมายที่เป็นระบบย่อย (System or Subsystem) ในการแก้ไขผู้กระทำความผิดโดยตัวของตัวเองแล้ว การคุมประพฤติเป็นระบบย่อยของกระบวนการยุติธรรม นอกจากจะถูกรวมไปเป็นพิเศษ “การคุมประพฤติ” จะถูกใช้เมื่อหมายถึงระบบย่อยของการคุมประพฤติ เมื่อถูกใช้ในความหมายนี้ การคุมประพฤติจะหมายถึงหน่วยงานหรือองค์กรซึ่งบริหารกระบวนการคุมประพฤติสำหรับเด็กและผู้ใหญ่

4. การคุมประพฤติในความหมายที่เป็นกระบวนการ (Process) หมายถึงชุดของหน้าที่กิจกรรมและบริการต่างๆ ซึ่งแสดงถึงระบบการติดต่อสัมพันธ์กันของศาล ผู้กระทำความผิดและชุมชน กระบวนการรวมถึงแต่การเตรียมรายงานสำหรับศาล การคุมความประพฤติผู้ถูกคุมความประพฤติ และการหาหรือการกำหนดบริการสำหรับผู้ถูกคุมความประพฤติ

ทั้งนี้ วัตถุประสงค์ของการคุมประพฤติคือ เพื่อคุ้มครองและป้องกันสังคมจากอาชญากรรม เพื่อให้ข้อมูลที่ต้องเกี่ยวข้องกับตัวจำเลยต่อศาลก่อนการพิจารณาคดี และเพื่อแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดให้กลับตนเป็นพลเมืองดี

ความเป็นมาของงานคุมประพฤติ

ประเทศไทยได้เริ่มนำระบบงานคุมประพฤตินำมาใช้กับผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็กและเยาวชนก่อน ส่วนผู้กระทำความผิดที่เป็นผู้ใหญ่ นั้น แม้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499 มาตรา 56, 57 และ 58 จะได้บัญญัติถึงวิธีการเกี่ยวกับการคุมประพฤติไว้ แต่อย่างไรก็ตามศาลคงใช้มาตรการรอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษเพียงอย่างเดียว โดยไม่ใช้วิธีการคุมประพฤติ เนื่องจากยังไม่มีหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่จะรับผิดชอบดำเนินการตามคำพิพากษาของศาลได้ จนกระทั่งรัฐบาลได้ผ่านพระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุมความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2522 และได้มีการจัดตั้งสำนักงานคุมประพฤติกลาง ซึ่งเป็นหน่วยงานระดับกอง สังกัดสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม และได้เปิดดำเนินการเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2522 โดยดำเนินการในกรุงเทพมหานครก่อน จนปรากฏผลเป็นที่น่าพอใจจึงได้เปิดดำเนินการสำนักงานคุมประพฤติใน

ส่วนภูมิภาคทั่วประเทศ และเพื่อประสิทธิภาพและความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน สำนักงานคุ้มครองประพฤติกกลางจึงได้ยกฐานะให้เป็น “กรมคุ้มครองประพฤติก” เมื่อวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2535 ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรมไปเป็นของกรมคุ้มครองประพฤติก กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2535

ต่อมาเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ. 2544 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเรื่อง แนวทางรูปแบบการปรับลดปริมาณคดีขึ้นสู่ศาล และตามพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 พ.ศ. 2545 ให้กรมคุ้มครองประพฤติกเป็นหน่วยงานหลักในการคุ้มครองประพฤติกผู้กระทำความผิดทั้งในชั้นก่อนฟ้อง ชั้นการพิจารณาดีของศาล และชั้นภายหลังศาลมีคำพิพากษา ซึ่งนำมาสู่การถ่ายโอนงาน และกรมคุ้มครองประพฤติกได้เพิ่มบทบาท การกิจการคุ้มครองประพฤติกเด็กและเยาวชน ผู้ได้รับการพักการลงโทษและลดวันต้องโทษจำคุก

ดังนั้น ผู้กระทำความผิดที่อยู่ในการควบคุมและสอดส่องหรือการคุ้มครองประพฤติกของกรมคุ้มครองประพฤติก ได้แก่

1. ผู้กระทำความผิดที่เป็นผู้ใหญ่ คือผู้กระทำความผิดที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่ศาลพิพากษาหรือการกำหนดโทษ หรือรอการลงโทษจำคุกและกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองประพฤติกตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56
2. ผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็กและเยาวชน คือ เด็กและเยาวชนที่ศาลเห็นควรใช้วิธีการคุ้มครองประพฤติกตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 หรือตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 74, 75

3. ผู้ได้รับการพักการลงโทษและลดวันต้องโทษจำคุก คือผู้กระทำความผิดที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก ซึ่งเป็นนักโทษเด็ดขาดที่ได้รับโทษมาแล้วตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 มาตรา 32 โดยได้รับการปล่อยตัวก่อนครบกำหนดโทษภายใต้เงื่อนไขการพักการลงโทษหรือลดวันต้องโทษจำคุก (กรมคุมประพฤติ, 2551)

การดำเนินงานคุมประพฤติเด็กและเยาวชน

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเกี่ยวกับแนวทางรูปแบบการลดปริมาณคดีขึ้นสู่ศาลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานคุมประพฤติเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ. 2544 และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2545 เป็นต้นมา ทำให้กรมคุมประพฤติต้องรับโอนภารกิจการคุมประพฤติเด็กและเยาวชนจากกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนมาดำเนินการ เฉพาะการดำเนินการในขั้นตอนของการควบคุมและสอดส่อง ส่วนการดำเนินงานในขั้นตอนของการสืบเสาะและพินิจยังคงเป็นภารกิจในความรับผิดชอบของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนเช่นเดิม โดยกรมคุมประพฤติได้มีการส่ง-รับมอบงานคุมความประพฤติเด็กและเยาวชนจากกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2546

การคุมประพฤติเด็กและเยาวชนของไทยในปัจจุบันเป็นมาตรการทางกฎหมายที่มีจุดเริ่มต้นจากศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน ซึ่งได้แก่ ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัด และศาลจังหวัดแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว มีคำพิพากษาให้คุมประพฤติเด็กและเยาวชนไว้ โดยมีพนักงานคุมประพฤติประจำสำนักงานคุมประพฤติจังหวัด/ประจำศาลจังหวัด ในสังกัดกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรมเป็นหน่วยงานปฏิบัติในการดำเนินการบังคับใช้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาให้คุมประพฤติเด็กและเยาวชนนั้น โดยมีขั้นตอนในการปฏิบัติงาน ดังนี้

1. การรับคดี เป็นขั้นตอนการปฏิบัติงานทางธุรการคดี หลังจากที่มีคำพิพากษาให้คุมความประพฤติเด็กหรือเยาวชนแล้ว โดยเจ้าหน้าที่ธุรการคดีประจำสำนักอำนวยการศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง หรือศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัด หรือศาลจังหวัดแผนกคดีเยาวชนและ

ครอบครัวจะเป็นผู้แจ้งคำพิพากษาให้สำนักงานคุมประพฤติรับทราบเพื่อดำเนินการรับคดีมาดำเนินการ

2. การชี้แจงเงื่อนไขการคุมความประพฤติและรวบรวมข้อมูล เมื่อเด็กหรือเยาวชนมาพบพนักงานคุมประพฤติ พนักงานคุมประพฤติจะดำเนินการปฐมนิเทศและชี้แจงเงื่อนไขการคุมความประพฤติ รวมทั้งตรวจสอบและรับหลักฐานเกี่ยวกับการคุมความประพฤติที่ศาลให้ปฏิบัติ

3. การวิเคราะห์และวางแผน เป็นขั้นตอนของพนักงานคุมประพฤติเจ้าของสำนวนจะนำข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับประวัติภูมิหลังของเด็กหรือเยาวชน ตลอดจนสภาพความผิดและพฤติการณ์คดีมาวิเคราะห์และประเมินและวางแผนการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด

4. การดำเนินการควบคุมและสอดส่องตามแผน เป็นขั้นตอนของพนักงานคุมประพฤติจะควบคุมดูแลและช่วยเหลือให้ผู้กระทำผิดปฏิบัติตามเงื่อนไขการคุมความประพฤติและให้การแก้ไขฟื้นฟูในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสัปดาห์ละครั้งเป็นพลเมืองดีและไม่หวนกลับไปกระทำผิดซ้ำ

5. การติดตามและประเมินผล เป็นขั้นตอนของพนักงานคุมประพฤติจะดำเนินการรวบรวมผลการดำเนินงานต่างๆ ในขั้นตอนการดำเนินการควบคุมและสอดส่องตามแผน ทั้งในระหว่างการคุมความประพฤติเพื่อการปรับแผนการคุมความประพฤติ การเสนอรายงานเพื่อลด/ขยายระยะเวลาการคุมความประพฤติ หรือการปรับเงื่อนไขการคุมความประพฤติให้มีประสิทธิภาพในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดยิ่งขึ้น

6. การจัดทำรายงานการคุมความประพฤติ เป็นขั้นตอนของพนักงานคุมประพฤติในการจัดทำรายงานการคุมความประพฤติเพื่อเสนอต่อศาล รวมทั้งการติดตามผลการรายงานดังกล่าวเพื่อบันทึกสรุปการดำเนินการเป็นหลักฐานไว้ และอาจต้องดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามคำสั่งที่อาจมีขึ้นจากการรายงานการคุมความประพฤตินั้น

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลและตรวจสอบเครื่องมือ

ที่ ศธ ๐๕๓๑.๑๑๒๐๒/๖๓)๙

ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๕๐ ถนนพหลโยธิน จตุจักร
กรุงเทพ ๑๐๙๐๐

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน นางสาวฝนทิพ ชลชัยไพศาล

ด้วย นางอ้อมฤดี วีระกะลัส นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ต้นทุนชีวิต ทักษะทางสังคม การมองโลกในแง่ดีกับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร” ในการควบคุมดูแลของ อ. ดร.ธีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน ประธานกรรมการ ในการนี้ นิสิตได้สร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถามจำนวน ๔ ชุด ได้แก่ แบบสอบถามต้นทุนชีวิต แบบสอบถามทักษะทางสังคม แบบสอบถามการมองโลกในแง่ดี และแบบสอบถามความเข้มแข็งในการมองโลก ซึ่งอยู่ในระหว่างการดำเนินการปรับปรุงเครื่องมือวิจัย ซึ่งการปรับปรุงดังกล่าว จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือ ทั้งนี้ เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญให้ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือให้กับนิสิต

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์วัลย์ สุรินยา)
หัวหน้าภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์

ภาควิชาจิตวิทยา

โทรศัพท์ ๐-๒๕๖๑-๓๔๘๐ ต่อ ๑

โทรสาร ๐-๒๕๖๑-๒๗๓๘

โทรติดต่อนิสิต 0๕.1.....907.1795

ที่ ยธ ๐๓๐๘/๑๖

สำนักพัฒนาการคุมประพฤติ
กรมคุมประพฤติ
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ
อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์ ชั้น ๖ ถนนแจ้งวัฒนะ
แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่
กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๑๐

๒๕๕๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง การพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

เรียน หัวหน้าภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์

ตามที่ท่านหนังสือที่ ศธ ๐๕๓๑.๑๑๒๐๒/๐๗๓ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ข้าพเจ้าเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม จำนวน ๔ ชุด ได้แก่ แบบสอบถามต้นทุนชีวิต แบบสอบถามทักษะทางสังคม แบบสอบถามการมองโลก ในแง่ดีและแบบสอบถามความเข้มแข็งในการมองโลก ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ต้นทุนชีวิต ทักษะทางสังคม การมองโลกในแง่ดีกับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติ ของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร” ของนางอ้อมฤดี วีระกะลัส นิสิตปริญญาโท นั้น

ข้าพเจ้าได้พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามทั้ง ๔ ฉบับ ดังกล่าว เรียบร้อยแล้ว รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมานี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

อนันต์ พลชัยไพศาล

(นางสาวพนทิพย์ พลชัยไพศาล)
พนักงานคุมประพฤติชำนาญการพิเศษ

กลุ่มแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด

โทร. ๐ ๒๑๔๑ ๔๘๙๓

โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๘๘๖๗

เรียน คุณอ้อมฤดี วีระกะลัส
เรื่อง ใ้พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

1/25/55
14 ก.พ. 55

1/25/55
14 ก.พ. 55

2/5๐๐๖/๖๖๖/๖๖๖/๖๖๖ การพิจารณาความเที่ยงตรง /๖

๒๕๕๕
๒๕
๒๕๕๕

ที่ ศธ ๐๕๓๑.๑๑๒๐๒/๐๗๕

ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๕๐ ถนนพหลโยธิน จตุจักร
กรุงเทพ ๑๐๙๐๐

๖/ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน นางอัญชลี พัฒนสาร

ด้วย นางอ้อมฤดี วีระกะลัส นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ต้นทุนชีวิต ทักษะทางสังคม การมองโลกในแง่ดีกับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร” ในการควบคุมดูแลของ อ. ดร.ธีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน ประธานกรรมการ ในการนี้นิสิตได้สร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถามจำนวน ๔ ชุด ได้แก่ แบบสอบถามต้นทุนชีวิต แบบสอบถามทักษะทางสังคม แบบสอบถามการมองโลกในแง่ดี และแบบสอบถามความเข้มแข็งในการมองโลก ซึ่งอยู่ในระหว่างการดำเนินการปรับปรุงเครื่องมือวิจัย ซึ่งการปรับปรุงดังกล่าว จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือ ทั้งนี้ เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญให้ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือให้กับนิสิต

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์วัลย์ สุรินยา)

หัวหน้าภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์

ภาควิชาจิตวิทยา

โทรศัพท์ ๐-๒๕๖๑-๓๔๘๐ ต่อ ๑

โทรสาร ๐-๒๕๖๑-๒๗๓๘

โทรติดต่อนิสิต ๐๕๑ ๕๐๓ ๖๖๕

ที่ ยธ ๐๓๐๒/ ๐733

กองกิจการชุมชนและบริการสังคม
กรมคุมประพฤติ ศูนย์ราชการฯ
อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์ ชั้น ๖
ถนนแจ้งวัฒนะ หลักสี่
กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๑๐

๕ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง การขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน หัวหน้าภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์

ตามที่ท่านได้ขอความอนุเคราะห์ให้ข้าพเจ้า นางอัญชลี พัฒนสาร ดำเนินการตรวจสอบ
เครื่องมือให้กับนิสิตปริญญาโท นั้น

บัดนี้ ข้าพเจ้าได้ดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางอัญชลี พัฒนสาร)

ผู้อำนวยการกองกิจการชุมชนและบริการสังคม

16/๔๕๓๗

13/๔๕๕๕

ฝ่ายบริหารงานทั่วไป

โทร. ๐ ๒๑๔๑ ๔๘๖๕

โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๘๘๕๖

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยสังคม

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

ตาม

ที่

๕๕๕๕

ที่ ศธ ๐๕๓๑.๑๑๒๐๒/๐๗๖

ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๕๐ ถนนพหลโยธิน จตุจักร
กรุงเทพ ๑๐๙๐๐

๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน นางพรประภา แก้วกล้า

ด้วย นางอ้อมฤดี วีระกะลัส นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ต้นทุนชีวิต ทักษะทางสังคม การมองโลกในแง่ดีกับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร” ในการควบคุมดูแลของ อ. ดร.ธีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน ประธานกรรมการ ในการนี้ นิสิตได้สร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถามจำนวน ๔ ชุด ได้แก่ แบบสอบถามต้นทุนชีวิต แบบสอบถามทักษะทางสังคม แบบสอบถามการมองโลกในแง่ดี และแบบสอบถามความเข้มแข็งในการมองโลก ซึ่งอยู่ในระหว่างการดำเนินการปรับปรุงเครื่องมือวิจัย ซึ่งการปรับปรุงดังกล่าว จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือ ทั้งนี้ เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญให้ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือให้กับนิสิต

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์วัลย์ สุรินยา)

หัวหน้าภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์

ภาควิชาจิตวิทยา

โทรศัพท์ ๐-๒๕๖๑-๓๔๘๐ ต่อ ๑

โทรสาร ๐-๒๕๖๑-๒๗๓๘

โทรติดต่อนิสิต ๐๘๑-๙๐๓๑๗๙๕

ที่ ยธ ๐๓๐๔/ฉ.๔๗

กรมคุมประพฤติ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ

อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์ ชั้น ๖

ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่

กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๑๐

๖ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง การขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน หัวหน้าภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์

ตามที่ท่านได้ขอความอนุเคราะห์ให้ข้าพเจ้า นางพรประภา แก้วกล้า ดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือให้การกับนิสิตปริญญาโท นั้น

บัดนี้ ข้าพเจ้าได้ดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

Praporn Kae-lua

(นางพรประภา แก้วกล้า)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพัฒนาระบบการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

|| น.ร. ร.ร. ร.ร. ||

Praporn Kae-lua

Praporn Kae-lua

ฝ่ายบริหารงานทั่วไป

โทร. ๐ ๒๑๔๓ ๐๖๗๔

โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๔๘๔๘

ให้เงิน ๙๐๐ บาท

๖ มีนาคม ๒๕๕๕

Praporn Kae-lua

Praporn Kae-lua

Praporn Kae-lua

ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๑๒๐๒/

ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๕๐ ถนนพหลโยธิน จตุจักร
กรุงเทพ ๑๐๙๐๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง ขออนุมัติให้ใช้เครื่องมือวิจัยเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน นพ. สุริยเดว ทรีปาตี

เนื่องด้วย นางอ้อมฤดี วีระกะลัส นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ต้นทุนชีวิต ทักษะทางสังคม การมองโลกในแง่ดีกับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร" โดยมี อ. ดร.ธีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความประสงค์ขออนุญาตใช้เครื่องมือแบบสำรวจต้นทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทย (ฉบับเยาวชน) ที่ได้มีการพัฒนาเครื่องมือและใช้มาตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๑ ใช้สำหรับการปรับปรุงเครื่องมือวิจัย เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิภย์วัลย์ สุรินยา)
หัวหน้าภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์

ภาควิชาจิตวิทยา

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๖๑ ๓๔๘๐ กด. ๑

โทรติดต่อนิสิต.....

ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๒๐๒/๐๗๖

ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๕๐ ถนนพหลโยธิน จตุจักร
กรุงเทพ ๑๐๙๐๐

ร.๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง ขออนุญาตขอทราบข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติ

เนื่องด้วย นางอ้อมฤดี วีระกะลัส นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาชุมชน คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ต้นทุนชีวิต ทักษะทางสังคม การมองโลกในแง่ดีกับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร” โดยมี อ. ดร.ธีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จึงขอความอนุเคราะห์ให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ทั้งนี้ นิสิตจะได้ประสานงานวันและเวลาในการเก็บข้อมูลอีกครั้ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์วัลย์ สุรินยา)

หัวหน้าภาควิชาจิตวิทยา

ภาควิชาจิตวิทยา

โทรศัพท์ ๐-๒๕๖๑-๓๔๘๐ ต่อ ๑

โทรสาร ๐-๒๕๖๑-๒๒๓๐

ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๑๒/๓๔๒๘

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๕๐ ถนนงามวงศ์วาน เขตจตุจักร
กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

๒ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อธิบดีกรมควบคุมความประพฤติ

ด้วยนางอ้อมฤดี วีระกะลัส นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์เรื่อง “ต้นทุนชีวิต ทักษะทางสังคมการมองโลกในแง่ดีกับความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร” โดยมีอาจารย์ ดร.ธีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในการทำวิจัยดังกล่าวนี้มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลการวิจัยจากเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติจำนวน ๓๐๘ คน จากสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน ๗ แห่ง ได้แก่ สำนักงานคุมประพฤติประจำศาลอาญา สำนักงานคุมประพฤติประจำศาลอาญากรุงเทพใต้ สำนักงานคุมประพฤติประจำศาลแขวงพระนครเหนือ สำนักงานคุมประพฤติประจำศาลแขวงพระนครใต้ สำนักงานคุมประพฤติประจำศาลแขวงดุสิต สำนักงานคุมประพฤติประจำศาลแขวงพระโขนง และสำนักงานคุมประพฤติประจำศาลจังหวัดมีนบุรี เพื่อประกอบการเรียบเรียงการทำวิจัยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จึงขออนุญาตให้นางอ้อมฤดี วีระกะลัส เก็บข้อมูลตามสถานที่ดังกล่าวข้างต้น ส่วนวัน และเวลาในการเก็บข้อมูลนี้สัปดาห์จะประสานต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พนิต เข้มทอง)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คณะสังคมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๕๖๑ ๓๔๘๐ ต่อ ๑

โทรสาร. ๐ ๒๕๖๑ ๒๗๓๘

โทรติดต่อนิสิต ๐๘๑ ๘๐๗ ๑๗๔๕

ภาคผนวก ค
รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ หรือแบบสอบถามทักษะทางสังคม การมองโลกในแง่ดี และความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร

1. นางอัญชลี พัฒนสาร

ผู้อำนวยการกองกิจการชุมชนและบริการสังคม
กองกิจการชุมชนและบริการสังคม กรมคุมประพฤติ

2. นางพรประภา แก้วกล้า

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพัฒนาระบบการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
กองพัฒนาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด กรมคุมประพฤติ

3. นางสาวพนทิพ ชลชัยไพศาล

พนักงานคุมประพฤติชำนาญการพิเศษ กลุ่มแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด
สำนักพัฒนาการคุมประพฤติ กรมคุมประพฤติ

แบบสอบถามการวิจัย

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาด้านทุนชีวิต ทักษะทางสังคม การมองโลกในแง่ดี และความเข้มแข็งในการมองโลกของเยาวชนชายที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ แบบสอบถามประกอบด้วย 5 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 ทุนชีวิต

ส่วนที่ 3 ทักษะทางสังคม

ส่วนที่ 4 การมองโลกในแง่ดี

ส่วนที่ 5 ความเข้มแข็งในการมองโลก

ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามนี้ กรุณาตอบตามความคิดเห็นของท่านให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง โดยไม่ต้องระบุชื่อลงในแบบสอบถาม **ข้อมูลที่ท่านตอบในแบบสอบถาม จะถือเป็นความลับ และไม่ส่งผลกระทบใดๆ ต่อตัวท่าน** ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความหรือทำเครื่องหมาย / ลงใน ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงของตัวท่านและกรุณาตอบให้ครบทุกข้อ

1. ระดับการศึกษา(ชั้นสูงสุด)

☐ ระดับประถมศึกษา

☐ ระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า (ปวช.)

☐ ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า (ปวส.)

☐ อื่นๆ ระบุ

2. ภูมิลำเนา จังหวัด

3. ลำดับการเกิด เป็นบุตรคนที่ จากจำนวนพี่น้อง..... คน

4. สถานภาพการครองคู่ของบิดามารดา

☐ สมรส/อยู่ร่วมกัน	☐ หย่าร้าง/แยกทาง
☐ หม้าย (บิดาเสียชีวิต)	☐ หม้าย (มารดาเสียชีวิต)
☐ บิดาและมารดาเสียชีวิต	

5. ระดับการศึกษาของบิดา

☐ ไม่ได้ศึกษา	☐ ระดับประถมศึกษา
☐ ระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า (ปวช.)	☐ ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า (ปวส.)
☐ ระดับปริญญาตรี	☐ สูงกว่าระดับปริญญาตรี

6. ระดับการศึกษาของมารดา

☐ ไม่ได้ศึกษา	☐ ระดับประถมศึกษา
☐ ระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า (ปวช.)	☐ ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า (ปวส.)
☐ ระดับปริญญาตรี	☐ สูงกว่าระดับปริญญาตรี

7. อาชีพของบิดา

☐ ไม่ได้ประกอบอาชีพ	☐ รับจ้าง
☐ ค้าขาย	☐ รับราชการ
☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	☐ เกษตรกรรม
☐ พนักงานบริษัทเอกชน	☐ อื่นๆ ระบุ

8. อาชีพของมารดา

☐ ไม่ได้ประกอบอาชีพ	☐ รับจ้าง
☐ ค้าขาย	☐ รับราชการ
☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	☐ เกษตรกรรม
☐ พนักงานบริษัทเอกชน	☐ อื่นๆ ระบุ

9. รายได้ของครอบครัว ประมาณ บาท/ต่อเดือน (รายได้ของสมาชิกทุกคนในครอบครัวรวมกัน)

ส่วนที่ 2 ต้นทุนชีวิต

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างหลังข้อความแต่ละข้อที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านหรือตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย มาก ที่สุด
1.	ฉันเชื่อว่าการได้ช่วยเหลือผู้อื่นเป็นสิ่งที่มีความค่าอย่างมาก				
2.	ฉันให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้เกิดความเท่าเทียมในสังคม เช่น เพศชายหญิง หรือเพศทางเลือก เป็นต้น				
3.	ฉันกล้ายืนหยัดในสิ่งที่ฉันเชื่อ เช่น กล้าเสนอความคิดเห็นแม้ว่าบางครั้งจะมีความเห็นแตกต่างจากผู้อื่น				
4.	ฉันพูดความจริงเสมอถึงแม้บางครั้งมันจะทำให้ยาก				
5.	ฉันรับผิดชอบในสิ่งที่ฉันทำ (ไม่ว่าผลจะเป็นอย่างไรก็ตาม)				
6.	ฉันยึดมั่นในพฤติกรรมที่ดี				
7.	ฉันมีการวางแผนและการตัดสินใจก่อนลงมือทำเสมอ				
8.	ฉันเห็นอกเห็นใจและใส่ใจในความรู้สึกของผู้อื่น				
9.	ฉันเรียนรู้และสามารถปรับตัวให้อยู่ร่วมกับคนที่มีความคิดเห็นหรือการดำเนินชีวิตแตกต่างกันได้อย่างดี				
10.	ฉันกล้าปฏิเสธพฤติกรรมเสี่ยง (เช่น เพศสัมพันธ์ ยาเสพติด ความรุนแรง และสิ่งที่ไม่ดี)				
11.	ฉันพยายามแก้ปัญหาข้อขัดแย้งด้วยสติปัญญามากกว่าอารมณ์ (ไม่ใช่ความรุนแรง)				
12.	ฉันสามารถควบคุมสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนเองได้ เช่น ควบคุมอารมณ์เวลาโกรธได้ดี เมื่อเกิดการโต้เถียงหรือขัดแย้ง				
13.	ฉันรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า				

ลำดับ	ข้อความ	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย มาก ที่สุด
14.	ฉันมีเป้าหมายในชีวิตชัดเจน				
15.	ฉันรู้สึกพึงพอใจในชีวิตความเป็นอยู่ของตัวเอง				
16.	ฉันได้รับความรัก ความอบอุ่น เอาใจใส่ และการสนับสนุนในทางที่ดีจากครอบครัว				
17.	ฉันปรึกษาหารือ และขอคำแนะนำจากผู้ปกครองได้อย่างสบายใจไม่ว่าเรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่				
18.	ฉันมีครอบครัวที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือด้านการเรียนรู้				
19.	ฉันรู้สึกปลอดภัย อบอุ่น และมีความสุขเมื่ออยู่ในครอบครัวตัวเอง				
20.	ฉันอยู่ในครอบครัวที่มีระเบียบกฎเกณฑ์ชัดเจน มีเหตุผลและมีการดูแลให้ปฏิบัติตาม				
21.	ฉันมีครอบครัวที่เป็นแบบอย่างที่ดีให้ทำตาม				
22.	ฉันมีครอบครัวที่สนับสนุนให้ฉันทำในสิ่งที่ฉันชอบหรืออยากทำ				
23.	ฉันสามารถพูดคุย แลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับสื่อ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ สื่อประเภทอื่นๆ ภายในครอบครัวเป็นประจำ				
24.	ฉันอยู่ในสถาบันการศึกษาที่เอาใจใส่ สนับสนุน และช่วยเหลือผู้เรียนได้ดี				
25.	ฉันรู้สึกปลอดภัยเมื่ออยู่ในสถาบันการศึกษา				
26.	ฉันอยู่ในสถาบันการศึกษาที่มีระเบียบกฎเกณฑ์ที่ชัดเจน มีเหตุผลและมีการดูแลให้ปฏิบัติตาม				
27.	ฉันมีครูที่สนับสนุนให้ฉันทำในสิ่งที่ฉันชอบทำหรืออยากทำ				

ลำดับ	ข้อความ	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย มาก ที่สุด
28.	ฉันอยากเรียนให้ได้ดี ไม่เอาเปรียบ และรู้จักแบ่งปัน ผู้อื่น				
29.	ฉันเอาใจใส่ในการเรียนอย่างสม่ำเสมอ				
30.	ฉันทำการบ้านหรือทบทวนบทเรียนทุกวัน				
31.	ฉันรักและผูกพันกับสถาบันการศึกษาของฉัน				
32.	ฉันอ่านหนังสือด้วยความเพลิดเพลินเป็นประจำ				
33.	ฉันใฝ่รู้ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมของชุมชน				
34.	ฉันสามารถพูดคุย แลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับ สื่อ เช่น วิทยุ โทรศัพท์ สื่อประเภทอื่นๆ กับครูเป็น ประจำ				
35.	ฉันมีเพื่อนสนิทที่เป็นแบบอย่างที่ดี และชักนำให้ฉัน ทำดี				
36.	ฉันทำกิจกรรมสร้างสรรค์ตามความชอบและพึงพอใจ ของตนเอง เช่น ทำงานศิลปะ เล่นดนตรี วาดรูป เป็น ประจำ				
37.	ฉันได้เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายเป็นประจำ				
38.	ฉันร่วมกิจกรรมทางศาสนา หรือประกอบพิธีกรรมเป็น ประจำ				
39.	ฉันและเพื่อนชวนกันทำกิจกรรมที่ดีเป็นประจำ				
40.	ฉันมีโอกาสร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับสื่อที่สร้างสรรค์ กับเพื่อน				
41.	ฉันมีญาติหรือผู้ใหญ่ นอกเหนือจากผู้ปกครองที่ฉัน สามารถปรึกษาหารือและขอความช่วยเหลือได้อย่าง สบายใจ				
42.	ฉันมีเพื่อนบ้านที่สนใจและให้กำลังใจฉัน				

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วยน้อยที่สุด	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยมากที่สุด
43.	ฉันรู้สึกว่าคุณในชุมชนให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าของเด็กและเยาวชน				
44.	ฉันได้รับมอบหมายบทบาทหน้าที่ที่มีคุณค่า และเป็นประโยชน์ต่อชุมชน				
45.	ฉันร่วมทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในชุมชนเป็นประจำ				
46.	ฉันรู้สึกอบอุ่น มีความสุข และภูมิใจในวิถีชีวิตเมื่ออยู่ในชุมชนของฉัน				
47.	ฉันมีเพื่อนบ้านคอยสวดส่อง และดูแลพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนให้อยู่ในกรอบที่เหมาะสม				
48.	ฉันมีผู้ใหญ่คนอื่นนอกเหนือจากผู้ปกครองที่เป็นแบบอย่างที่ดีให้ทำตาม				

ส่วนที่ 3 ทักษะทางสังคม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างหลังข้อความแต่ละข้อที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านหรือตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วยน้อยที่สุด	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยมากที่สุด
1.	ฉันสามารถหาความรู้เพิ่มเติมได้จากทางอินเทอร์เน็ต				
2.	ฉันแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์บ้านเมืองจากการพูดคุยกับเพื่อนๆ				
3.	ฉันได้รับข่าวสารที่ทันสมัยจากการดูโทรทัศน์				

ลำดับ	ข้อความ	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย มาก ที่สุด
4.	ฉันรับรู้ข่าวสารด้านต่างๆเพิ่มขึ้นจากการอ่านหนังสือพิมพ์				
5.	การพูดคุยกับผู้ใหญ่ที่ฉันรู้จัก ทำให้ฉันมีความรู้เพิ่มขึ้น				
6.	ฉันสามารถขอข้อมูลที่จำเป็นโดยการโทรศัพท์ไปยังหน่วยงานที่มีข้อมูลนั้น				
7.	ฉันรับรู้ข้อมูลที่มีประโยชน์จากการชมภาพยนตร์สารคดี				
8.	ฉันได้รับความรู้เพิ่มขึ้นจากการไปชมนิทรรศการที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น				
9.	การอ่านหนังสือทำให้ฉันได้รับความรู้เพิ่มขึ้น				
10.	เมื่อฉันมีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ ฉันสามารถขอข้อมูลได้จากสถานพยาบาลใกล้บ้าน				
11.	ฉันได้แนวทางในการใช้ชีวิตอยู่ในสังคมจากครอบครัวของฉัน				
12.	เมื่อฉันไม่สบาย ฉันรู้วิธีที่จะดูแลตัวเองให้ดีขึ้นได้				
13.	ฉันรู้ดีว่าจะเริ่มจัดการกับปัญหาต่างๆได้อย่างไร				
14.	ที่ผ่านมาฉันสามารถเลือกวิธีแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม				
15.	เมื่อเกิดปัญหาหลายอย่างพร้อมๆกัน ฉันสามารถเลือกจัดการกับปัญหาก่อนหลังได้อย่างเหมาะสม				
16.	ฉันเปลี่ยนวิธีการแก้ปัญหาใหม่ หากวิธีการเดิมไม่ได้ผล				
17.	ฉันสามารถนำวิธีการแก้ปัญหาที่ผ่านมาประยุกต์ใช้กับปัญหาที่เกิดขึ้นใหม่ได้อย่างเหมาะสม				
18.	เมื่อได้วิธีที่ดีในการแก้ปัญหาแล้ว ฉันลงมือปฏิบัติในเวลาไม่นาน				

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วยน้อยที่สุด	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยมากที่สุด
19.	เมื่อเกิดปัญหานั้นจะพยายามหาสาเหตุของปัญหาก่อนหาวิธีแก้ไข				
20.	ฉันทำความเข้าใจกับวิธีการแก้ปัญหาเป็นอย่างดีก่อนเริ่มลงมือปฏิบัติ				
21.	เมื่อเกิดความเครียด ฉันทราบว่าต้องปฏิบัติตนอย่างไรจึงจะเหมาะสม				
22.	ฉันเลือกการออกกำลังกายเป็นวิธีหนึ่งในการคลายความเครียด				
23.	การฟังเพลงอาจเป็นวิธีการหนึ่งที่ฉันใช้เพื่อผ่อนคลายความเครียด				
24.	เมื่อฉันเกิดความเครียดจากการเรียน ฉันจะเลือกใช้วิธีผ่อนคลายที่เหมาะสม				
25.	ฉันจะนอนหลับพักผ่อนเมื่อฉันรู้สึกอ่อนเพลีย				
26.	ฉันทราบว่า จะเลือกกิจกรรมใดเพื่อเป็นการผ่อนคลายความเครียด				
27.	ฉันมีวิธีเตรียมความพร้อมก่อนการสอบเพื่อลดความวิตกกังวล				
28.	ฉันสามารถพูดเตือนสติเพื่อนไม่ให้ทำสิ่งที่ไม่ดีได้				
29.	ฉันสามารถชี้แจงผู้ปกครองให้ทราบเกี่ยวกับเรื่องการเรียนของฉันได้				
30.	ฉันสามารถพูดให้เพื่อนรับฟังความคิดเห็นของฉันได้				
31.	ฉันบอกความต้องการของฉันให้ผู้อื่นทราบได้ไม่ยาก				
32.	คนรอบข้างสามารถเข้าใจว่าฉันรู้สึกอย่างไรจากการแสดงออกของฉัน				
33.	ฉันสามารถบอกความรู้สึกของฉันให้คนอื่นรับรู้ได้				
34.	ฉันสามารถอธิบายสิ่งต่างๆ ให้เป็นเรื่องเข้าใจง่ายๆ ได้				

ลำดับ	ข้อความ	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย มาก ที่สุด
35.	ฉันสามารถแสดงท่าทางเพื่อสื่อให้เพื่อนรู้ว่าฉันรู้สึกกับเขาอย่างไร				
36.	เมื่อฉันเจอคนรู้จัก ฉันจะส่งยิ้มเพื่อเป็นการทักทาย				
37.	ฉันสามารถพูดโน้มน้าวให้เพื่อนเห็นด้วยกับความคิดของฉัน				
38.	ฉันทราบว่าควรปฎิบัติตนเพื่อนด้วยคำพูดอย่างไรจึงจะเป็นผลดี				
39.	ฉันสามารถพูดตักเตือนเมื่อเพื่อนทำความผิดได้โดยไม่ทำให้เพื่อนโกรธ				
40.	ฉันสามารถแสดงกิริยาท่าทางสื่อให้เพื่อนเข้าใจว่าฉันสนใจในเรื่องที่พูดคุย				
41.	ฉันสามารถเตือนตนเองในขณะที่กำลังจะกระทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง				
42.	ฉันคอยเตือนตัวเองไม่ให้ทำในสิ่งที่อาจเป็นอันตราย				
43.	เมื่อมีอารมณ์โกรธ ฉันจะพยายามเตือนตนเองให้แสดงออกอย่างเหมาะสม				
44.	ฉันคอยเตือนตนเองเสมอไม่ให้กระทำความผิดขึ้นอีก				
45.	ฉันเตือนตนเองไม่ให้โต้เถียงผู้ใหญ่				
46.	ฉันจะบอกตนเองอยู่เสมอว่าควรให้ความเคารพผู้ใหญ่				
47.	เมื่อฉันเก็บของผู้อื่นได้ ฉันจะบอกตนเองให้เอาไปคืนเจ้าของ				
48.	ฉันจะบอกตนเองให้กล่าวขอบคุณแก่คนที่ให้ความช่วยเหลือ				
49.	ฉันคอยเตือนตนเองไม่ให้เข้าไปเที่ยวสถานเริงรมย์ในเวลากลางคืน				

ลำดับ	ข้อความ	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย มาก ที่สุด
50.	ฉันเตือนตนเองอยู่เสมอไม่ให้เกี่ยวข้องกับอบายมุขต่างๆ				
51.	ฉันคอยเตือนตนเองให้ทั้งขะลังในถึงขะ				
52.	ฉันคอยเตือนตนเองให้แต่งกายอย่างเหมาะสมเมื่ออยู่ในโรงเรียน				
53.	ฉันคอยบอกตนเองว่าเมื่อผิดหวังในชีวิตไม่ให้ทำร้ายตนเอง				
54.	เมื่อฉันเกิดปัญหา ฉันรู้ว่าต้องขอความช่วยเหลือจากใคร				
55.	เมื่อฉันไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียน ฉันสามารถขอให้อาจารย์ผู้สอนช่วยแนะนำเพิ่มเติมได้				
56.	ฉันขอคำปรึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวได้จากพนักงานคุมประพฤติ				
57.	เมื่อฉันมีเรื่องไม่สบายใจ ฉันสามารถขอคำปรึกษาคนใกล้ชิดได้				
58.	เมื่อฉันมีความเดือดร้อนเรื่องเงิน ฉันสามารถขอความช่วยเหลือจากคนในครอบครัวได้				
59.	เมื่อฉันเจ็บป่วยฉันสามารถขอให้คนใกล้ชิดมาช่วยดูแลฉันได้				
60.	เมื่อฉันไม่สบายใจฉันสามารถขอคำปรึกษาจากคนที่ฉันไว้วางใจได้				
61.	เมื่อฉันรู้สึกเบื่อหน่ายกับชีวิต ฉันสามารถขอกำลังใจได้จากคนรอบข้าง				
62.	ถ้าฉันทำงานไม่ทัน ฉันสามารถขอให้เพื่อนช่วยฉันได้				
63.	ฉันสามารถขอคำแนะนำเรื่องการคบเพื่อนจากพ่อแม่ได้				

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วยน้อยที่สุด	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยมากที่สุด
64.	ฉันสามารถขอความช่วยเหลือจากเพื่อนบ้านเมื่อฉันมีเรื่องเดือดร้อน				
65.	เมื่อฉันผิดหวังกับบางสิ่ง ฉันจะได้รับคำปลอบโยนจากคนใกล้ชิดฉัน				

ส่วนที่ 4 การมองโลกในแง่ดี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างหลังข้อความแต่ละข้อที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านหรือตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วยน้อยที่สุด	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยมากที่สุด
1.	ฉันคิดว่าสิ่งดีๆ สามารถเกิดขึ้นกับฉันได้				
2.	ฉันคิดว่าเรื่องร้ายๆ เกิดขึ้นกับฉันเพียงบางครั้งบางคราวเท่านั้น				
3.	เมื่อฉันทำผิดพลาด ฉันเชื่อว่าจะได้รับกำลังใจจากคนรอบข้างเสมอ				
4.	ฉันเชื่อว่าฉันกับพ่อแม่ใช้เวลาไม่นานในการปรับความเข้าใจจากเรื่องที่ทะเลาะกัน				
5.	การที่ผู้ปกครองพูดจาไม่ดีกับฉัน ฉันคิดว่าเป็นแค่บางครั้งที่เขาอารมณ์ไม่ดีเท่านั้น				
6.	ฉันเชื่อว่าผู้ปกครองให้ความรักความเอาใจใส่ฉันเสมอ				
7.	ฉันคิดว่าถ้าคนในครอบครัวไม่พูดคุยกับฉัน ไม่นานก็จะกลับมาพูดคุยกันเหมือนเดิม				
8.	ฉันเชื่อว่าคนที่รังเกียจฉันคงเป็นไปไม่นาน				

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วยน้อยที่สุด	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยมากที่สุด
9.	ถ้าฉันประพฤติดนเป็นลูกที่ดี พ่อแม่ก็จะรักฉันมากขึ้น				
10.	ฉันเชื่อว่าคนที่ทำความดี มักจะพบกับสิ่งดีๆ เสมอ				
11.	ฉันเชื่อว่าคนส่วนใหญ่ให้ออกาสคนที่ทำผิดพลาดเสมอ				
12.	ฉันเชื่อว่าหากฉันได้คบเพื่อนที่ดีจะทำให้มีโอกาสกระทำผิดได้ยาก				
13.	ฉันมั่นใจว่าเรื่องร้ายๆ ที่เกิดขึ้นกับฉันจะไม่เกิดขึ้นได้ง่ายกับคนทั่วไป				
14.	ฉันคิดว่าพ่อแม่ทุกคนพร้อมที่จะรับฟังปัญหาของลูก				
15.	ฉันเชื่อว่าการที่ฉันปรับปรุงตัวเป็นคนดี ทำให้มีสิ่งดีๆ เกิดขึ้นกับฉันหลายอย่าง				
16.	ฉันคิดว่าหากมีสิ่งดีๆ เกิดขึ้นกับฉัน ก็ย่อมเกิดขึ้นกับผู้อื่นได้				
17.	เมื่อเพื่อนทราบว่ฉันเคยกระทำผิด ฉันเชื่อว่าเขาจะไม่รังเกียจฉัน				
18.	ฉันคิดว่าการที่เพื่อนปฏิเสธที่จะไปเที่ยวกับฉันเป็นเพียงแค่บางครั้งเท่านั้น				
19.	หากฉันได้รับคำชมจากการที่ฉันทำความดี คนอื่นย่อมได้รับเช่นกัน				
20.	ฉันคิดว่าเมื่อฉันเลิกประพฤติดัวไม่เหมาะสมได้ มีส่วนทำให้ฉันทำสิ่งต่างๆ ได้ประสบความสำเร็จ				
21.	การที่ฉันมีความสุขกับการได้ไปเที่ยว ฉันเชื่อว่าคนอื่นก็ย่อมมีโอกาสได้เช่นกัน				
22.	ฉันถูกลงโทษจากการที่ฉันทำสิ่งไม่ถูกต้อง ไม่ได้ทำให้ฉันต้องถูกให้ออกจากการเรียน				
23.	การที่ฉันกระทำผิดในบางเรื่อง ไม่ได้เป็นสิ่งที่ทำให้เพื่อนเลิกคบฉัน				

ลำดับ	ข้อความ	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย มาก ที่สุด
24.	สิ่งที่ผิดพลาดในอดีตจะช่วยให้ฉันปรับปรุงตัวให้ดีขึ้น ใหม่ได้				
25.	ฉันคิดว่าการที่ฉันมีเงินซื้อของ เพราะฉันรู้จักเก็บเงิน				
26.	ฉันคิดว่าสิ่งดีๆ เกิดขึ้นกับฉันเป็นเพราะตัวฉันเองเป็น ผู้ทำให้เกิดขึ้น				
27.	การที่ฉันมีเพื่อนมากเพราะฉันเป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์				
28.	ชีวิตของฉันเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นเป็นเพราะ ตัวฉันมีส่วนสำคัญ				
29.	การที่ฉันได้รับคำชมมักเกิดจากการที่ฉันทำในสิ่งที่ดี				
30.	การที่ฉันไม่ค่อยเจ็บป่วยเป็นเพราะฉันเอาใจใส่ สุขภาพดี				
31.	เป็นเพราะฉันชอบช่วยเหลือผู้อื่น ทำให้เพื่อนรักฉัน				
32.	ครอบครัวของฉันมีความสุขส่วนหนึ่งเป็นเพราะ ฉันทำตัวเป็นเด็กดี				
33.	การที่บ้านเมืองสะอาด ส่วนหนึ่งเกิดจากการที่ฉันไม่ทิ้ง ขยะลงบนถนน				
34.	การที่ครอบครัวประหยัดค่าใช้จ่ายได้ส่วนหนึ่งเป็น เพราะฉันไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย				
35.	การที่ฉันถูกให้คนชรา นั่งบนรถประจำทางเป็นเพราะ ความเสียสละของฉัน				
36.	การที่ฉันจะเข้าไปช่วยเหลือพาคนข้ามถนน เป็นเพราะ ฉันเป็นคนที่มีน้ำใจ				

ส่วนที่ 5 ความเข้มแข็งในการมองโลก

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างหลังข้อความแต่ละข้อที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านหรือตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย มาก ที่สุด
1.	ฉันสามารถทำความเข้าใจกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองได้				
2.	ถ้ามีเหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้นกับฉันโดยที่ไม่ได้คาดหมาย ไม่นานฉันก็จะสามารถทำความเข้าใจได้				
3.	ฉันคิดว่าฉันสามารถยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในชีวิตของฉันได้				
4.	ฉันรู้ว่าทุกสิ่งที่พ่อแม่แสดงออกต่อฉันย่อมมีเหตุผลเสมอ				
5.	เมื่อถูกพ่อแม่ตำหนิ ฉันไม่คิดจะหนีออกจากบ้าน				
6.	ฉันยอมรับได้กับการเป็นตัวของตัวเอง				
7.	ฉันรู้ว่าพ่อแม่ต้องการให้ฉันเป็นคนดีจึงคอยว่ากล่าวตักเตือน				
8.	ฉันสามารถอธิบายเรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้นจากการกระทำของฉันได้				
9.	ฉันคิดว่าการคบเพื่อนไม่ดีย่อมทำให้มีโอกาสร่ำรวยที่ไม่ดี				
10.	ฉันเข้าใจดีว่า หากฉันดื่มสุราจนเมาย่อมมีโอกาสร่ำรวยที่จะกระทำการที่ผิดพลาด				
11.	ฉันสามารถเข้าใจดีว่าพ่อแม่ต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัวจึงไม่สามารถดูแลฉันได้ตลอดเวลา				
12.	เมื่อฉันทำสิ่งใดลงไป ฉันก็ย่อมได้รับผลจากการกระทำนั้นๆ				
13.	ฉันสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้				

ลำดับ	ข้อความ	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย มาก ที่สุด
14.	ฉันมีผู้ให้ความช่วยเหลือ เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น				
15.	ฉันมั่นใจว่าสามารถแก้ไขเรื่องยุ่งยากที่เกิดขึ้นให้สำเร็จได้ด้วยตนเอง				
16.	ฉันไม่รู้สึกลำบากเมื่อต้องพบกับปัญหาในชีวิต				
17.	ฉันไม่เคยย่อท้อในการจัดการกับสิ่งที่ทำให้ยุ่งยากใจ				
18.	ฉันคิดว่าหากไม่มีใคร ฉันก็สามารถจัดการกับชีวิตตนเองได้				
19.	ฉันได้รับความช่วยเหลือจากคนรอบข้างเมื่อฉันต้องเผชิญกับปัญหาที่ซับซ้อน				
20.	ฉันมองว่าปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของฉัน				
21.	ฉันคิดว่าการทำสิ่งที่ผิดพลาดของฉัน ถือได้ว่าเป็นบทเรียนสำคัญของชีวิต				
22.	ฉันคิดว่าอุปสรรคที่เกิดขึ้นกับฉัน ทำให้ฉันมีความอดทนมากขึ้น				
23.	ฉันคิดว่าฉันได้มีโอกาสแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง ช่วยให้ฉันมีประสบการณ์มากขึ้น				
24.	การที่ฉันมีโอกาสดูแลช่วยเหลือ ทำให้ฉันรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า				
25.	การที่ฉันแก้ไขปัญหได้ด้วยตนเองทำให้ฉันเกิดภาคภูมิใจ				
26.	ฉันมักให้กำลังใจกับตนเองเสมอเมื่อมีอุปสรรคเกิดขึ้นกับชีวิต				

ตารางผนวกที่ 1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือทักษะทางสังคม

ทักษะทางสังคม	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	ค่า ดัชนี (IOC)	หมายเหตุ
1. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	1	1	1	1	1	นำไปใช้
	2	1	1	1	1	นำไปใช้
	3	1	1	1	1	นำไปใช้
	4	1	1	1	1	นำไปใช้
	5	1	1	1	1	นำไปใช้
	6	1	1	1	1	นำไปใช้
	7	1	1	1	1	นำไปใช้
	8	1	1	1	1	นำไปใช้
	9	1	1	1	1	นำไปใช้
	10	1	1	1	1	นำไปใช้
	11	1	1	1	1	นำไปใช้
2. ด้านการแก้ปัญหา	1	1	1	1	1	นำไปใช้
	2	1	1	1	1	นำไปใช้
	3	1	1	1	1	นำไปใช้
	4	1	1	1	1	นำไปใช้
	5	1	1	1	1	นำไปใช้
	6	1	0	1	0.66	ปรับปรุง
	7	1	0	1	0.66	ปรับปรุง
	8	1	1	1	1	นำไปใช้
	9	1	1	1	1	นำไปใช้
3. ด้านการเตรียมการหรือการปรับตัว	1	1	1	1	1	นำไปใช้
	2	1	1	1	1	นำไปใช้
	3	1	1	1	1	นำไปใช้
	4	1	1	1	1	นำไปใช้
	5	1	1	1	1	นำไปใช้
	6	1	1	1	1	นำไปใช้
	7	1	1	1	1	นำไปใช้

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ทักษะทางสังคม	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	ค่า ดัชนี (IOC)	หมายเหตุ
4. ด้านการสื่อสาร	1	1	1	1	1	นำไปใช้
	2	1	1	1	1	นำไปใช้
	3	1	1	1	1	นำไปใช้
	4	1	1	1	1	นำไปใช้
	5	1	1	1	1	นำไปใช้
	6	1	1	1	1	นำไปใช้
	7	1	1	1	1	นำไปใช้
	8	1	1	1	1	นำไปใช้
	9	1	1	1	1	นำไปใช้
	10	1	1	1	1	นำไปใช้
	11	1	1	1	1	นำไปใช้
	12	1	1	1	1	นำไปใช้
	13	1	1	1	1	นำไปใช้
5. ด้านการสอนตนเอง	1	1	1	1	1	นำไปใช้
	2	1	1	1	1	นำไปใช้
	3	1	1	1	1	นำไปใช้
	4	1	1	1	1	นำไปใช้
	5	1	1	1	1	นำไปใช้
	6	1	1	1	1	นำไปใช้
	7	1	1	1	1	นำไปใช้
	8	1	1	1	1	นำไปใช้
	9	1	1	1	1	นำไปใช้
	10	1	1	1	1	นำไปใช้
	11	1	1	1	1	นำไปใช้
	12	1	1	1	1	นำไปใช้
	13	1	1	1	1	นำไปใช้

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ทักษะทางสังคม	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	ค่า ดัชนี (IOC)	หมายเหตุ
6. ด้านการหาแหล่งสนับสนุน ช่วยเหลือ	1	1	1	1	1	นำไปใช้
	2	1	1	1	1	นำไปใช้
	3	1	1	1	1	นำไปใช้
	4	1	1	1	1	นำไปใช้
	5	1	1	1	1	นำไปใช้
	6	1	1	1	1	นำไปใช้
	7	1	1	1	1	นำไปใช้
	8	1	1	1	1	นำไปใช้
	9	1	1	1	1	นำไปใช้
	10	1	1	1	1	นำไปใช้
	11	1	1	1	1	นำไปใช้
	12	1	1	1	1	นำไปใช้

ตารางผนวกที่ 2 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือการมองโลกในแง่ดี

การมองโลกในแง่ดี	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	ค่า ดัชนี (IOC)	หมายเหตุ
1. ด้านความคงทนถาวร	1	1	1	1	1	นำไปใช้
	2	1	1	1	1	นำไปใช้
	3	1	1	1	1	นำไปใช้
	4	1	0	1	0.66	ปรับปรุง
	5	1	1	1	1	นำไปใช้
	6	1	1	1	1	นำไปใช้
	7	1	1	1	1	นำไปใช้
	8	1	0	1	0.66	ปรับปรุง
	9	1	1	1	1	นำไปใช้
	10	1	1	1	1	นำไปใช้

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

การมองโลกในแง่ดี	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	ค่า ดัชนี (IOC)	หมายเหตุ
	11	1	1	1	1	นำไปใช้
2. ด้านความครอบคลุม	1	1	1	1	1	นำไปใช้
	2	1	1	1	1	นำไปใช้
	3	1	1	1	1	นำไปใช้
	4	1	1	1	1	นำไปใช้
	5	1	1	1	1	นำไปใช้
	6	1	1	1	1	นำไปใช้
	7	1	1	1	1	นำไปใช้
	8	1	1	1	1	นำไปใช้
	9	1	1	1	1	นำไปใช้
	10	1	1	1	1	นำไปใช้
	11	1	1	1	1	นำไปใช้
	12	1	1	1	1	นำไปใช้
	13	1	1	1	1	นำไปใช้
3. ด้านความเป็นตนเอง	1	1	1	1	1	นำไปใช้
	2	1	1	1	1	นำไปใช้
	3	1	1	1	1	นำไปใช้
	4	1	1	1	1	นำไปใช้
	5	1	1	1	1	นำไปใช้
	6	1	1	1	1	นำไปใช้
	7	1	1	1	1	นำไปใช้
	8	1	1	1	1	นำไปใช้
	9	1	1	1	1	นำไปใช้
	10	1	1	1	1	นำไปใช้
	11	1	1	1	1	นำไปใช้
	12	1	1	1	1	นำไปใช้

ตารางผนวกที่ 3 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือความเข้มแข็งในการมองโลก

ความเข้มแข็งในการมองโลก	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	ค่า ดัชนี (IOC)	หมายเหตุ
1. ด้านความสามารถเข้าใจได้	1	1	1	1	1	นำไปใช้
	2	1	0	1	0.66	ปรับปรุง
	3	1	1	1	1	นำไปใช้
	4	1	1	1	1	นำไปใช้
	5	1	1	1	1	นำไปใช้
	6	1	1	1	1	นำไปใช้
	7	1	0	1	0.66	ปรับปรุง
	8	1	1	1	1	นำไปใช้
	9	1	1	1	1	นำไปใช้
	10	1	1	1	1	นำไปใช้
	11	1	1	1	1	นำไปใช้
	12	1	1	1	1	นำไปใช้
2. ด้านความสามารถจัดการได้	1	1	1	1	1	นำไปใช้
	2	1	1	1	1	นำไปใช้
	3	1	1	1	1	นำไปใช้
	4	1	1	1	1	นำไปใช้
	5	1	1	1	1	นำไปใช้
	6	1	1	1	1	นำไปใช้
	7	1	1	1	1	นำไปใช้
3. ด้านการเห็นคุณค่า ความหมาย	1	1	1	1	1	นำไปใช้
	2	1	1	1	1	นำไปใช้
	3	1	1	1	1	นำไปใช้
	4	1	1	1	1	นำไปใช้
	5	1	1	1	1	นำไปใช้
	6	1	1	1	1	นำไปใช้
	7	1	1	1	1	นำไปใช้

ตารางผนวกที่ 4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทักษะทางสังคม

ข้อที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total correlation	Alpha if Item Deleted
1	189.8667	841.9126	.7113	.9725
2	190.2667	850.0644	.5954	.9727
3	189.9333	840.2713	.7398	.9724
4	190.2333	844.5989	.6165	.9727
5	189.8667	860.9471	.3580	.9732
6	190.6333	847.3437	.5640	.9728
7	190.2333	851.7713	.5237	.9729
8	190.2333	843.6333	.6053	.9727
9	189.8333	848.9713	.6161	.9727
10	190.1667	850.0747	.4891	.9730
11	190.0333	845.4126	.6057	.9727
12	189.7333	848.6161	.5891	.9727
13	190.1667	848.9023	.6685	.9726
14	190.2667	851.4437	.5226	.9729
15	190.1667	856.8333	.5613	.9728
16	190.1333	853.3609	.5660	.9728
17	190.1000	851.2655	.5483	.9728
18	190.0333	860.7230	.3728	.9732
19	190.1000	854.8517	.4310	.9731
20	190.2333	859.0126	.3518	.9732
21	190.1667	843.7299	.7471	.9724
22	189.8000	856.6483	.5458	.9729
23	190.2333	850.3920	.5220	.9729
24	190.1333	853.4989	.5171	.9729
25	189.8333	843.1092	.6349	.9726
26	190.1667	852.6954	.4345	.9731

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

ข้อที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total correlation	Alpha if Item Deleted
27	190.0000	857.5862	.3542	.9733
28	190.0667	844.9609	.6754	.9726
29	190.1333	845.0161	.5493	.9729
30	190.0000	851.3103	.5235	.9729
31	190.0333	840.9989	.6657	.9726
32	190.0000	857.3103	.4914	.9729
33	190.1333	842.2575	.7035	.9725
34	189.9667	850.2402	.6674	.9726
35	190.1000	845.4034	.6475	.9726
36	189.6000	846.8690	.6934	.9725
37	190.2000	845.8207	.6359	.9726
38	189.9333	842.2713	.6577	.9726
39	190.0000	849.5172	.6566	.9726
40	190.0000	858.1379	.4671	.9730
41	190.0333	847.2747	.5364	.9729
42	190.1000	840.9207	.7083	.9725
43	190.1000	862.9207	.3521	.9732
44	189.9667	847.7575	.6282	.9727
45	189.9667	845.7575	.5982	.9727
46	189.9333	843.4437	.6688	.9726
47	189.8667	835.9126	.8476	.9722
48	189.7667	852.3230	.4787	.9730
49	190.0667	847.7885	.5411	.9729
50	189.9333	845.3057	.6273	.9727
51	190.1000	839.1966	.7461	.9724
52	190.0667	842.1333	.6606	.9726

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

ข้อที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total correlation	Alpha if Item Deleted
53	189.8333	842.6264	.6811	.9725
54	190.0000	837.5862	.7547	.9723
55	190.0667	843.3747	.6032	.9727
56	190.1333	860.8782	.4506	.9730
57	189.9333	848.6161	.6849	.9726
58	189.8333	849.8678	.5937	.9727
59	189.8000	841.2000	.7423	.9724
60	189.8667	849.7747	.5694	.9728
61	189.9000	842.8517	.7064	.9725
62	190.1000	834.7828	.7298	.9724
63	189.9000	846.9207	.5774	.9728
64	189.9333	852.3402	.4454	.9731
65	190.0667	843.9954	.6565	.9726
Reliability Coefficients			Alpha = .9732	

ตารางผนวกที่ 5 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทักษะทางสังคมรายด้าน

ข้อที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total correlation	Alpha if Item Deleted
ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร				
1	28.5667	25.9782	.7038	.8581
2	28.9667	27.1368	.6292	.8638
3	28.6333	25.8264	.7152	.8572
4	28.9333	26.6161	.5769	.8669
5	28.5667	28.3920	.5015	.8715
6	29.3333	26.5747	.5900	.8659

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

ข้อที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total correlation	Alpha if Item Deleted
7	28.9333	27.1678	.5865	.8662
8	28.9333	26.3402	.5756	.8672
9	28.5333	27.2230	.6083	.8650
10	28.8667	27.9126	.4018	.8793
11	28.7333	26.6851	.5756	.8669
Reliability Coefficients			Alpha = .8770	
ด้านการแก้ปัญหา				
12	22.8000	10.5103	.6701	.7477
13	23.2333	11.2885	.5889	.7620
14	23.3333	11.4713	.4496	.7808
15	23.2333	12.1161	.5071	.7750
16	23.2000	11.5448	.5455	.7680
17	23.1667	11.2471	.5271	.7695
18	23.1000	12.8517	.2362	.8046
19	23.1667	11.2471	.4810	.7765
20	23.3000	11.8034	.3874	.7893
Reliability Coefficients			Alpha = .7954	
ด้านการเตรียมการหรือการปรับตัว				
21	17.8333	8.0057	.5609	.6936
22	17.4667	8.8092	.4893	.7146
23	17.9000	7.9552	.4945	.7071
24	17.8000	8.7862	.3619	.7353
25	17.5000	7.5000	.5511	.6926
26	17.8333	7.6609	.5104	.7033
27	17.6667	8.7126	.2966	.7529
Reliability Coefficients			Alpha = .7456	

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

ข้อที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total correlation	Alpha if Item Deleted
ด้านการสื่อสาร				
28	35.9000	34.9207	.6611	.8890
29	35.9667	34.7920	.5320	.8965
30	35.8333	35.2471	.6177	.8910
31	35.8667	34.2575	.6296	.8907
32	35.8333	37.3851	.4898	.8964
33	35.9667	34.6540	.6557	.8892
34	35.8000	35.7517	.6959	.8885
35	35.9333	34.7540	.6613	.8889
36	35.4333	35.9782	.5948	.8921
37	36.0333	34.7920	.6544	.8893
38	35.7667	35.4264	.5212	.8961
39	35.8333	35.7299	.6636	.8895
40	35.8333	37.0402	.5403	.8946
Reliability Coefficients				Alpha = .8992
ด้านการสอนตนเอง				
41	36.3000	44.0103	.5276	.9127
42	36.3667	42.5161	.7185	.9044
43	36.3667	48.1023	.3005	.9183
44	36.2333	43.5644	.6964	.9057
45	36.2333	43.6333	.5988	.9094
46	36.2000	42.0966	.7827	.9018
47	36.1333	42.9471	.7015	.9052
48	36.0333	43.8264	.6109	.9089
49	36.3333	42.7816	.6667	.9066
50	36.2000	43.1310	.6729	.9064

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

ข้อที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total correlation	Alpha if Item Deleted
51	36.3667	42.9989	.6686	.9065
52	36.3333	43.2644	.6186	.9087
53	36.1000	42.5759	.7245	.9042
Reliability Coefficients			Alpha = .9142	
ด้านการหาแหล่งสนับสนุนช่วยเหลือ				
54	33.4667	34.0506	.7045	.8934
55	33.5333	34.7402	.5933	.8995
56	33.6000	39.2138	.3299	.9085
57	33.4000	36.1793	.6471	.8970
58	33.3000	35.5966	.6574	.8962
59	33.2667	34.0644	.7793	.8899
60	33.3333	36.9195	.4637	.9048
61	33.3667	34.2402	.7603	.8909
62	33.5667	32.3230	.7998	.8879
63	33.3667	35.3437	.5843	.8996
64	33.4000	35.9034	.5020	.9039
65	33.5333	34.1885	.7368	.8919
Reliability Coefficients			Alpha = .9050	

ตารางผนวกที่ 6 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการมองโลกในแง่ดี

ข้อที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total correlation	Alpha if Item Deleted
1	109.1000	244.9207	.7086	.9534
2	109.1667	247.8678	.6149	.9540
3	109.3000	249.2517	.5540	.9545

ตารางผนวกที่ 6 (ต่อ)

ข้อที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total correlation	Alpha if Item Deleted
4	109.0333	245.7575	.6469	.9538
5	109.1667	241.9368	.7421	.9531
6	108.9000	244.5759	.7417	.9531
7	109.2667	243.7885	.7244	.9532
8	109.2333	245.2195	.7293	.9532
9	108.9667	253.2057	.4951	.9548
10	108.9000	246.9897	.6818	.9536
11	109.0333	247.3437	.6623	.9537
12	108.9667	250.3782	.4727	.9551
13	109.1000	248.3690	.6473	.9538
14	108.9333	247.7195	.6125	.9541
15	108.9667	243.4126	.7217	.9532
16	109.1333	250.5333	.5616	.9544
17	109.1000	246.3000	.7468	.9532
18	109.4333	248.3920	.5397	.9546
19	109.2000	250.3724	.6159	.9541
20	109.0667	255.9954	.3050	.9559
21	109.1000	253.6103	.4836	.9549
22	109.1333	249.8437	.4825	.9550
23	109.2000	254.0966	.3547	.9558
24	108.9667	253.1368	.4515	.9550
25	109.2000	252.9931	.4038	.9554
26	109.0667	250.5471	.6316	.9540
27	109.1000	247.9552	.7265	.9534
28	109.1000	246.7828	.6296	.9539
29	109.0333	247.4126	.6592	.9537

ตารางผนวกที่ 6 (ต่อ)

ข้อที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total correlation	Alpha if Item Deleted
30	109.1000	247.8862	.5496	.9546
31	109.2667	246.6851	.6437	.9538
32	109.2667	249.8575	.5444	.9545
33	109.2000	248.1655	.6704	.9537
34	109.1000	251.9552	.5764	.9544
35	109.0667	250.5471	.5740	.9543
36	109.3000	247.9414	.6117	.9541
Reliability Coefficients			Alpha = .9554	

ตารางผนวกที่ 7 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการมองโลกในแง่ดีรายด้าน

ข้อที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total correlation	Alpha if Item Deleted
ด้านความคงทนถาวร				
1	31.3667	31.7575	.7059	.9140
2	31.4333	32.4609	.6557	.9164
3	31.5667	32.5299	.6468	.9168
4	31.3000	31.5966	.6949	.9146
5	31.4333	30.0471	.8123	.9084
6	31.1667	30.9023	.8373	.9076
7	31.5333	31.4989	.7030	.9142
8	31.5000	32.2586	.6784	.9153
9	31.2333	34.5299	.5345	.9214
10	31.1667	32.7644	.6466	.9168
11	31.3000	32.7000	.6516	.9166
Reliability Coefficients			Alpha = .9220	

ตารางผนวกที่ 7 (ต่อ)

ข้อที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total correlation	Alpha if Item Deleted
ด้านความครอบคลุม				
12	37.4667	26.7402	.4440	.8479
13	37.6000	26.8690	.5135	.8429
14	37.4333	25.8402	.5981	.8372
15	37.4667	24.6713	.6816	.8306
16	37.6333	26.3092	.6207	.8365
17	37.6000	25.4897	.7277	.8295
18	37.9333	27.0989	.3834	.8524
19	37.7000	26.7000	.6110	.8378
20	37.5667	28.2540	.3322	.8533
21	37.6000	27.7655	.4765	.8455
22	37.6333	26.3092	.4864	.8451
23	37.7000	27.4586	.3966	.8503
24	37.4667	27.6368	.4334	.8476
Reliability Coefficients				Alpha = .8534
ด้านความเป็นตนเอง				
25	33.9667	28.9299	.4376	.8958
26	33.8333	28.9713	.5500	.8898
27	33.8667	27.8437	.6914	.8830
28	33.8667	26.7402	.6834	.8826
29	33.8000	26.6483	.7686	.8780
30	33.8667	26.2575	.7025	.8815
31	34.0333	26.8609	.6788	.8829
32	34.0333	27.4816	.6412	.8850
33	33.9667	27.5506	.6881	.8828
34	33.8667	29.1540	.5425	.8902

ตารางผนวกที่ 7 (ต่อ)

ข้อที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total correlation	Alpha if Item Deleted
35	33.8333	29.3851	.4305	.8953
36	34.0667	28.3402	.5003	.8927
Reliability Coefficients			Alpha = .8953	

ตารางผนวกที่ 8 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความเข้มแข็งในการมองโลก

ข้อที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total correlation	Alpha if Item Deleted
1	78.4667	96.9471	.5653	.9240
2	78.5000	97.4310	.5526	.9242
3	78.4667	96.8782	.6119	.9232
4	78.3333	96.5057	.6013	.9234
5	78.0667	101.1678	.3295	.9275
6	78.2333	101.0816	.4209	.9259
7	78.1333	100.6713	.4741	.9253
8	78.4667	98.4644	.5377	.9243
9	78.3667	98.2402	.5346	.9244
10	78.3333	97.8851	.5899	.9236
11	78.2000	96.8552	.6046	.9233
12	78.2667	96.6161	.6045	.9233
13	78.4000	99.2138	.4414	.9260
14	78.3333	99.7471	.5484	.9243
15	78.4667	102.0506	.4575	.9257
16	78.5667	94.1851	.7475	.9207
17	78.4333	100.9437	.3310	.9276
18	78.5333	96.6713	.6868	.9221

ตารางผนวกที่ 8 (ต่อ)

ข้อที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total correlation	Alpha if Item Deleted
19	78.5000	97.3621	.6014	.9234
20	78.3667	96.5161	.5781	.9238
21	77.9333	98.6851	.6186	.9233
22	78.0667	98.7540	.6319	.9232
23	78.2333	98.2540	.5582	.9240
24	78.0667	97.4437	.6178	.9231
25	78.0667	99.3057	.5804	.9239
26	78.0333	98.7920	.5560	.9241
Reliability Coefficients			Alpha = .9269	

ตารางผนวกที่ 9 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความเข้มแข็งในการมองโลกرایด้าน

ข้อที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total correlation	Alpha if Item Deleted
ด้านความสามารถเข้าใจได้				
1	34.4000	21.8345	.6213	.8417
2	34.4333	21.9092	.6361	.8407
3	34.4000	22.1793	.6156	.8423
4	34.2667	21.9264	.6133	.8424
5	34.0000	24.9655	.2167	.8680
6	34.1667	24.7644	.3271	.8598
7	34.0667	24.6161	.3690	.8576
8	34.4000	24.0414	.3618	.8591
9	34.3000	22.8379	.5364	.8479
10	34.2667	22.4782	.6287	.8419
11	34.1333	21.6368	.6932	.8366

ตารางผนวกที่ 9 (ต่อ)

ข้อที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total correlation	Alpha if Item Deleted
12	34.2000	21.1310	.7535	.8317
Reliability Coefficients			Alpha = .8589	
ด้านความสามารถจัดการได้				
13	17.7667	6.8057	.4275	.7641
14	17.7000	7.3207	.4398	.7593
15	17.8333	7.5230	.5418	.7506
16	17.9333	5.7195	.7010	.6994
17	17.8000	7.2690	.3129	.7863
18	17.9000	6.2310	.6826	.7088
19	17.8667	6.7402	.4751	.7531
Reliability Coefficients			Alpha = .7760	
ด้านการเห็นคุณค่าความหมาย				
20	20.2000	7.9586	.4921	.8652
21	19.7667	8.2540	.6606	.8352
22	19.9000	8.1621	.7185	.8284
23	20.0667	8.1333	.5751	.8466
24	19.9000	7.6103	.7309	.8232
25	19.9000	8.6448	.5505	.8491
26	19.8667	7.8437	.7251	.8251
Reliability Coefficients			Alpha = .8589	

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ – นามสกุล

นางอ้อมฤดี วีระกะลัส

วัน เดือน ปี ที่เกิด

วันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ. 2505

สถานที่เกิด

กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี

นิติศาสตรบัณฑิต

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน

พนักงานคุมประพฤติชำนาญการพิเศษ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

สำนักพัฒนาการคุมประพฤติ

กรมคุมประพฤติ

กระทรวงยุติธรรม